

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

חֵלֶק נו

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל
הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה יִסְדַּתְּם, עֲנִינִים נוֹרָאִים
וּנְפִלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת
לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וּדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּזִי וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּגְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נְפִלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיָּה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמִשְׁלֵב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
ניצני הקודש הוצאה לאור
יבנאל ת.ד. 599
טלפקס: 151-774-419-808
דואר אלקטרוני: nizaniakodes@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות
"ניצני הקודש הוצאה לאור" - חנות

054-2287882

בני ברק - 052-7138892

הרצליה - 052-2491719

פְּתַח דְבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלֹהִים, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹוֹקָחִים מִסְפָּרִים אֵלֹהִים, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפֵס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּפִים בְּיֹוֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, בְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְמֻצִית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ נוֹ,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֵה,
יְהִנֶּה וַיְחִיָּה אֶת עֲצָמוּ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֶךְ בִּיֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוּ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ? תְּבַרְךָ בְּאִפְן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מְעִילָא לְעֻלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יְתָבְרָךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׂעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוּ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְהִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחֵי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִיבָלִים נִפְלוּ לְיָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׂעֵלְיוֹ נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׂלִמְיָה', אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכך זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכך מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו באלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכך זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדיע נבגוד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שפלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים ולרַבָּבוֹת מְחַבְרִים בְּשִׁבִיל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת וְכוּ, ספרים עד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ, וכִּמָּה ספרים ותחבולות אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מִכָּל שָׁבֶן וְכָל שָׁבֶן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֵלֵק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעֲמֵק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוּם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכוּ.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יֵרָאֶה הַרוֹאֶה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו וַאֲבוֹת אֲבוֹתֵינו בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלִל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאִין מִי שְׁיִרְחַם עֲלֵיהֶם כָּלִל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סַפְרֵי מִינּוֹת וְנִאוּף לְאַלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אֵית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אֵית לֵיהּ, וְאֶחָד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֵאשׁ יְשִׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזֶה כָּלִל (או עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִינוּ יוֹדַע), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם; עַל-פֶּן הַהִכָּרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר בְּכִמָּה מִיַּי דְּבוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנְיֵן "אֲמוּנָה" או "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וְלִצְאֹת מִהַחֲשֶׁה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוּת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הַרוֹפֵא הָאֱמֵתִי, הַרוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל'), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֹד אֶל כָּל מִיַּי צְנוּרוֹת שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁפְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל-פֶּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת מִיַּחֲדֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא גֹמֵר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדּוֹרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נִחַל הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דּוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֱמֵת שְׁבַדוֹר, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהִתְחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאִזּוּ יִזְכָּה לְתִקּוּן אֱמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר עֵינֵי לֹא רְאִתָּה אֱלֻקִּים זוּלָתָךְ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֻלָּה שְׁלֵמָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן!

ספר אשר בנחל פרך נו

י' תת.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שזכית לחזור בתשובה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אצלו יתברך מאד מאד חשוב בעל תשובה, כמאמרם ז"ל (ברכות לד:): במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ועל-כן אשריך ואשרי חלקך, שזכית לחזור בתשובה, כן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעלות מעלה מעלה.

עליך לדעת, כי העקר והיסוד ביהדות ובקיום המצוות — היא מצות השמחה, כפי שהאדם שש ושמח במצוותיו יתברך, בזה מגלה את טהר לבבו, איך שפונתו היא רצויה ואמתית. ורובנו הקדוש האלקי האריז"ל גלה לתלמידיו, כי העקר שזכה להגיע למה שהגיע, היה רק על-ידי שמחת המצוות.

עליך לדעת, כי השמחה מצמצמת את התלהבות האדם; כי בדרך כלל כשהאדם חוזר בתשובה, אזי מתלהב לעשות דברים למעלה מכחו, וגם שאינו מרגיש שום טעם בחייו. ורובנו ז"ל הקפיד על דברים אלו מאד מאד ואמר, שאין לדקדק על עצמו כל-כך, וזה

נקרא חמרות יתרות. והעקר להיות תמיד בשמחה, שזה מכניס ישוב הדעת באדם, וכזה העולם הוא מושך את עצמו אליו יתברך, ומשמח אלקים ואנשים, אשרי לו!

נא ונא ראה לצית אותי, ואל תהיה שבור כלל, רק תקים את המצוות כפי כחך, ואל תדקדק על עצמך כל-כף, רק תהיה בשמחה עצומה, ותעבד הרבה על מדת השמחה, ותבקש תמיד: "רבונו של עולם! זכני להיות בשמחה עצומה, עד שאזכה לרקוד מרב שמחה" וכו' וכו'; וכן תבקש בכל פעם רק על שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לאות ולמופת להוריה ולכל משפחתך.

נא ונא ראה לקים בשלמות מצוות כבוד אב ואם, אשר היא חמורה שבחמורות (דברים רבה, פרשה ו', סימן ב'), והקדוש-ברוך-הוא מדקדק על זה מאד מאד. ואף שהוריה עדין רחוקים משמחה זאת, ראה לשמר בכבודם, וכן ראה ללכת במלבושים נקיים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח תמיד בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה גייעו וירדפו אֵל ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, ותהיה לך רפואה שלמה ברמ"ח איבריך ובשס"ה גידיך, ובכל טפי דמיה, ותזכה לבריאות השלמה.

נא ונא ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן פשרות, וכן אם לא תסרה איזו מזוזה, כי רבוי הצרות בביתו של האדם הוא רק מחמת חסרון המזוזות.

אֲשֶׁר י' תתב בנחל יג

נא וְנָא רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים
וְאָרִיכוֹת יָמִים.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַה הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא אֵל תְּדַקְדַּק עָלֶיךָ כָּל-כֶּךָ, כִּי רַבּוּי הַדְּקֻדּוּקִים מִכְּנִים אֵת
הָאָדָם לְשֹׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי
אֲמַת כְּזָה, מְרַבִּי רַחֲמָן כְּזָה, הַיִּכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ אֵת רַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
אֲפִלוּ בְּרַחוּקִים וּמִגְּשָׁמִים כְּמוֹתָנוּ הַיּוֹם.

הַרְגֵּל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ תִרְאֶה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַרְחִיק אֵת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת מִמֶּךָ, כִּי כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת
שֶׁל הָאָדָם בָּאִים רַק מִחַמַּת רַבּוּי הָעֲצָבוֹת. וְרַבּוּנוּ וְ"ל הַקִּפִּיד עַל זֶה
מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

יד אשר י' תתג — י' תתד בנחל
י' תתג.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אתכם, שתראו שיהיה שלום-בית ביניכם
והבנה הדדית, כי בבית שיש הבנה בין הבעל והאשה, אז יש
הצלחה, וחס ושלום, כשיש איזה ריב ומחלוקת ואי הבנה, אזי
מתפרדת החבילה, חס ושלום, ומתחילות הבעיות.

על-כן ראוי להשלים עם בעלך, ותהיו שניכם שמחים ועליזים,
ואיש את רעהו יאמר חזק, ואז תצליחו, ויהיה לכם הרבה נחת
בביתכם, ויהיה בית חם, ואחד ירצה לעזור לחברו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתד.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך עם החמשים דולר להדפסה — לנכון קבלתי,
ותשואות חן לך על זה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לעזור לנו בהדפסת
ובהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר אין למעלה מזה.

גם ראה לחדש חדושי תורה, אשר אצל רבנו ז"ל היה דבר זה
עקר גדול. ובפרוש אמר, שהחדושי תורה שהאדם מחדש, על-ידי-
זה זוכה לטהר את מחשבתו, כי כנגד שהרהר עד עכשו הרהורים
רעים, הרהורים מגנים, ירגיל את עצמו לחשב בתורה; אשרי מי
שזוכה לחדש בכל יום איזה חדוש.

אֲשֶׁר י' תתה — י' תתו בַּנְחַל טו

אנשי שלומנו מספרים, שמוהרנ"ת ו"ל חדש בכל יום איזה חדוש, ואם באיזה יום לא היה לו מה לחדש, יצא בחוץ אל השדה, ובקש הרבה ממנו יתברך, שיפתח לו את מחו, ועל-ידי-זה נכה לחדושים דאורייתא, המחיים נפש כל חי.

ודעת לנכון, כי עקר החדושים צריכים להיות, כדי לקרב את האדם אליו יתברך, ואשרי מי שמחדש חדושי תורה באפן הזה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

בענין גמירת השדוד, שאתה מספק ואינך יכול להחליט וכו', ראה לחכות עד חגכה, ואז יתברר לה הכל.

נא ונא ראה להניח בכל יום תפלין, כי התפלין ממשיכים חיים לאדם והצלחה בכל מעשיו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליך במחלת בעלך.

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש שבעה גרות, ולהוסיף עוד שני

טז אֲשֶׁר י' תתז בנחל

גרות של שמן זית, ובעת הדלקת הנרות לבקש הרבה ממנו יתברך על רפואת בעלך, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת נרות, מאד מאד מקבלת ומרצה בשמים.

ראי לבדק את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, כי רב הצרות בביתו של האדם באות מחמת מזוזות פסולות, השם ישמר אתכם מכל רע.

הקדוש־ברוך־הוא ימשיך רפואה שלמה לבעלך, ותזכו לרוות רב נחת מילדיכם.

נא ונא ראי להיות בסבלנות, כי החיים של האדם הם כנים סוער, ואשרי מי שזוכה להיות סבולן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח בעצמך העצבות והעצלות כלל.

הן אמת אני יודע מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ושאתה נופל בכל פעם בירידות ובנפילות וכו', בחובות ובדחוקות וכו', עם כל זאת עליך לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שזוכה לדלג על כל הבלי העולם הזה, ורק מחפש אחר נקודת חיות אלקות המסתתרת בכל דבר ודבר.

נא נא ראה להחיות את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרטיות בדרך הנוראה והנפלאה של רבנו ז"ל, שגלה לנו על

הפסוק (תהלים ד, ב): "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִי", הִינּוּ שֶׁבְתוֹךְ הַצָּרוֹת צְרִיכִים לְמַצָּא לְעֲצֻמוֹ הִרְחַבוֹת (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצה); כִּי בְּאַמַּת אִם תִּסְתַּכַּל טוֹב — תִּרְאֶה, שֶׁתִּשְׁעִים אַחוֹז הוֹלֵךְ לְאָדָם בְּטוֹב, רַק עֲשֶׂה אַחוֹז הוֹלֵךְ לוֹ בְּרַע, וְדַרְךְ הָאָדָם בְּמָקוֹם לְהִסְתַּכַּל עַל תִּשְׁעִים אַחוֹז הַטוֹב שֵׁשׁ בּוֹ, וְאִיךָ שֶׁמִּתְנַהֲגִים עִמּוֹ בְּחֻסְדִּים וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים, הוּא בּוֹחֵר לְהִסְתַּכַּל עַל הַעֲשָׂה אַחוֹז צָרוֹת וַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, וּבְזֶה מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיִּאוּשׁ וְהַמְרָה הַשְּׁחוּרָה, עַד שֶׁמִּתְעַקֵּם לְבָבוֹ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ. וְדָבָר זֶה עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּמָקוֹם לְהִסְתַּכַּל עַל הַחֻסְדִּים וְהַרַחֲמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא עִשְׂרֵי הַכִּי גְּדוּל, כִּי יֵשׁ לוֹ, תִּהְיֶה לְאֵל, עֵינַיִם, שְׁנַיִם, יָדַיִם, רַגְלַיִם; וְכֵן בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְאֲשֶׁתּוֹ וְלִילְדָיו הַבְּרִיאוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ בְּגֵד לְלִבָּשׁ וְלַחֵם לְאָכַל וּמַיִם לְשִׁתוֹת, וְעוֹד הַרְבֵּה חֻסְדִּים רַבִּים שֶׁיְכוּלִים לְמַצָּא בְּעֲצֻמוֹ, אֲבָל כִּנְגֵד זֶה הוּא יוֹתֵר מִחֲפֵשׁ אֶת הַעֲשָׂה אַחוֹזֵי מְרִירוֹת, צָרוֹת וַיִּסּוּרִים, קִטְנוֹת וְהִשְׁלָכוֹת, חוֹבוֹת, דַּחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת, בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין; וְזֶה אַחֲרֵיכֶם מְשַׁבֵּר אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁמְשַׁבֵּר.

על-כֵּן רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רַק לְהִסְתַּכַּל עַל הַטוֹב שְׂבָךְ, וְתִדּוֹן אֶת עֲצֻמָּךְ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְתִמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס וּבְקִפְדוֹת כָּלֵל, רַק תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ מְלֵא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאִף שָׂרֵב הָעוֹלָם צוֹחֲקִים עֲכָשׁוּ מִדְּבוּרִים אֵלוֹ, וְעוֹד נִרְאֶה בְּעֵינֵיהֶם כְּדַבְּרִים פְּשׁוּטִים, כִּי הֵם מִחֲפֵשִׁים אַחַר עֲמֻקּוֹת וְחִדּוּדִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מִי שֵׁשׁ לוֹ דַּעַת וְשִׁכְל, וַיִּוְדַע מִי רַבְּנוּ ז"ל וּמִי הֵם תְּלַמִּידָיו הָאֲמֵתִים, וּמֵה הַלְמוּד שְׁלוֹ וְשֵׁל תְּלַמִּידָיו הַקְּדוֹשִׁים, הוּא יוֹדַע שְׂבַדְּבָרִים הַפְּשׁוּטִים הָאֵלוֹ מִנַּחַת כָּל הָעֲמֻקּוֹת שְׂבַעוֹלָם.

על-כֵּן רֵאָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמָּךְ, שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, אַתָּה בְּ"הֵיכַל-

יח אֲשֶׁר י" תתח בנחל

הקד'ש", ובזה תחיה את עצמך תמיד, ותבקש ממנו יתברך, שתמיד תשאיר אתנו עמנו יחד בזה ובבא לנצח.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך כל טוב ברוחניות ובגשמיות, ותחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י" תתח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערכם הקשה מכל מה שעובר עליכם.

האמינו לי, שהחיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ועקר גדלת האיש הישראלי — כשזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם. הן אמת, שדבר הזה הכי קשה להתמודד — עם רבוי ההרפתקאות שעוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום וכו', עם כל זאת זה עקר גדלת האיש הישראלי, שיכול להפך הכל לשמחה.

לדעתי, כל הצלחתכם תלויה רק במדת השמחה, שתחזקו את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, וזה ירחיב לכם את דעתכם, ותזכו לפרנסה ולשפע גדול, ותצאו מקטנות הדעת.

נא ונא ראי להדליק לכבוד שבת-קדש ארבעה גרות, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך הרבה כל מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הגרות, מאד מסגלת ומקבלת בשמים. וכן תזהרי מאד מאד בטוהרת המשפחה, ומה טוב ומה נעים, אם תלמדי את ההלכות השייכות

אליך. והיה טוב מאד אם היית הולכת אל איזה שעור או הרצאה
 בדינים אלו, וכן טוב מאד שתרגילי את עצמך ללכת לקיים מצוות
 חלה, כי אלו השלש מצוות: חלה, נדה, הדלקת הנר — הן השלש
 מצוות הממשיכות כח וחיית אלקי באשה. ואם תדקדקי בשלש
 מצוות אלו, תראי איך שיתהפך הכל לטובה, ויהיה לכם רק טוב.
 המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר מאד, צמוד
 בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
 ממך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
 שבעולם להכניס את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תציר
 לפניך, איך שהוא יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, והכל
 לכל אלקות גמור הוא, ואתה מנח בתוך האור הזה, ועומד ומתענג
 ומשתעשע בזיו שכינת עזו יתברך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לך עוד טוב ואין לך עוד נעם
 יותר מזה, שהאדם מדבק את עצמו בהקדוש-ברוך-הוא בדבקות
 אמת, וזה מה שאנו לומדים בהיכלא דמלפא, היכל-הקדש, אף
 צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך שנוזקה להשאר, ולא תחלש דעתו
 ולא יברח, כי הבעל-דבר עושה מה שעושה על כל מקרב ומקרב
 לרחקו מ"היכל-הקדש", חדרו של רבנו ז"ל, אשר שם לומדים גלוי
 האמונה הקדושה, ולהתענג בנעם זיו שכינת עזו יתברך, אשריך
 ואשרי חלקך, שאתה זוכה להיות בחלקנו.

ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להפיץ את ספרי רבנו

כ אשר י' תתי בנחל

ו"ל ובפרטיות הקונטרסים החדשים, אשר אין למעלה מזה, כי על-ידי-זה מוזכרים את אחינו בני ישראל, שגם-כן ידעו מהאור הגנוז הזה. אשרי מי שזוכה לעסק בעסק הקדוש הזה בכל יום ויום.

ראה להתבודד עמו יתברך, ותבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך או לרחק אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליך בענין מציאת הזיווג.

לדעתי, כל אי הצלחתך במציאת זיווגך, הוא על-ידי שאתה תמיד שרוי בעצבות ובדכאון הנמשך מפגם הברית וכו'. על-כן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה תמיד, ותעבד הרבה על נקדת השמחה, וכל מה שתשמח יותר, על-ידי-זה יתכפרו עוונותיך, כי עקר כפרת עוונות הוא על-ידי תשובה של שמחה, וכשאדם שמח, נפתחים לפניו שערים עליונים למעלה, ונמשך עליו שפע אור למטה, והיצר הרע יודע דבר זה, על-כן מלביש את עצמו במצוות ואומר לאדם, שיהיה שרוי במרירות על חטאתיו, ובזה לוכד את רב העולם. ובאמת עקר התשובה הוא רק על-ידי שמחה, על-כן ראה להיות תמיד בשמחה, וזה יעזר לך למצא את בת זוגך.

נא ונא ראה לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו

אֲשֶׁר י' תתיא — י' תתיב בנחל כא

ז"ל בשביל תקוין לפגם הברית, ומה טוב ומה נעים לומר אחריהם
התפלה שתקן מוהרנ"ת ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתיא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי.

אודות למוד התורה, עקר הלמוד לשם אל עולם, ואל ירצה
להיות רבי וגאון וצדיק וכו', רק לדבק את עצמו באלקות שבתורה
הקדושה, ואז יאיר בפניו אור התורה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד על נעם
חלקנו, אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו.

ראה להתבודד בכל יום עמו ותברך באשר ידבר איש עם רעהו,
אשר אין לך טוב מזה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומציית
את רבנו ז"ל, ומדבר עמו ותברך בכל יום ויום, ואז יזכה להכלל
בו ותברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתיב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך

כב אֲשֶׁר י' תתיג בנחל

הקִשָּׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכִּי לְהַפְטֵר מִכָּל הַצָּרוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ. גַּם הַזְהָרִי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אִזּוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלֶת וּמִבְקֹשֶׁת אִזּוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

רְאֵי לְהִשְׁמֹר מְאֹד לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוּת, כִּי הַצַּנִּיעוּת שֶׁל הָאִשָּׁה שׁוֹמֵרֶת אוֹתָהּ מִכָּל רָע.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכִּי לְצֵאת מֵהַפַּח שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ, וְלְהַפְטֵר מִכָּל הַצָּרוֹת.

הַמְּאֹחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקִּשָּׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבְּתֶךָ.

בְּזֶה שִׁכְתַּבְתָּ, שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם אֵת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נִפְלְאוֹת רַבּוֹת מִמַּעַלֵּת אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ, שְׁמִי שְׂרָגִיל בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים — יִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה, וּמָה גַם שֶׁאֲמִירַת תְּהִלִּים הִיא מְשַׁעֲנַת לְאָדָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּטֵחַ עַל הַמְּשַׁעֲנַת הַזֶּה שֶׁל אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח וְנִצְחִים.

רְאוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, אֵיךְ שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים הָיוּ מְאֹד מְאֹד

אֲשֶׁר י' תתיד בנחל כג

נזְהָרִים בְּאִמִּירַת תְּהִלִּים, וְהִרְבֵּה מְאֹנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִהְגוּ לֹאמַר אֵת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל יוֹם מִהַתְחַלַּת הַיּוֹם עַד סוֹף הַיּוֹם, וְתַמִּיד הָיָה בְּכִסֵּם סֵפֶר תְּהִלִּים, וְכָל פֶּעַם חָטְפוּ כַּמָּה מְזֻמּוּרִים. וּבְאַפְּן הַזֶּה סִיְמוּ בְּכָל יוֹם אֵת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

וּמָה גַם, שָׂרְבֶם כִּכְלָם מִתְלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", מְסִיְמִים בְּכָל שָׁבוּעַ אֵת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, הֵינּוּ שְׂאוֹמְרִים אֵת הַתְּהִלִּים כְּפִי שְׁנַחֲלֶק לִימֵי הַשָּׁבוּעַ.

עַל-כָּל-פְּנִימֵי בְּזֶה שְׁלַקְחָתָ אֵת עֲצֻמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם אֵת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, זֶה מַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, וּבְנֵדְאֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, וַיַּעֲשֶׂה לְךָ נִסִּים, אֲשֶׁר נִקְרָא תְּהוֹם מְלִשׁוֹן (רוּחַ א', י"ט): "וַתְּהִי כָּל הָעִיר" (עִינֵן לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט'); וְזֶה אֲשֶׁר אוֹתִיּוֹת תְּהִלִּי"ם, הֵם אוֹתִיּוֹת: לִי תְּהִי, הֵינּוּ כִּי הַתְּהִלִּים מְמַשִּׁיכִים נִסִּים לְאָדָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וּבְתָךְ תִּתְרַפֵּא, הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׁתַּזְכֶּה לְרְאוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי. וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׂאַתָּה נוֹפֵל בְּכָל פֶּעַם בְּדַכְּאוֹן.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וּמִי שֶׁשָּׁב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל לוֹ,

ובכפרטיות בשעה שמתנודה על עוונותיו, תכף-ומיד אינו זז משם עד שנמחל לו, ואפלו שעשה מה שעשה הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו, כי עקר החשיבות אצלו יתברך הוא הודוי דברים, שהאדם מתנודה לפניו יתברך, ומספר לו בלשון שהוא רגיל בה, ומתנודה על עוונותיו, אזי העוונות החקוקים על עצמותיו יצאו, וימחל לו.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, הינו בשפת האם שלך, ותתנודה על כל חטאתיך, ותכף-ומיד כשאתה מתנודה, אינך צריך לדאג כלל, כי בודאי הקדוש-ברוך-הוא ימחל לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתטוּ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

והנה מובא בדברי רבנו האיש האלקי האריז"ל בפסוק (בראשית לב, כד): "ויותר יעקב לבדו" (עין לקוטי תורה): הצדיק — נשמתו כלולה מרמ"ח איברים, וכל איבר ואיבר יש לו כמה נצוצות של כמה נשמות של צדיקים, וכל השפע שנשפע לו, הוא גם לצורך כל התלויים בו, ולכן חביב עליו ממונו, כי היות שנשפע מלמעלה שפע, אינו ראוי שיאבד לו, כי כל דבר הנשפע מלמעלה, צריך להדר עליו.

הינו כי הצדיק המדבק את עצמו בו יתברך, ונכלל לגמרי באין סוף, ותמיד רוצה להתעלות יותר ויותר, ומשתוקק לעלות יותר ויותר כדרך אור הנר, שמתעלה ומושך את עצמו תמיד לעלות

מעלה מעלה, כמו־כן הצדיק תמיד משתוקק לעלות מעלה למעלה, ולהכליל באין סוף ברוך הוא, ואחר־כך יורד למטה עם שפע, ורוצה להאיר גם לכל נשמות ישראל, ובפּרטיית לאלו הנשמות התלויות בו, וכל מה שעולה למעלה ומקבל את האור — יורד למטה, ורוצה להשפיע אותו.

אך הסמ"ך־מ"ם יודע דבר זה, וגורם מה שגורם — להסתיר ולכסות את הצדיק. ואפלו אלו שכבר הם משרשו, עם כל זאת הקלפות והסטרא אחרא של חטאיהם ועוונותיהם ופשעיהם המרבים, ובפּרטיית פגמי הברית מטמטמים את מחם ואת לבם, עד שנסתר גם מהם אור הצדיק, והם חולקים על הצדיק, לולא זאת שהצדיק צריך לבטל ולשבר את הרע, ולהכות את הרע כדרך שמשברים קלפת אגוז, באפן שרוצים לאכל את הפרי, ההכרח לשבר את הקלפה הקשה, וכל מה שהקלפה יותר קשה וחסקה, יותר שוברים ומבטשים אותה, עד שמוציאים את הפרי. וזה מה שלפעמים הצדיק מתבטא עצמו נגד החולקים עליו ומתנגדו בבטויים חריפים עד מאד, כי הוא רוצה לשבר את הקלפה החסקה, כדי להוציא את הפרי, ויהיה ראוי לאכלו.

ועל זה צריכים לבקש רחמים ממנו יתברך, שלא יסתירו עוונותיו המרבים את אור הצדיק, שהוא אור גדול ונורא עד מאד. ועל־כן אמרו חכמינו הקדושים על הפסוק: "ויותר יעקב לבדו", שחזר על פנים קטנים, הינו כי הצדיקים חביב עליהם ממונם יותר מגופם, כי הם אינם חסים על גופם כלל, רק רוצים להשפיע לכל התלויים בהם שפע שבשרשם המעות הם אורות צחצחות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (עין לקוטי־מורה"ו, חלק א', סימן כה, וסימן סט); ועל־כן חביב עליהם ממונם, שבשרשם הם אורות צחצחות יותר מגופם, כי הם אינם מסתכלים על גופם כלל, מה שמחריפים ומבזים אותם, רק חוזרים ומשפיעים השפעות נוראות ונפלאות לכל התלויים בהם. ואשרי מי שזוכה להשאר אצלם, ואז לרב טוב הצפון יזכה.

ובאמת כל העולם כלו אלקות גמור הוא, כמו שמגלה לנו

הצדיק, אף הקלפות וההסתרות הן המסתירות את אמתת מציאותו
יתברך וקדשת וגדלת הצדיק.

על-כן צריכים הרבה לבקש ממנו יתברך בכל יום ויום, שלבל
יסתר מאור פניהם, ואל יהיו לו שום קשיות עליהם, כי כמו שיש
קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, כן יש קשיות על הצדיקים, כמובא
בדברי רבנו ז"ל (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נב); ובזה שייבקש
הרבה ממנו יתברך, יזכה להוציא מהכח אל הפעל, ויזכה להשאיר
בקדשה.

נא ונא ראה להיות בשמחה עצומה, ותשמר את עצמך מרבו
אור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו
יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי עכשו, ומאד מאד שמחתי לשמע
הטוב ממך.

אודות הטשעק וכו', אל תדאג כלל, כי גדול אדוננו ורב
להושיע, ובחסדו יתברך אנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נפלא
כזה, אשר הזהירנו להנצל מן הצבועים, ואמר, כי הבעל-דבר אין
לו כחות להיות בכל מקום ... על-כן הקים בגשמיות רופאים ...
וברוחניות מפרסמים של שקר... וכל זה כדי להרג בני-אדם
בגשמיות וברוחניות.

ראה, אהובי, אחי היקר! לדבר עם כל מידעיה רק מרבנו ז"ל,

אֲשֶׁר הַדְּבֹר בְּעֶצְמוֹ שְׁמַדְבָּרִים עִמָּם, זוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית שְׁאִין כְּמוֹתָהּ.

וְהִנֵּה מוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ אִישׁ הָאֱלֹקִי הָאֲרִיז"ל עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית טו, א): "אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ", הִינּוּ שֵׁשׁ מְקוֹם לְמַעְלָה, שְׁנֹקְרָא מִגֵּן, שְׁזָה סוּד מִתְּנַת חֲנָם, כִּי הַתְּרַגּוּם שֶׁל חֲנָם הוּא מִגֵּן, וְשֵׁם אֵין מְגִיעַ שׁוֹם פָּגָם מִהַתְּחַתּוֹנִים, וְעַל-כֵּן יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם שְׁפַע רוּחַנִי וּגְשָׁמִי מֵאוֹצַר מִתְּנַת חֲנָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הַקְּלָפוֹת הַרוּצוֹת לְהַתְּאָחֵז שָׁם, וְלִמְנַע אֶת הָאָדָם שְׁלֵא יִשְׁעַ, עִם כָּל זֹאת אֵין לָהֶם שָׁם שׁוֹם אֲחִיזָה. וְזֶה שְׁכַתּוֹב: "אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ", שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ מִגֵּן עַל הָאָדָם הַמְּדַבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בּוֹ, שְׁלֵא יוֹכְלוּ הַקְּלָפוֹת לְקַלְקֵל אֶת אוֹצַר מִתְּנַת חֲנָם.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם תְּמִישִׁי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדַל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כְּמָה שְׁלֵא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְחַפֵּץ לְהִיטִיב עִם בְּרִיּוֹתָיו, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׁמַדְבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי כַּמִּים הַפָּנִים אֶל הַפָּנִים (מְשַׁלֵּי כו, יט) — בֵּן נִמְשָׁךְ עָלָיו, כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְלַתְתָּא אַתְעָר דְלַעִילָא, וּכְשֶׁאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹיו

כח אשר י' תתיח בנחל

יתברך, אזי מאיר עליו אור נורא ונפלא עד מאד, ונתבטלות כל הקלפות הרוצות להתאחז בו.

כי באמת מובא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, סימן לג):
מי שיש לו פחד, הוא סימן שהקדוש-ברוך-הוא הסתיר פניו ממנו,
וסימן שדינים שורים עליו; כי באמת המאמין האמתי, שיודע אשר
אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובכל תנועה
ותנועה שם אלוֹפו של עולם, האדם הזה לא יתפחד משום בריה
שבְּעוֹלָם, והוא תמיד שש ושמח על חלקו. אבל תכף-ומיד
כשנסתרת ממנו ידיעה זו, אזי שורים עליו דינים ופחדים גדולים,
שמפחד מכל אחד.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך באמונה
פשוטה בו יתברך, ותדבר הרבה עמו יתברך, וזה ימשיך עליך אור
נורא ונפלא מאד, עד שיתבטלו כל הקלפות וההסתרות ממך,
ותזכה להתענג בנעים ערבות זיו שכנית עזו יתברך.

בחסדו יתברך, במוצאי שבת-קדש זו אני עושה סעדת ארוסין
לבתי תחיה, אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהזווג יעלה יפה, ויאיר
עליהם אור הבינה (יפ"ה ראשי תבות: "פעם ה' שעולה חמשים
— מסוד הבינה).

הקדוש-ברוך-הוא זכני להיות בציון רבנו ז"ל עם שתי בנותי,
והרבה בקשתי גם עליך, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל,
ישמע את תפילתי, ויעזר לך בכל הענינים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתיח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ בְּעַל טוֹב, רְאֵי לְכַבְדּוֹ כְּרְאוּי. אֲשֶׁה יוֹדַעַת הַיֵּטִב כִּי־צַד לְכַטֵּל אֶת בְּעֵלָה אֵלֶיךָ, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוֹב (יְרֻמֶּיהָ לֹא, כֹּא): "נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבֹר". וְלִכְּנֹן עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת פְּקֻחִית, לְדַעַת כִּי־צַד לְקַנּוּתוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֹמְרִים (מְשָׁלֵי יֵד, א): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתְהָ בֵּיתָה" — זֶה אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל אֹזֶן בֶּן פֶּלֶת, שֶׁהֲצִילָה אוֹתוֹ, שֶׁלֹּא יֵלֶךְ עִם קִרְח לְחַלֵּק עַל מִשָּׁה. וְכֵן אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נִדָּה מֵה:): "בֵּינָה יִתְרָה נִתְּנָה בְּאִשָּׁה; וְלִכְּנֹן זֹאת תִּדְעֵי, אֲשֶׁר יֵשׁ לְךָ פְּחוֹת הַנֶּפֶשׁ עֲצוּמִים, יֵשׁ בִּיכְלִתְךָ לְשִׂמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ, וְלִהְגִּבְיָהּ וְלִהְעֲרִיכוֹ, וְאִזּוֹ תִּהְפְּכֵי אוֹתוֹ מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה, וְתִגְבִּירֵי בּוֹ אֶת הַבְּשָׁחוֹן הַעֲצָמִי. אִךְ אִם תַּעֲרֹכֵי עֲלִיו בַּקֶּרֶת חֲדָשִׁים לְבָקָרִים, תַּעֲכִירֵי בְּזָה אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ חֲפִץ לְשִׂמְעַת בַּקֶּרֶת. וְלִכְּנֹן רְאֵי רַק לְחִזְקוֹ וְלַעֲוֹדָדוֹ, וְלִתֵּן לוֹ תְּשׁוּמַת-לֵב, וְתִכְבְּדֵי וְתִיַקְרֵי אוֹתוֹ, וְאִזּוֹ כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים, שְׂגָם הוּא יִסְבִּיר לְךָ פָּנִים, וְיִכְבְּד אוֹתְךָ מְאֹד, וְאִזּוֹ תִּרְאֵי אֵיזָה בֵּית נִפְלָא יִהְיֶה לְכֶם.

עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה עִם הַמִּתְנַוֹת שֶׁנָּתַן לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — יְלָדֵי חֲמֹד, אֲשֶׁר אֲנָשִׁים הֵיוּ מְשֻׁלְמִים מְלִיוֹנִים כְּדֵי לְזַכּוֹת לָזֶה, וְלִכְּנֹן רְאֵי לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְפָנָיו וְתִבְרַךְ עַל הַזְּכוֹת הַזֹּאת שֶׁנָּתַן לְךָ.

הַמֵּאחֵל בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתיט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם וְתִבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהַפִּיץ

ל אשר י' תתכ בנחל

את אור רבנו ז"ל, ואז תראה ישועות גדולות מאד, הן בפרנסה והן בזווג, ולא יחסר לך שום דבר.

אינך יכול לתאר מעלת הפצת אור רבנו ז"ל. רבנו ז"ל הוא מתנה לכל עם ישראל, ועלינו לגלות את המתנה הזו לכל בני ישראל. הקדוש-ברוך-הוא ימלא ביתך עם תלמידים, ותזכה להגדיל תורה ולהאדירה, ותמיד תזכר רק מהבורא יתברך, ואל תסיח דעת ממנו יתברך כרגע, ואז יהיה לך טוב כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך תמיד להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא. מהו הלשון דבוק? כדגמת דבק. כי כשאדם עוקר עצמו ממנו יתברך, על-ידי-זה נעשה שבור, שמאבד עשתונותיו. ורבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן רפב), כשעוקרים עצמם מן הצדיק, על-ידי-זה חותכים את הקוץ של ד' דאח"ר, ונשאר אח"ר, וזה מה ששובר את האדם. כי מי שיש לו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא — איננו שבור.

אני מתפלא עליך במאד מאד, מסרתי נפשי בעבורך, פשוטו כמשמעו, חתנתי אותך, נתתי לך מתנה אשר משכלת, כלילת המעלות, הקדוש-ברוך-הוא עזר לכם, ונתן לכם ילדים בריאים, ילדי חמד טובים ומצלחים. והנה נכנס השטן באמצע ועשה לך שטיפת מח, עד שתראה עתה באיזה מצב אתה נמצא, ואם לא תתפס עצמך בזמן, אתה יכול לאבד את כל הטובה שגמל עמך הבורא יתברך שמו — אשר טובה, ילדים טובים. ולכן למה לך כל זה?! מה רע עשיתי לך, שאתה צריך לצאת נגדי?! מפני

אֲשֶׁר י' תתכ בַּנְחַל לא

שְׁמִסִּיתִים אוֹתָךְ? ! אֵיזָה הֵיכָן שְׁכַלְךָ וְדַעְתָּךְ? ! לְמָה אַתָּה כְּפוּי
טוֹבָה? ! הֵיכָן הַפֶּרֶת הַטוֹב שְׁלָךְ? !

תֵּאֱמִין לִי, כְּשֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְרַבְּנוּ ו"ל, עָמְדוּ נִגְדֵי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ,
וְהָיוּ יְהוּדִים צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, שֶׁהִסִּיתוּ אוֹתִי שְׁאַעֲזוּב אֶת רַבְּנוּ ו"ל,
וְהֵם לֹא יָכְלוּ לְנַתֵּק אוֹתִי מֵרַבְּנוּ ו"ל, אֲמַרְתִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֵם:
אֲפֹלוּ תוֹרִידוּ מִלְּאָכִים מְלַמְעֵלָה, חֲתִיכוֹת אֵשׁ, לֹא תוּכְלוּ לְנַתְּקֵנִי
מֵרַבְּנוּ ו"ל.

סוּף כָּל סוּף אֲנִי הַחֲזַרְתִּי אוֹתָךְ בְּחִשׁוּבָה, וְאֲנִי גַתִּי לָךְ אֶת
אֲשֶׁרְךָ, וְאֲנִי חֲתַנְתִּי אוֹתָךְ, וּמִסְרִתִּי נִפְשִׁי בְּעַבְרֶךָ, וְזֹאת אַתָּה מְשַׁלֵּם
לִי בַּחֲזָרָה? ! תִּתְּפֵס עֲצָמְךָ בְּזִמְנִי, וְתִדַּע לָךְ, שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁאַתָּה
סוֹבֵל, הֵן רַק מִפְּאֵת שְׂרַחֲמָנָא לְצִלָּן, עֲזַבְתָּ אוֹתִי, אִם הָיִיתָ חֲזוּק, אֵף
אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל הָיָה לְקַחַת אוֹתָךְ מִמֶּנִּי.

נָא וְנָא רְאֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ. הַסְטֵרָא אַחְרָא נִקְרֵאת חֲזִיר, עֲשׂוּ
נִקְרֵאת חֲזִיר, כִּי הָיָה מְרִים טְלָפִיו, וּמְרֵאָה לְכָלֵם: אֲנִי כָּשֶׁר, כִּי חֲזִיר
מִפְּרִיס פֶּרְסָה, אֵף אֵינְנוּ מַעֲלָה גְרָה, וְעֲשׂוּ הוּא, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, רוּצָה
לְתַפְּסֵ אֶת יַעֲקֹב, וְאֵיךְ תִּתְּפֹתָה אַחֲרָיו? ! אֵיךְ אַתָּה יָכוֹל לְעֲזֹבֵנִי,
בְּשַׁעַה שֶׁמִּסְרִתִּי נִפְשִׁי בְּעַבְרֶךָ, וְעַדִּין אֲנִי רוּצָה לְמָסֵר נִפְשִׁי
בְּשִׁבְלֶךָ, אֲנִי רוּצָה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ, וּלְבַסּוּף זֶה מַה שֶׁתִּשְׁלַם לִי
בַּחֲזָרָה? !

אֲנִי מְאֹד מְרַחֵם עָלֶיךָ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּכְנִיֵס בְּאַבְרָךְ הַזֶּה שְׁכָל וְדַעַת, שֶׁתִּתְּפֵס עֲצָמוֹ הֵיכָן
הוּא. הַיּוֹדֵעַ אַתָּה אֵילוֹ מְנִיעוֹת הָיוּ לִי לְהִיּוֹת אֲצִל רַבְּנוּ ו"ל? !
אֲנִישִׁים צְדִיקִים, שֶׁבְּאַמַּת צְדִיקִים הָיוּ, הִסִּיתוּ אוֹתִי לְעֹזֵב אֶת רַבְּנוּ
ו"ל, וְלֹא שִׁמְעַתִּי לָהֶם. וְאַתָּה — מִפְּנֵי 'חֲזִיר' אֶחָד, רוּצָה לְשַׁבֵּר
אֶת בֵּיתְךָ? ! הֲלֹא לֹא יֵאָרֵךְ זְמַן רַב, וּבֵיתְךָ יִהְיֶה שְׁכוּר, וְתִשְׁאַר לְבַד,
וְאִישׁ לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְתִדְרָדֵר בְּהַדְרָדְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, חֲזוּר בָּךְ, עֲלֵה חֲזָרָה עַל הַמְּסֻלּוּל, עֲזוּב אֶת
כָּל אֵלוֹ הַרְשָׁעִים הַרוּצִים לְנַתֵּק אוֹתָךְ מִמְּקוֹר חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ? תִּתְּבַרְךָ,

לב אשר יי תחב בנחל

חזר לאשתך וילדיך, חזר לבית-הכנסת, התפלל שחרית, מנחה, ערבית במנין. עשה מסירות נפש, אני יודע שזה קשה לך, ומסיתים אותך מאד, אבל תרחם על עצמך, על אשתך וילדיך לפני שתאבד אותם.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, סימן רסה), שהאשה היא אותו חלק עם הבעל, וכיחד הם חלק אלוך ממעל. ולכן כשאדם הוא פלג גוף, עדין אין בו שלמות, עדין אינו יכול לומר שהוא אוהב את הקדוש-ברוך-הוא, כי אם אין לו אשה, סימן שרחמנא לצלן, נקרא רע, כי התורה הקדושה מעידה (בראשית ב, יח): "כי לא טוב היות האדם לבדו", מי שהוא לבד בלי אשה, הוא איש רע ובליעל, "רק רע כל היום". ולכן הסמ"ך-מ"ם נקרא רע, ורוצה להפריד בין זוגות.

על-כן אני חזק בזה, שלא תאבד את אשתך. כואב לי מאד מאד, אני רואה דברים שאתה אינך רואה, ואני אומר לך מה שאני יודע, אם תלך אחר הרשע הזה, לבסוף תאבד את אשתך, ותהיה האמלל הגדול ביותר.

הסמ"ך-מ"ם רוצה יום ולילה להוציא ממני אנשים, ואחר-כך יחגג, אינך קולט מה קורה פה, כי אם באמת לא היה רוצה כבוד, היה עוזב הכל. וישנם כמה אינשי דלא מעלי העושים כל מיני פעולות שבעולם להחזירו לפה, ואני אומר לך, לא רק שלא ישוב לפה, אלא כל אלו המתחברים לרשע יגרשו מפה במקדם או במאחר בבזיונות גדולים מאד.

ולכן אתחנן לפניך, שתשוב בתשובה, רחם על הנשמה שלך, רחם על אשתך וילדיך, זו המתנה שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך. אינך רואה שהשטן הוא הסמ"ך-מ"ם רוצה לתפס אותך במלכדת?! פקח כבד עיניך, ועזב את כל השטיות, לפני שהכל יחמק מבין אצבעותיך. לכן קח עצמך בידיך, הסכת ושמע לקולי, חבל עליך מאד, הלא מסרתי נפשי בעבורך, ותראה מה אני סובל, רק מפני

אָשֶׁר י' תתכ בַּנְחַל לַג

שְׁעוֹרְתִי לָךְ וְלַחֲבֵרֶיךָ, וְרָאָה מָה קוֹרָה עִמִּי, שְׁשׁוּפְכִים אֶת דְּמֵי
לְאָרֶץ, הֲיִתְכַנֵּן?! אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִמְחַל עַל כָּךְ.

אֵל תִּהְיֶה חָכֵם בְּעֵינֶיךָ, אֲלֵא תִצִּית לְדַבְּרֵי אֱלֹהִים, וְתִתְבּוֹדַד בְּכָל
יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו: "רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, הֲיָה יְהוּדֵי שְׁחַתָּן אוֹתִי, הֲיָה יְהוּדֵי שְׁמָסַר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלִי,
וְעָכְשׁוּ אֵט אֵט אֲנִי עוֹזֵב אוֹתוֹ, וּמְדוּעַ? מִפְּנֵי שֶׁזֶּה אוֹמֵר וְזֶה
מְדַבֵּר... אִם תִּדְבֹּר כֵּךְ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּרְאֶה שְׂיִכְנַס לָךְ
טַפִּין טַפִּין שְׂכָל. כִּי תִדַּע לָךְ, אֲשֶׁר שְׂכָל אֵינוֹ נִכְנַס לְרֹאשׁ, אֲלֵא
עַל-יַדֵּי הַרְבֵּה תִפְלָה, שְׁצָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִשְׁפֹּף הַרְבֵּה דְמָעוֹת בְּבִרְכַּת: "אֵתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד
לְאֲנוּשׁ בִּינָה", הַרְבֵּה צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, שְׂיִתֵּן
לָנוּ חֲכָמָה, בִּינָה וְדַעַת, כְּדֵי שְׁנִזְכֶּה לְהִבִּין אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ. וְהַעֲקֹר לְקַיֵּם
אֶת הַשְּׁלֵחַן עֲרוּךְ, שֶׁזֶה הִיסוּד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ וּמְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ: תִּפְסִיק כְּבָר, וְחִזֹּר
כֵּךְ, וְאֵז תִּרְאֶה אֵיךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. אֲבָל אִם, חַס
וְשָׁלוֹם, לֹא תִצִּית אוֹתִי, הִתְכַנֵּן לִי לוֹמֵר לָךְ, יְהִיָּה לָךְ סוּף מִרְ מְאֹד
מְאֹד, וְאַחֲרֵי-כֵן יְהִיָּה כְּבָר מְאֹד.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שׁוֹב וְשׁוֹב: חִזֹּר כֵּךְ, חִזֹּר כֵּךְ, חִזֹּר כֵּךְ. וְרָצִיתִי
מְאֹד, שְׁתִּבְטִיחַ לִי זֹאת בְּהִבְטָחָה גְמוּרָה, כִּי אֵתָּה יוֹדֵעַ הֵיטֵב מִי
אוֹהֵב אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, וּמִי רַק צוֹבֵעַ אוֹתְךָ בְּצַבֵּעַ, וּבְרַגַע שֶׁהֲצַבֵּעַ יִרַד
— לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ. זָכֹר הֵיטֵב אֶת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ. רָאָה מָה אֵתָּה
מַחְלִיף כְּאֵן — פָּרָה בְּחִמּוֹר?! פָּרָה שְׁנוֹתֶנֶת לָךְ: חֶלֶב, גְּבִינָה,
שְׁמֶנֶת וְכוּ', בְּחִמּוֹר, שְׁמָה מַעֲשִׂיו? חֲמֵרִיוֹת וְעֵבִיוֹת. וְלָכֵן כִּלְךָ לָךְ
מֵאוּלְתֶךָ, וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּזָה וּמְכַל שְׂכָן לֹא בְּבֹא.

עֲקֹר הַצָּרָה הִיא כְּדַבְּרֵי הַנְּבִיא שְׁצוּעַק (יִשְׁעִיָּה ה, כ): "הוֹי
אוֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רַע, שְׁמִים חֲשֹׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֲשֹׁךְ, שְׁמִים
מִרְ לְמֵתָק וּמֵתָק לְמֵר, הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדֵי פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים, הוֹי
גְבוּרִים לְשִׁתוֹת יַיִן, וְאֲנָשֵׁי חֵיל לְמִסֵּךְ שְׂכָר", שׁוֹתִים יַיִן וּבִינָה, וְלָכֵן

לד אשר י' תתכא בנחל

מתנהגים כפי שמתנהגים. על-כן אבקש אותך, עזב את כל השטיות הללו, המובילים אל פי שחת ואבדון, ואם לאו — מרה תהיה באחריתך.

התישב היטב בדעתך, הספת ושמע בקולי. התחל להכניס עצמך בתורה הקדושה, תלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש כסדרן, תזכה לסיים את כל התנ"ך, את כל הששה סדרי משנה, את כל בבלי, ירושלמי, תוספתא, את כל הרמב"ם, טור ושלחן ערוך, זה יקח לך כמה שנים, עד שתזכה לסיים, אבל לבסוף תהיה הכי מאשר בחיך.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהדבורים הללו יכנסו בתוך לבך, ותחשב ותעין בהם היטב היטב, ולא תתן שהסמ"ך-מ"ם ישטה בך, כי אחר-כך יהיה לך מר מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לעורר את כל נשות אנשי שלומנו על אמונת חכמים, ויקימו את כל דברי שדברתי אליהן, כי אם מתחזקים באמונת חכמים לא חסר דבר, ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), אם יש לאדם אמונת חכמים, הוא יודע איך להתנהג. אך מספן, אם אין לו אמונת חכמים, רחמנא לצלן, עולה לו טנוף וצואה בראש. ולכן ראי להזהיר את חברותיך, שתתחזקנה באמונת חכמים, ואז לא יחסר להן דבר, יהיה להן פרנסה ודירה משל עצמן וכו' וכו'. כי אמונת חכמים היא היסוד ביהדות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

אֲשֶׁר י' תתכב בנחל לה
י' תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.
לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם הֵייתָ שְׂמֵחַ, הֵייתָ נִפְטָר מִכָּל צָרוֹתֶיךָ, וְרוֹקֵד בְּעֶצְמְךָ, וּמְרַגֵּעַ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

וְזֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר כָּל־סוּבְלִים צָרוֹת — זֶה בְּכַה וְזֶה בְּכַה, לְזֶה יֵשׁ עֲנִיּוֹת, לְזֶה בְּעִיּוֹת רְפוּאִיּוֹת, לְזֶה יֵשׁ חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲכַל אִם אָדָם רַק שְׂמֵחַ, וְשׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם — כִּי הִנֵּה אָנוּ פֹּה, וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִפֹּה, וְאַחֲרֵיכֶן נִהְיֶה בְּשָׁמַיִם וְנִתְחַרְט — לְמָה הִסְתּוּבְכְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרִירוֹת, הֵייוּ יְכוּלִים לְלַכֵּת לְהַפְיֵץ, לְקָרֵב יְהוּדִים, כָּל־כֶּף הַרְבֵּה יְהוּדִים תּוֹעִים בְּדַרְךְךָ, אֵין לָהֶם אֱמוּנָה, וְאֵנְחָנוּ צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה וְלֹא לַעֲצוֹר, אֲלֹא יוֹמֵם וְלַיְלָה רַק לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְנוּ ו'ל, וְלְקָרֵב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֵל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל הַרְצוֹן שְׁלֵנוּ.

תִּרְאֶה לְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּתְשַׂמְחֵם, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם הַרְבֵּה מֵאֱמוּנָה. וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא שְׁבָקְרוֹב מְאֹד נִתְרַאֶה.

רַבְנוּ ו'ל אָמַר: מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב. וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת: קִצַּת הַפְּצָה, קִצַּת דְּבוּרִים אֵל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, קִצַּת לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְהַרְבֵּה שְׂמֵחָה. שְׂמֵחָה — צָרִיכִים לְשַׁפֵּךְ עַל עֲצָמוֹ הַרְבֵּה מְאֹד. וְאֵיךְ זוֹכִים לְשְׂמֵחָה? עַל-יְדֵי שְׂמֵשׂמֵחִים אֲחֵרִים. וְלִכֵּן הִתְחַרְחַת לְךָ לְשַׂמֵּחַ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְחַזְקֵם בְּאֱמוּנַת חַכְמִים, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְנַסֶּה לְקַרֵּר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהִתְחַרְחַת זֶה לְעֲמַת זֶה לְהִתְחַזֵּק הַרְבֵּה בְּזֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו אֲשֶׁר י' תתכג — י' תתכד בַּנְחַל

י' תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְגְּלִי עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ תְּמַשׁ דְּקוּת, וּתְבַקֵּשׁ אָז: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִנֵּה אֲנִי גֵר כְּאֵן בְּדִירָה זוֹ, וְהָיִית שְׁעֲשִׂיתָ עִמִּי גַם נִפְלָא, שְׁנַתָּה לִי אֲשֶׁה טוֹבָה, אֲשֶׁה יְקָרָה, שְׁהִיָּה גִרָאָה כְּחִלּוּם שְׁאַקְבֵּל אֲשֶׁה כְּזוֹ, וְאַתָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹרְתָנִי לְקַבֵּל אוֹתָהּ, כֵּן תַּעֲשֶׂה עִמִּי גַם, שְׁגַם הַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה שְׁלִי". וְאִם תִּרְגְּלִי עֲצֻמָּךְ לְבַקֵּשׁ כָּךְ בְּכֹל יוֹם — חֲמַשׁ דְּקוּת, כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, תִּרְאֶה אֶת הַגִּסִּים גְּגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי כָּל-כַּף רוֹצֶה לְעַקֵּר אֶת הַגְּזֻעָנוֹת הָאֲרוּרָה מִתּוֹכְנוּ, אֲנִי כָּל-כַּף עֹמֵל שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ, כִּי כְּלָנוּ בִּנְי אֲבִרְהֵם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, כְּלָנוּ יִהוּדִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, וְהִנֵּה בְּכֹל פְּעַם בָּא אֵיזָה אִישׁ בְּלִיעַל שְׁמַחֲפֵשׁ כְּבוֹד, וְעוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּינֵינוּ, וְכָל-כַּף כּוֹאֵב לִי, כִּי כָּל הַצְּרוּת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה, זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, וְאֵין זֶה חֲנָם כָּל-כַּף, אֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵין יוֹמָא עה.): אֵין חֲנָם אֲלֵא עֲבוּדָה זְרָה, אֵין חֲנָם אֲלֵא עֲרִיזוֹת, אֲלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שְׁרוּצִים כְּבוֹד, זֶה עֲבוּדָה זְרָה, כִּי הַכְּבוֹד שִׁיף

אֲשֶׁר י' תתכד בַּנְחַל לז

רק להקדוש-ברוך-הוא, כי המלוכה והממשלה לחי העולמים; ואלו שרוצים כבוד, ורחמנא לצלן, פגומים בפגם הברית, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן יא), שהגאונה באה על-ידי פגם הברית, כי פגם הברית, גאות ונאוף תלויים זה בזה.

ואלו שעושים תמיד מחלקת בינינו, אשר בכל פעם צץ אחר, שרוצה גאונה, ישות וכבוד, ובין כך הוא מתיר עריות, ורחמנא לישזבן, עד שהוצאתי מאתנו את האיש רע מעללים, ריק ופוחז, אזי השאיר אחריו סרחון גדול מאד, ואני רוצה לנקות את הלכלוף הזה.

ולכן עז חפצי ורצוני, שיהיה רק שלום ואהבה בינינו, ולא שיהיה, חס ושלום, שבירת בתים, גרושין וכדומה, אני מוסר נפשתי לבנות בתים, לחתן בני ובנות ישראל, ולבסוף הולכים ושוכרים את שלום ביתם, זה כואב לי מאד מאד. ולכן אינני רוצה את הקוץ ודרדר הזה בקרבנו, אינני צריך אחד שיהיה סרסור לדבר עברה.

בני-אדם צריך שיהיה להם דעת ושכל, מהיכן קבלו את הטובות, ולא יתכן שלבסוף מחליפים פרה בחמור; פרה נותנת חלב, גבינה, בשר וכו', וחמור נותן רק צואה וחמריות, דבר זה אינני יכול להבין, אף זו הגלות שלנו...

והכל החל מחטא העגל, שאמרו ישראל: כי זה האיש משה, אשר הוציאנו ממצרים, לא ידענו מה היה לו (שמות לב, א); לפתע חושבים על משה, שאף פעם לא ירד ולא ישוב אלינו, ומחפשים תחליף. ומעשה שטן הצליח, כי כך אומרים חכמינו הקדושים, שהסמ"ך-מ"ם נכנס בתוך העגל וקרקר ודבר, והיה לו לשון חלקלקה, וכך תפס את בני אדם.

ולכן אנחנו צריכים לצעק בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא: "תוציא מאתנו את הלכלוף והזחמה, כדי שלא יוכלו לשטות בנו ולנתקנו מהצדיק", והבן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לח אֲשֶׁר י' תתכה בנחל
י' תתכה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

ואודות שאלתך וכו', הסדור ב"לקוטי-מוהר"ן" סדרו מוהר"נ"ת ז"ל בעצמו, ויש בזה פונה גדולה מאד, ויכולים לקשר מתורה לתורה, כי באמת כל ה"לקוטי-מוהר"ן" זהו דבר אחד, ומי שיכול לחפש חיושי תורה מתורה לתורה — אשרי לו ואשרי חלקו; כי ידוע, שמוהר"נ"ת ז"ל למד פעם לפני התפלה תורה אחת מ"לקוטי-מוהר"ן", ומאד מאד התלהב בתשוקה עצומה להקדוש-ברוך-הוא. ואמר: מה, אם אני למדתי תורה אחת, וכל-כך התלהבתי בתפלה, משיח צדקנו ילמד עם כל ה"לקוטי-מוהר"ן", וכיצד הוא יתפלל?! ולכן צריכים לקשר את כל ה"לקוטי-מוהר"ן" תורה עם תורה.

ובכלל טוב ללמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", עד שיגיעו בעל-פה, כי רק בזה תלויה כל ההתקרבות לרבנו ז"ל. ולא מה שזקן שוטה זה אומר, ומה שאויל זה מדבר, כי מפל אלו הזקנים צריכים רק להתרחק, אצלנו קובע רק מה שרבנו ז"ל אמר, ולא מה שכל זקן תיש אומר. ולכן צריכים ללמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיו בעל-פה, והבן למעשה.

גא ונא ההכרח לך להיות בשמחה, ואם לאו, הרי תפל בנפילה, אחר נפילה, חס ושלום. ולכן ראה למסר נפשך להיות בשמחה, ותשמח את אשפתך, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה — בעלה משמחה.

והיה טוב מאד, שתכניס עצמך בלמוד "אשר בנחל", ושם תראה נפלאות מאד, כי כל המכתבים נכתבו על-ידי הרצונות

אֲשֶׁר י' תתכו בַּנְחַל לט

והכסופים של האברכים והבחורים. אשרינו ואשרי חלקנו, אשר
בנחל שם גורלנו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתכו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

מה אמר לך! כל המשברים שפוקדים אותך, זה מפאת שאינך
בשמחה, אם היית שמח, לא היית חסר דבר. אבל להגיע לשמחה
— זה הדבר הקשה ביותר. אדם יכול לצום ארבעים יום בנקל, אף
שזה קשה במאד מאד, אבל יכול להראות דבר זה, ולא להיות
בשמחה שעה אחת, שעה אחת בלבד להיות שמח ולרקד — זה
קשה לו במאד מאד.

"בברסלב בוערת אש גדולה, הבער את האש בתוך לבי"; אצל
רבנו ז"ל יש אור כזה, שצריכים להכניסו בתוך הלב, ועקר הלב
שיבער תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אל תהיה בטלן! תעשה
כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, וכאשר תהיה שמח, תכבד
ותיקר את אשתך, ותפיס אותה על שפגעת בה, כי אין לך עון חמור
מלצער את האשה.

ואודות ששאלת וכו', רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד, שלא לשנות
ולא לעשן, ועשון מביא סרטן הראות, ואם רואים אנשים מעשנים,
ואין קורה להם מאומה — אין זו ראיה כלל וכלל. ולכן ראה לצית
את רבנו ז"ל בזה, ולא לעבר על רצונו, חס ושלום, אשר הקפיד
על כך מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּגְדֵל צְעָרֵי מַמָּה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי — אֵין
לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַסִּכְּתָה, בְּנִי וְשִׁמְעֵה בְּקוֹלִי; אִם תִּהְיֶה חָכֵם וְתִצְיֵת אוֹתִי, הֲרִי
בְּנִית אֶת בֵּיתְךָ מִחֶדֶשׁ. אֲךָ אִם תִּהְיֶה חֲכַמְלוֹג (אוֹיְבֵעַר חָכֵם), יִשְׁאַר
בֵּיתְךָ חָרֵב, וְאִשְׁתְּךָ לֹא תִרְצֶה לְשׁוּב.

אֲנִי בָּאתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת בָּתִּים, וּכְשֶׁבָּאִים לְפָנַי בְּנֵי זֹג,
וְאוֹמְרִים שְׂרוּצִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתָם לְרַע-בְּנִים, הֵם
עוֹסְקִים בְּלִשְׁבֵּר בָּתִּים, תַּתֵּן לָהֶם חֲמִשׁ-מֵאוֹת אוֹ אֶלֶף דּוֹלָר שְׁחָד,
וְאַתָּה יוֹצֵא עִם גִּט, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן. אֵי, הֲלֹא זֶה רוּצָת, כִּי מָה יִהְיֶה
עִם הַיְלָדִים? יִגְדְּלוּ יְתוּמִים חַיִּים, זֶה לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם... וּכְבָר אָמְרוּ
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קִלְט): אִם רְאִיתָ צְרוּת רַבּוֹת בָּאוֹת עַל
יִשְׂרָאֵל, צֵא וּבְדַק בְּדַיְנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַצְּרוּת שֶׁבָּאוֹת, הֵן רַק
בְּשִׁבְלָם.

לְזֹאת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה טוֹבָה, אֲשֶׁר
זָכְתָה לְהַתְגַּיֵּר, וְרוּצָה הִיא בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ. יֵשׁ מְצוּהָ מִיַּחַדָּת בַּתּוֹרָה (דְּבָרִים י, יט): "וְאַהֲבַתְּם אֶת הַגֵּר",
וְאִף שְׁצָרִיכִים לְאַהֲבֵה אֶת כָּל יְהוּדֵי, בְּכֹל זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַזֶּהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְחַבֵּב וְלְאַהֲבֵה בְּמִיַּחַד אֶת הַגֵּר, כִּי הוּא הִיָּה גוֹי,
וְהַתְגַּיֵּר מְרֻצוֹנוֹ הַטּוֹב לְהַפִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְהַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה אוֹמְרַת (שָׁם): "כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם", וְלִדְאָבוּנֵנוּ
הַרְבֵּ, אָנוּ רוֹאִים, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל גֵּרִים כְּבָר אֲלֵפִים שָׁנָה, וּבְכֹל
הַמְּקוֹמוֹת מְשָׁלִיכִים וּמְגַרְשִׁים אוֹתָנוּ, הוֹרְגִים וְשׁוֹרְפִים וְחוֹנְקִים
וְשׁוֹחֲטִים אוֹתָנוּ, וְגַם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵינָנו בְּטוֹחִים.

וְהִנֵּה זָכָה אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת חֲנָם, שֶׁהִיא הַתְגַּיְרָה,

הִיָּה לָךְ גַּם מִן הַשָּׁמַיִם, זְכוּת אַבוֹת, שֶׁהַסְּפִימָה מֵרְצוֹנָה הַטּוֹב לַהֲתַגִּיר.

אך זכור תזכר, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עוֹן חָמוּר מְאֹד, חָיִיתָ עִם גּוֹיָה, אֲשֶׁר חָטְאַתָּ גְדוֹל מִנְּשָׂא, וְעַל זֶה הָיִיתִי אוֹמֵר לָךְ, כְּשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹרְךָ וַיִּתְאַפְּשֶׁר לָךְ, אֲזִי תִסַּע אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זי"ע, שֶׁהוּא הַבְּטִיחַ, אֲשֶׁר מִי שִׁיבֹא לְצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר הֶעֱשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', אֲפִלּוּ עֲצָמוֹ וְגָבְהוֹ חָטְאוּ וּפְשָׁעוּ, הוּא יוֹצִיא אוֹ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית, וַיְהִיָּה לוֹ לְמַלְיָץ יִשְׂרָאֵל. וְנִטַּל שְׁנֵי עֲדִים עַל כַּף. וְהִנֵּה בְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ הִיא הַתַּגְּיָרָה, וַחֲיִיתֶם בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה.

אֲבָל אֶרְעָה לְאַחֲרוֹנָה אֵיזוֹ תִקְלָה וְאֵי הַבְּנָה בִּינִיכֶם, רוּחַ רָעָה חֲדָרָה לְבֵיתְכֶם, וְאַחַד אֵינּוּ מִבֵּין אֶת זוּלָתוֹ, עַד שֶׁנִּפְרַדְתֶּם מִזֶּה זְמַן. מָה אָמַר לָךְ! חָבַל חָבַל מְאֹד, כִּי אַתֶּם זוּג מִן הַשָּׁמַיִם, וְהִיא יְכוּלָה לְעוֹר לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד, אֲלֹא שֶׁצְרִיכָה הִיא הַרְבֵּה תְשׁוּמַת-לֵב וְכֵן כְּבוֹד. רַבְּנוּ זי"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רכ), שֶׁלְנָשִׁים יֵשׁ שְׂכָל קָטָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַגְבִּיֵהן תְּמִיד וּלְפָאֲרָן וּלְשַׁבְּחָן, וְלִתֵּן לָהֶם הַרְבֵּה מִחֲמָאוֹת, זֶה טַבַּע הָאִשָּׁה, שֶׁהִיא רוֹצֵה לְקַבֵּל, וְעַל זֶה אָנוּ מְבָרְכִים בְּכָל יוֹם: "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה"; כִּי הָעֶקֶר שְׁלֹא לְרְצוֹת לְקַבֵּל תְּשׁוּמַת-לֵב מֵאֵף אֶחָד. תִּפְקִיד הַבַּעַל לְתַתּוֹ וְלִתַּתּוֹ וְלֹא לְקַבֵּל, וּכְמֵאֲמָרָם זי"ל (ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בַּעַלָּה מְשֻׁמָּחָה; כִּי הָאִשָּׁה נִמְשַׁכֶּת בְּנִקְלָה לְשִׁבְרוֹן לֵב, וְנוֹפֶלֶת לְמִרְיוֹת וּלְעַצְבוֹת, וְרַבְּנוּ זי"ל מְסַבֵּיר אֶת זֹאת (שיחות-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד); כִּי הָאִשָּׁה סוֹבֶלֶת הַרְבֵּה מִיְלָדִים: צַעַר הָעֵבוֹר, צַעַר הַלְּדָה, וּלְעֵתִים הִיא מְקַבֶּלֶת שֶׁבֶר עֲצָבִים אַחֵר לְדָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי מְרַגֵּשָׁה שְׂאֵבְדָה מִשֶּׁהוּ מֵתוֹכָה וְכוּ', וְכֵן צַעַר הַגְּדוּל, כְּשֶׁהִתִּינוּק קָטָן, הַטְּפוּל בּוֹ רַב מְאֹד, בּוֹכָה בְּלִילוֹת, וְקָשׁוּר לְאִמּוֹ בְּאֶכָל וּבִשְׂאֵר צְרִיכִים, וְכֵן הַלְּאָה כְּשֶׁהוּא גְדוֹל, יֵשׁ הַרְבֵּה סָבָל וְצַעַר מִגְּדוּל הַיְלָדִים, הֵן מִבְּחִינָה לְמוֹדִית, הֵן מִבְּחִינָה טְכָנִית, וְהָעֶקֶר — מִבְּחִינָה חֲנוּכִית, אֲשֶׁר צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים שֶׁיִּצְלִיחוּ בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, וַיִּגְדְּלוּ צַדִּיקִים וַיִּרְאִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים.

ואם־כן ראה לדון אותה לכף זכות, גם אם לא התבטאה כראוי וכו', או שזלזלה בכבודך, אך חבל מאד שתשבר את הבית, ויעיד הקדוש־ברוך־הוא שמטפטף לי דם בלב, בראותי בית יהודי עומד להחרב. ובפרט כאשר זה מפאת אינשי דלא מעלי, שמנסים להסיתכם ולהדיחכם ולהרס את ביתכם, ונדמים הם כחבורת מחול שדים הרוקדים סביבכם להפרידכם, ואינם אלא רשעים ארורים, טמאים מאד, כי צדיקים רק בונים בתים, עוד בית ועוד בית, לשבר בתים — זהו תפקיד של 'מחבלים', וכמו שהתבטאה התורה הקדושה על ישמעאל (בראשית טז, יב): "פרא אדם", כף מכנים כל אלו הבאים להרס ולשבר. ולכן פלף לך מהם, ואל תתפתה לעצתם, כי שקר בפיהם.

הן אמת, שבעית הפרנסה פרוכה עתה בצוארך, וזה שובר אותך מאד, וגוזל שנה מעיניך, והדאגה מחרסמת את לבך, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה לא, סימן יד): אלו נתקבצו כל היסורים בצד אחד והעניות בצד אחר — העניות מכרעת לכלם; לזאת, איעצך, בני, לקחת כל עבודה שמציעים לך בשוק, ואל תברר כלל וכלל, הן אמת שזה לא קל להיות שכיר במפעל, ולקבל השפלות ובזיונות מבעל־הבית, ובפרט שהמשפחה עלובה ביותר, אך החכם — עיניו בראשו, ומקבל הכל באהבה, ואינו הולך בעזות כנגד בעליו, כי אז יפטר מעבודתו, ויותר מבטל לגמרי; ולכן העקר תדאג שיהיה לאשתך וילדיך מה לאכל, וזה כבר יגביה את מצב הרוח והאווירה בבית. ובפרט שחכמינו הקדושים אומרים (עין שפת קנא): על הפסוק (דברים טו, י'): "בגלל הדבר הזה" — העולם בגלגל, לא מי שעני היום, יהיה עני למחר, ולא מי שעשיר היום יהיה עשיר למחר, אלא הגלגל מתגלגל. וראיתי זאת בחוש, אנשים שהגיעו עד פת לחם, ונתהפך עליהם הגלגל ועלו מעלה, ונתקיים אצלם (תהלים קיג, ז): "מאשפות ירים אביון", ולעמת זאת ראיתי אנשים שהיו למעלה, עשירי עולם, מלאי ישות וגאות, כאלו כל העולם שלהם, ולפתע קרס כל מפעל חייהם — ונותרו בלא קורת גג. ולכן מי יודע דרכי המקום ברוך

הוא, ועל-ידי תפלה יכולים הכל לפעל, ובפרט על-ידי שמכבדים את האשה — זוכים לפרנסה, כמאמרם ו"ל (בבא מציעא נט:): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו.

בכן, ראה לשוב לביתך, ותנצל בפניה, ותתחרט על התנהגותך, והעקר תראה להרפין ראשך, פי כדי שלא ישבר הבית, כדאי להיות ותרן וסבלן, ולתן לה הצדק ולא להתקוטט ולהתגדל עליה. וכמאמר הפתגם: 'היה חכם ולא צודק'; ואל תאמר: "אבל אני צודק, אני נוסע על כביש חד סטרי, והנה בא לנגדי רכב, אני צודק ולא הוא, הוא עובר על החק", אבל עם הצדק, אם לא תזוז הצדה, יתנגש בך ויתרגף, לכן אומרים: 'היה חכם ואל תהיה צודק'; או אפה נוסע בכביש מהיר, ולפתע עוקפת אותך מכונית במקום אסור וכו', אם אפה רוצה להיות צודק — תריב עמו בכביש, ותנסה עכשו אפה לעקף אותו, ומי יודע להיכן זה יוביל, אף החכם אומר: שיסע לנפשו, העקר שיעזב אותי.

ולכן בחיים צריכים להיות חכם גדול, ואם פל יום ויום, כל שעה ושעה צריכים חכמה גדולה, על אחת כמה וכמה בבית צריכים לנהג בחכמה יתרה, בותרנות ובסובלנות, ולהרפין ראש, ובזה זוכים לבנות בית לתפארה. ובאמת הבעל-שם-טוב הקדוש ז"ע אומר: אם אדם פגם במחשבה, שחשב כל מיני הרהורים מגנים, צריך לסבל מילדיו, אם אדם פגם בדבורו — דבר קללות ונבול פה, צריך לסבל מאשתו, אם אדם עשה מעשים מגנים — צריך לסבל משאר בני-אדם. ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה, ולהתודות לפניו יתברך: "רבוננו של עולם, חשבתי הרהורים רעים, דברתי דבורי הכל וריק, עשיתי מעשים מגנים, אני שב בתשובה שלמה". יש לנו אבא רחמן בשמים, עלינו להרגיל עצמנו לדבר אליו בשפת האם שלנו, והוא יתברך שמו תהלתנו, וכל דבור נשמע ונתקבל; הולכים לאיזה מקום צדדי שאין שם אף אחד, באיזו פנה בבית-הכנסת וכו', או באיזה חדר וכדומה, ומבקשים בשפה שרגילים בה, בלשון עממית: "רבוננו של עולם, רחם עלי, אני צריך פרנסה, אני רוצה שלום-בית" וכו' וכו', ומה שמבקשים מהאבא

מד אשר י' תתכח בנחל

— מקבלים, לעתים זה אורך זמן, אבל הקול עולה לשמים, ואין לתאר ולשער כחה של תפלה, ואם היו בני־אדם יודעים רום שגב מעלתה, בודאי היו מרבים בזה מאד, אך דא עקא, שאין מאמינים בכח התפלה, ולכן מתרשלים מזה.

מה אמר לך, בני! ראה לצית לכל דברי אשר כתבתי לך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתכח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות בקשתך וכו', אם אדם רוצה להיות תלמיד חכם, עליו להשקיע, ולקחת עצמו בידים. אין יכולים לומר לאדם מה לעשות, או להכריחו לעשות כך וכך. יש פתגם: "יכולים להביא את הסוס עד המים ותו לא, אך אין יכולים להכריחו לשותות ולתחב ראשו בתוך המים, כי אז יבעט בך". כמו־כן אין יכולים לומר לאדם: אתה מכרח ללמד, כי אז לא ילמד מאום. אך צריכים לדעת את מעלת התורה, ולהחזיר זאת בזולתו. רבנו ז"ל אמר (עין שיחות הר"ן, סימן יז): אם התורה תראה לך פניה, לא תרצה מאומה רק את התורה בעצמה.

אם תעשה לך סדר יום ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, ואחר־כך לגרס הרבה פרקים משניות, ואחר־כך לקחת דף גמרא, ולחזור עליו פעמים רבות עם רש"י ותוספות, תרגיש כל מיני טעמים בעולם, ואחר־כך תלמד סימן טור בית יוסף עם שלחן ערוך, טורי זהב ומגן אברהם, עד אחרון שבאחרונים, תרגיש כל

מיני נעם. והנה עבר לך היום. וכך כל יום ויום, קמים בבקר, מכינים עצמו, נוטלים ידיים, מתלבשים, אומרים ברכות התורה, לומדים פרק אחד מפרקי אבות, אם זוכים רצים למקוה וטובלים, הולכים לבית-הכנסת ומתפללים שחרית במנוח, אוכלים פת שחרית, ואחר-כך מתחילים ללמד שנים מקרא ואחד תרגום, אם זוכים מעינים כל יום קטע באור-החיים הקדוש, כל יום קטע ברמב"ן הקדוש, ועושים סימן היכן אוחזים, וכך משך שנתים שלש שנים מסימים את כל האור-החיים והרמב"ן וכו' וכו', ואין זה כל-כך קשה לסיים. ואחר-כך לומדים עוד מפרשים, וכשמסיימים אור-החיים הקדוש והרמב"ן הקדוש, מתחילים האלשי"ך הקדוש, בעלי תוספות וכו', עד שתוף כמה שנים יכולים לעבר על כל הפרושים, באשר כל-כך הרבה ספרים ישנם, ואם יש שכל ודעת, עושים לעצמו סדר קבוע, ויכולים לטיל בכל מקום ומקום. ואחר-כך צריכים ללמד הרבה פרקים משניות, ואחר-כך חוזרים על הדף גמרא הרבה פעמים, וממשיכים הלאה, כל יום דף גמרא עם רש"י ותוספות עם מפרשים, וכן לומדים טור בית יוסף ושלחן ערוך, ואם הולכים באפן הזה — מצליחים מאד.

ואף שלעתים לא את הכל זוכרים, אף-על-פי-כן לומדים רק בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ולא צריכים ללמד רק בשביל לזכור, אלא כדי למלא את היום הזה עם תורה הקדושה, וכשיעלה היום הזה לשמים — יהיה מלא תורה. רבנו ז"ל אומר, שלעתיד לבוא מזכירים לאדם כל מה שלמד (עין שיחות-הר"ן, סימן עו), ולכן אין צריכים להתבלבל משום דבר. האר"י הקדוש אומר, שיש נשמות שבאות מעלמא דנקבא, שצריכות לשכח מה שלמדו, ואם אדם פגם בברית, על-פני יש לו כח השכחה, ששוכח מה שלמד, אבל אסור להתבלבל משום דבר, רק תקח עצמך בידיים, וכל יום ויום תלמד תורה, כי התורה מכפרת על הכל, וכמאמר ז"ל (ירושלמי ראש השנה): אם קבלתם עליכם על תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיהם; ולכן העקר להתמיד בתורה הקדושה ולהיות

מו אֲשֶׁר י' תתכט — י' תתל בַּנְחַל

בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה
מַעֲלָה בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֹדוֹת שְׂאֵלְתְּכֶם וְכו', אֲנִי מְלַמֵּד אֶת כָּלֶם רַק אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ הָעֵבֹדָה שְׁלִי, וְאֲנִי עוֹסֵק בְּזֶה שָׁנִים עַל גְּבִי
שָׁנִים. וּבְאֵמַת זֶה כָּל-כַּף קַל — לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
צְרִיכִים רַק לִפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהֵאֲמִין בְּאֵמוּנָה
שְׁלֵמָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ. וְלִכֵּן רָצִיתִי מְאֹד, שֶׁהֵן אַתָּה וְהֵן
אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁבְּכֹל יוֹם וְיוֹם 'תִּגְנְבוּ' חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְתִדְבְּרוּ אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ עַל
פְּרֻנְסָה, בְּרִיאוֹת, יְלָדִים, שְׂיַצְלִיחוּ וְיִהְיוּ בְּרִיאִים, וְכֹל דְּבַר טוֹב
צְרִיכִים לְבַקֵּשׁוּ יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְרְאוּתְכֶם בְּקָרוֹב מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתל.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מה אמר לך! רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על שלום-בית, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד), שאדם צריך מאד מאד לכבד ולקרא את אשתו, וזה היסוד בחסידות ברסלב. ומי שאינו מקיים את זאת, הוא הולך נגד רצונו יתברך. חכמינו הקדושים אומרים (קמות סב): האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו, עליו הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך", ולכן ראה לשמר מאד על שלום ביתך, אשר זה יסוד היסודות בקדשת הברית, לחיות עמה בשלום ולכבדה, ולהיות שמוח מחטאים.

ולשלום-בית זוכים על-ידי ותרנות, ההכרח להיות ותן וסבלן בבית, ואז השכינה שורה בתוך הבית, וההצלחה מצויה במעשה ידיו, כי הקדוש-ברוך-הוא ששמו שלום, נמצא רק במקום אהבה ושלום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתלא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זאת תדע, אשר בזה העולם צריכים הרבה התחזקות ולהיות בשמחה, כי השמחה היא הרפואה לכל המחלות והחלאים רעים. ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שכל הצרות שאדם סובל, הן מחמת חסרון השמחה, ולכן ההכרח לך להיות בשמחה, ולשמח את אשתך, ותראה לרקד בכל יום חק ולא יעבר. מוהרנ"ת ז"ל נתן תקון לאחד מאנשי שלומנו לרקד בכל יום, וקיים את זאת. ולאדם אחר אמר: אם תהיה תמיד בשמחה, לא תהיה רואה פני גיהנום.

כל בעיותיך וסבלך שאין לך פרנסה וכו', זה מפאת שאתה

שׁוֹרָה בְּעֵצְבוֹת, וְנִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמָךְ. אִם הָיִיתָ תָּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא הָיִיתָ חֹסֵר דְּבָר. אֲבָל לֹא סֵתָם שְׂמֵחָה, אֲלֵא מְשִׁנָּה פְּרִיילֵעֵךְ וּלְשִׂמְחָתְךָ אֲחֵרִים; לְכֵן רָאָה לְמִסֵּר נִפְשֶׁךָ עַל נִקְדַּת הַשְׂמֵחָה, וּתְשִׂימָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר כָּךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו:): אֵשֶׁה — בְּעֵלְהָ מְשִׂמְחָה; וְעַל־יְדִי־זָה לֹא תַחֲסְרוּ דְבָר.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֵהֶיָה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְנִקְבַּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

עַקֵּר הַחֹב הַמֵּנַח עֲלֶיךָ לְחַזֵּק אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, תִּמְשִׁיךְ לְדַבַּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵל תִּכְנָס עִם אִף אֶחָד בְּנוֹכְחִים, וְזֹאת עֲלֶיךָ לְזָכֹר, אֲשֶׁר מַעֲט מִן הָאוֹר הַיּוֹחֶה הַרְבֵּה מִהַחֲשֶׁךְ, אִם רַק מְדַבְּרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה עִם אַנְשִׁים, בְּמִילָא הַשְּׁקֵר שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם יִתְגַּלֶּה לְבִסּוּף. אַנְחָנוּ צְרִיכִים רַק לְדַבַּר אַמוּנָה, וְזֶה כָּל הָעֵנִין שְׁלָנוּ — לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא לְפַחַד וְלִירָא מְשׁוּם דְּבָר. הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְנַעֲבֹר וְנִדְלַג עַל הַכֹּל.

יְדוּעַ תִּדְעַ, אֲשֶׁר כָּל שְׁעוֹר שְׁנוֹתָנִים לְבָנֵי הַנְּעוּרִים בְּאַמוּנָה — זֶה טוֹבָה נִצְחִית. וְרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר: אִפְלוּ אֵין פּוֹעֲלִים אֲצֵל הָאָדָם רַק בְּרַגַע שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ שְׂמֵדְבָרִים אַמוּנָה, וְהוּא מִתְחִיל לְחַשֵּׁב — אוּלַי יֵשׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלִךְ עוֹלָם, הַשְּׁנִיּוֹת הֵלְלוּ שְׁנִכְנָסוֹת הַמִּתְשַׁבּוֹת הַנּוֹדְאוֹת אֲצֵל הָאָדָם, זֶה גוֹתֵר אֲצֵלוֹ נִצְחִי. כִּי רוֹחֲנִיּוֹת זֶה נִצְחִיּוֹת, וְלֹא כִּמוֹ בְּגִשְׂמִיּוֹת — דְּבִרְתִּי, אֲמַרְתִּי, שְׂאֵלְתִּי, עֲנִיתִי וְכוּ' וְכוּ', רוֹחֲנִיּוֹת כְּשִׂמְדְבָרִים מְאַמוּנָה — זֶה נִקְשֵׁר בְּנִשְׂמָה. וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכוּ' שְׁכֵן שְׁאָנוּ יוֹדְעִים, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים, מְאַמִּינִים בְּנֵי מְאַמִּינִים, אִם רַק מְדַבְּרִים אַמוּנָה — זֶה נִקְלָט בְּתוֹכָם, וּבְפִרְט אֲצֵל הַנְּעִר.

וְלָכֵן זְכוּתָךְ גְּדוּלָה בְּמֵאֵד מְאֵד, וּבְזְכוּת הַאֲמוּנָה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־

אֲשֶׁר י' תתלב בנחל מט

הוא יעזרך, שתהיה לך פרנסה בשפע, כי אמונה ממשיכה לאדם פרנסה, וכן תזכה לנחת מכל ילדיך.

הנ"ל...

י' תתלב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

זאת עליך לידע, אשר הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ועלינו רק להיות דבוקים בו יתברך, ולא להרהר אחריו, חס ושלום.

גא ונא ראה להתבונן על העתיד, וכפי שראית מה שארע בשבוע האחרון, מי יודע אם זה לא יארע גם אצלכם בעתיד הקרוב מאד, ולמה לכם להכנס בצרות כאלו בכלל ובפרט ובפרטי פרטיות, באשר המקום שאתם גרים שם מסכן במאד מאד. הישמעאלים פראי אדם, ולא יועיל שום דבר.

החפץ חיים זצ"ל ענה לרב גדול, שרצה לעלות לארץ ישראל אחר הטבח בחברון בשנת תרפ"ט, לשאלתו: מה הוא מיעץ לו — הלעלות לארץ אם לאו? וענה ואמר: בודאי, אתה צריך לעלות, אף זאת תדע, אשר הישמעאלים הם פראי אדם, ואפלו ילמדו את כל תרבות המערב, ישארו פראי אדם. אם התורה הקדושה מעידה על ישמעאל: "והוא יהיה פרא אדם", אזי אפלו שיהיה תרבותי: רופא, מהנדס וכו', יקראוהו: רופא פרא אדם, מהנדס פרא אדם, ולדאבוננו הרב, המציאות העגומה טופחת על פנינו, פי אין הם אלא רוצחים שפלים, ואינם מחפשים את השלום, וחבל מאד שאנשים עם ראש קטן הולכים אחריהם שולל, ומאמינים לשקר ולתרמית אשר בפיהם, וחושבים שפעם יוכלו לעשות עמהם שלום,

אֲשֶׁר בְּאֵמֶת זֶה לֹא יִקְרָה אִף פֶּעַם, רַק כְּשִׁתְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה, וְאִז יִתְגַּלֶּה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִז יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְעַד אִז
הַגְּאֻלָּה שֶׁל הַיִּשְׁמַעְאֵלִים לֹא תִתֵּן לָהֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן לַהֲשִׁלִּים
עִם עַם יִשְׂרָאֵל.

לְכֵן אֵינְעָרְךָ וְאֵגִידָה לְךָ לְהַעֲתִיק מְקוֹם מְגוּרֶיךָ יוֹתֵר לְכוּוֹן
הַמְּרַבֵּז, וְכֵךְ תִּנְצַל מֵעֲמוּתִים מִיִּתְרִים, וְגַם מִסַּכְנַת נַפְשׁוֹת. כִּי לְגוּר
בְּמְקוֹם סַכְנָה הַמְּסַבֵּב בְּרוּצָחִים צָמְאֵי דָם, אֲשֶׁר הוֹרְגִים בְּדָם קָר
אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, זֶה לֹא פְּשׁוּט כָּלֵל וְעָקָר. וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּעֲצֵה טוֹבָה. וְרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר,
שְׁצַרִּיכִים הִרְבֵּה לְבַקְּשׁוּ יִתְבָּרַךְ בַּתְּפִלוֹת: "וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצֵה טוֹבָה",
וְנִדַע בְּאֵמֶת מֵה לַעֲשׂוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵה מְאֹד דָּאֵב לְבִי בְּקִרְבִי לְגַדֵּל
צַעֲרֶךָ.

בְּרֵאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֲסוּר לְאָדָם לְחִיוֹת עִם
רְגִשׁוֹת אֲשֶׁמָּה חוֹזְרִים וְנִשְׁנִים, כִּי יִסוּרֵי הַמְּצַפּוֹן יְכוּלִים לְאָבֵד אֶת
הָאָדָם לְגַמְרֵי וּלְהוֹצִיאוֹ מִשְׁפִּיחוֹ. רְאֵה מֵה קָרָה עִמִּי, שְׁנִים עַל גְּבִי
שְׁנִים אֲנִי סוֹבֵל מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, כָּל פְּסִיעָה, כָּל צַעַד וְשַׁעַל שְׁאֲנִי
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, בָּא אֲצִלִּי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְאִין יְכוּלִים
לְהַסְבִּיר דְּבַר זֶה, וְאִף אֶחָד לֹא יֵאֲמִין לְדַבֵּר כְּזֶה. מֵאִז שֶׁנִּכְנַסְתִּי בְּעַל
הַצְּבוּר, מִזֶּה שְׁנִים רַבּוֹת, עוֹמֵד לְפָנַי קִיר מְלֵא זְכוּכִיּוֹת וְדוֹקְרָנִים,
וְעָלִי לְדַחֵף אֶת הַקִּיר, לְדַחֵק וּלְדַחֵק וּלְהַשְׁמֵר שְׁלֵא אֶפְצַע וְאֶדְקָר,
וַיֵּשׁ עָלַי מַחְלַקַת גְּדוּלָּה מְאֹד, וְקִטְרוּגִים לְאִין סִפֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינֶנִּי

מתִּיאֵשׁ, אֲלֵא מִמְשִׁיף פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה, וּבֹרַח תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מה אמר לך! הן אמת שלעתים אדם עושה טעויות בחיים, וכדברי שלמה המלך (משלי יט, ג): "אולת אדם תסלף דרכו, ועל הני"ה יזעף לבו", עם כל זאת אסור לו להשבר, ועליו לידע, שאף ששגה פה וטעה שם, או לא נזהר בהזדמנות זו, ונכשל במקום אחר, העקר לקום ולהמשיך הלאה. אין זו עצה לפל בדכאון וביאוש. ומכל שכן שתתקוטט עם כל בני משפחתך. נפלת בפח, קום על רגליך ותמשיך קדימה. גם אני עושה לעצמי לא פעם חשבון הנפש, איך נתתי אמון בבני-אדם, ולבסוף רמו אותי, וגנבו את כל אשר לי פשוטו כמשמעו, ולא זו בלבד, עוד התנכלו לי אחר-כך וגרמו לי עולות עצומות. והיו אלו אנשים שאני קרבתתי אותם, הוצאתים מהבוץ, עזרתי להם, חתנתי אותם, בליתי עמם שעות על גבי שעות להשכין ביניהם שלום, הלא הייתי יכול ללמד בזמן הזה, יש לי ספריה ענקית, ואני אוהב ללמד, אף-על-פי-כן סגרתי את כל הספרים, העקר לעשות שלום-בית, ולבסוף קמו כנגדי, והוציאו עלי כל מיני שמות רעים. שאמר לך שאין זה כואב?! כואב במאד מאד, אבל צריכים להתחזק ולהחזיק מעמד.

ולכן הספת, בני, ושמע בקולי! מה שעבר עבר, ראה להתחיל מעכשו התחלה חדשה, והעקר — להכניס השגחה בתוך החיים, לדעת שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה, והכל משגח ומכון מלמעלה. והחכם הכי גדול עושה טעויות לעתים, ואם נעשו טעויות, סימן שכך נגזר מלמעלה, ובודאי זה פוטר אותך מעגמות נפש אחרות, וזה לך לכפרת עוונות.

העקר ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולחשב על היום האחרון, אשר זהו עקר התכלית. וכפי שאומרים בתפלה (תהלים קמו, ד): "ביום ההוא אבדו עשתנתיו", אצל אנשי שלומנו היו רגילים לשהות במלים אלו: פי הרי יגיע היום האחרון, וכל מחשבותיו של האדם יאבדו, והנה מתחילים חיים חדשים, מה זכינו כל יום —

האם למדנו כֵּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, הָאֵם לְמַדְנוּ פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנֵיּוֹת, הָאֵם לְמַדְנוּ דָף אֶחָד גְּמָרָא, הָאֵם לְמַדְנוּ קִצַּת מִדְרָשׁ, קִצַּת הַלְכָהּ, הָאֵם הַתְּפַלְלָנוּ שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וּמְכַל שְׁפָן מִי שְׁזוּכָה לֹאמַר גַּם תְּקוּן חֲצוֹת, וּלְבָרֶךְ "בְּרַכַּת-הַמְּזוּן" בְּכוֹנֵה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וּקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה. וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁאָדָם מִתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוּת, זֶה עוֹשֶׂה רֵשׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

עַל-כֵּן קַח עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, יֵשׁ לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מַגְבָּלִים, וְהִרְאִיתָ כָּבֵד דְּבָרִים נְפִלְאִים שְׁאָדָם אַחַר לֹא יִכּוֹל הִנֵּה לְהִרְאוֹתָם. בְּכֵן אֶסוּר לְךָ לְהִיּוֹת קָטָן וְשֶׁפֶל בְּעֵינֶיךָ, "אִם קָטָן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ, רֹאשׁ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה" (שְׁמוּאֵל-א' טו, יז).

רֹאה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמֶּד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר כָּלֵל וְכָלֵל. אִם תִּתְּבוֹנֵן סְבִיבָךְ, תִּרְאֶה כִּי אֲנָשִׁים אַחֲרִים מְסַתְּבָכִים בְּבַעֲיֹת קִשׁוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר, וְלִכֵּן רַק אָמוּנָה וְשׁוּב אָמוּנָה, אִם אָדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אָמוּנָה, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּתוֹכוֹ, כָּבֵד אֵינּוּ מִתְּפַחַד וּמִתְּיָרָא מִשׁוּם דְּבָר. כִּי כָּל הַצָּרוֹת הַפּוֹקְדוֹת אֶת הָאָדָם, הֵן מִפְּאַת שְׁנִדְמָה לוֹ שְׁעוֹב אֱלֹקִים אֶת הָאָרֶץ, חַס וְשְׁלוֹם, וְזוֹ הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, אֵף בְּאֵמַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ, וְחַפֵּץ רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָנוּ, אֵלָא שְׁלֹא תָמִיד אָנוּ מְבִינִים בְּשִׁכְלָנוּ הַמְּצַמְצָם.

וְכָךְ כְּתִיב (דְּבָרִים לֵא, יז): "וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹוִה בְּקִרְבִּי, מְצָאוֹנִי הַצָּרוֹת הָאֵלֶּה". בְּרַגַע שְׁאָדָם אוֹמֵר: אֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּקִרְבִּי, יִהְיֶה מוֹכֵן וּמְזַמֵּן שְׁיִמְצָאֵהוּ הַצָּרוֹת וְהִרְעוֹת.

וְיֵשׁ מְאֹד הַחֲכָם: "הִרְחַמְן הוּא יְצִילָנוּ מִפְּזוּר הַנֶּפֶשׁ", הִיּוֹתִי מִיַּעַץ לְךָ לְצַמְצָם עֲצָמָךְ בְּכַמָּה נוֹשָׂאִים וְלֹא יוֹתֵר, וּלְבַל תִּתְרַחֵב יוֹתֵר עַל הַמְּדָה, כְּדִי שְׁלֹא תִשְׁבֵּר יוֹתֵר מִדְּאִי, כַּחוֹתֶיךָ גְּדוֹלִים מְאֹד, אֵף אֵל תַּעֲמִים לְמַעַלָּה מֵהֶם, רַק כְּפִי כִּחַף עֲשֵׂה, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְקוּוֹה אֵל ה', חֲזוּק וְיִאֲמֵץ לְבָבְךָ, וְקוּוֹה אֵל ה'.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י' תתלד — י' תתלה בנחל נג
י' תתלד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך וכו', עליך לדעת, אשר כל מה שעושים לעלוי נשמת נפטר, זה מאד חשוב למעלה, ובפרט צדקה, כשאדם נותן צדקה לעלוי נשמת נפטר, זה עושה רשם גדול בשמים, ובפרט כשזוכים שהצדקה היא בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, אין צדקה גדולה יותר מזו, כי זה זכוי הרבים, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעשה תקון לנשמה הזו.

וכך כתיב (משלי י, ב): "צדקה תציל ממות", ואיזה מות מדבר פה? מות נצחי, שלא יהיה מנתק מהעולמות העליונים. וכן כתיב (תהלים פה, יד): "צדק לפניך יהלך", הצדקה הולכת לפני האדם, ומוליכה אותו למקום עליון במאד מאד. ולכן אשרי הזוכה להדפיס איזה כרך "אשר בנחל" לעלוי נשמת קרוב משפחתו. כי צדקה להדפסת ספרי רבנו ז"ל — אין למעלה מזה. ואני מוסר נפשי שנים על גבי שנים להדפיס ספרי רבנו ז"ל, המחזירים את בני-אדם בתשובה, אשר אין דבר חשוב יותר, שמכניסים באדם הרהורי תשובה ומחשבות אמונה וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זכור תזכור, איך בלית אצלי שנים, ואל תשכח גדל הטובות שקבלת אצלי, ורב החזוקים שהתחזקת ועלית ונתעלית בה' ובתורתו, וכן חתנתי אותך עם אשה משפלת ויראת ה', וגדל המסירות נפש שלי בעבורך — אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתדע להעריך את זאת.

רציתי מאד שתגדל פאותיך, אשר זה סימן של יהודי, ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן יז): יהודי המנענע את הפאות, גורם שעשוע גדול בשמים. ומספרים על הגאון רבי יעקב ישראל קניבסקי — הסטיפילר, זכר צדיק וקדוש לברכה, בעל ה'קהלות יעקב', כשהיה ילד בגיל חמש-עשרה, היו לו פאות ארכים מאד, ולמד בהתמדה גדולה מאד כעשרים שעות רצופות. יום אחד כשהלך לאכסניה שלו, תפסו איזה שיגען ובספין חתך לו פאה אחת, ורצה לחתך את השנייה, והסטיפילר חלץ עצמו ממנו וברח. וכשהגיע לישיבה, לעגו לו כל חבריו, ואמרו לו: קצץ גם את השנייה אם כבר קצצת אחת. ונבהל והשיב להם: הגוי קצץ לי אחת, ואני אהיה הגוי ואקצץ את השנייה?! והמשיכו לשחק ממנו. אך הוא לא שם לבו אליהם, ולא ענין אותו כלל שום דבר מלבד למוד התורה הקדושה, והיה לומד ולומד ולומד שעות על גבי שעות רצופות. ואמר פעם לאיזה אברך: "זה נקרא למוד?! הלא אנחנו למדנו עשרים שעות, עד שנפלתי על הספסל בשנה, ואחר-כך קמתי ונטלתי ידים והמשכתי ללמד". ולכן ראה גם אתה לגדל את פאותיך, אשר זה דבר גדול מאד מאד.

והעקר — תתמיד מאד בלמוד התורה הקדושה, אשר זה נשאר לאדם לנצח. ישנן הרבה שיטות איך ללמד, אך אם רוצים להצליח, לוקחים מסכת ברכות, ומתחילים ללמוד מהתחלה דף אחד שלשים או ארבעים פעם, ולמחרת ממשיכים עוד דף, ואחר-כך עוד דף וכו', עד שבמשך זמן קצר, מסיימים ארבעים פעם מסכת ברכות. ואחר-כך מתחילים שבת, וחוזרים על כל דף עשרות

אֲשֶׁר י' תתלו בנחל נה

פְּעָמַיִם עַד שְׁנִקְלֹט בַּמַּח, וּמִמְשִׁיכִים כָּל יוֹם עוֹד וְעוֹד דָּף, עַד שְׁמִסְיָמִים עוֹד מִסְכָּתָא, וְכֵן הִלָּאָה, עַד שְׁזוּכִים לְסִיִּים אֶת כָּל הַשִּׁ"ס.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, וְאִזּוּ תַצְלִיחַ מְאֹד, וְתַעֲלֶה מֵעֵלָה בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה יְהִיָּה לְךָ אוֹצָר הַמְּנַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַגְּמָרָא אוֹמְרַת (סְנֵהֲדִין כ.ב.): "מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת" (תְּהִלִּים סח, ז), דְּבַעֲי בְכִי, וְדְבַעֲי שָׁר שִׁירָה. אִם יֵשׁ לוֹ לְאָדָם זְכוּת, הוּא שָׁר שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִתְחַתֵּן, וְאִם אֵינְנוּ בֵּר דַּעַת, הוּא בּוֹכָה וּמִתְלוֹנֵן: לָמָּה הִצְרַכְתִּי לְהִתְחַתֵּן, בְּהִיוֹתִי רִנָּק הָיָה לִי טוֹב יוֹתֵר. וְהִנֵּה זָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אִשָּׁה טוֹבָה, הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה, רָאָה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

הַנִּ"ל...

י' תתלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵינְךָ יוֹדֵעַ גְּדֹל זְכוּתְךָ וּמַעֲלֶתְךָ, שְׂאֵתָה מִפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וַ"ל. אֲשֶׁר זֶה הַזְכוּת הַכִּי גְדוֹלָה. וּמוֹהֲרֵנִ"ת וַ"ל אָמַר, שְׁשִׁמְע מְרַבְּנוּ וַ"ל, שֶׁעֲנֵשׁ הַגְּלָגוּל לְרַדַּת שׁוֹב לְזֶה הָעוֹלָם, זֶהוּ עֲנֵשׁ הַכִּי גְדוֹל, כִּי מִי יוֹדֵעַ, אִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, הֵלֵא יְכוּלִים לְקַלְקֵל יוֹתֵר, וְלִהְיוֹת רָשָׁע מְרָשָׁע, חוֹטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּים, וְלִכֵּן זֶה מְסַכֵּן מְאֹד. וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ וַ"ל: אִם מִתְעַקְּשִׁים לְמַעֲלָה בַשָּׁמַיִם, וְאוֹמְרִים: תַּעֲשׂוּ עִמִּי מַה שְׂאֵתֶם רוֹצִים כָּאֵן, אֲבָל אֵינִי רוֹצֵה לְרַדַּת — יְכוּלִים לְפַעֵל. עִם כָּל זֹאת, אַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק רַבְּנוּ וַ"ל, וּמוֹהֲרֵנִ"ת הַשִּׁיג מַה זֶה צִיּוֹן

רבנו ז"ל, אמר: אם אני יודע שאבוא שוב לזה העולם, ואזכה להיות על ציון רבנו ז"ל, כדאי לרדת בגלגול; מזה רואים רום שגב מעלת הענין להיות על ציון רבנו ז"ל.

ואני אומר — אם אדם יודע מה זה הפצה, אז כדאי לרדת בגלגול הרבה פעמים, לרדת פעם אחר פעם ולהפיץ שוב ושוב ושוב. הפצה זה עולה על הכל, למה? כי זה מקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא. אלפי אלפים ורכבות נשמות רצוצות ושבורות, אנשים בקשיות ובספקות על הקדוש-ברוך-הוא, ומרים חיייהם פלענה, בני-אדם רוצים לאבד עצמם לדעת, ומקללים את יום הולדם. והנה מקבלים קונטרס או ספר, וזה מחיה אותם, אז כבר היה כדאי לרדת בזה העולם.

ולכן חזק ואמץ בהפצה, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתלז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אבקש אותך, שתהיה שמח, ואם אתה תהיה שמח, גם אני אהיה שמח, אך אם לא תהיה שמח, מה אעשה?! רבנו ז"ל ספר לנו בתחלת הספור של השבעה קבצנים, שהמלך אמר לבנו: אני רואה שפעם תרד מהמלוכה, אזי אני מיעץ לך — תהיה בשמחה, ואם אתה תהיה בשמחה, גם אני אהיה בשמחה, אך אם לא תהיה בשמחה, אני אהיה משנה בשמחה, שאינך ראוי להיות מלך. נמצא, אם-כן, שלעתים נופלים, אך גם אז צריכים להיות

אֲשֶׁר י' תתלח בנחל נו

שְׂמֵחִים. וְאָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּכֹל הַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים. וְאִם תַּחְזִיק מֵעַמָּד, תִּרְאֶה שְׂלֵא יַחֲסֹר לְךָ דְבָר.

וְהַעֲצָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ — לְשִׂמְחָת אֶת אַחֲרִים. וְאֵת מִי צְרִיכִים כָּל-כֶּף לְשִׂמְחָה — כְּמוֹ אֶת הָאִשָּׁה. וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָת אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר הִיא עֶזְרְךָ כְּנִגְדְּךָ, וּבְיַחֲד תִּבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְתַנן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים גְּמוּרִים שְׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוּכַל לְהַתְּפַלֵּל עוֹד, שְׂתַהַיֶּה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, שְׂיִהְיוּ לְךָ יְלָדִים, וְנַחַת מִיְלָדִים.

וְהַעֲקֹר רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קִצְת מִקְרָא, קִצְת מְשֻׁנָּה, קִצְת גְּמָרָא, קִצְת הַלְכָה, וְאֵז תַּהֲיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר. גַּם רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן, וְאֵז יִהְיֶה לְךָ דְבָר שְׂבַמְנֵן, שְׂתַמִּיד תַּהֲיֶה לְךָ פְּרִנְסָה. וְהַעֲקֹר תַּהֲיֶה בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה — אֲשֶׁר הִיא שׁוֹבֵרַת כָּל הַגְּבוּלוֹת. וְלִמָּה לֹא לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, הֲלֹא מַה הַפְּסֻדָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — עֵרֶם יֵצְאָנוּ מִבְּטָן וְעֵרֶם נָשׁוּב לְבָטָן הָאֲדָמָה; וַיֵּשׁ וַיֵּשׁ עַל מַה לְשִׂמְחָה — יֵשׁ לָנוּ זֶקֶן וּפְאוֹת, יֵשׁ לָנוּ צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, אוֹכְלִים כָּשֶׁר, שׁוּמְרִים שְׂבֵת, לִמָּה לָנוּ לְהִיּוֹת בְּעֵצְבוֹת?! מַה חֲסֹר לָנוּ, הֲלֹא יֵשׁ לָנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — יֵשׁ לָנוּ הַכֹּל! הוּא יִתְבָּרֵךְ נִקְרָא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין הָעוֹלָם מְקוּמוֹ. אָדָם צָרִיף לְמַצָּא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלּוֹ אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אֵינוּ מוּצָא מְקוּמוֹ אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָדָה, וּמֵר לּוֹ מְאֹד, וּמִסְתַּוֵּבב מְחֻסָּר בֵּית, עִם שְׂקִים עַל שְׂכָמוֹ. אֵךְ מִי

נח אֲשֶׁר י' תתלט — י' תתמ בַּנְחַל

שְׁדָבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מַחְזִיק בְּמִקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא
הַכִּי מְאֹשֵׁר.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּזְכִּי לְגַדֵּל אֶת יְלָדֶיךָ בְּנֶקֶל.

בְּעֵינַי הַדְּלָקַת גְּרוּת שְׁבֵת, מִתְחִילִים עִם אַרְבָּעָה גְרוּת שֶׁל חֵלֶב,
וּשְׁנֵי גְרוּת שֶׁל שָׁמֶן זַיִת, וְכָל בֵּן אוֹ בַת שְׁנוּלָדִים מוֹסִיפִים עוֹד גֵּר.
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֹאִיר לָכֶם אֶת הַמְּזֹל בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וּבַעֲצַת הַדְּלָקַת הַגְּרוּת תִּשְׁפָּכִי דְמָעוֹת כַּמִּים, שִׁיְהִיו לָכֶם יְלָדִים
קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים, וַיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִהְיוּ דְבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְהַבַּיִת יִהְיֶה מְלֵא שְׂמֵחָה תָּמִיד.

הַמְאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב אֵל ... גֵּרוֹ יֹאִיר וַיִּזְרַח.

מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי.

אוֹדוֹת שְׁאֵלָתְךָ וּבִקְשָׁתְךָ וְכוּ', הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ,
וְאִז תִּזְכֶּה לְבָנִים זְכָרִים, וְכַמְאַמְרֶם ז"ל (כָּבֵא בְתָרָא י'): מַה יַּעֲשֶׂה
אָדָם וַיְהִיו לוֹ בָּנִים זְכָרִים? יִשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמּוֹר

אֲשֶׁר י' תתמא בנחל נט

על השלום-בית שלך, ואף פעם שלא יהיה כעס בתוך הבית, ואז תושעו בישועת עולמים.

ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן תגרס הרבה פרקים משניות, אשר זה ילך לפניה. וכן תלמד דף היומי, ואם תוכל לשבת בשעור — אין למעלה מזה. וכן תלמד הרבה הלכה, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע לך פרנסה בשפע.

ובענין ששאלת וכי, קדם שיוצאים לנסיעה, צריכים לתן צדקה, והצדקה שומרת שלא יאנה לו כל רע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתמא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבזכות שאתה מפיץ את אור רבנו ז"ל, שיאיר עליך תמיד אור הקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תהיה שמח, ותמיד תשמח יהודים אחרים.

גא ונא אל תירא ואל תחת משום בריה שבועולם. אתה צריך להקים עוד אנשים, שיפיצו אור רבנו ז"ל בעולם. ויעזרנו הקדוש-ברוך-הוא, שכל זמן שאנו נמצאים בזה העולם, נעסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, ונפרסם את שם הצדיק בעולם. אשר כן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מו"ק, חלק ב', סימן סז), שיש צדיק, אשר הוא היפי והפאר של כל העולם כלו. וכשנתגלה הצדיק הזה, אז נתפרסם המאורי אור, שמתחיל להאיר לכלם האור אין סוף ברוך-הוא.

וכבר הגיע הזמן, שיהודי יאיר לשני אור גדול מאד, כי להפך — אם מתפרסמים מפרסמים של שקר, כל מיני באבות, רמאים

ס אשר י' תתמב — י' תתמג בנחל

וּצְבוּעִים, מִזֶּה נִתְעוֹרֵר מְאוּרֵי אֵשׁ, שֶׁרַק גּוֹרְמִים מִחֻלְקֵת, אֵשׁ הַפְּעֵס
וְהִרְצִיחָהּ, שְׂזוּ קִלְפַת הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ.

וְלִכְן עָקַר הַחֹב הַמֵּנַח עָלֵינוּ רַק לְעֵסֵק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַקִּים "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִירְךָ,
וּתִקְרַב שֵׁם הַרְבֵּה יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְהַתְרֵאוֹת בְּקָרוֹב
מְאֹד, עַל-יְדֵי שְׂיִתְבַטֵּל הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם וְנִקְבְּא דִילָה גִלְמֵרֵי מִן הָעוֹלָם;
כִּי עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה רַחֲמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רַחֲמִים מְרַבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.
לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', עֲלִיךָ לְזִכֹּר, אֲשֶׁר מִי שֶׁהוּא סַנְדֵּק —
נַעֲשֶׂה מְזַבַּח, וְלִכְן צְרִיךְ לְהַרְהֵר בְּתִשׁוּבָה, וְלִילֵךְ קִדְּם לְטָבֵל
בְּמִקְוֵה, וְלְזִכֹּר כְּשֶׁמְנִיחִים אֶת הַתִּינוּק עַל בְּרַכְיוֹ, הֵן כְּדִגְמַת מְזַבַּח,
וְאִם פָּגַם בְּבְרִית — זֶה יִהְיֶה הַתְּקוּן שְׁלוֹ. וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁבֻזְכוֹת הַסַּנְדֵּקָאוֹת שֶׁתִּקְבַּל — תִּהְיֶה עֲשִׂיר גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עָרַב שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ז כִּסְלוֹ
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

הקדוש-ברוך-הוא יזמין לך בן זוג השיף לשרש נשמתך, ותתחתני ותקימי בית נאמן בישראל מחדש.

גא ונא אל תהיי שבורה, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואין גם אחד שלא יסבל בזה העולם, כל אחד בצרה אחרת וכו', ואשרי מי שזוכה לחזק את עצמו באמונה פשוטה, ובורח רק אליו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא מנהיג את עולמו בחשבון צדק, והוא יודע מה שעושה וכו', ועלינו רק לבוא אליו ברחמים ובתחנונים, שיחוס וירחם עלינו, ויעזרנו בכל.

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש ארבעה גרות, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ובעת הדלקת הגרות לבקש הרבה ממנו יתברך, אשר התפלה שהאשה מתפללת אז, מאד רצויה ומקבלת בשמים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתמד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר וישלח, י"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק מאד בפנימיות לבבי, ואיני שוכח ממך כלל, רק תמיד אני זוכר ומזכיר אותך לטובה.

ראה, אהובי, אחי היקר! לדבר הרבה עמו יתברך בכל יום ויום, ובפרטיות אתה, שבאת אל מקום רחוק כזה, אי על ים, אשר מי יודע כמה חכו לנשמתך שתבוא לשם, כי כשבר ישראל בא אל

איזה מקום, צריך תכף-ומיד לידע, שהכל בהשגחה נוראה ונפלאה ממנו יתברך, ולא בחנם בא לשם, אלא כדי לתקן איזה עגון ברוחניות, כי כל בר ישראל הוא חלק אלוה ממעל, ובכל מקום שמגיע, מתאחזות בו הנשמות התלויות בו, והוא צריך להאיר עליהן אור נורא ונפלא מאורו יתברך כדי להשלימם, ובזה שמשלים את אחרים, נשלים גם הוא בעצמו.

על-כן ראה להיות שמח מאד מאד שבאת לשם, ותשתדל לדבר עם כל מידעך רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותגלה ותפרסם להם את אמתת מציאותו יתברך, וזה יועיל גם לנשמתך.

וכן ראה לדבר הרבה עמו יתברך, אשר הדבור הוא כלי השפע, כפי שהאדם מדבר עמו יתברך, כן נשפע עליו שפע אלקי.

מאד מאד אני שמח שאתה מתמיד בלמוד התורה הקדושה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד תאחז בסדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר וישלח, י"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

עקר תקונך הוא להיות בשמחה, כי כל הצרות והבעיות שעוברים עליך הן רק הדכאון, שאת חושבת מעצמך כל-כך הרבה. הן אמת שהרבה עבר עליך בחיך, אבל עקר גדלת האיש הישראלי, שיקח את עצמו בידיו. על-כן ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים

שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה יוֹרֵד מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחָדִים שֶׁל הַבַּל, וְתִזְכֵּי לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיְּנֵי אַפְּנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רַפּוּאָה לְכֹל, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁמְעַ כְּלֵי זֶמֶר (טֵיִיפ קֶסֶטָה), כְּדֵי לְהַגְבִּיחַ אֶת מַצַּב רוּחְךָ.

וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ עֲלֶיךָ, שְׁתִּזְכֵּי לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף בַּתּוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל צְעָרִי לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ בְּמַצַּב כְּזֶה — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּכֹל מִיְּנֵי אַפְּנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שֶׁקָּשָׁה מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — כְּשִׁזּוּכָה לְחִזּוֹק וְלִהְיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל אִף כָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּלִבוּלִים, הַמְּרִירוֹת וְהַיִּסּוּרִים, הַקְּטָנוֹת וְהַדִּינִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו.

עֲלֶיךָ לְחִזּוֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִשְׁתְּךָ תִּרְאֶה לְחִזּוֹק אוֹתְךָ, וְשִׁתְּהִיָּה הַבְּנֵה הַדְּדִית בֵּינֵיכֶם, כִּי בְּמַצַּב כְּזֶה הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּם, וְלֹא לְהִטִּיל אִשְׁמָה אֶחָד עַל הַשֵּׁנִי, כִּי בְּאִמַּת שְׁנֵיכֶם אֵינְכֶם אֲשֵׁמִים בְּזֶה כָּלֵל.

וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל בְּנֵי הַבַּיִת וְהַיְלָדִים, וְתִזְכּוּ לְרוּחַ רַב נַחַת מֵהֶם, וְהַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה אֶצְלָכֶם לְטוֹבָה.

נא וְנָא רָאוּ לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת נִמְשָׁכוֹת מִשְׁבֵּת־קֹדֶשׁ.

מה טוב ומה נעים אם הייתם יכולים להדליק שבֵּעָה גְרוֹת לכבוד שְׁבֵת־קֹדֶשׁ, ולהוסיף עוד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זֵית, וּבִעַת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ עַל הַצְּלַחְתְּכֶם וְעַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֶּלֶת אָז, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם אוֹר בְּבֵיתְכֶם וְתִצְלַיְחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וַיִּשְׁלַח, י"ז כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵת מִכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר מְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

נא וְנָא רָאוּ לְבַדֵּק אֵת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה, כִּי רַבּוּי הַצָּרוֹת בָּא רַק מִחֲמַת שְׂאִין לְאֲדָם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּבֵיתוֹ.

נא וְנָא רָאוּ לְאָכַל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וְתִדְקְדְּקוּ מְאֹד לֹא לְאָכַל כָּל הַבָּא מִן הַשּׁוּק, וּבְכַרְטִיּוֹת בְּשֵׁר צְרִיכִים לְקִנּוֹת רַק אֲצֵל אֲטְלִיז כְּשֵׁר לְמַהְדָּרִין מִן הַמְּהַדָּרִין בְּהַשְׁגַּחַת רַב מִפְּרָסָם, וּלְעוֹלָם תִּשְׁמְרוּ אֵת עֲצֻמְכֶם לֹא לְאָכַל בְּשֵׁר בַּחוּץ, כְּשֶׁאֵינְכֶם יוֹדְעִים מֵאִן זֶה בָּא, וּמִי הַשּׁוּחָט.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת, וְכָל הַשְּׂמוֹת

אֲשֶׁר י' תתמח — י' תתמט בנחל סה

שֶׁהַזְכָּרָה בְּמִכְתָּבְכֶם יוֹשְׁעוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכָל אַחַת וְאַחַת בְּמֵה שְׁצָרִיכִים, בְּבִנְיָ, חַיִּי, מְזוּנֵי רְוִיחִי, וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עָרַב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָנוּ אֶת הַטְּשָׁעַק בְּסֶךְ חֲמִשִּׁים דּוֹלָר, וְאָנוּ מִתְּפַלְּלִים בְּעֵבֹר בְּרִיאוֹת בְּעֶלְף הַיָּקָר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לוֹ, שְׂיִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְתִאָּרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֶב ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּעִנְיַן מְצִיאת הַזְּנוּג, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי שְׁחִיטָה הִיא מְלֹאכֶת קֹדֶשׁ, וּמְלֹאכָה מְאֹד אֲחֻרָאִית וְעֵדִינָה, וְצָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּכָל פְּרָט וּפְרָט, כְּדִי לֹא לְהִכְשִׁיל, חַס וְשָׁלוֹם, אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְעַל כֵּן צָרִיךְ הַשּׁוֹחֵט לְהִיּוֹת יָרָא שְׁמִים גְּדוֹל מְאֹד.

וסגלה ליראת שמים — הן לשוחט והן לסופר והן למלמד והן לחזן (אשר הן מלאכות הכי אחראיות), ללכת בכל יום למקוה, כי המקוה ממשכת יראת שמים לאדם, ואשרי מי שנוהר בכל יום בטבילת מקוה.

נא ונא אל יקל בעיניך דבר זה, כי טבילת מקוה הוא עקר גדול להשגת יראת שמים, כי בזה שהאדם נכנס לתוך המים, ונקלל לגמרי בו יתברך, על-ידי-זה נמשכת עליו יראת שמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתנ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר וישלח, י"ז כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להצליח ברוחניות ובגשמיות, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

נא ונא ראה לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.

גם תהיה זהיר מאד בהנחת התפלין, כי התפלין ממשכת חיים לאדם.

ראה להזהר לאכל רק מאכלים פשרים, ובזכות זה תהיה בריא ושלם ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י'תתנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו.

לכבוד חג האורים בשעה שאנו מדליקים את נרות חנכה, לזכר הנס שעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, בה בשעה שנצחו החשמונאים את היוונים, והכריזו בפי כל בגאון עלאי: מי כ'מוך ב'אלים י' [השם] (ראשי תבות: מכבי), וגלו ופרסמו את יחודם של עם ישראל, עם אלקי ישראל.

באתי לברך אתכם בברכת אור, שיאיר הקדוש-ברוך-הוא אור בביתכם, ותזכו לרוות רב נחת, וישפע בביתכם ברכה והצלחה, אהבה ושלוש, ונזכה לגור בשכנות בהבנה הדדית, ולא נניח בשום פנים ואופן שמסיתים ומדיחים מבית ומבחוץ יסיתו וידיחו, חס ושלוש, איזו קנאה ושנאה, תחרות ומחלוקת בינינו וכו'.

רק הבה נעבד יחד למען השלוש, אשר הוא הפלי המחזיק ברכה. ונעזר אחד לשני, ונהיה הגמה חיה, איך שיהודים יכולים לגור ביחד באהבה גדולה, על אף חלוקי דעותיהם והשקפותיהם בחייהם הפרטיים.

ובזכות זה נמשיך את השלוש בכל הארץ, ושייתקבצו כל ישראל מארבע כנפות העולם אל ארצנו הקדושה בכיאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה, אור
ואהבה, חיים ושלוש בביתכם.

י' תתנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט פסלו ה'תשמ"ז.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך להפיץ אור ודעת רבנו ו"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לך עוד תקוה גדולה בתקוני
הברית יותר מזכוי הרבים, כי בזה שמזכים את הרבים, הקדוש-
ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו.

הן אמת שכל אלו העוסקים בהפצת מעינות החכמה חוצה,
הם עכשו בשפלות גדולה מאד, אפלו בין אנשי שלומנו וכו' וכו',
ואין אף אחד מפיר גדלת העבודה הזאת וכו' וכו', ומה גם שיש
לועגים על העבודה הקדושה הזאת של הפצת מעינות החכמה
חוצה וכו' וכו'. עם כל זאת עלינו למסור את נפשנו, ולהפיץ בכל
יום את אור רבנו ז"ל בעולם ולזרע אמונה, ועל-ידי-זה תצמח
הגאולה; כי עקר הגאולה תלויה רק על-ידי אמונה, כמובא בדברי
רבנו ז"ל (לקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן ז').

חמדת לבבי! זו היתה עבודת הקדש של גדולי אנשי שלומנו
היקרים בכל דור ודור, והיו עוסקים בזה במסירות נפש הכי גדולה.
ועל-כן עלינו להמשיך בדרךכם, ולהפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם,
ולא נירא ולא נפחד משום בריה שבעולם, וסוף הפבוד לבוא,
שנזכה להפיל בכבודו יתברך.

חמדת לבבי! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם,
ואל תסתכל על כל המרירות והבזיונות והשפיות דמים שעוברים
עליך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד יבוא היום שיתהפך הכל
לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל רצוף את כל המכתבים לשלח לארצנו הקדושה,
אקנה שתוציא מהכח אל הפעל את השליחות, ותשלחם לכל
האנשים האלו.

אֲשֶׁר י' תתנג בנחל סט
י' תתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, נִחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל יוֹם, כְּפִי מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם — קִטְנוֹת, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת
וְכוֹ' וְכוֹ', הַשְּׁלָכוֹת וְסִפְּקוֹת בְּאֵמוּנָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם וְכוֹ' וְכוֹ', אֲשֶׁר כָּל
זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. כִּנְגֵד כָּל זֶה הָאָדָם צָרִיךְ
לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר.

וְצָרִיכִים לְזָכֵר אֵיךְ שְׂאֵבְרָהֶם אֲבִינוּ בְּיָדָי הָיוּ לוֹ נְסִיוֹנוֹת אֱלוֹהִים,
כִּי עֲבַר עֲשָׂרָה נְסִיוֹנוֹת מְרִים וְקָשִׁים עַד מְאֹד, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ עֲמָדוֹ
כִּנְגֵדוֹ וְכָלֵם הַצְּלִיחוֹ בְּבִנְיָ, חַיִּי, מְזוֹנִי, וְהוּא אֵינוֹ רוֹאֶה שׁוֹם יִשׁוּעָה
עֲדִין, עִם כָּל זֹאת חֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, עַד
שְׂזָכָה לְמָה שְׂזָכָה, וְהוּא נִתֵּן כַּח לְכָל הַדּוֹרוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל, אֵף
שְׂאֵינָם רוֹאִים שׁוֹם דְּבָר, שׁוֹם נִצּוֹץ אוֹר, עִם כָּל זֹאת יִחְזְקוּ אֶת
עֲצָמָם בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע, לְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ שְׂהַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין
וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וּמְסַתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל דְּבָר מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה. וְכִפִּי
שְׂהָאָדָם זוֹכֶה לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּדָבָר זֶה, וְאֵינוֹ שׁוֹאֵל שׁוֹם קִשְׁיוֹת
וְסִפְּקוֹת עַל אֵף גִּדְּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת, הַקִּטְנוֹת וְהַנְּפִילוֹת
וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בְּאֵמַת סוּף כָּל
סוּף יִזְכֶּה לְצֵאת מִשֵּׁם וּלְהַצְּלִיחַ בְּחַיָּיו.

עַל-כֵּן רָאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדָלוֹת וּלְפָרְסִים אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ
ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר
לָנוּ רַק דְּבָר זֶה שְׂזָכִינוּ לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, אֵף שְׂעַכְשׁוֹ אָנוּ לְלַעֲג
וּלְקַלֵּס, וְכָל אֵלוֹ שְׂעוֹסָקִים בְּזֶה, צוֹחֲקִים וְלוֹעֲגִים לָהֶם גַּם מִבְּפָנִים,

ע אָשׁר י' תתנדר בנחל

מאלו הנקראים מאנשי שלומנו וכו', עם כל זאת עלינו לחזק את עצמנו בתמימות ובפשיטות, להמשיך בעבודתנו עבודת הקדש, והקדוש-ברוך-הוא יאיר עלינו אור מפרוס, ונזכה להתקרב באמת אל רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל רצוף את כל המכתבים, ואבקש אותך מאד, שתראה לשלחם אל מי ששייך.

י' תתנדר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתני בשמעתי את קולך, ואיך שאתה מחזק את עצמך לילך ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, אשר זה כל חיותי, ואלו כל תקוותי, וזה כל חפצי ורצוני.

מה אמר לך, ידידי היקר! עוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום מרירות ומניעות, קשיות וספקות, ונופלים במקום שנופלים וכו' וכו', בעמקא דתהומא רבה, עם כל זאת צריכים לחזק את עצמנו בכל מיני אפנים שבעולם, כי כך קבלנו מרבנו ז"ל, שאיך שהוא איך שהוא צריכים לחזק את עצמו, ובנדאי על-ידי שהאדם יהיה חזק, אזי סוף כל סוף יזכה לצאת מהבץ שנפל.

עליך לדעת, כי עקר התשובה של האדם, היא ניקא כשזוכה לקרב רחוקים אליו יתברך.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! למסר את נפשך לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם, ואל תתביש מפני המלעיגים, כי

אָשֶׁר י' תתנה בנחל עא

סוף הכבוד לבוא, ועקר הכבוד הוא לזכות להכלל באור אין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני שמח לקראת כל מכתב ומכתב שאתה כותב לי, כי אתה חקוק בפנימיות נפשי, ומאד מאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ובפרטיות בעניני הזוג.

מה אמר לך, ידידי היקר! אם לנחמך וכו', אם לדבר על לך וכו', כבר הדפסנו אלפים ורבבות קונטרסים, והפצנו אותם בעולם, והם מלאים התחזקות, דבורים נפלאים ונוראים מתורתו של רבנו ז"ל, ואשרי מי שמתמיד בקונטרסים האלו, ואז יחיה חיים אמתיים, חיים נצחיים.

גא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל ואל תחלש דעתך משום דבר שבעולם, כי מי יודע סתרי נסתרות הבורא יתברך שמו, איך שמנהיג עם כל אחד באפן אחר לגמרי.

העקר צריכים להיות חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, לידע להודיע ולהודע, כי הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וסוף כל סוף אחר הרע יתהפך לטובה.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לדבר בכל יום עמו יתברך

עב אשר י' תתנו בנחל

אפלו כמה דבורים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך באמת להתעלות
ברוחניות ובגשמיות.

במה שכתבת לי רמז על "האבן הזאת אשר שמתי מצבה תהיה
בית אלקים" (בראשית כח, כב), שזוהי אבן השתיה, שעליה נבנה
בית-המקדש, דיקא מהאבן בעצמה נתהפך ונעשה בית אלקים וכו',
זה רמז נורא ונפלא מאד מאד, איך שהאדם אסור לו להתיאש, על
אף שלבו עכשו הוא לב האבן, ואינו מרגיש שום דבר, רק יחזק
את עצמו באמונה פשוטה, וידבר אליו יתברך, ויפל על פניו בכל
יום, ויבכה לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליו, אז דיקא האבן הזאת
אשר שמתי מצבה, האבן הזאת דיקא, כי האבן הזאת תתהפך לבית
אלקים, מלב האבן שלו יתהפך ללב בשר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזרנו על דבר כבוד שמו, לשמע בשורות
טובות מכל אחד ואחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו ואיר.

זה זמן רב שלא שמעתי ממך, ומאד מאד אני משתוקק לשמע
הטוב ממך, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי.

ראה לחזק את עצמך על אף כל הצרות והיסורים והמניעות
והמרירות שעוברים עליך מבית ומחוץ וכו' וכו', כי סוף כל סוף
אחר הרע יבוא הטוב. ורבנו ז"ל גלה לנו נוראות נפלאות מהאדם
הזוכה לחזק את עצמו, דיקא בעת שמר ורע לו, אשרי מי שזוכה
לחזק את עצמו.

אֲשֶׁר י' תתנו בנחל עג

ראה לכתב לי כמה שורות, והקדוש-ברוך-הוא יעזרנו לשמע
ממך אך טוב תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

זה זמן רב שלא שמעתי ממך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא
שהכל מסתדר אצלך לטוב.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, על אף גדל האסון שקרה אצלכם, וקשה לכם לשכח את
זה, עם כל זאת כבר הודיענו רבנו ז"ל, שהשכחה נוראה ונפלאה
מאד, ואצלו היתה דרכו, שתתקף-ומיד פשעובר איזה ענין או איזה
משבר, הוא מעבירו מדעתו ושוכח אותו לגמרי, כדי לא לפל
בעצבות ומרירות.

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים מלאים נסיונות קשים ומרים,
אשרי מי שזוכה לצית את רבנו ז"ל, ואשרי מי שזוכה להחזיק
מעמד, שאז יעבר על הכל בשלום.

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך אפלו כמה דבורים,
כי כל דבור ודבור שמדברים אליו בוקע רקיעים, ואם היו בני-אדם
יודעים את מעלת התפלה, היו עוסקים בזה בכל יום ויום, ולא היו
עוזבים אותו יתברך, רק תמיד היו באים ומתחננים ומשתטחים
לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליו.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להיות בשמחה עצומה, וכן

עד אשר י' תתנחל בנחל

להמשיך על עצמך את אור התפלה, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפלתך, ותזכה להישע בישועה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתנחל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה כמה נכסף נכספתי לראותך, או על-כל-פנים כתב ידך או לשמע את קולך, מאחר שהבעל-דבר עובד על כל אחד ואחד בהיכל-הקדש לנתקו ממקור חיותו וכו' וכו', וכשאני מקבל ממך או מאחד מהתלמידים מכתב, ממש אני מחיה את עצמי, וזו כל חיותי, כי בחסדו יתברך בערב חנכה הזו יהיה נעשה עשרים וארבע שנים, שאני מתכתב עם תלמידים, אשר מזה יצאו כל חלקי ה"אשר בנחל", וכשאני זוכה לשמע בשורות טובות מהתלמידים, איה שמחזקים את עצמם לילך בדרךי רבנו ו"ל, זה עקר שמחתי, וזה עקר תקנותי. על-כן ראה להמשיך לכתב לי, והקדוש-ברוך-הוא יחיה אותך כמו שאתה מחיה אותי.

חס ושלום, איני חושד אותך בשום דבר, רק אני תמיד מזהיר אותך לשמר, אחר שכבר עבר מה שעבר בענין החתימות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה למצא דירה נפלאה בעירה יבנאל, שלבסוף תתהפך לעיר ברסלב, ושם תבנה את ביתך, ויהיה לך פרנסה בשפע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י' תתנט
בנחל עה
י' תתנט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט פסלו ה'חשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי מכל מכתב ומכתב
שאתה פותב לי — אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר לך
הקדוש-ברוך-הוא להיות תמיד בשמחה, כמו ששמחתיני עם כל
מכתב ומכתב, כי זה כל ישעי וכל חפצי, שאזכה לשמע הטוב מכל
תלמיד מתלמידי "היכל-הקדש", איך שהם זוכים להיות עצים
עושים פרי, שמקרבם אחרים לעבודת השם יתברך.

ראה להרגיל את עצמך לשיר תמיד שירים של שמחה, ולהיות
רק בשמחה, ותשמח את אחרים, ובזכות זה גם אתה תהיה שמח,
אשר השמחה עולה על כל המצוות, כי עקר שלמות המצוות, כשזה
בא מתוך שמחה דיקא, כידוע.

ראה, אהובי, אחי היקר! להתבודד בכל יום ויום עמו יתברך,
אשר אין למעלה מזה, כי הוא יתברך אוהב מאד תפלה, וכל דבור
ודבור שהאדם מדבר ומתפלל אליו יתברך — נשמע ונתקבל
בשמים.

נא ונא, אהובי, אחי היקר! ראה ששום דבר בעולם לא יוכל
לשבר אותך, אלא תראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם,
ותחזק את אשתך ואת ילדיך ואת השכנים והידידים והקרובים שלך
וכו' וכו', תמיד לך בכתך זה, והושע את ישראל, הינו שתמיד תחזק
את עם ישראל, ובזה יהיה לך גם-כן חזיק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּבְרִיאוֹת הַגּוּף, וְכֵן לְבַעֲלֶךָ וּלְכָל הַיְלָדִים וּלְאִמְךָ תַּחֲיָה, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת בְּרִיאִים וְשִׂמְחִים וְעֲלִיזִים, וְלַעֲבֹד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתּוֹךְ שִׂמְחָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שִׂמְחָה, וּבְפִרוּשׁ גְּלֵה לָנוּ, אֲשֶׁר כָּל הַמַּחְלוֹת הָעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מַחֲמַת מְרִירוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה שְׁתוֹקֶפֶת אוֹתוֹ, עַל-כֵּן רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכֵּי, שִׂמְלֵא ה' אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבַבְּכֶם לְטוֹבָה, כִּי הָעֶקֶר הוּא שִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂסוּף כָּל סוּף תִּזְכּוּ לַעֲבֹר לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב, וַיְהִיפֶךָ הַמָּקוֹם לְמָקוֹם תּוֹרָה וַיֵּרָאֵת שְׂמִים, וְתַהֲיֶה פְּרֻנְסָה גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת לְכָל הָאֲבָרְכִים, וְנִדּוּר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְנִקְבַּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאֵי לְבִדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה בְּאִיזוֹ דְּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵית וְהַחוּבוֹת שֶׁהָאָדָם

אֲשֶׁר י' תתסב בנחל עז

מסתבך בהם, הן רק כְּשֵׁישׁ לוֹ מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, עַל-כֵּן רָאִי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם.

נָא וְנָא רָאִי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי עֵקֶר כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת לְאָדָם, נִמְשָׁכוֹת מִשַּׁבַּת דִּיקָא, עַל-כֵּן רָאִי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם, וְתִשְׁמֹר אֶתְכֶם כָּל יְמֹת הַשָּׁבוּעַ.

חֲזִקוּ וְאִמְצוּ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם הוּא לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לִהְיוֹת תָּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְלִשְׂכַח מִהָעֶבֶר, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִצְאוּ מִהַחֻבוֹת שְׁלָכֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גְרוֹת, וְלַהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבָעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְּבָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י' תתסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ וְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְהַעֲקֹר רְאֵה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עֵקֶר הַצְּלַחְתְּךָ לְצֵאת מִהַפַּח וּנְשָׁבֵר שְׁנַפְלֵת בּוֹ, הוּא רַק עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וְכָל מַה שֶׁתִּשְׂמַח יוֹתֵר, תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לַיְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

אם אָמַנְם אָנִי יוֹדֵעַ, שְׁמַרְבַּ צַּעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, וּמַרְבַּ בְּלִבּוֹל דְּעַתְּךָ
מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, קָשָׁה וְכָבֵד לְךָ לְשַׁמַּח, אִךְ כָּבֵד קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ
ז"ל, אֲשֶׁר הַשְּׂמֵחָה הִיא הַפֶּתַח לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת. עַל-כֵּן רְאֵה
לְעִשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה.

רְאֵה לְגִשְׁתְּ אֶל צִיּוֹן הַצְּדִיק בְּעִירְךָ בְּכָל יוֹם, וּתְבַקֵּשׁ שָׁם מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וְהַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכֶּה לְהוֹשִׁיעַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מָה שְׂאֵתָה אוֹכֵל, שְׁלֵא תֹאכַל שׁוֹם
מֵאֲכָל שְׂיִישׁ עַל זֶה אֵיזָה פִּקְפוּק.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ הַיְתַשְׁמִיזוּ.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲוֶיו.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וּמֵאֹד אָנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה.

נָא וְנָא אֵל תִּתְגַּרְשִׁי מִבְּעִלְךָ, כִּי הוּא בְּעַל טוֹב מְאֹד, וּמִי יוֹדֵעַ
אִם עוֹד תִּמְצָאֵי בְּעַל כָּזֶה, עַל-כֵּן שְׁמַרִי אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד מִכָּל
אֱלוֹי הַמְּסִיתִים וּמַדִּיחִים אוֹתְךָ לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי דְבָרֵי הַרוּפָאִים הַבָּל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי
גִּירוֹת שֶׁל שָׁמֶן זֵית, וּבְעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂהֵאֲשָׁה מִתְּפִלָּת אֲזוֹ, מְאֹד מְרָצָה וּמְקַבֶּלֶת
בְּשָׁמַיִם. נָא וְנָא רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלֶיכֶם.

אֲשֶׁר י' תתסד בנחל עט

גם תבדקו את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, גם ידקדק הפעל להניח בכל יום תפלין, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו עוד לזרע של קימא.

נא ונא אל תיאשי את עצמך, כי ילדים הם רק בידי הקדוש-ברוך-הוא, ולא ביד בשר ודם.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לשמר מאד את הדבור שלך, שלא תכשל בלשון-הרע ורכילות, כי כל הצרות של האדם תלויות בזה שמפקיר את דבורי פיו.

נא ונא ראה להרגיל את עצמך לדבר תמיד מרבנו ו"ל, ובכל יום תספר לחבריך ומידעך מרבנו ו"ל, כי הדבור והספור ממנו, הוא בעצמו הצלחה נצחית, ואשרי מי שיתמיד בזה.

נא ונא ראה להיות סבלן גדול, כי הסבלנות היא עקר בחיים, ובלי סבלנות אי אפשר לעבר את החיים בשלום.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לדבק את עצמך בו יתברך, ותמשיך על עצמך ידיעת אמתת מציאותו יתברך, ותמיד תשתוקק אחריו יתברך, ואז טוב לך בזה ובכא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת בְּפָגַם
הַבְּרִית וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה, שְׂזוֹכִיתָ לְהַתְנוּעַ
מִרְבֵּנוּ ו'ל, שְׂבוֹדָאֵי אִם תֵּאָחַז אֶת עֲצָמְךָ בְּרַבְּנוּ ו'ל וּבְסִפְרֵי
הַקְּדוּשִׁים, תִּזְכֶּה לְתִקּוֹן נְצָחִי, כְּאֲשֶׁר הִבְטִיחַ לָנוּ מוֹהֲרַנְתָּ ו'ל קִדְּם
הַסְתַּלְקוֹתוֹ, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִפְלוּ הָאָדָם שֶׁיְהִיָּה הַבַּעַל
עֲבָרָה הַכִּי גְדוֹל, אִם רַק יֵאָחַז אֶת עֲצָמוֹ בְּרַבְּנוּ ו'ל, יְהִיָּה לוֹ תִקּוֹן
עַל הַכֹּל".

כִּי בְּאֵמַת רַבְּנוּ ו'ל מְגַלֶּה לָנוּ דְרָכִים וְהַנְהַגוֹת יְשׁוּרוֹת, אֵיךְ
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְצִית אֶת רַבְּנוּ ו'ל,
וּבְפִרְטִיּוֹת בְּעִנְיָן הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, אֲשֶׁר
הָאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְפִרְטִיּוֹת מִי
שְׂיִוְדַע בְּעֲצָמוֹ נִגְעֵי לְכַבּוֹ וּמְכַאֲבֵיו, אֵיךְ שֶׁחָטָא וּפָגַם בְּפָגַם הַבְּרִית,
הוּא צָרִיךְ לְעֶסֶק בְּזֶה בְּיִתְרָה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהָאָדָם מִתְּפַלֵּל
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא כְּמוֹ חֲצִים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְאֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמִּתְמִיד בְּזֶה תְּמִיד, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נְצָחִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד מָאֵד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת כִּי לִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת
עוֹלָה עַל כָּל הַלְמוּדִים, וּבְפִרְט מִי שְׂיִוְדַע שְׂפָגַם בְּפָגַם הַבְּרִית, הוּא
צָרִיךְ בְּיִתְרָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת. עַל-כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, אָחִי
הַיְקָר! לְהַתְמִיד בְּיִתְרָה בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לְךָ
עַל כָּל חֲטָאֶיךָ.

הַמְּאָחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י' תתסו — י' תתסז בַּנְחַל פּא

י' תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מְכַל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאִי לְהֵיוֹת מְאֹד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאַף שְׂקָשָׁה וְכִבְדֵּךְ לְךָ מְאֹד
לְהַגִּיעַ אֵל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי כָל-כֶּף הַרְגֵּלְתָּ אֶת עֲצָמֶיךָ בְּמִדַּת הַכַּעַס
וְהַעֲצָבָנוּת, עַד שְׂאֵת תָּמִיד כְּעוֹסֶה וְעֻצּוֹבָה, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל הַהוֹרִים.
עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר תִּקְוֶנֶךָ הוּא לְהֵיוֹת רַק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְכֹל מַה
שֶׁתִּהְיֶי יוֹתֵר שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, תִּגְדֵּל לְךָ הַהִזְדַּמְנוּת לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ
הָאֲמֵתִי.

נָא וְנָא רְאִי לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאֲזוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

מַה אֲמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֹשׁוֹב מִי
שְׁשָׁב בְּתִשׁוּבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּהְיֶה תְּשׁוּבָתְךָ אֲמֵתִית, וְאֲזוֹ לְרַב
טוֹב הַצִּפּוֹן תִּזְכָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם, כִּי

כב אֲשֶׁר י' תתסח בנחל

עקר התשובה תלויה בשמחה, וכל מה שהאדם יותר שמח, יותר זוכה להתקרב אליו יתברך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

ראה להניח בכל יום תפלין, כי התפלין ממשיכים חיים לאדם, וכן תשתדל לשמר מה שאתה אוכל, שלא יהיה, חס ושלום, איזו שאלה בכשרות.

הקדוש־ברוך־הוא יצליח דרכך, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ' כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך! הקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותך בענין פרנסתך, ותזכה לפרנסה בשפע ובנקל.

עליך לדעת, כי את כל אחד מנסים אותו בנסיון אחר, ובודאי הנסיונות שעברו עליך, הכל מן השמים, לראות אל מי תפנה בעת צרתך.

אני מקווה לפניו יתברך, שפכר ישים קץ לכל הצרות והנסיונות שלך, ותזכה לפרנסה בהרחבה גדולה.

גא וְנָא רָאָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְסוּף כָּל סוּף תְּרַאֶה גְּסִים וְנִפְלְאוֹת
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְעַל כָּל־ם — רָאָה לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְׂמִיחָה מְבִיאָה
הַצְּלָחָה לְאָדָם, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחַ
יוֹתֵר.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזִכְרֵי לְשִׁבְךָ אֶת בְּתִי תַחֲיֶה עִם בְּחוּר מְצִיָּן,
הַמוֹצֵא חַן בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאָדָם, וּבַעַל דְּרָךְ אַרְץ גְּדוּל, וּמִתְמִיד
בַּתוֹרָה, בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר עַד כֹּה עֲזָרְנִי.

גַּם זִכְרֵי הַיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבָּה בְּקִשְׁתִּי בַעֲבוּרְךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל — יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תחטט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיֶה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַזְכִּי לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַחֲסֵד,
וְלְדוֹן תְּמִיד אֶת בַּעֲלֶךָ לְכַף זְכוּת, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ, שְׁעוּבֵר עָלָיו מָה
שְׁעוּבֵר בְּעֵינֵי פְּרִנְסָתוֹ, עָלֶיךָ לַעֲזֹר לוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם.
וְהַעֲקֵר — עַל-יְדֵי אֶהְבָּה וְעִדּוּד, וְאִז כַּמִּים הַפְּנִים לַפְּנִים, תִּקְבְּלִי
אֶת זֹאת בְּחֻזְרָה. וְכִבֵּר אָמַר הַחֲכָם: "אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ כְּגַר בְּבֵית"; כִּי
הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְהַדְלִיק אֹר וְתִקְוָה בְּלֵב בַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁהִגִּיר מִדְּלִיק
אֹר בְּבֵית. עַל-כֵּן רְאִי לְחֻזֵּק וּלְאֲמִץ אֶת בַּעֲלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְתַצְלִיחוּ
בְּדַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ"א בסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אחי ורעי היקרים, תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבְעוֹלָם להיות בשמחה על נצם חלקנו, שזכינו להתודע מרבנו ז"ל, אשר השמחה הזו עולה על כל השמחות, פי על-ידי שזוכה לאחז את עצמנו ברבנו ז"ל, על-ידי-זה נזכה לשוב בתשובה שלמה, כמו שהבטיחנו מוהרנ"ת ז"ל קדם הסתלקותו, ואמר בזו הלשון: "אפלו אם יהיה האדם הבעל עברה הכי גדול, אם רק יחזיק את עצמו ברבנו ז"ל, יזכה לשוב בתשובה שלמה, ויהיה לו תקון על הכל".

על-כן ראו, אחי ורעי היקרים! לחזק את עצמכם להתקרב אל רבנו ז"ל ביתר שאת וביתר עז. ועקר ההתקרבות היא התמדה רבה בספריו הקדושים, אשר מאד מאד בקש אותנו והזהירנו, שנתמיד בספריו הקדושים — הן בספרו הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", שבפרוש אפר, שעל-ידי למוד הספר הזה, תפתח קשיות גדינו, ונזכה להשגת אלקות במדרגה עליונה עד מאד, ונזכה לשוב בתשובה שלמה, והן בספרו הקדוש והנורא "ספורי-מעשיות", אשר בפרוש גלה לנו, אשר ה"ספורי-מעשיות" משנים קדמוניות, יש בכחם לעורר מהשנה העמקה שהאדם ישן וכו', ואפלו אם נפל מע' פנים וכו', יכול להתעורר על-ידי ספרו זה מהשנה, והן בספרו הקדוש "ספר-המדות", אשר בקש רבנו ז"ל, שתמיד נחזור בספר זה, כי המדות הן יסוד האדם, ועל-כן הזהירנו להדפיסם בהוצאת פיס, באופן שנוכל להניח את זה תמיד בכיסנו, כדי לעין בהם — בין בלכתנו בדרך ובין בבית וכו', כי הספר הזה עשה אותו ליהודי, והן בשיחותיו הקדושות הנדפסות בספר "שיחות-הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", אשרי מי שזוכה ללמד בתורותיו הקדושות של רבנו ז"ל

בְּכָל יוֹם, וְכֵן בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־יְהוָה וּבְמַדְוֹתָיו וּבְשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, עַל-יַד־יְנֵה יָכוֹל לְהַגִּיעַ אֶל כָּל הַדְּרוֹגוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, אִם רַק יִחְזַק אֶת עַצְמוֹ בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לֹא לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, כֵּן הִבְטִיחַנוּ רַבְּנוּ ז"ל הַרְבֵּה פְעָמִים.

עַל-כֵּן רָאוּ לְקַחַת אֶת עַצְמָכֶם בְּיַדְכֶם, וְלִקְבַע לְעַצְמָכֶם שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר פָּנְיוֹ, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב); וְכָל מָה שֶׁמִּתְמַיִדִים יוֹתֵר בְּסִפְרָיו אֱלֹהֵי, כְּמוֹ-כֵן מִמְּשִׁיכִים עַל עַצְמוֹ דַּעְתוֹ וְשְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ. וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוּת אֵלָיו תְּלוּיָהּ רַק בְּלִמּוּד סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.

נָא וְנָא אַל יִטְעֵה אֶתְכֶם שׁוֹם לֶץ אוֹ מוֹנֵעַ אוֹ מַעֲכָב, אוֹ סֶתֶם אַרְחֵי פְּרָחֵי וְכוּ', כּוּ', בְּאֵלֵי הַהִתְקַרְבוּת לְרַבְּנוּ ז"ל הִיא בְּלִי לְמוּד סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים — תִּלְעָגוּ לוֹ, כִּי הַכֹּל לְכָל הַכֹּל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְכַל שֶׁכֵּן לְהִקְרָא עַל שְׁמוֹ, רַק כְּשֶׁבִקִּיאִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּעַל-פִּה מִמֶּשׁ, וְעַל-כָּל-פָּנִים שְׁחוּזָרִים בָּהֶם תְּמִיד, לֹא כְּמוֹ שְׁנוּהֵג הַיּוֹם, שְׁכָל פּוֹחַז וְרִיק וְלֶץ וְקַל וְכוּ' וְכוּ', קוֹרָא אֶת עַצְמוֹ עַל שְׁמוֹ, וְכִבֵּר אוֹמֵר דַּעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא עֲדִין רְחוּק מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רָאוּ לְאַחֵז אֶת עַצְמָכֶם בְּמַדַּת הָאֱמֶת, אֲשֶׁר הִיא חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֱמֶת (שְׂבַת נה.), וְהָאֱמֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מֵרֵאשׁ תוֹךְ סוּף, כִּי א' הוּא רֵאשׁ הָאוֹתִיּוֹת, וּמ' הוּא תוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת, וְת' הוּא סוּף הָאוֹתִיּוֹת, לְהוֹרוֹת שְׁשֵׁלְמוֹת הָאֱמֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מִהִתְחַלָּה וּבְאִמְצַע עַד הַסּוּף, אֲשֶׁר זֶהוּ עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאֱמֶת, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, צְרִיף לְהִיּוֹת עִם אֱמֶת מִהִתְחַלָּה וְעַד הַסּוּף, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל רֹאִים כְּשֶׁבְחוֹר צְעִיר מִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲזַ נִתְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאוֹחֵז אֶת עַצְמוֹ בְּאֵל"ף שֶׁל הָאֱמֶת, הֵינּוּ בְּתַחֲלַת עֲבוּדָתוֹ, אֲזַ הוּא מִשְׁתַּוְּקֵק מְאֹד מְאֹד אַחֲרֵי הָאֵל"ף, בְּסוּד אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׁמַחֲפֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

ומתבודד עצמו אליו יתברך, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וממשיך על עצמו אורו יתברך. אָבֵל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁמֶתַחֲתֵן, ומְכַל שֶׁכֵּן כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִבְּגֵר, הוּא כְּכֹר עֹזֵב אֶת הָאֵל"ף וְנִשְׁאַר מ"ת... וְנִתְקַרֵּר וְנוֹפֵל לְגִמְרֵי.

על-כֵּן רָאוּ לְאַחֵז אֶת עֲצָמְכֶם בְּרַבְּנוּ ז"ל מִהֶתְחַלֵּת הַיְלָדוֹת עַד אֲמֻצָּע יְמֵיכֶם, וּמֵאֲמֻצָּע יְמֵיכֶם עַד סוּף יְמֵיכֶם עִם אוֹתָהּ הַתְּבַעֲרָה וְעִם אוֹתָהּ הַהֶתְלַהֲבוֹת כְּמוֹ בְּתַחֲלָה, וְזוֹ נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת הָאֵמֶת, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם הַפְּרֵשׁ בֵּין תְּחִלַּת הַהֶתְקַרְבוֹת לְאֲמֻצָּע הַהֶתְקַרְבוֹת אוֹ בְּסוּף הַהֶתְקַרְבוֹת, תְּמִיד הוּא בְּהֶתְחַזְקוֹת אַחַת.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הָאֵמֶת הִיא אֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֵמֶת, וְרַק מְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרְךָ, אֲשֶׁר הוּא עֵצֶם הָאֵמֶת, כְּבִיכּוֹל, אֲז נִמְשָׁךְ עָלָיו אֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, וְרוּאָה אֵיךְ לְצֵאת מֵהַפֶּח גִּשְׁבֵּר וְהַפֶּח יִקּוּשׁ שֶׁנִּפְּל לְשֵׁם, וּמִתְחִיל לְהֵאִיר לְעֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זִיו חֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יתְבַרְךָ, כִּי עַל-יְדֵי הָאֵמֶת נִפְתָּח לוֹ פֶּתַח לְרֵאוֹת אֵיךְ לְצֵאת (עֵינֵי לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט' וְסִימָן קיב).

נָא וְנָא רָאוּ לְאַחֵז אֶת עֲצָמְכֶם בְּמִדַּת הָאֵמֶת, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ שְׁזָה דְּבַר קָל, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁצַרִּיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יתְבַרְךָ לְאַחֵז בְּמִדַּת הָאֵמֶת, וּכְכֹר יְדוּעַ מַה שְּׁמִסְפָּרִים עַל הַרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וְכִמְהָ פְּעָמִים הִתְבַּטָּא: אֲשֶׁרֵי הַעֲיִנִּים שָׂרָאוּ אֶת ר' פִּנְחָס, וְכֵן אָמַר, שֶׁר' פִּנְחָס הָיָה חַד בְּדַרְא, וְהוּא עֶבֶד הַרְבֵּה עַל מִדַּת הָאֵמֶת כִּידוּעַ. וּמִסְפָּרִים בְּשֵׁמוֹ שְׁאָמַר, שְׁעֶבֶד עַל מִדַּת הָאֵמֶת עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנִים: שְׁבַע שָׁנִים עֶבֶד כְּדֵי לְגַרֵשׁ אֶת הַשָּׂקֶר, וְשְׁבַע שָׁנִים עֶבֶד כְּדֵי לְהַפִּיר הָאֵמֶת מֵהִי, וְשְׁבַע שָׁנִים עֶבֶד כְּדֵי לְהַחֲדִיר אֶת הָאֵמֶת לְקִרְבוֹ; הֵרִי שְׁצַרִּיכִים לְעֶבֶד הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הָאֵמֶת, כִּי בְּנִקֵּל לְהַטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְלוֹמַר עַל הָאֵמֶת שָׂקֶר וְעַל הַשָּׂקֶר אֵמֶת, כְּאֲשֶׁר קוֹרָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, אָבֵל בְּזָה שְׁהָאָדָם מְבַקֵּשׁ

תמיד ממנו יתברך, שיזכה להגיע לאמת, על-ידי-זה יזכה לאמת,
כי העקר תלוי בתפלה ובקשה לחפש את האמת.

ועקר האמת הוא הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (ירמיה י, י):
”והוי”ה אלקים אמת”, כי רק הוא יתברך עצם האמת, וכל מה
שהאדם מושך את עצמו אליו יתברך, כן נמשך עליו האמת, אשרי
מי שרודף אחריו יתברך, ורץ תמיד אליו יתברך, ומחביא את עצמו
בצלו יתברך, ומדבר ומפרש את כל שיחתו אליו, כאשר ידבר איש
עם רעהו, ומספר לו כל מה שמעיק לו, ויודע שאין לו שום ברירה
בעולם אצל מי לחסות רק אצל הקדוש-ברוך-הוא, שזה עקר
האמת.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם בדרךי רבנו ז”ל, ואל תסתכלו
על שום מונע ומעכב ועל שום לץ, ובוודאי סוף כל סוף יתהפך
הרע ויהיה רק טוב, ותבינו ותשכילו כי הרע הוא כפסא להטוב,
אשרי המתזק את עצמו בעתים הללו בנקודת האמת, ואינו בורח
מרבנו ז”ל בשום פנים ואפן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ”א פסלו ה'תשמ"ז.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע
מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד
תבשרני בשורות טובות.

אודות הבלבולים וכו', שנתעוררו בך כל פעם עלינו, נא ונא
אל תשים לב לזה, כי כף צריך להיות, כי על כל פרי בהכרח

שְׁתַּהֲיָה עָלָיו קְלִפָּה, וְאִם לֹא, אֲזַי יִתְקַלְקַל הַפְּרִי. וְכָל מֵה שֶׁהַפְּרִי יוֹתֵר טוֹב, יֵשׁ עָלָיו קְלִפָּה יוֹתֵר חֲזָקָה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ, בְּכַתֵּף יִשְׂאוֹ, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל עִירְכֶם, וְכֵן לְנִסְעַ מִמְּקוֹם לְמִקוֹם, כִּי עֵקֶר הַתְּקוּוֹן לְפָנֵם הַבְּרִית — לְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וּמוּבָא בְּלְבוּשׁ הַטַּעַם — לְמָה בְּפוּרִים עוֹשִׂים סְעֵדָה וּשְׂמֵחִים בְּאַכִּילָה וּשְׂתִיָּה דִיקָא, וּבְחֲנֻכָּה אֵין שׁוּם מִצְוָה לְהַרְבוֹת בְּסְעֵדוֹת, כִּי זֶה רַק סְעֵדַת רְשׁוּת, וְעֵקֶר הַמִּצְוָה הִיא לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כִּי בְּפוּרִים, אֲזוּ רְצָה הַמֶּן הַרְשָׁע לְהַרְגַּ וּלְכַלּוֹת גַּם אֶת הַגּוֹי, וְעַל-כֵּן שְׂמֵחִים בְּאַכִּילָה וּשְׂתִיָּה דִיקָא, לְשִׂמְחַ אֶת הַגּוֹי, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּחֲנֻכָּה אֲזוּ לֹא רְצוּ הַיּוֹנִים לְהַרְגַּ אֶת יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא רְצוּ לְהַכְנִיס בָּהֶם תְּרַבּוּת יוֹן, לְעַקֵּר אוֹתָם מִהָאֱמוּנָה הָאֱמִתִּית וּלְהַחֲלִיפָהּ בְּתְרַבּוּת רְעָה. וְעַל-כֵּן עֵקֶר הַשְּׂמֵחָה הוּא לְהַנְשִׂמָה, וְלִכֵּן מוֹדִים וּמְהַלְלִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכַתּוּב עַל זֶה הַטּוּרֵי זָהָב בְּסִימָן תר"ע, שֶׁבְּאַמַּת בְּחֲנֻכָּה הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְפוּרִים, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ד'): גְּדוּלַּת הַמַּחֲטִיאֵו יוֹתֵר מִהַהוֹרְגוֹ, כִּי בְּזֵה שְׁעוֹקְרִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִשְׁהוֹרְגִים אוֹתָם, עֵינִי שָׂם.

וְעַל-כֵּן מֵה נֹאמַר עֲכָשׁוּ בְּדוּרוֹתֵינוּ אֵלוֹ, אֲשֶׁר הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְסִיקוֹרְסוֹת, הַנְּאוּף וְהָעֵרֶם, הַשְּׁקוּץ וְהַתְּעוּב מִתְּגַבְּרִים כְּלַכְּףָּ בְּעוֹלָם, בְּנֻדָּי עָלֵינוּ לְהַתְּאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ לְעֵסֶק בְּזִרְיַעַת הָאֱמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַמַּח הַגְּאֻלָּה; כִּי עֵקֶר הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה רַק בְּאַמוּנָה, כַּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ז').

נֹא וְנֹא רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן, כִּי לֹא כְּדָאי לְהִיּוֹת בְּכַעַס, כִּי הַכַּעַס מְכַלָּה אֶת כַּחוֹת הָאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת סְבָלָן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י' תתעב — י' תתעג בנחל פט
י' תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות סבלנית, כי הסבלנות היא עקר גדול בחיים, ובפרטיות בחינוך הילדים, כי כל מה שמתעצבנים על הילדים, הם יותר מתפראים, ועל-כן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם ללכת בדרך סבלנות עם הילדים, ואז דיקא יצליחו.

נא ונא ראי לבקש ממנו יתברך בעת הדלקת הנרות על הצלחת בעלך ועל הצלחת הילדים, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הנרות, מאד רצויה ומקבלת בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו להצליח בביתכם, ותרוו רב נחת מהילדים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ידידי היקר לי מאד ...
נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הבשורה הטובה ממך, שאתה הולך להתחתן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להכנס לחפה בשעה טובה ומצלחת, ותקים בית נאמן בישראל, ותזכה להתעלות ברוחניות ובגשמיות, ותורה וגדלה יהיו צמודים על שלחנהך.

נא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְדוֹן אֶת עֲצָמָךְ
 לְכַף זְכוּת, וְרְאֵה לְמִצָּא בְךָ וּבְאֲשֶׁתְךָ אֶת הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת, וְתִבְנֶה
 אֶת בֵּיתְךָ בְּדֶרֶךְ אֱהָבָה וַיִּרְאֶה וְלִמּוּד זְכוּת, וּבְאֶפֶן הַזֶּה תִּצְלִיחוּ. כִּי
 תִּמְיֵד צָרִיכִים לְדוֹן אֶת הָאִשָּׁה לְכַף זְכוּת, וְלֹא לִילֵךְ עִמָּה בְּמִדַּת
 הַדִּין, חֵס וְשָׁלוֹם. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גטין ו:): אַל יִטִּיל
 אִימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ; וְאָמַר הַחֶכֶם: "אֵין לְאָדָם שְׂמִחָה שְׁלָמָה,
 כִּי אִם עִם אִשְׁתּוֹ וּבְנָיו"; כִּי כְּשֶׁאָדָם בּוֹנֶה אֶת בֵּיתוֹ בְּחֶכְמָה,
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ עִם יְלָדִים, וּכְשֶׁהוּא תִּמְיֵד דָּן אֶת אִשְׁתּוֹ
 לְכַף זְכוּת, אֲזַי בֵּיתוֹ בֵּית חֵס, וְאִשְׁתּוֹ עוֹזֵרֵת לוֹ.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוֹשָׁה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מִתּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲנִינֵי.

י' תתעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ
 בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשֹׁמֵר שְׁבַת-קִדְּשׁ, וְאֲזַי
 הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ. וְאִף שְׁזָה בָּא לָךְ מָאד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תִּדְעַה,
 שְׁכָּל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת מִשְׁבַּת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַשְׁכִּיל
 בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִשְׁלִיךְ אֶת דַּעְתּוֹ, וּמִקְבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, וְשׁוֹמֵר
 שְׁבַת-קִדְּשׁ.

אֲשֶׁר י' תתעה בנחל צא

גם תראה להזהר מאד מאד לא לאכל מאכלים שיש בהם איזה פקפוק.

גם ראה להניח בכל יום תפלין, כי התפלין ממשיכים חיים לאדם (מנחות מד.).

והקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותהיה בריא ושלם.

נא ונא ראה להרחיק ממך את העצבות והעצלות, אשר הורסת את חיי האדם. ורבנו ז"ל מביא בשם הרופאים, אשר כל המחלות העוברות על האדם, הן מחמת חסרון השמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל צערי שיש לי מצרתך — אין לתאר ואין לשער.

מה אמר לך! אם לחזקך או אם לנחמך, קשה מאד מאד מרב הצרות והיסורים שסבבו אותך.

עם כל זאת עליך לדעת, כי זה עקר גדלת האיש הישראלי בזה העולם, כשעובר עליו מה שעובר ומחזיק מעמד, ואין זו עצה להתיאש, כי היאוש גרוע מהכל. ורבנו ז"ל צעק מאד מאד שאסור להתיאש.

מה טוב ומה נעים היה, אם תתחנני עם איזה גרוש או אלמן, כי לא טוב לגור לבד.

נא ונא ראי לשמור שבת־קדש, ואז השבת תשמר עליך. גם

צב אשר י' תתעו בנחל

הקפידו לאכול רק מאכלים כשרים, והקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

ועל כולם — ראי לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי הצלחת האדם בזה העולם היא רק כשהוא בשמחה, וכל מה שהוא יותר בשמחה, יש לו יותר הצלחה, ואף שאני יודע, שמרב הצרות והיסורים והמרירות וההרפתקאות שעוברים עליך, קשה לך לשמח, עם כל זאת עשי כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, כי השמחה היא רפואה בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתעו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ובפרטיות מי שפגם בבריתו, אז הוא טועם מרירות דמרירות הגיהנום וכו' וכו'. ורבנו ז"ל בא וירד אל זה העולם, כדי להציל את נשמות ישראל שנפלו בפח, ולהעלותם בתכלית העליה.

על־כן ראה, אהובי, אחי היקר! לעשות כל מיני פעולות שבעולם לקיים את כל מה שנאמר בקונטרס "טהרת הברית".

ראה לשמח מאד עם נקדת המצוות שאתה זוכה לקיים, הינו שתניח בכל יום תפלין בשמחה עצומה, וכן תשמח בכל יום עם הציצית שלך, ותשתדל שתהיינה פשרות, ולא יהיה מנתק איזה חוט, חס ושלום, וכן תנשק את המזוזה בשעה שאתה נכנס ובשעה שאתה יוצא, וזה ימשיך עליך הארה עצומה.

אָשֶׁר י' תתעז בנחל צג

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לַמִּקְוָה, וְתֹאמַר הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים שֶׁתִּקְרָא רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבְלֵי פָגֶם הַבְּרִית.

גַּא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת בְּצַמְצוּם, הֵינּוּ עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲמִירַת זֶהר וְתִקּוּנֵי הֵם מְזַכְכִּים מְאֹד אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְאִמְרָם בְּכָל יוֹם. אַף הַכֹּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּצַמְצוּם וְלֹא בְּבַחֲיִנַת הַרִיסָה, כִּי טוֹב מְעַט בְּכּוֹנֵה מִהֶרְבֵּה שְׁלֹא בְּכּוֹנֵה; הֵינּוּ שְׂטוֹב לֹאמֹר מְעַט וְלֹא שְׂאֵר עִם מַחֲזִין מִיִּשְׁבִּים וְכּוֹנֵה שְׁלֵמָה, מִשִּׂיאֵמֶר הֶרְבֵּה, וְאַחֲרֵיכֶן יִהְיֶה מְבַלְבֵּל בְּלִי שׁוּם כּוֹנֵה וְיִשׁוּב הַדַּעַת וְכוּ'.

עֲקֹר תִּקּוּנֶךָ הוּא רַק שְׂמֻחָה, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂקֻשָּׁה וְכִבְד לְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, אֲבָל אִם תַּעֲבֹד עַל מִדַּת הַשְׂמֻחָה, וְתִמְסֹר נִפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, זֶה יִהְיֶה תִּקּוּנֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זְוִיגְךָ בְּקִרְוֹב מְמֹשׁ.

גַּא וְנָא רָאָה לְכַתֵּב לִי, וְאִזּוּ אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לְדַקְדַּק עַל עֲצָמוֹ כָּל-כֶּן, כִּי זֶה בְּכֹלֵל חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ שֶׁל לַמּוֹד זְכוּת, לְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיִשׁ בּוֹ, כַּמּוּבָא בְּאַרִיכוּת בְּלִקוּטֵי-מִוְהַר"ן (חֶלֶק א', סִימָן רפב); וּבִסְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֶׂה ט', מִמַּעֲשֵׂה הַחֲכָם וְהַתָּם), אִיךָ שֶׁהֵתֵם הָיָה תְּמִיד שְׂמַח

עם כל מה שְׁהֵיָה לוֹ, וְהֵיָה מִיָּקָר מְאֹד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְאָף פַּעַם לֹא
הִתְעַצְבֵּן, רַק תָּמִיד הָיָה שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְכִמוּ שֶׁהֵיָה בְּגִשְׁמִיּוֹת כֵּן הָיָה
בְּרוּחָנִיּוֹת וְהִכַּל אֶחָד.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים
דְּקוֹת בְּבִקְרוֹ, וְעֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּאֲמֻצַּע הַיּוֹם, וְעֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּלֵילָה,
וְאִם יְכוּלִים לְהוֹסִיף עוֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם עֲשָׂרִים דְּקוֹת — מָה
טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי רַבּוּי הַדְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַכְּכִים אֶת הַמֶּחַ,
וּמְכַנְיָסִים בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזָה
הָעוֹלָם, רַק מְצִיַת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת.

אֲשֶׁרְנוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ זוֹכִים לִידַע
מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְשַׁמְחֵה אוֹתָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדוֹן אֶת אִשְׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּצְעַק עָלֶיהָ, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, כִּי הַרְבֵּה הִיא
סוּבְלֵת, וְאָף שְׁגַם אֶתָּה סוּבֵל, עִם כָּל זֹאת הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְדוֹן
אֶת הָאִשָּׁה לְכַף זְכוּת וּלְכַבְדָּה וּלְיִקְרָהּ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נֹט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ; כִּי
עָקַר הַפְּרָנְסָה בָּאָה בְּזְכוּת הָאִשָּׁה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט).

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמָךְ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא תִרְצֶה לְהִגִּיעַ אֶל
שׁוּם מְדַרְגּוֹת, לֹא אֲכַפֵּת לְךָ שׁוּם דְּבָר, רַק תָּמִיד תִּמְשִׁיף אֶת עֲצָמָךְ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ תִרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת נַעַם זִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲיָה
חַיֵּי יוֹם יוֹם; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַצִּיַת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ
כָּלֵל!

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר י' תתעח צה
בנחל י' תתעח
י' תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי בְּקִרְאֵי דְבָרֶיךָ,
אֵיךְ שֵׁשׁ לָךְ הַרְגָּשָׁה בְּרוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם
הֵם בְּחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְהַכֹּל נִעְלָם וְכוּ' וְכוּ' מְעִינֵי כָל.

מוֹרִידִים נִשְׁמָה מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּמְלִבִּישִׁים אוֹתָהּ בְּגוּף עֲכוּר
וּמְגַשֵּׁם, מְלֵא הַסְּתָרוֹת, מְלֵא חֲשָׁכוֹת, מְלֵא דֵינִים קָשִׁים, מְלֵא
בְּלִבוֹלִים וְצָרוֹת וַיְסוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא צָרִיךְ לְהַדְלִיק אֶת הָאוֹר
בְּפָנִים, וְלֵאט לֵאט לְשַׁרְף אֶת כָּל הַמְּחִיצוֹת, עַד שִׁיּוּרִיד מִמֶּנּוּ אֶת
כָּל הַהַסְּתָרוֹת וְהַעֲלָמוֹת, שֶׁהֵם כָּלֵל הַגּוּף וְהַקְּלָפָה הַמְּכַסֶּה אֶת הָאוֹר
וְכוּ' וְכוּ', עַד שִׁיתְגַּלֶּה הָאוֹר, וְיִתְעַלֶּה וַיִּדְבֶּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר הָאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה סוּד יְחוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ וְכוּ'
וְכוּ'.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵיזָה תַעֲנוּג וְאֵיזָה זִיו דְּבָר זֶה,
כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה עוֹד לַחַיּוֹת בְּחַיִּים בְּעֲלָמָא הַדִּין כְּדָגְמַת חַיֵּי עוֹלָם
הַבָּא, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ זֹאת, אֵיךְ שֶׁהוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת
אֲמַת, וְשׁוֹמֵעַ כְּרוֹזִים יוֹצְאִים מִן הַשָּׁמַיִם בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, אֲשֶׁרֵי לוֹ
וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ!

נָא וְנָא רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ, כִּי
הָאָדָם הוּא בְּדָגְמַת זַעִיר אֲנִפִּין, וְהָאִשָּׁה הִיא בְּדָגְמַת הַמְּלָכוֹת,
וְצָרִיכִים לִיחַד אוֹתָם בְּיַחְוּדָא שְׁלִים, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת רַק
כְּשֶׁמְגַבִּיהִים אֶת הַמְּלָכוֹת, וְעוֹשִׂים אוֹתָהּ פְּרָצוּף בְּפָנֵי עֲצָמָה וְכוּ'
וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי

השִׁמְחָה פּוֹתַחַת שְׁעָרִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲשֶׁרְנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנָּפֵחַ בִּי.

י' תתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נִישָׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִמֶּשׁ רְקֻדָּתִי מְרַב שְׂמִחָה, כִּי אֶתָּה צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְיִוְדַע הַיֵּטֵב מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְאֲנִי תָמִיד מִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ, שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, וְתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּיִרְאָה טְהוֹרָה, וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה וּלְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂאֶתָּה זוֹכָה לְדַעַת מִרְבֵּנוּ ו"ל, מֵה הָיִיתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבֵּנוּ ו"ל, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא נָתַן לָנוּ מִתְּנָה כְּזוֹ כְּמוֹ רַבֵּנוּ ו"ל, בְּזֶה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְלִשְׁיֵר בְּכֹל יוֹם "בְּךָ רַבֵּנוּ נִגִילָה, בְּךָ רַבֵּנוּ נִשְׂמְחָה".

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיָּקָרִים רְגִילִים לוֹמַר, שְׂאֵם לֹא הֵינּוּ זוֹכִים לְהִתְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ ו"ל, רַק לְהִתְנַדַּע מִמֶּנּוּ בְּעִנְיָן שֶׁל הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, גַּם־כֵּן הֵיָה כְּדָאִי, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂקִבְלָנוּ מִמֶּנּוּ עוֹד הִרְבָּה, אֲשֶׁרְנוּ!

אֲשֶׁר י" תתפ בַּנְחַל צו

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית נִפְלָא, וַיְהִיֶּה לָךְ רַב נַחַת מֵהִילָדִים, וַתִּגְדָּלְס בְּנִקְל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמֵחָה הִיא הַפֶּתַח לְהַצְלָחָה.
הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י" תתפ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמֵחָתִי — אֵין לְתֵאָר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלָל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבָעוּלָם, וְתִרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, וְרַבְּנוּ ו"ל בְּקֶשׁ אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה,
וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּלְבַקֵּשׁ הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. כִּי הַמְּאַמֵּן הָאֱמֵתִי, שְׁמֵאֲמִין שְׂאֵין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, הוּא אֶף
פַּעַם לֹא יִבְקֶשׁ מִשׁוּם אָדָם טוֹבוֹת, רַק תָּמִיד יֵלֶךְ וַיִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהִרְגִיל אֵת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זוֹ, לְבַקֵּשׁ כָּל עֲנִינֵיךָ
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַפְיֵץ אֵת הָאֱמוּנָה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
לְהַסְתַּפֵּל עַל מוֹנְעִים — לֹא מִבֵּית וְלֹא מִחוּץ וְלֹא מִשׁוּם זָרָם אַחֵר,
אֲנוּ צְרִיכִים לְהִזְרִים אֵת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּזֶה לְבַד
תְּלוּיָהּ הִגְאָלָהּ, כִּי הִגְאָלָהּ תְּלוּיָהּ רַק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקָּה חוּצָה,
לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֵת אֱמֵתָת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּינָהּ

כּאן בּתּחִתּוֹנִים, כּמוֹכּא בּמִדְרָשׁ (פּנּחומּא נּשׂא טז), שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא הַתּאֲוָה שִׁיְהִיָּה לוֹ דִּיכָּה כּאן בּתּחִתּוֹנִים. וְזוֹ הִיְתָה עֲבוּדָתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ, שֶׁהַקְרִיאָה אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּפִיּוֹת הַבְּרִיּוֹת, הֵינּוּ
שֶׁתּמִיד דִּבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְגַלְיָה לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁיֵּשׁ בּוֹרָא כֹּל
עוֹלָמִים, וּבְדִרְבָּךְ וְעֲבוּדָה זֶה אָנוּ צְרִיכִים לִילָךְ, אֲשֶׁר זֶה עֲבוּדַת הַבְּעַל
תּפִּלָּה, אֲשֶׁר הוּא יִקְבֹּץ אֶת אַנְשֵׁי הַמְּלָךְ, וּבְיַחַד נָשׁוּב אֶל הַמְּלָךְ,
הֵינּוּ כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ עוֹד צְדִיקִים, וְיֵשׁ עוֹד דְּרָכִים בְּעוֹלָם, וְאַסּוּר
לְהַתְלוּצֵץ מִשׁוּם צְדִיק וּמִשׁוּם דְּרָךְ הַהוֹלֵכֵת עַל-פִּי דְרָכֵי תּוֹרַתּנוּ
הַקְדוּשָׁה, אֲבָל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא מְאַנְשֵׁי הַמְּלָךְ. וְהַתּאַסְפוֹת אַנְשֵׁי
הַמְּלָךְ לְבוֹא אֶל הַמְּלָךְ, זֶה יְהִיָּה רַק עַל-יְדֵי הַבְּעַל תּפִּלָּה, שֶׁהוּא
מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, שֶׁיִּגְלֶה אֶת עֲנַן הַתּפִּלָּה, כִּי חֲרָבוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הִיא
הַתּפִּלָּה.

עַל-כֵּן אָנוּ צְרִיכִים לְרִאוֹת לְהַפִּיץ דִּבְרֵי רַבּנוּ ו"ל, וְלֹא לְהַתְפַּעַל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוָלָם.

הַמּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כּסֵּלוֹ ה'תּשּׁמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִיּוֹת תּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי עַקֵּר תִּקְוִין
כֹּל הַעֲוֹנוֹת הוּא שְׁמִחָה. וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית. וְרַבּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד בְּקִשׁ
אוֹתָנוּ, שְׁנִהְיֶה רְגִילִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַתּפִּלָּה
וְהַתּבוּדָּה הוּא יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב.

אֲשֶׁר י' תתפב בנחל צט

נָא וְנָא הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמָךְ בְּדוּדֵי דְבָרִים, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ,
שְׁעַל-יְדֵי שְׁהָאָדָם מִתּוּדָה אֶת חֲטָאֵיו לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה
מוֹצִיא מֵעֲצָמוֹתָיו כָּל עוֹוֹנוֹתָיו, וְזוֹכָה לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגַת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד').

נָא וְנָא רֵאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר כָּל פֶּרֶק וּפְרָק הוּא
הַצְּלָחָה נְצַחִית, וּכְשֶׁתִּסְיִם מִסְכַּת תַּתְחִיל מִסְכַּת אַחֲרֵת, וְכֵן תִּלְמַד
כְּסִדְרָן, עַד שֶׁתּוֹכָה לְסִיִּים שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה.

נָא וְנָא רֵאֵה, אֶהוּבֵי, אָחִי הַיְקָר! שְׁלַבֵּל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַע-עוֹלָם, רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ לְבָד, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד.

רֵאֵה לְמִסַּר אֶת עֲצָמָךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְהַפִּיץ אֹר רַבְנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים, כִּי בְּזֶה עָקַר תִּקְוֵנוּ — לְגִלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה בְּזֶה, כִּי בְּזֶה
תְּלוּיָה הַגְּאֻלָּה.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
אַמֶּת בְּזֶה וּמְרַבֵּי נִפְלְאָ בְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עַל כָּל
הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, שְׁנִזְכָּה
לְהִשָּׂאֵר תְּמִיד אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל, וְלֹא נַחֲלַק עֲלָיו, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי רַבִּים
מִתְּלַהֲבִים בַּתְּחִלַּת הַהִתְקַרְבוּת, וְאַחֲרֵ-כֵן גּוֹפְלִים מִזֶּה, וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁנִזְכָּה לְהִשָּׂאֵר אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך רפואה שלמה ותהיי בריאה.

נא ונא ראי להיות שמחה ועליזה, ולחזק ולאמץ את בעלך, ותהיי רגילה להתפלל תמיד אליו יתברך בלשון שאת רגילה בה, כי התפלה שהאשה מתפללת, מאד רצויה ומקבלת בשמים, כי היא קרוכה לבכיה (בכא מצינא נט.), ולמעלה בעולמות העליונים מאד מאד חשובה תפלה עם בכיה, כי הבכיה שהאדם בוכה לפניו יתברך, פורצת את כל הגדרים, ופותחת את כל השערים.

בענין החנוך נא ונא לא להכביד על הילדים, ובפרט פשהם עדין קטנים, רק לשיר עמם שירים של אמונה ושל שמחה ושל מדות טובות, ולהלביש את כל המדות הטובות והאמונה בתוך שיר, ולשיר לפניהם, ובאפן הזה יקבלו את זה בנקל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך, שתראי לעזר לבעלך, ותשמחי ותחזקי אותו באפן שיתרחב לבו, ולא יהיה כל-כף שבור, כי כשהאשה מחזקת את בעלה, אז טוב גם לה, כי להפוך בשעה שהיא עושה בקרת על בעלה ושוכרת אותו, אזי הוא נופל בעצבון ובדכאון, ואז היא סובלת, על-כן אשה חכמה תמיד מקדמת ומחזקת את בעלה.

והיה לך טוב מאד ללמד ולעין בקונטרס "כבוד הבעל", ושם תמצאי מרגוע לנפשך איך להתנהג עם בעלך.

ראי להיות חזקה מאד מאד באמונה פשוטה בו יתברך, ותעזרי לבעלך שיגלה ויפרסם את האמונה הקדושה בין אחינו בני ישראל, כי עכשו זהו צו השעה, כי בעוונותינו הרבים הכפירות

אָשֶׁר י' תתפד בנחל קא

והאפיקורסות מאד מתגברות ומתפשטות בעולם, כאשר נבא רבנו ז"ל, ואנו צריכים להמשיך את השכינה בעולם, ואשרי בעלך שעוזר לנו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי למצא חן בעיני אלקים ואדם, ותרוי רב נחת מבגך, שיהיה איש כשר נוטר הברית, בריא ושלם.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליך בענין הילדים וכו'.

לדעתי, הם בוררים הרבה מאד וכו', וכן אתם לא מסכימים לכל שדודך שהם רוצים. על-כן עליך לדעת, כי עקר האהבה של ההורים לילדים הוא — לחתן אותם כמה שיותר מהר, כי בדרך כלל ההורים חושבים שבזה שיחזיקו את הילדים בבית בזה מראים אהבה לילדים וכו', ובאמת הוא בדייק ההפוך, כי אם אוהבים באמת את הילדים, אזי מחתנים אותם כמה שיותר מהר.

על-כן ראו לא לברר הרבה ולא לעמד בדרך לילדים.

הקדוש-ברוך-הוא נזמין להם את זיוגם האמתי ויתחתנו, ועוד תרוו מהם הרבה נחת.

נא ונא לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, כי רב הצרות בבית הם כשאין המזוזות כשרות. וכן תגיש תפלין בכל יום, וגם

קב אֲשֶׁר י' תתפה בנחל

הַבֵּן שְׁיָנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְאִזּוֹ תִרְאוּ אִיזוֹ יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם
שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה תִכְף-וּמִיד לְהַרְשֵׁם בְּאִיזוֹ יְשִׁיבָה, כִּי זֶה מֵאֵד מִכְרַח, וְאֵל
תִּקַּל בְּדַבְּרֵךָ זֶה כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
חֹרִין אֲמִתִּי, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אבות ו, ב): אֵין לְךָ בֶּן חֹרִין,
אֲלֵא מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, עַל-כֵּן תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד כְּסֵדֶר בְּכָל
יוֹם מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם וּמִשְׁנָה,
שֶׁתִּתְחִיל מִמְּסַכַּת בְּרִכּוֹת וְתִלְמַד פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וְכֵן בִּשְׁ"ס תִּקְבַּע
לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֵדֶר מֵהַתְּחִלַּת הַשְּׁ"ס, וְכִשְׁתַּסִּים מִסַּכַּת תִּתְחִיל
מִסַּכַּת וְעוֹד מִסַּכַּת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֵת כָּל הַשְּׁ"ס, וְכֵן בַּמְדַּרְשׁ
תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד מְדַרְשׁ רַבָּה בְּכָל יוֹם, כִּי הָאֲרַבְּעָה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם
כְּנֻגַּד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, כִּידוּעַ.
וְכִשְׁתְּהִיָּה חֹזֵק בַּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִזּוֹ תִזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן חֹרִין
אֲמִתִּי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תְּהִיָּה שָׁבוּר כָּל-כְּפֶךָ,
כִּי זֶה רַק יִהְרַס אוֹתְךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַדְּבוּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ הוּא
הַצְּלִיחָה נְצָחִית, הַצְּלִיחָה שְׁאִין כְּמוֹתָהּ.

אָשֶׁר י' תתפּוּ בַּנְחֵל קג

מוֹהֲרֵנִי ז"ל שָׁמַע אֶת אֶחָד מִתְּפִלֵּל תְּפִלַּת שְׁחֲרִית אַחַר הַצְּהָרִים, וְהִתְפַּלֵּל בְּחִיּוֹת וּבִדְבָקוֹת וּבִנְעִימוֹת, עָנָה וְאָמַר עַל זֶה: "אֲשֵׁינְעַר אֶתְרוּג נָאֵר אֵין חֲנֻכָּה" (זֶה אֶתְרוּג נָאֵה וּמִהֲדָר אֲבָל בְּחֲנֻכָּה); כְּאוֹמֵר שְׂכָבָר עֲבַר זְמַן הַתְּפִלָּה, כִּי הִיָּה אַחֲרֵי הַצְּהָרִים, וְעַל דֶּרֶךְ שְׂאֵחָד יִקַּח אֶתְרוּג מִהֲדָר בְּחֲנֻכָּה, שְׂאֵין לְזֶה שׁוֹם פְּנִים, עַל-כֵּן גַּם אֶתָּה רְאֵה לְהַזְדַּרוּ מְאֹד מְאֹד לְהַרְשֵׁם בְּאִיזוֹ יִשְׁיָבָה, כְּדִי שְׂלֹא תִפֹּל בַּפֶּח יְקוּשׁ, חֶס וְשָׁלוֹם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ז.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד מְאֹד, וּמִי יִתֵּן שְׂתוֹזָכָה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָף כְּבָר, וְתִכְנֶנָּה בֵּית גְּאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְעַבְדְּ הַרְבֵּה עַל גְּקִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַעֲקָר וְהִיסוּד בְּקִיּוֹם הָאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַרְבֵּ הַקְּדוּשָׁה ר' אַבְרָהָם בֵּר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל מִחְבֵּר סֵפֶר 'בְּאוּר הַלְקוּטִים') אָמַר, שְׂכָמוֹ שְׂאֲצַל הָאָדָם הַפְּרָטִי יֵשׁ גּוּף וּנְשָׁמָה, וְצָרִיכִים שְׁגִיָּהֵם יַחַד, כִּי בְּהִסְתַּלְקוֹת הַנְּשָׁמָה מִהַגּוּף, אֲזִי נִשְׁאַר הַגּוּף בְּכִלְיוֹן וְרִקְב, כְּמוֹ-כֵן הַצְּדִיק עִם הָעוֹלָם הוּא כְּגוּף וּנְשָׁמָה, וּבְהִסְתַּלְקוֹת הַצְּדִיק מִן הָעוֹלָם הֵם נִשְׁאַרִים בְּכִלְיוֹן וְרִקְב. וְזֶה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מִכָּה שְׂלֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה זוֹהִי מִיתַת צְדִיקִים, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְרְאוֹת לְהַכְנִיס וּלְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד אֶת הַצְּדִיק בַּתּוֹךְ הָעוֹלָם, כְּדִי שְׁיִהְיוּ בְּנֵי הָעוֹלָם מְקֻשְׁרִים אֵל הַצְּדִיק כְּגוּף אֵל הַנְּשָׁמָה, וְלֹא, חֶס וְשָׁלוֹם, שְׁיִסְתַּלֵּק הַצְּדִיק שֶׁהוּא הַנְּשָׁמָה מִהַגּוּף,

קד אשר יי תתפז בנחל

שהם אנשי העולם. על-כן ראה להכניס את רבנו ז"ל בעולם בהפצת הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מעבודה זו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

יי תתפז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג פסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם ברוחניות ובגשמיות.

אשריכם ואשרי חלקכם, שאתם יודעים מרבנו ז"ל, וראוי לכם מאד מאד לשמח בזה.

אודות שפתיבת, כי בעיר צפת המחלקת והקנאה והשנאה גדולה מאד וכו', בן הוא האמת, כי יען שהקדשה בעיר הזאת גדולה מאד, והאנשים קטני ערך, על-כן הם מלאים קנאה ושנאה ומחלקת, תחרות וכבוד. ועל-כן אשרי מי שבורח ממחלקת.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה להפגס לגור בעירת יבנאל, שתתהפך לעיר ברסלב, אף שהסמ"ד-מ"ם עומד עכשו סביב העירה הזו כחומה חזקה, וליוצא ולבא אין פתח וכו' וכו', עם כל זאת בחסדו יתברך בתפלה נזכה לשבר את כל החומות, ונזכה לגור שם, ויפגסו כמה מאות משפחות חרדיות על אפיו ועל חמתו של הסמ"ד-מ"ם בעצמו, כי המקום הזה מקום קדוש ונורא מאד, ויש שם הצלחה גם בגשמיות, כי מי שיגור שם, לא יחסר לו אף פעם אכל לאכל, ומכל שכן ברוחניות.

אֲשֶׁר י' תתפח — י' תתפט בנחל קה
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם פְּרִנְסָה בְּרוּחַ, וְתִזְכּוּ לַגְדֹּל אֶת
הַיְלָדִים בְּנִקְל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִחְזֹר אֵלָיו, וְהוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
עַל-יְדֵי הַדְּבִיר תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וּמַעֲלַת הַדְּבִקוּת —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר, אֲשֶׁר־מִי שֶׁמְדַבֵּר תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז יִמְשֹׁךְ
עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כג פְּסָלו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבִרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלָרוּת רַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְשׁ, וְאֵז הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי

קו אֲשֶׁר י' תתצ בנחל

השֶׁבֶת מְמַשְׁכֶּת רְפוּאָה גַם בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּמְכַל שֶׁכֶן בְּרוּחַנִיּוֹת, וּמִי יִתֵּן
שֶׁתְּדַלִּיקוּ לְכַבוֹד שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ שְׁבַעַה גְרוֹת, וּלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת
שֶׁל שָׁמֶן זַיִת, וּבִזְכוּת גְרוֹת שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ תִּזְכּוּ שְׁפִיתְכֶם יָאִיר תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כַּג פְּסָלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאִי לְחִזַּק אֶת בְּעֵלְךָ שִׁיְהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְשֵׁלָא יִפֹּל בְּאִיזוֹ מְרִירוֹת,
חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְבַעֲלֶךָ, וְתִזְכֵּי לְחַיּוֹת
עִמּוֹ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲנָה וְרַעוּת, וְיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מֵהִילָדִים.

נָא וְנָא הַשְׁתַּדְּלִי לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם,
כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת בָּאוֹת רַק מִשֶּׁבֶת, וְאִם הָיוּ בְּנֵי הָאָדָם
יּוֹדְעִים מַעֲלַת קִדְשַׁת הַשֶּׁבֶת, הָיוּ שׁוֹמְרִים תָּמִיד אֶת הַשֶּׁבֶת-קֹדֶשׁ,
כִּי "בְּרַכַּת הַשֵּׁם הִיא תַעֲשִׂיר" (מְשָׁלִי י) — זֶה בְּרַכַּת שֶׁבֶת (ירוּשְׁלָמִי
בְּרָכוֹת יט:), כָּל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת מִשֶּׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְכֵן כָּל הַהַצְּלָחוֹת בָּאוֹת
מִשֶּׁבֶת-קֹדֶשׁ, עַל-כֵּן רְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשֹׁמֵר
שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאִי שְׁבַעֲלֶךָ יִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מְמַשְׁיכִים חַיִּים
לְאָדָם וְאֲרִיכוֹת יָמִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ הַמְזַעֵזֵעַ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מְצַטְעֵר
בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
וְגַלִּים, אֵין הַכִּי נְמִי שְׁמִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּמוֹ שְׁלֶךְ עֲדִין לֹא שְׁמַעְתִּי,
עִם כָּל זֹאת עָקַר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — כְּשִׁזּוּכָה לְהַפְּךָ אֵת
הַמְרִירוֹת וְהִיגוֹן וְהַדְּכָאוֹן אֶל שְׂמֵחָה, וְאֵף שְׁקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה
מְרִירוֹת וְצָרוֹת, זֶה עָקַר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וּבְזֶה נִמְדַּדְתָּ גְּדֻלַּת
הָאָדָם — כְּשִׁזּוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר
שְׁבָעוּלָם.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּחַיִּיד.

עֲכָשׁוּ כְּשִׁכְבְּךָ נִפְלֵת לְמִשְׁכְּבִי בְּבֵית-חֹלִים, רְאֵה לְשָׁמֵר עַל
עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כָּל-פָּנִים מֵעֲכָשׁוּ תְהִיָּה זְהִיר אֵילוֹ תְרוּפוֹת
אִתָּה לֹקַח.

רְאֵה לְהִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים לְאָדָם.

קח אשר י' תתצג בנחל

גם ראה לשמור שבת-קדש, כי השבת ממשכת רפואה בגשמיות ומכל שפן ברוחניות.

ראה לאכל רק מאכלים כשרים. והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתצג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג פסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

פה אני שולח לך ששה קונטרסים חדשים, שאף יצאו מהדפוס, והם: "פרנסה קלה", "בטול זמן", "למוד זכות", "כפרת עוונות", "ערכות אמונה", ותהלה לאל יצאו מאד מאד יפה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזקה לחדש בדברי רבנו ז"ל, ולהוציא פנינים יקרים מספרי "לקוטי-הלכות" הקדושים, אשר הם מים שאין להם סוף, בסוד (איוב יא, ט): "ארכה מארץ מדה", פי מוהרנ"ת ז"ל הכניס גנואי דמלפא בספריו הקדושים, וקשה להמון עם להבין בהם, לזאת זכני הקדוש-ברוך-הוא להוציא פנינים יקרים מספרי "לקוטי-הלכות" הקדושים, שהם הקונטרסים החדשים, שזה ממש מתנה מן השמים, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לי בעבור הבזיונות והשפיכות דמים, החרופים והגדופים שיש לי מבית ומבחוץ.

נא ונא ראה לנקדם ולהדפיסם תכף-ומיד פעם אחר פעם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזקה להפיץ אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו.

היום נעשה כ"ד שנים שאני מתכתב עם אברכים ובחורים, ומזה יצאו כל חלקי "אשר בנחל", והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להדפיס בכל שבוע חלק חדש, פי, תהלה לאל, זכני

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בְּחֹר נִפְלָא, שְׁעוֹזֵר מְאֹד לַהֲדַפְסָה שְׁתַּתְּפַח,
וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֶׁאֲנִי גוֹמֵר לְכַתֵּב, הוּא מְדַפֵּיס בְּמִכּוֹנֵת הַהֲדַפְסָה. אֲנִי
מִקְנֶה שְׁבָכֵל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק חֲדָשׁ לַהֲדַפֵּיס.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּהֲדַפְסַת
וּבְהַפְצַת סִפְרֵי רַבְנֵינוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם אוֹר הַחֲנוּכָה, כִּי כָל הַגֵּס הִיָּה,
שְׁהִינְנִים רְצוּ לְטַמֵּא אֶת כָּל הַשְּׂמָנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַמַּחִין שֶׁל כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל, וְלִהְכִנִּיס בְּהֵם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהַחֲשׂוֹנָאִים לְחַמוּ
נִגְדָם בְּכַח שֶׁל הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, וּמְצָאוּ פֶה קָטָן שֶׁל שְׂמֵן זַיִת
טָהוֹר, שֶׁלֹּא נִגְעוּ בּוֹ הַיְוֹנִים, יִמַּח שְׂמֵם, וְנַעֲשֶׂה גַם וְדַלֵּק שְׂמוֹנֶה
זַמִּים, שְׁזֵה סוּד הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא בָּא מִסְּפִירַת הַבֵּינָה,
שֶׁהִיא הַסְּפִירָה הַשְּׂמִינִית מִמַּטֵּה לְמַעְלָה, וְעַל-יְדֵי שְׂמֵן זַיִת זָךְ, הוּא
אוֹר וְדַעַת הַצַּדִּיק, יְכוּלִים לְהַאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְעֹזֵר לְזֶה אַתָּה וְחַבְרִיךָ,
וְתַדְפִּיסֶם וְתַפִּיֵצֶם בֵּין כָּלֵל גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יִהְיֶה נִקְל דְּבַר זֶה
בְּעֵינֶיךָ. וְאִם כִּי לְפַעֲמִים נִדְמָה לְךָ שֶׁהֵם דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכֹף, עֲלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂמַחִיִּים אֶת עֲצָמָם בְּקוּוֹנְטֵרַס זֶה, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים
שְׂמַחִיִּים אֶת עֲצָמָם בְּקוּוֹנְטֵרַס אַחֵר, וְכֵן כָּל אֶחָד מִקְּבֵל חַיּוֹת
מִקוּוֹנְטֵרַסִּים אַחֵרִים, וְאִם הִיִּיתָ רוֹאֶה אֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁאֲנִי מִקְּבֵל,
כְּמֵה אֲנָשִׁים כְּבָר נִצְלוּ מִהַתְּאַבְדוּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִהַקוּוֹנְטֵרַסִּים
הָאֵלֶּוּ, הִיִּיתָ מְזוֹדְרָז בְּזֵה יוֹתֵר וַיּוֹתֵר. וְכֵן הוּא בְּמִכְתְּבִים שְׁנֹדְפִסִּים,
אֵל יִהְיֶה נִקְל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָל אֶחָד מִחֲתִיָּה אֶת עֲצָמוֹ בְּמִכְתָּב
אַחֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִבִיתְךָ יִהְיֶה תְּמִיד שְׁלוֹם וְשִׁלוֹה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ק"י אֲשֶׁר י' תתצד — י' תתצה בַּנְחָל
י' תתצד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ
וּבְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכֹל טְפֵי דָמֶיךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵה שְׂאֲתָה אוֹכֵל, לְבַל תֹּאכֵל,
חַס וְחִלְיָה, סִפְק טְרַפּוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי כָל הַמַּחְלוֹת שֶׁהָאָדָם
סוֹבֵל, הֵן רַק כְּשֵׂאִינוּ נִזְהָר מֵה הוּא אוֹכֵל.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים
וְאֲרִיכוֹת יָמִים לְאָדָם.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ. וּכְשֶׁתִּזְכֶּה
לְצִיָּת, אִזּוֹ תִּרְאֶה בְּרָכָה בְּמַעֲשֶׂיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתצה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית,
וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֲתָה מְדַבֵּר בָּהּ, הֵינּוּ בְּשִׁפְתַי
הָאֵם שְׁלֶךְ, וְזֶה יִזְכֶּךָ אֶת מַחֲךָ, וְתִזְכֶּה לִהְיוֹת מֵיֻשָׁב בְּדַעְתְּךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי עַקֵּר
הַבְּרָכָה לְאָדָם נִמְשָׁכֶת רַק מִיוֹם הַשְּׁבַת.

אֲשֶׁר י' תתצו בנחל קיא

גם ראה להניח בכל יום תפלין, כי התפלין ממשיכים חיים לאדם.

ראה לשמר מאד מה שאתה אוכל, שלא יהיו, חס ושלום, אילו מאכלי טרפות ונבלות, ובזכות זה תרגיש את אור אמתת מציאותרו לתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, כמו שאת עוזרת לאחרים.

מה אמר לך, כל הבעיה שלך, שאת תמיד שרויה בעצבון ובדכאון, עליך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות שמחה ועליזה, ואז יתהפך מזלך לטובה, ואף שזה דבר קשה מאד מאד להיות בשמחה, עם כל זאת זה עקר גדלת האיש הישראלי, שיכול להפך את הכל לשמחה.

נא ונא ראי להמשיך בעבודתך עבודת הקדש לעזר לאנשים, ואפלו שאת מקבלת בחזרה רעה, אל תסתכלי על זה, כי כן צריך להיות, והכל רוצים לראות אם כוננת לטובה, ואזי מעשיך רצויים בשמים. ועל-כן תמשיכי בעבודת הקדש לעזר לאחרים, ואסור להתחרט על זה, כי כל מי שעוזר לכל בר ישראל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לו, ואף שאין רואים עדין שום ישועה, אדרבה רואים להפוך, לבסוף יושעו.

ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך. ראי מאד

קִיב אֲשֶׁר י' תתצו – י' תתצח בַּנְּחָל

לְדַקְדַּק לֶאֱכֹל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַמַּחְלוֹת שֶׁהָאָדָם
סוֹבֵל, הֵן רַק כְּשֶׁאֵינּוּ נֹזְקִים בְּמָה שֶׁהוּא אוֹכֵל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּרַפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּבְרַפּוּאֵת הַגּוּף,
וְתַחֲיִי בְּרִיאָה.

רְאֵי לְשֹׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל
הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת מִשַּׁבָּת-קֹדֶשׁ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד מִשְׁתוֹקֵק לְתַפְלַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל
בָּהּ, שֶׁדָּבָר זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל-כֵּן הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּדוּלָּה, וְתַסְפְּרֵי לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְזֶה יוֹצֵא אֶת הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹן
וְהַדְּבָאוֹן מִמֶּךָ, וְתִזְכֵּי לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר י' תתצט בנחל קיג

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

עליך לדעת, כי בזה העולם עובר על כל אחד מרירות דמרירות עד אין סוף, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות תמיד שמח, כי השמחה ממשכת הצלחה לאדם, וכל מי ששמח יותר, הוא זוכה להצליח יותר בחייו, ואף שקשה וכבד מאד מאד להיות בשמחה, כי טבעו של האדם להמשיך אל מרירות ועצבות ועצלות, עם כל זאת מי שזוכה להיות בשמחה, על-ידי-זה משתנה מזלו.

על-כן ראה להיות בשמחה, ותזכר מאמרם ז"ל (מדרש תנחומא, פרשת שמיני): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, עין שם; שתראה לשמח היום הזה דיקא.

ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בלשון שאפתה רגיל בה בתמימות ובפשטות גמורה, כי תדע שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל. ועל-פי עצתה זו אף פעם לא תהיה לבד, כי תמיד יהיה לך עם מי לדבר, ותספר לפניו יתברך את כל מה שמעיק לך, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מאד מאד אני מצטער לשמע בשורות רעות כאלו, שפגשת

קיד אֲשֶׁר יי תתק בנחל

קבוצת בחורים, שאמרו לה שאוכלים, רחמנא לצלן, חזיר וכו', ואין צריך לומר שהם מחללים שבת בפרהסייה וכו', וכו', אף שהיו פעם תלמידי ישיבה, ואתה דברת עמם דבורי אמונה, וכן מסרת להם קונטרסים.

מה אמר לה, ידידי היקר! אין לתאר ואין לשער מה שעשית, כי אצלו יתברך מאד חשוב פשמוֹדברים דבורי אמונה עם רחוקים, ומקורבים אותם אליו יתברך, ומכל שכן מי שנפל כבר בפח יקוש כזה, שמחלל שבת בפרהסייה, רחמנא לצלן, ואוכל טרפות ונבלות, רחמנא לישזבן, ועובר על עריות, רחמנא לצלן, וכשמוֹדברים עמם להחזירם אליו יתברך, אין לתאר ואין לשער גדל הזכות הזו, ומכל שכן מי שזוכה לתת להם קונטרסים, מעלתו גדולה בשמים. ובפרטיות אם יפעל שיחזרו בתשובה, אשר אין למעלה מזה. על-כן ראה להיות בשמחה עצומה, ותמשיך לדבר עם כל מידעיה דבורי אמונה.

נא ונא ראה להיות בשלום עם אשתך, ותקיים (בראשית כא, יב): "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה", כי לא פדאי לריב בשום פנים ואפן.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

יי תתק.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נישב, כ"ג כסלו ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראי לשמח מאד מאד, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לה מתנה שתי בנות, עליך להיות מאד שמחה עם המתנה הזאת, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיו לה עוד ילדים.

אֲשֶׁר י' תתקא בנחל קטו

אודות הוּפּוּחִים עִם בְּעֵלָךְ, תִּאֲמִינִי לִי שְׁלֵא כְּדַאי לְבָלוֹת אֶת הַיָּמִים בְּוּפּוּחִים וּבְחֻפּוּכִים וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה שְׁבִיתוֹ הוּא גֵן-עֵדֶן, וְתָמִיד חַי בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

רְאֵי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּעֵת הַדְּלָקָה גְרוֹת כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מֵתְפַלֵּלָת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת, מְאֹד מְרָצָה וּמְקַבֵּלָת בַּשָּׁמַיִם.

אודות מְקוֹם הַמְּגוּרִים, עֲלֶיךָ לְגוֹר הֵיכָן שְׁלִבְעֵלְךָ יֵשׁ פְּרֻנְסָה, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְסַחֵב אֶת הַבַּעַל מֵעֵינָה שְׂיֵשׁ לוֹ פְּרֻנְסָה, לְלַכֵּת לְגוֹר בְּמְקוֹם שְׂאֵין לוֹ פְּרֻנְסָה, וְזֶה מוּבָן לְנִכּוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ בְּבֵיתְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיֹשֵׁב, ב' דְּחֻנְפָה הִתְשַׁמְ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וְגַם הַמַּעוֹת לְהַדְּפָסָה.

יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכָּה לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוּשׁ שְׁנִפְלֵת

בו.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַל-פִּי הִלְכָה אָסוּר לְךָ לְהַתְחַתֵּן עִמָּה וְכוּ', וְעַל-כֵּן תוֹצִיא מֵהָרֹאשׁ שְׁלֶךְ אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת, כִּי לְדַעַתִּי, זֶה רַק הַשְּׁטֵן בְּדַמוֹת וְכוּ', כִּי אִם אִשָּׁה יְכוּלָה לְבַגֵּד בְּבַעֲלָה שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, צְרִיכִים לְגַרֵּשׁ אוֹתָהּ לְכָל רוּחַ וְכוּ'.

גַּא וְנָא אֵל תִּתְגַּרֵּשׁ מֵאֲשֶׁתְּךָ, וְאַף שְׁמִכְבֻּטִיחִים לְךָ הַכְּטָחוֹת וְכוּ',

קטז אשר י' תתקב בנחל

תדע שְהכל מצד הסטרא אחרא, כי היא קלפה בהתגלמות הסטרא אחרא, ועל-פי הלכה אסור לך בשום פנים ואפן להתחתן עמה. ועל-כן ראה להתנתק ממנה, ואתה חזר בתשובה אמיתית, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לך, כי הוא מקבל את כל אחד ואחד הרוצה לשוב אליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה.

לדעתי, כל מה שעובר עליך, זה רק עצבים ורוח רעה וכו' וכו', על-כן ראי לומר בכל יום מזמור כ"ט בתהלים, שהוא השבועה קולות שנאמר על המים, ומסגל מאד להבריח רוח רעה מהאדם.

ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, גם תדליקי לכבוד שבת-קדש ארבעה גרות, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ובשעת הדלקת הגרות תבקשי הרבה ממנו יתברך שתהיי בריאה, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ולא תפחדי כלל.

חבל לך לשבר בית כה נחמד, לדעתי, יש לך כחות להשתנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתקג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר וישב ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך, שאת שרוייה בבדידות בודדה וכו'.

לדעתי, זו סכנה גדולה מאד מאד, כי האדם צריך לתרם תמיד לחברה, ולהיות משפיע ולא מקבל, אשר משם נמשכות כל הצרות.

ואל כל זה יכולים לזכות רק אם מכניס בעצמו אמונה אמתית בו יתברך, ויודע אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואז נכנס בו בטחון עצמי, שאינו צריך טובות משום בן אדם, אדרבה ישתדל לעשות צדקה וחסד וטובות עם אחרים, ובזה יוצא מעצמו, הינו שאינו סגור בתוך עצמו.

על־כן ראי לעשות כל מיני פעולות שפעולם להרבות בצדקה וחסד עם אחרים, וזה יוציא אותך מהבדידות.

היה טוב לך ללכת להתחיל לבקר בבתי חולים, לעזור לחולים ולתרם לאחרים, ובזה יהיה לך פתחון פה לדבר עם אחרים, וכך תמשיכי.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתקד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר וישב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

קִיחַ אֲשֶׁר י' תתק"ה בַּנְחַל

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְל צְעָרִי שִׁישׁ לִי מִזֶּה — אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִתְּהֶפֶךְ בֵּיתְכֶם לְבֵית שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה.

גַּא וְנָא רְאוּ לְבַדֵּק אֵת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת וְאִם לֹא
חֲסָרָה עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה. גַּם תִּזְהָרוּ מְאֹד עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה.
גַּם רְאוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמָר עֲלֵיכֶם.

הַרְגִּילוּ אֵת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֲתֶם רְגִילִים
בָּהּ, וְאִזּוּ תִרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֵת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ עֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מִהַיְלָדִים, וְשְׂיִתְּפַתְחוּ כְּרַאֲוֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתק"ה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנִי יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, מְרַבֵּי נִפְלְאָה
כְּזֶה, הַמֵּאִיר בְּנֵי אֲוֵרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מֵה שְׁנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו,
כְּמוֹ-כֵן גִּזְכָּה שְׂאִיר בְּנֵי אֲוֵרוֹ, שְׂזֶה סוּד אֹר הַחֲנֻכָּה עַל-יְדֵי
הַחֲשֻׁמוֹנָאִים, שְׂמִצְאוּ אֵת הַפֶּךְ שְׂמֵן שֶׁהוּא הַדַּעַת הַמְּזַכֶּכֶת, שְׂלֹא
נִגְעוּ בּוֹ הַיְוֹנִים, עַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ לְהֵאִיר בְּעוֹלָם אֹר נוֹרָא וְנִפְלְאָה כְּזֶה,
שְׂנִשְׁאָר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. כְּמוֹ-כֵן הוּא אֹר רַבְּנוּ ז"ל, הַמְּגַלֶּה וּמְפָרְסֵם
לְנוּ אֵת אֶמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲשֶׁר כָּל
מִי שְׂרַק טוֹעֵם מִהָאֹר הַזֶּה, נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֵל
פְּנִים, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רֵעֵהוּ.

אֲשֶׁר י' תתקה בנחל קיט

על-כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ, שְׁנוֹכָה לְהַשְׂאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְרַחֵקנוּ מִמֶּנּוּ. וְכֵן שׁוּם מְסִית וּמְדִיחַ לֹא יוּכַל לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ אוֹתָנוּ מִמֶּנּוּ וּמִתְלַמְּדָיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

כִּי בְּאֵמֶת אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִם עַל-יְדֵי תְלַמְּדָיו שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יוֹדֵעַ זֹאת, וְעַל-כֵּן הוּא מְסִית וּמְדִיחַ בְּנִכְלֵי עַרְמוּמִיּוֹת לְרַחֵק וּלְגַרֵּשׁ מִתְלַמְּדֵי הָאֲמִתִּיִּים, הַיְכוּלִים לְהֵאִיר גַּם בּוֹ אֶת אוֹר הַצְּדִיק, שֶׁהוּא אוֹר הַתְּנֻכָה, אוֹר הַגְּנוּז מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר כָּל זֶה סוּד מְאֻמָּרם ז"ל (שְׁבַת כ"ב): מְדַלִּיקִין מִנֵּר לְנֵר, כִּי אֶחָד יְכוּל לְהַדְלִיק אֶת חֲבֵרוֹ, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִקְרָא נֵר, בְּחִינַת (מְשָׁלִי כ, כז): "נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם", אֶצֶל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, שֶׁהִיא בְּחִינַת נֵר, וְהִיא צְרִיכָה לְקַבֵּל מִתְלַמְּדֵי שֶׁקִּבְלוּ מִתְלַמְּדֵי הַקּוֹדְמִים, וְכֵן מִדּוֹר דּוֹר עַד הַצְּדִיק הָאֵמֶת מִיחִידֵי הַדּוֹרוֹת. וְעַל-כֵּן נֵר תְּנֻכָה יְכוּלִים לְהַדְלִיק מִנֵּר לְנֵר, לְרַמֵּז שֶׁאִישׁ אֶת רַעְהוּ יְכוּל לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁמְקַבֵּל מִתְלַמְּדֵי הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁקִּבְלוּ מִתְלַמְּדֵי הַקּוֹדְמִים וְכֵן מִדּוֹר דּוֹר, עַד הַצְּדִיק הָאֵמֶת מִיחִידֵי הַדּוֹרוֹת.

עַל-כֵּן רֵאָה לְחַזֵּק חֲבֵרֶיךָ וַיְדַדֶּיךָ, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּכָל יוֹם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְאִפְסָן הַזֶּה תִּהְיֶה גַם לְךָ הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי בְּזֶה שֶׁמְדַבְּרִים עִם אֲחֵרִים בְּזֶה נַעֲשֶׂה אוֹר יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוּזֵר, וְגַם הוּא נִתְעוֹרֵר, כִּי בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִתְקַרְבִּים יֵשׁ דְּבוּרִים אֲחֵרִים, וּכְשֶׁמְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מְקַבֵּל נִקְדָּתוֹ, וְכֵן חֲבֵרוֹ מְקַבֵּל אֶת נִקְדָּתוֹ.

עַל-כֵּן רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִיּוֹת חֵזֵק וְאִמִּיץ בְּדַבְּרֵי זֶה, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר כְּרַגַּע, רַק בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ אֵילוּ סִפְקוֹת אוֹ קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, תִּכְף-וּמִיַּד רֵאָה לְצִאת וּלְחַפֵּשׂ אֵיזֶה חֲבֵר, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּה מְמִסִּית וּמְדִיחַ הַרוּצָה לְהַדִּיחָה מִשְׂרָשָׁף.

אתה בעצמך יודע את הטובות שקבלת אצלנו, וכמה נקודות יקררות כבר תפסות בְּחַיִּיק וכו', כמה מיני למוּדִים וכו', כמה מיני דבורים ותפלות ובקשות, תחנונות ושיחות בינך לבין קונך זכית על ידינו וכו', ועוד הרבה טוב אֲמַתִּי ונצחי.

על-כן ראה לשמר את עצמך מאד מאד, שלא יבלבלו את דעתך, כי הבעל-דבר אורב על זה מאד מאד, וכמו אז אשר היונים טמאו את כל השמנים, שאלו הם המחין הנקראים 'שמן משחת קדש' (שמות ל, כה), ודברו כל רע על החכמים האמתיים, כדי להרחיק מהם, כמו-כן עכשו עובר עוד פעם, שהמתיונים שהם כלל החולקים, מדברים כל מיני דבורים אסורים וכו' וכו', ומסיתים ומדיחים להתרחק מהחכמים האמתיים. לולא שזכנו, שמוהרנ"ת ז"ל, שהוא הגה התלמיד הראשון, שקבל בשלמות את דעת רבנו ז"ל, גלה לנו דבר זה, איך שאור רבנו ז"ל נמשך מדור דור, מתלמיד לתלמיד, וצריכים לקבל מהתלמידים אחד מחברו, ולשמר מאד מאד שלא יסיתו ולא ידיחו, חס ושלום, להתרחק מהתלמידים (במובא באריכות בלקוטי-הלכות, שלוחין, הלכה ה').

אשרי מי שמצית את מוהרנ"ת ז"ל, אשרי מי שזוכה לדבר עם חברו בכל יום מרבנו ז"ל, ואשרי ואשרי מי שזוכה לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, אשר בזה תלויה כל הגאולה.

נא ונא ראה, אהובי, אחי היקר! לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים תנפח בי, מרב אהבתי אליך בפרטי פרטיות, ואני תמיד מתפלל בעבורך, שיעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בכל הענינים, וכן עכשו פשזכיתי להיות בציון רבנו ז"ל, מאד מאד הרביתי להתפלל בעבורך, באשר הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע דבר זה.

על-כן ראה שלא יוכלו להסית ולהדיח אותך, חס ושלום,

אֲשֶׁר י' תתקו בנחל קכא

להתרחק מהיכל-הקדש. והיה טוב מאד, שתעין בקונטרס "מסית ומדיח", ושם תמצא מרגוע לנפשו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים של האדם בזה העולם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שזוכה לדעת מרבנו ז"ל, ומקבל את עצותיו הקדושות, ועל-ידי-זה יכול לקפץ ולעבר על כל הירידות והנפילות וההשלכות שעוברות על כל אחד ואחד בכל יום ויום.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמח את הוריה. וזה עקר מצות כבוד אב ואם — לשמח אותם ולחזקם ולעודדם, ולדבר על לבם דבורי נחומים ואהבה, שזה עקר הכבוד.

נא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים קטנים בתורה, כגון: חמש מפרשת השבוע ומשניות ועין יעקב, אפלו מעט דמעט, כי התורה מעשרת את האדם בגשמיות וברוחניות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להתגדל ברוחניות ובגשמיות, ולא יחסר לך אף פעם מאומה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר וישב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנֶכוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאתָה יוֹצֵא לְהַפְצֵת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,
כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר לָנוּ רַק מֵה שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים עִם אֲחֵרִים,
וּמְחַזְּקִים אוֹתָם וּמְעוֹרְרִים אוֹתָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל עֵקֶר אֹר הַחֲנֻכָּה הוּא — לְהַשְׁפִיעַ אֶת
הָאֹר הַגָּנוּז לְאַחֵרִים, וּבְשִׁבִיל זֶה הַמְצָנָה לְשִׁמְעַת בְּפִתּוּחַ בֵּיתוֹ דִּיקָא,
הֵינּוּ שְׂיִצָא מִבֵּיתוֹ הָאֹר לְאַחֵרִים, שְׁגַם הֵם יִרְאוּ אֶת הָאֹר הַגָּנוּז
הַזֶּה, כִּי אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַשְׁפִיעַ אֶת אֹר הָאֲמוּנָה, אֹר הַדַּעַת
לְאַחֵרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת בְּכֹל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל
אֲחֵרִיךָ כָּלֵל, וְאֵז תַּצְלִיחַ דְּרַבְךָ.

רְאֵה לְבָרַח מִכָּל מִינֵי מַחְלָקַת שְׂבָעוּלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְלֻקוּט שְׂמֵעוּנֵי בְּרֵאשִׁית, פֶּרֶק ו', רַמְזוּ מו'): קִשָּׁה הִיא
הַמַּחְלָקַת פְּדוּר הַמְּבוּל; וְאָמְרוּ: אֵין דְּבַר טוֹב וְאֵין שְׁלוֹם יוֹצֵא מִתּוֹךְ
מְרִיבָה וְכוּ' וְכוּ'; עַל־כֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְבָרַח מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת,
רַק לְדַבֵּר תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא אֶחָד, אֲחָדוֹת פְּשׁוּט,
וּכְשִׁמְדַבְּרִים רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מִמִּילָא נִתְבַּטְּלִים כָּל הַמְרִיבוֹת
וְהַחֲכוּכִים, כִּי בַחֲסָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ בְּכֹל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נִקְדָּה טוֹבָה אֲשֶׁר אֵין בַּחֲבָרוֹ, וְצְרִיכִים לְמַצָּא רַק אֶת הַנִּקְדָּה
הַטוֹבָה שְׁלוֹ, וּלְדַבֵּר רַק מֵהַטוֹב שְׁבוּ, וּכְשֶׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ זֶה, אֲזִי
טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּתְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוּ

אֲשֶׁר י' תתקח בנחל קכג

בבִּלְבוּל הַדַּעַת, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי הַדְּבוּרִים יִזְדַּכֵּךְ מִחֶדֶד, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לִיַּחַד יַחֲוִדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ה'תשמ"ז.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחִתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְוַמֵּר בְּכָל יוֹם תְּהִלָּים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּהִיָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַתְּךָ, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּמְשִׁיף עַל עֲצָמְךָ שׁוֹם מְרִירוֹת וְשׁוֹם קִטְנוֹת וְחִלִּישׁוֹת הַדַּעַת.

הֵן אֵמֶת שֶׁכּוֹאֵב לָךְ מְאֹד מְאֹד מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֵךְ כָּבֵר יִדְעָתָ שֶׁחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר.

עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ וּלְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֵת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְלַבֵּשׁ בְּדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר; כִּי הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּכְכֹל שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים אֶת הָאוֹר עָלָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה.

קַדַּד אֲשֶׁר י' תַּתְקַט בְּנַחַל

גַּא וְנָא רָאָה לְדוּן אַתְּ כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאִף אֵלּוּ שְׂצַעְרוּ
אוֹתְךָ, רָאָה לְמַצָּא בָּהֶם נִקְדוּת טוֹבוֹת, וּבְזְכוּת זֶה שֶׁתְּדוּן אוֹתָם לְכַף
זְכוּת, יְדוּנוּ אוֹתְךָ מִלְּמַעְלָה לְכַף זְכוּת.

הַמַּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תַּתְקַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעַר בְּצַעְרְךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַעֲגִיב בְּרִיאוֹת גּוֹפְךָ.

הַדְּבָר הַרְאִישׁוֹן רָאָה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת וְאִם
לֹא חֲסָרָה בְּאִיזָה חֶדֶר מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת וְהַמְחַלּוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל
הָאָדָם, הֵן מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת בְּפֶתַח בֵּיתוֹ, אוֹ שֶׁהֵם פְּסוּלוֹת, חֵס
וְשְׁלוֹם. וְכֵן רָאָה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפָלִין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

גַּא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפֻנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי עַקֵּר הַרְפוּאָה תְּלוּי בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁמַרְב
צָרוֹת נִפְשֶׁךָ שְׁסַבְּבוּ אוֹתְךָ עַכְשָׁו לַעֲת זְקוּנוֹתְךָ, אַתָּה מְאֹד שְׁבוּר, עִם
כָּל זֹאת רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְהַשְׁמָחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת דַּעְתְּךָ וּמַחְךָ, וְתִזְכֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ.

כִּי בְּאֵמֶת צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ, וְכָל מָה
שֶׁמְדַבְּרִים יוֹתֵר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ, יוֹתֵר מְדַבְּקִים עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, בְּרַמ"ח אַיְבָרֶיךָ וּבְשִׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טַפֵּי
דְּמִיךָ.

אֲשֶׁר י' תתקי בנחל קכה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ עֲלֶיךָ שְׁתֵּהִיָּה בְּרִיא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כַּמָּה שְׂחִכִּיתִי לְרֵאוֹת אֶת כְּתִיבַת
יְדֶךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ עַל-פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶצְלָנוּ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לְעַבֵּר אֶת חַיֶּיךָ בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, עַל אֵף כָּל
הַבְּלִבוֹלִים.

אוֹדוֹת שְׂכַתְבָּתִּי לִי בַּעֲנֵן הָאֲבֵרֶךְ הַגֵּר בְּשִׁכְנוֹת עִמָּךָ וְכו', לְדַעְתִּי
עֲכָשׁוּ תִתְחִיל לְהִבִּין לְמָה הַקִּפְדָּתִי עָלָיו וְכו', וְלָמָּה דִּבְרָתִי עִמּוֹ כְּמוֹ
שֶׁדִּבְרָתִי וְכו', כִּי רָאִיתִי מֵרֵאשִׁית מָה יִהְיֶה בְּסוֹף וְכו', וְאֵנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיָבוֹא יוֹם וְתִבִּין, שֶׁכָּל אֲשֶׁר דִּבְרָתִי וְכו' וְכו',
הֵיטָה לִי בְּזֶה כְּנֻגָה שְׁלֵמָה, וְלֹא לְרִיק עֲשִׂיתִי דְבָר זֶה, כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה
רוֹאֶה עֲכָשׁוּ אֵיךְ שֶׁעוֹב אֶת אֲשֶׁתּוֹ עִם יְלָדָיו, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם
דְּבָר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַצִּילֵנוּ מִדְּרָכִים נְבוֹכִים כְּאֵלוֹ.

וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפו): מָה
שֶׁמְסַפְּרִים מוֹפְתִים מִצְדִּיקִים בְּמִדְיַת קִיר"ה, מִחֲמַת שְׂאֲנִישֵׁיהֶם
אֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים שְׂמֵאֲמִינִים בְּצְדִיקִים, שְׁעַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה שְׂמֵאֲמִינִים
בְּדִבְרֵי הַצְדִּיק, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלִּים מוֹפְתִים; כִּי בְּאֲמַת הַצְדִּיק בְּוִדְאֵי
מְלֵא מוֹפְתִים, וּכְשֶׁמֵּאֲמִין בְּצְדִיק, וְנוֹתֵן עֵינָיו וְלָבוֹ עַל דִּבְרֵי הַצְדִּיק,
עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, וּמֵאֲמִין שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֲמַת וְצִדֵּק וּבְכֻנְיָה מְכֻנְיָת,

קבו אָשר י' תתקיא בנחל

אָזי אַחר־כֵּף כְּשֵׁיבוא לְבֵיתוֹ, אָזי כָּל מַה שְׂיִרְאֶה, הוּא מִסְתַּכֵּל הַיֵּטב עַל כָּל דָּבָר שְׂיֵאָרַע לוֹ, וּמִבֵּין לְמִפְרַע דְּבָרֵי הַצְּדִיק שְׂדַבֵּר עִמּוֹ בְּהִיּוֹתוֹ אֶצְלוֹ, שְׂזוֹ הֵיטָה כְּנִנְתָּ הַצְּדִיק שְׂרַמְזוֹ לוֹ מִתּוֹךְ דְּבָרָיו שְׂדַבֵּר עִמּוֹ, וְכֵן כָּל דָּבָר וְדָבָר שְׂגִנְזִדְמָן לוֹ, הוּא מוֹצֵא אֶת הַכֵּל בְּדַבְרֵי הַצְּדִיק לְמִפְרַע, שְׂרַמְזוֹ לוֹ שְׂיֵהִיָּה כֵּן וְכוּ' וְכוּ', עֵינִ שָׁם; וְלִדְעָתִי, כְּבָר רְאִיתָ בְּעֵינֶיךָ וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה עֲנִינִים כְּאֵלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר לָנוּ רַק מַה שְׂאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם וְחוֹטְפִים מִתּוֹךְ הַבְּלִבּוּלִים, וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֲזוֹ מְאִיר אֹר הַגְּנוּז עֲלֵינוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֹר הַגְּנוּז הַזֶּה עַל כָּל הַשָּׁנָה, שְׂבַתְקָךָ הַחֲשֵׁף שְׂטַבְעֵנוּ בְּטִיט הַיּוֹן וְכוּ' וְכוּ', גַּם שָׁם נְאִיר לְעַצְמָנוּ אֶת אֹר הַצְּדִיקִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי, כִּי אַתָּה צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר מַקֵּץ, ד' דְּחֻנְכָה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, נָר לְהַצְּדִיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... נָרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאַתָּה זוֹכָה לְסֵדֵר אֶת עַצְמְךָ.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! הַסֵּדֵר הוּא עָקָר גְּדוּל בְּהַצְּלָחַת הַחַיִּים, וְכָל מַה שְׂהָאָדָם מְסֵדֵר, יֵשׁ לוֹ הַצְּלָחָה — בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׂמִיּוֹת.

אֲשֶׁר י' תתקיב בַּנְחֵל קכז

גא וְנָא רָאָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שְׁקִבְלַת בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ",
וְאֵל תְּזוּז מֵהֶם כָּלֵל, וְאִזּוּ יִהְיוּ לָךְ חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים בְּרוּכִים.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכָל מָה שְׁאַתָּה
צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרֵךְ יָכוֹל לַעֲזוֹר לָךְ.

רָאָה לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: בְּמִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ בְּכָל יוֹם מֵעֵט אוֹ הַרְבֵּה
מִהַשְׁעוּרִים הָאֵלֶּה, כִּי לֹא נִשְׁאַר לְאָדָם כִּי אִם הַתּוֹרָה שְׂזוּכָה לְחֻטָּף,
וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׂיוֹצֵא מִהַחֲפָה, הוּא צָרִיךְ לְהַקְדִּים רְפוּאָה לַמִּכָּה
וְכוּ'. וְעַקֵּר הַרְפוּאָה הִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל:): בְּרָאֲתִי יִצְרַר הָרַע — שֶׁהוּא הַמִּכָּה, וּבְרָאֲתִי
תּוֹרָה תְּבַלִּין כְּנִגְדּוֹ — שֶׁהִיא הַרְפוּאָה; וְתִהְיֶה קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד
פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּמִדְרָשׁ רַבָּה מִפְּרָשַׁת הַשָּׁבּוּעַ, וְכֵן
שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ בְּח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת
בְּכָל יוֹם — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְכֵן לְלַמֵּד הַרְבֵּה גְּמָרָא, אֲשֶׁר
הָאֲמִירָה בְּגִמְרָא בְּעֵלְמָא, הִיא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנַּפְשׁ.

רָאָה לְהַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל, וְתַמְשִׁיךְ בְּזֶה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי
גְּדוּלָה, כִּי בְּזֶה שְׂמֻזְכִּים אֶת הָאָדָם, בְּזֶה זוֹכִים לְתַקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקיב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת מַקֵּץ, ד' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מֵצִטְעֵר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵי לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ לְשָׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְׁבַּת תִּשְׁמֹר
עָלֶיךָ.

קכח אֲשֶׁר י' תתקיג בַּנְחַל

גַּם רָאִי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גְרוֹת, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָךְ שְׁלוֹם-בַּיִת אִמְתִּי.

גַּם רָאִי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דֶּלֶת מְזוּזָה, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבָנִים חַיִּים וְקָיָמִים.

נָא וְנָא רָאִי לְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שֶׁנֶּאֱמַר בְּקוּנְטָרַס "כְּבוֹד הַבַּעַל", וְעַל-יְדֵי-זֶה בַּעֲלֶךָ יַחֲזֹר אֵלֶיךָ.

רָאִי לְבַקֵּשׁ מִחִילָה מִמֶּנּוּ, וְתַגִּידֵי לוֹ שְׂאֵת רוּצָה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בַּחַיִּיךָ, וְלִפְתּוֹחַ דֶּף חֲדָשׁ, וְאֲזוּ תִרְאִי כִּי יַחֲזֹר.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתקיג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מַקֵּץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁיר בְּכָל יוֹם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לְשִׁיר שִׁירִים הַמְּחַזְקִים וּמְחַיִּים אוֹתוֹ, וְאֲזוּ כָּל הַלֶּךְ מִחֲשַׁבְתּוֹ יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רָאָה לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכָּה לְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי זֶה עֵקֶר תְּקוּוֹן הָעָבֵר, כִּי כִּנְגֵד זֶה שֶׁהָאָדָם חֲטָא וּפָגַם, כִּנְגֵד זֶה רָאוּי לוֹ לְקָרֵב גַּם אַחֲרַיִם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה שֶׁמְקַרְבִּים אֶת בְּנָיו אֵלָיו, אֲזִי מוֹחֵל עַל כָּל הָעָבֵר.

אֲשֶׁר יי תתקיד – יי תתקטו בַּנְחַל קכט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לַעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, וְאֲשַׁתְּףָּ תְּלִד בְּנִקְל בְּלִי שׁוּם קִשִּׁי כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אוֹתָהּ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

יי תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּזְכִּי לַעֲבֹר אֶת הַלְדָּה בְּשְׁלוֹם וְתִלְדִּי בְּנִקְל. וְהָיָה טוֹב מְאֹד שְׁתַּדְקְדִּיקִי לְאָכַל סְעֻדַת מְלוּוָה מְלֻכָּה, פִּי אֲכִילַת סְעֻדַת מְלוּוָה מְלֻכָּה, הִיא סְגֻלָּה נְפֻלָּאָה לְהוֹלִדָּה בְּנִקְל, הִיָּינוּ לְרַחֵץ לַפֶּת דִּיקָא, וּלְלוּוֹת אֶת הַשְּׁבֵת-קִדְשׁ בְּשִׂמְחָה, וְזוֹ סְגֻלָּה נְפֻלָּאָה לְהוֹלִדָּה בְּנִקְל.

גַּם טוֹב מְאֹד לְאַשָּׁה לְהִיּוֹת רְגִילָה הַרְבֵּה בְּאַמִּירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְלְהַזְכִּיר תָּמִיד אֶת שְׁמוֹת הָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים, וְהַשְּׁבֻטִים וְהַנְּבִיאִים, הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים וְהַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּלְדִּי בְּנִקְל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשְׁלוֹם וּבְנִקְל.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

יי תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רֹאה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרָגַע, כִּי עֵקֶר יְרִידַת וּנְפִילַת הָאָדָם הוּא רֵק — כְּשֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר צְרוּתָיו וְאַחַר הָעֲצָבוֹת, עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רֵק שְׂמַח.

רֹאה לְהִיּוֹת חִזֵּק בְּדַבּוּרִים אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, וְאֲפִלוּ דַבּוּר אֶחָד יִהְיֶה יְקָר אֲצִלְךָ, כְּשֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, אוֹ כְּשֶׁאֲתָה לְבַד בְּבֵית, אוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁרֵק תִּהְיֶה, תִּדְבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הַהִתְבּוּדוּת, שֶׁהָאָדָם כָּל-כָּף דְּבוּק בּוֹ יְתִבְרֶךָ, שְׁמַרְגִּישׁ שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לוֹ לְהַפְרֹד מִמֶּנּוּ יְתִבְרֶךָ. וְעַל-כֵּן בְּכָל פַּעַם מִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ, וּמִסָּפָר לְפָנָיו יְתִבְרֶךָ כָּל פְּרִט וּפְרִט שְׁצָרֶיךָ בְּחַיִּים. וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לָזֶה. וְזֶה מַה שְׂרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַכְנִים בְּכָל מְקַרְבָּיו, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יְתִבְרֶךָ, וְיִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרֶךָ בְּגִלּוֹי נִפְלָא כְּזֶה, עַד שֶׁיִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְדִינִים, הִנֵּה הוּא עוֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם, וְהִנֵּה הוּא יוֹרֵד עַד הַתְּהוֹם, בְּסוֹד (תְּהִלִּים קז): "יַעֲלוּ שָׁמַיִם יְרֹדוּ תְּהוֹמוֹת, נִפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגָג"; וְהָאָדָם יֵשׁ לוֹ עֲלִיּוֹת וּנְפִילוֹת, הִנֵּה הוּא קָם, וְהִנֵּה הוּא נוֹפֵל, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת חִזֵּק מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַפְרֹד מִמֶּנּוּ יְתִבְרֶךָ.

וְצָרֶיךָ לְהִיּוֹת עֲקֻשָׁן גְּדוֹל בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךָ לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מַעַט מְקַצַּת עַבְדוּתוֹ שֶׁהִתְחִיל בָּהּ. וְעֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא רֵק עַל-יְדֵי שְׂמִחָה וְהִתְבּוּדוּת, אֲשֶׁר הֵן שְׂמֵי הַרְגָּלִים שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהֵלֵךְ בָּהֶן; מִצַּד אֶחָד — לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִחָה, וּמִצַּד שֵׁנִי — לְהִתְבּוּדַת הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י' תתקטז בנחל קלא
י' תתקטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, ד' דחנכה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת קוֹלְךָ, וּמָה גַם שֶׁהִבְטַחְתָּ לִּי,
שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אֶהְבֶּתְךָ אֵלַי כְּמִקְדָּם, כֵּן אֶהְבֶּתִי אֵלֶיךָ כְּמִקְדָּם.
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנֵהִיגָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי רַק
בְּזוֹה תְלוּיָהּ כָּל הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל. וְכֹל מָה שֶׁהֶאֱדָם יוֹתֵר
בְּאַהֲבָה עִם חֲבֵרוֹ, יְכוּל לְהִשְׁפִיעַ לְחֲבֵרוֹ. וְכֵן לְהַפּוּךְ — עַל-יְדֵי
שֶׁהוּא בְּאַהֲבָה עִם חֲבֵרוֹ, הוּא יְכוּל לְקַבֵּל מִחֲבֵרוֹ, כִּי הָעֵקֶר הוּא
אַהֲבָה.

וּכְבָר יְדוּעַ מָה שֶׁאָמַר הָאִישׁ הָאֱלֹקִי רַבְּנוּ אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, לְאָחִיו
רַבְּנוּ הָאִישׁ הָאֱלֹקִי זוֹשָׁא זי"ע, בְּשַׁעַת שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ: "אָחִי, לְמָה
אַצְלָךְ גַּעֲשִׂים נְסִים נְגָלִים כְּאֵלוֹ?" עָנָה וְאָמַר לוֹ אָחִיו: "מִפְּנֵי
שֶׁהַכְּנִסְתִּי אֶהְבָה גְדוֹלָה בֵּין מְקַרְבֵי, וְהֵם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה
וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-זוֹה יֵשׁ לִי כַחַת לְהַמְשִׁיךְ שְׂדוּד הַטָּבַע, נְסִים
וּנְפִלְאוֹת". מְכַל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת הָאַהֲבָה וְהָאַחְוָה בְּיַחַד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁתַּהֲיֶה אֶהְבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין
תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁהוּא חֲדָרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְלִדְבַר שֶׁם רַק
דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלֹא לְהַנִּיחַ לְהַסִּית וּלְהַדִּיחַ, חֵס
וְשְׁלוֹם, מֵאַחֲרֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָת אֶת עֲצֻמָּךְ, וּתְדַבֵּר תְּמִיד רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֶהְבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה בְּהַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קלב אָשר י' תתקיו בנחל
י' תתקיו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר מקץ, ד' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לדבק את עצמך בו ותברך, ותדע
שאין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור
הוא.

מורידים נשמה מהעולם העליון אל העולם התחתון,
ומלבישים אותה בגוף עכור, והכל כדי שיזכה לקשר את הגשמיות
אל הרוחניות. וזה עקר מעלת האיש הישראלי, ובזה נמדדת גדלתו,
כי כל מי שזוכה לקשר את התחתון אל העליון והעליון אל
התחתון, מעלתו גדולה מאד מאד בשמים, כי מגלה את אמתת
מציאותו ותברך בתוך זה העולם הגשמי והחמרי דיקא.

נא ונא ראה להיות בשלום ובאהבה ובחבה יתרה עם אשתך,
כי בזה אפה מגלה פנימיות לבך הטוב, איך שגם היא אלקות
גמור, ואפה מקשר עצמך אל האין סוף ברוך הוא, שזה סוד יחוד
קדשא בריך הוא ושכנתיה, ועל קטב זה סובב והולך כל הדרושים
של היחוד והזווג בין איש לאשתו וכו' וכו', ובאתערוּתא דלתתא
אתער מלעילא, וכשאדם באהבה, אחוה ורעות עם אשתו, אזי
כביכול פותח בשמים, שתרד עליו גם-כן אהבה, אחוה ורעות עם
הקדוש-ברוך-הוא, כי זה תלוי בזה; כפי שהאדם מתנהג למטה, כן
מתנהגים עמו למעלה.

מה אמר לך, ידידי היקר! עלינו לשבח לאדון הכל, על כל
החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתגלות נוראה ונפלאה כזו,
שהוא האור הגנוז מששת ימי בראשית, שהוא אורו הגנוז של רבנו
ז"ל, אשר יתגלה בביאת משיח צדקנו, אשר אז ירננו כל עצי היער

אֲשֶׁר י' תתקיה בַּנְחַל קלג

וכו' וכו', וְאִז יִהְיֶה פְּרִסוּם גְּדוֹל עַל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה עוֹד עֲכָשׁוּ בְּשַׁעַת הַהֶסְתֵּר פָּנִים וְכו', וְהַגְּלוּת וְכו', לְהַפְּיֵר אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְכו' וְכו'.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהִמְשַׁכַּת הַשִּׁפְעַ, כִּי כְּפִי שֶׁהָאָדָם מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כֵּן נִמְשָׁךְ עָלָיו שִׁפְעַ אֱלֹקִי, וְזוּכָה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד. וְרְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדַבֵּר עִם כָּל מִידְעֵיךָ דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת מְצַמְצָם, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מֵרַבּוּי אוֹר, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל מִי שֶׁמְתַלְהֵב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְיִוֹדַע יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲזִי טַבְעוֹ לְהַתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מְאֹד שֶׁהָאָדָם יִשְׁאַר בְּגוּף הַזֶּה, עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְצַמְצָם אֶת עֲצָמְךָ, וּבְזָכוּת הַצְּמִצּוּם תִּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת תְּמִיד מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

י' תתקיה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנַת

קלד אֲשֶׁר י' תתקיה בנחל

ההשגחה, ותמיד תסתכל רק על השגחתו הפרטי הפרטית; כי באמת עליך לדעת, אשר הקדוש-ברוך-הוא ברא את העולם כהדין קמצא דלבושיה מניה וביה, והגשמיות היא התכלית הרוחניות, והרוחניות מתהנה לגשמיות, וזוהי כל הבריאה, ועל-כן הכל רק לבוש, והצדיקים הם יודעים מה שבתוך הלבוש, וכשחסר להם איזה דבר בגשמיות, יודעים שאותו החסרון יש למעלה בעולמות העליונים.

ועל-כן כשאתה מרגיש את עצמך ריק, עליך לדעת, כי החלל הפנוי מתגבר עליך. וכן כל מי שמרגיש בעצמו איזו ריקנות, כאלו אינו שוה שום דבר, ידע כי נפל ממדרגתו, והוא נמצא עכשיו בחלל הפנוי, ששם, כביכול, אין אלקותו.

ועל-כן עקר העצה היא רק לקפץ ולדלג, ולא להסתכל על אחריו. וכן לא לדקדק על עצמו כל-כף, רק ימשיך על עצמו תמיד אמתת מציאותו יתברך, ויהיה תמיד עסוק באיזה עסק, וזה ימלא לו את היום.

מה טוב ומה נעים כשירגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — זוהי הצלחה נצחית, וכך אינו הולך לבד, כי תמיד מדבר עמו יתברך.

נא ונא ראה ללמד כל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהם כנגד הד' עולמות, ועל-ידי-זה יאירו עליך אורות נשגבים.

ראה לתזק את אשתך, ולדבר עמה באהבה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם שלום-בית אמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י' תתקיט – י' תתקכ
בַּנְחַל קלה
י' תתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי חֹפֵץ לִרְאוֹת אֶת כְּתִיבַת יְדֶךָ לְמַעַן תַּחֲיִּינִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּרַבִּים דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּבִנְי בְּרַק,
וּמָה גַם שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לִזְמַר שְׁעוֹר בִּירוּשָׁלַיִם, כִּי רַבִּים מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיָּקָרִים כּוֹתְבִים לִי, שֶׁמְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם דְּבוּרֶיךָ כָּל הַשָּׁבוּעַ,
וְעַל־כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר עִמָּהֶם מֵרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַדְּבוּר מְמַנּוּ ז"ל הוּא
בְּעֲצָמוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בָּזֶה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה שְׁלוֹם הַהַדְפָּסָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ה' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

הַיּוֹם הוּא יוֹמָא דְּהַלּוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלָקִי ר' אַבְרָהָם בְּר' גַּחְמָן
(בְּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר 'בְּאוֹר הַלְקוּטִים'), שֶׁנִּפְטַר בְּשָׁנַת תרע"ח, וּמְנוּחָתוֹ
כְּבוֹד בְּעִיר אוּמָן; הוּא הַגָּבֵר אֲשֶׁר הֶעֱמִיד אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל עַל
תְּלוּ, וְהַקִּים תַּלְמִידִים הַרְבֵּה, וְהֵאִיר בָּהֶם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן
חִדַּשׁ הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵיטָה לוֹ הַשְּׁגָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה בְּרַבְּנוּ
ז"ל, כַּמּוּבָן לְמַעַיִן וּמַעֲמִיק בְּסִפְרָיו הַקְדוּשִׁים.

קלו אשר י' תתקבא בנחל

אשרי מי שמתמיד בספריו הקדושים, ואז יראה מרחוק, וינגיש נעם ערבות דברי רבנו ז"ל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקבא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נח), שהאדם צריך לעבור על גשר צר מאד, והכלל והעקר לא לפחד כלל; צריכים אמץ וגבורה, ולא להתירא כלל, ועל-ידי-זה יכולים לעבור את הכל. רבנו ז"ל אומר, אשר זה היה כחו של שמשון, שהיתה גבורה בלבו, ולא פחד משום דבר.

נא ונא ראה להתחזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, והוא יתברך לא יעזב אותך. תצא מעצמך, ואל תהיה קטן בעיניך. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שאדם צריך שתהיה לו אמונה בעצמו, כמו שצריכים להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, צריכים להאמין בעצמו שהוא כן יכול, ולהכניס בעצמו בטחון עצמי.

חזק והתחזק, ואל תפל בדעתך כלל. "השליך על ה' יקבה והוא יכלכלך" (תהלים נה, כג). עם אמונה יכולים לעבור על הכל, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): אמונה זה כח הגדל וכח הצומח, על ידה צומחים וגדלים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

אָשֶׁר י' תתקב — י' תתקבג בנחל קלז
י' תתקב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל .. גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! לִי תָמִיד בְּקָר, לִי תָמִיד אֹר, אֶצְלִי אֵין עָרֵב.
וּרְצִיתִי שְׁתַּחֲזֵק עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְגַם לָךְ יִהְיֶה תָמִיד בְּקָר, וְאִף פְּעַם
לֹא יִחְשִׁיף לָךְ. וְתִשִּׁיר לְעֲצָמְךָ שִׁיר שְׂיִחְזֻקְךָ. וְתִשְׁמַח גַּם אֶת אֲשֶׁתְּךָ
וַיְלָדֶיךָ, וְהִשְׁמַחָה הִיא סִגְלָה לְפָרְנֶסָה. כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה זֶה סוֹפֵי
תְּבוֹת שֶׁל (תְּהִלִּים קמ"ה, טז): פּוֹתַח 'אֶת' יְדִידְךָ, וְכֵן וְהִיִּת' אֶף' שְׂמַח'
(דְּבָרִים טז, טו) — סוֹפֵי תְּבוֹת שֵׁם חַתָּן, שְׁזֵה הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה,
וּבְזֵה חוֹתְמִים אֶת הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת שְׂמִכְנִיסוֹת בְּאֲדָם מְרִירוֹת
וְעֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן. וְעַל־כֵּן רָאָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא תַחֲסֹר דְּבָר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקבג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדִידִי הַיָּקָר! אֲנִי מִתְחַזֵּק רַק בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֵין לִי דְבָר אַחֵר.
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכְנִי לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו"ל בְּגִיל חֲמֹשׁ-עֶשְׂרֵה,
וְזֵה לִי כְּמַעַט שְׁלֹשִׁים שָׁנָה מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵר לִי עַד
עַכְשָׁיו. וְכִשְׁהִיִּתִי צָעִיר מְאֹד, הַרְבֵּה לְמַדְתִּי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", הַרְבֵּה
לְמַדְתִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְזֵה נִכְנָס בְּתוֹךְ הַדָּם שְׁלִי, וְזֵה מֵה שְׂמִיחֻזִּיק
אוֹתִי, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם, אֵין לִי כְּלוּם רַק אֶת רַבְּנוּ ו"ל.

כֵּן גַּם אֶתָּה רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל הַמְּצָבִים; הַחַיִּים אֵינָם וְרַדִּים

קלח אֲשֶׁר י' תתקכד בנחל

כפי שמתארים ומציירים לעצמם. כי על כל אחד עוברים משברים וגלים, והעקר להחזיק מעמד ולא להשבר. נארעים הרבה דברים שלא תארו ושערו כלל, ואף-על-פי-כן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא לפל בדעתו.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם ברכה והצלחה, ולא תדעו משום צרה וצער.

אודות שאלתך וכו', אני מקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שיום אחד תעברו ליבנאל, אשר שם נבנית עיר על שם רבנו ז"ל, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם כל-כך מתפחד ממני, כי עם ישראל נמצאים עכשו בצרה גדולה מאד, וצריכים לחזקם ולאמצם, ולכן העמיד עצמו לפני לארץ ולרחב כדי למנעני, שלא אוציא מהכח אל הפעל את רצוני להציל את הדור מרדת שחת.

יש הרבה דברים שאין יכולים לגלותם עתה, אף לבסוף יתגלה הכל. ולעת עתה העקר להתחזק במאד מאד באמונה פשוטה, וסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

אודות שאלתך וכו', חכמינו הקדושים אמרו (אבות ב, ב): יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון; ולכן ה'יה טוב מאד, שילמד גם איזה מקצוע, ובכך יעסיק את עצמו בזמנו הפנוי, כי אם אינו יכול לשבת וללמד גם אחר-הצהרים, שיראה לעסק באיזה עסק לפרנסה, ולא ילך בטל, חס ושלום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנפה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר י" תתקכד בַּנְחֵל קלט

הַדָּבָר הַרְאִישׁוֹן שֶׁעָלֶיךָ לְקִנּוּת בְּחַיִּים — לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַהֲכָרַח לְךָ לְעֵבֶד עַל נִקְדָּה זו, כִּי בְּלִי שִׂמְחָה הַחַיִּים אֵינָם שְׂוִים כָּלֵל. וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה — לְשִׂמַח בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תְּכַמְיֵנו הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵינֵי יְבָמוֹת סב:): כָּל יְהוּדֵי שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה, שְׂרוּי בְּלֹא שִׂמְחָה. וְלִכֵּן רְאֵה לְחֹשֶׁב עַל עֲתִידֶךָ, וְלִמְצֵא זְוִיג הַגּוּן, וְאֵל תַּחֲשֵׁשׁ כָּלֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן אֶת הַחַיִּים וְנוֹתֵן אֶת הַפְּרָנְסָה.

הַדָּבָר הַשְּׂנִי, רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הַלְכָה וְאַגְדָּה, וְלַעֲשׂוֹת לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹרִים פְּסֻדֵינֵן.

וְהַדָּבָר הַשְּׁלִישִׁי, אִם אֵינְךָ יָכוֹל לְשַׁבֵּת וְלִלְמַד כָּל-כֹּף הַרְבֵּה, רְאֵה לְמַצֵּא מְשֻׁרָה בְּפְרָנְסָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצוּהוּ, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיֶה לוֹ אִיזוֹ פְּרָנְסָה, וְאַמֵּר, שְׂטוֹב יוֹתֵר לְהִיּוֹת סוֹחֵר מִפּוֹעֵל, כִּי סוֹחֵר יָכוֹל לְהַצְלִיחַ הַרְבֵּה מְאֹד וְהוּא עֶצְמָאִי, לְעִמַּת פּוֹעֵל שֶׁהוּא שְׂכִיר אֶצֶל אֲחֵרִים וְתִלּוּי בָהֶם. וְלִכֵּן תִּלְמַד אֵינְךָ מִקְצוּעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְרִינֵס אוֹתְךָ בְּכָבוֹד.

הַעֲקֵר אֶל תִּכְנֵס בְּדַכָּאוֹן, וְתַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה בָּא לְאָדָם קָשָׁה מְאֹד, וְאִם זֶה בָּא קָשָׁה כָּל-כֹּף, סִימֵן שְׂוִי מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד.

רק חזק ואמץ, ואל תירא ואל תחת כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוּת, לְחֻכּוֹת וּלְחֻכּוֹת וּלְבִסּוּף יוֹשֵׁעַ. וְהַעֲקֵר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה.

י' תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ה' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְרַבְּנוּ ז"ל הָיָה תִלְמִיד בְּשֵׁם ר' יוֹדֵל, שֶׁהָיָה חָבִיב מְאֹד אֶצְלָנוּ וְרַבְּנוּ ז"ל, וְהָיָה מְקַבֵּל גְּדוּל, וְתִלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי פִּינְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע. וְהִתְקַרַּב לְרַבְּנוּ ז"ל בְּדֶרֶךְ פְּלֵא. וְהֵנָּה פֶּעַם אַחַת בְּהִגִּיעַ עָרַב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נָסְעוּ לְרַבְּנוּ ז"ל, גַּם בְּנוֹ שֶׁל ר' יוֹדֵל רָצָה לְנַסֵּעַ, וְעָנָה לוֹ אָבִיו: אֵין לִי כֶסֶף. וְהִתְעַקֵּשׁ הַבֵּן, וְהָאָב בְּשָׁלוֹ: אֵין לִי כֶסֶף וְכוּ'. וְלְבִסּוֹף הִגִּיעַ הַבֵּן לְבִדּוֹ אֶל רַבְּנוּ ז"ל. עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: הַדְּבָר שְׁלִי זֶה חֲדוּשׁ וְפְלֵא, אָבֹא מֵאֲמִין בִּי, הַבֵּן מֵאֲמִין בִּי, וְהָאָבֹא מוֹנֵעַ אֶת הַבֵּן. וְכָל-כֶּף הִתְחַרַּט אַחֲרֵי-כֶּף ר' יוֹדֵל.

וְלִכֵּן אִם רוֹאִים שֶׁהַבֵּן רוֹצֵה כָּל-כֶּף לְנַסֵּעַ לְצַדִּיק, צָרִיכִים לְקַחְתּוֹ, וְסוֹף כָּל סוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה; הֵן אֲמַת שְׁעַם יְלָדִים זֶה קָשָׁה מְאֹד, וְצָרִיכִים לְשַׁפֵּךְ דְּמָעוֹת כַּמִּים לְחֲנוּכָם הַטְּהוֹר.

שְׁאֵלוּ פֶּעַם אֶת הַרַבִּי מְסַאֲטָמָאר זי"ע, אֵיךְ זוֹכִים לִילָדִים טוֹבִים? וְאָמַר: קָמִים בְּבִקְרָה קֶדָם אֹרֹךְ הַיּוֹם, לּוֹקְחִים סִפֵּר תְּהִלִּים וְשׁוֹפְכִים דְּמָעוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן זוֹכִים לִילָדִים טוֹבִים.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְלִבְקָשׁ הַרְבֵּה אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר נָא לִי, יֵלֵד זֶה צָרִיךְ דְּבָר זֶה, וַיֵּלֵד זֶה דְּבָר אַחֵר" וְכוּ', וְתִפְרֹט כָּל פְּרִט וּפְרִט, וְתִסְפֹּר כָּל לְבָב וְכָל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לָךְ, וְאִזּוּ בְּנֵדָאֵי תִרְאֶה יְשׁוּעוֹת. זְכוּר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ, מִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ? הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעֶצְמוֹ תְּמִיד מַחֲשֶׁבָה זוֹ, אֲשֶׁר אֵין לוֹ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ יִחְיֶה חַיִּים טוֹבִים.

אֵינְךָ וְאֵינְךָ לָךְ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכִמָּה וְכִמָּה מִכְתָּבִים "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי הַסִּפֵּר הַזֶּה עוֹד יִחְיֶה מְלִיוֹנִים

אָשֶׁר י' תתקכו בנחל קמא

מנשמות ישראל בלי שום גזמא כלל. כי יש מליונים בני הנעורים, ולבסוף כלם יתקרבו להקדוש-ברוך-הוא. ולכן עז חפצי ורצוני להזדרז ולהדפיס כרך אחר כרך, ואקנה מאד שנוזכה להגיע לזה.

נא ונא ראה להיות שולט על יצרך; רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות נסיון, סימן ג'): מי שהוא שולט ביצרו, בניו אינם יוצאים לתרבות רעה, ועל-ידי-זה ממונו נתברך, ולא יבוא לידי נסיון. וכן אומר התנא הקדוש (אבות, פרק ד'): איזהו גבור? הכובש את יצרו, שנאמר: "טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלכד עיר"; ואם-כן פונתו כאן ליצר הרע של כעס, אשר זה עקר הגבורה — שלא יהיה כעסן. ורבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן רמט): מי שפוגם בברית, ההכרח לו להיות כעסן. ואם-כן זו פונת התנא הקדוש: איזהו גבור הכובש את יצרו, איזה יצרו? יצרו של כעס, פי מביא ראיה מהפסוק: "טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלכד עיר".

לכן צריכים סבלנות בזה העולם, לסבל הרבה עד שעוברים את הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתזכה לעבר על הכל, ולא תפל בנסיונות קשים ומרים. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות ישועה, סימן ד'): על-ידי נסיון, עושים לו נס; וכן אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן ד'): העומד בנסיון של נאוף, יזכה לנס גדול בין השונאים שלו.

רק חזק והתחזק להיות בשמחה גדולה, כי כל אשר עובר עליך, זה מפאת שנכנסת בדפאון פנימי.

ואודות וכו', ראה לשבר את תאונת האכילה שלך, לא כל מה שרואים צריכים לאכל. הלא אתה רואה את תוצאות הבדיקות, באיזה מצב אתה נמצא, כולסטרול גבה יכול להביא לכל מיני מחלות: שתוק, השם ישמר, או התקפת לב, חס ושלום, או ארוע מחי, רחמנא לצלן, וצריך להשמר בזה מאד. ולכן אוכלים — כדי שיהיה לו פח לעבד את הבורא יתברך שמו, ואחר-כך מברכים ברפת המזון בשמחה, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אכילה, חלק ב', סימן ג'): על-ידי ברפת-המזון נתודע השם יתברך בעולם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח ברכך, ותבשרני רק בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקכז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... שיחיו.

מכתבכם לנכון קבלתי.

ראו לשמר על השלום-בית שלכם, ותיקרו ותכבדו זה את זה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לכם פרנסה בשפע. רבנו ז"ל אומר, שכל העשירות באה רק בזכות האשה. וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט:): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו.

וכן תדאגו שתהיה אוירה של שמחה בבית, ולשמח את הילדים, ואז תחיו חיים טובים ונעימים מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ה' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות שְׁאַלְתָּךְ וְכוּ', אֵין עֲנִין הַשְּׂמָחָה הוּא לְהִתְנַהֵג כְּאֵלוֹ הַרוֹקְדִים בְּרַחֲבוֹת, כִּי זֹו אֵינָה נִקְרָאת שְׂמָחָה כָּלָל וְכָלָל, אֶלֶּא הוֹלְלוֹת, וּבְדַרְךְךָ כָּלָל כָּל הַלִּיצָנִים וְהַבְּדַחְנִים הֵם עֲצוּבִים וּמְדַכְדְּכִים. שְׂמָחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַלֵּב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהֵלִים ד, ח): ג'תַּת שְׂמָחָה בְּלִבִּי — רְאֵשִׁי תְבוֹת: ג'חֲמֵן בֵּין שְׂמָחָה; אִם יֵשׁ לְאָדָם אֶת רַבְּנוֹ ז"ל בְּלֵב — הוּא תְּמִיד שְׂמַח. וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל: מֵהַ הֶהָפֵּרֵשׁ בֵּין עֲצוּבוֹת לְלֵב נִשְׁפָּר? עֲצוּבוֹת הוּא בְּרִגְזוֹ עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֵב נִשְׁפָּר הוּא בְּשְׂמָחָה, אֲבָל הוּא שְׂבוּר, וּמִבְּקֵשׁ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת בֶּן-אָדָם, אֲנִי חֹפֵץ לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂי, וְאֵינְנִי יוֹדֵעַ כִּיצַד, בְּכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲזָרְנִי". עַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד בְּשְׂמָחָה אֲמֵתִית, וְזֶה הַתְּקוּן שְׁלֶךְ.

וְהַדְּבָר הַשְּׂנִי, תִּרְאֶה לְצִיַּת אֶת הוֹרֵיךְ הַיְקָרִים. כְּבוֹד אָב וְאִם זֹו הַמְּצָנָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (עֵין קְדוֹשִׁין לֵאמֹר): בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: יְפֵה עֲשִׂיתִי שְׂדֵרְתִי בִּינֵיהֶם, כִּינֵן שְׂאָדָם אֵינוֹ מְכַבֵּד הוֹרָיו, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: יְפֵה עֲשִׂיתִי שְׂלֵא דֵרְתִי בִּינֵיהֶם; וְלִכֵּן אִם רוֹצֶה שְׂהַשְׂכִּינָה תְּדוּר אֶצְלוֹ, שְׂיְכַבֵּד אֶת הוֹרָיו, וְזֶה הַיָּה רְצוֹן רַבְּנוֹ ז"ל.

כְּמוֹ-כֵן תִּרְאֶה לִילֶךְ לִישֵׁן מְקַדָּם, וְאִז תּוֹכֵל לְקוּם מְקַדָּם. תְּתַפְּלֵל שְׂחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא וּבְכּוֹנֵת פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת. וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד חֻמְשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מְפָרֶשֶׁת הַשְּׂבוּעַ, וְרְאֵה לְלַמֵּד כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד

קמד אשר י' תתקכט בנחל

ח"י פרקים — אין למעלה מזה. ראה ללמד דף גמרא בכל יום ותחזור עליו הרבה פעמים. ועל כלם — תלמד הרבה שלחן ערוך.

ראה להקפיד לילך בבגדים נקיים ומתקנים ומסדרים, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כך מאד, ואמר (לקוטי מוה"ן, חלק א', סימן קכז), שהבגדים תובעים את האדם אם הם מלכלכים וקרועים, ולכן השמר בדבר זה מאד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתצליח דרכך, וכל אשר תעשה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל החתן ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ושמחתי בו כעל כל הון.

עליך לדעת, אשר זה היום שלך; יום החפה מוחלים לאדם על כל עוונותיו. והנה שלש פעמים מדליקים גרות: כשנולדים ועורכים ברית, בחתנה — מדליקים גרות ומוליכים תחת החפה עם גרות, וכשיוצאים מזה העולם — מדליקים גרות. כמו-כן כשנולדים — מכסים עם בגד לבן. כשמתחננים — מכסים עם בגד לבן. כשיוצאים מזה העולם — מכסים עם בגד לבן.

ולכן ראה להתחזק במאד מאד ביום החפה, ותקבל על עצמך קבלות טובות ברוחניות ובגשמיות. ועקר הקבלה — שבבית שלכם תמיד תשרה השכינה, וזה זוכים על-ידי שמחה, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ברכות לא.): אין השכינה שורה, אלא מתוך שמחה של מצוה; וכן אומרים (בבא בתרא י:): מה יעשה אדם שיהיו לו בנים זכרים? ישמחנה לדבר מצוה; צריך לשמחה מאד,

אֲשֶׁר י' תתקל בנחל קמה

וּכְמֵאֲמָרִם ז"ל (ראש השנה ו:): אֲשֶׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה; שֶׁהַכֹּל יִלְךְ
אֲצִלְכֶם בְּדֶרֶךְ כְּבוֹד וְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ מְאֹד בְּחַיֵּיךְ.

גַּם רָאָה לְהֵיוֹת וּתְרֵן בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּמָה שֶׁתִּרְצֶה לְפַעֵל, תּוּכַל
לְהִצְלִיחַ יוֹתֵר אִם תִּתְנַהֵג בְּטוֹב וּבְנֵעָם וּבְאַהֲבָה, וְלֹא לְהַפְךָ. הָעֶקֶר
לְשִׁבְחָהּ וּלְהַגְבִּיהָ, וְלִתֵּת לָהּ הַרְבֵּה תְּשׁוּמָת לֵב, כִּי אֲשֶׁה צְרִיכָה
אֵת כָּל זֶה. תִּלְךְ עַל-פִּי הַכֹּלֵל הַזֶּה כָּל יְמֵי חַיֵּיךְ, וְזֶה יָבִיא לְךָ
הִצְלָחָה מְרֻבָּה.

וְעַל כָּלֵם — כְּפִי שֶׁכָּבַד כְּתַבְתִּי לְךָ פַּעַם, עָשֵׂה לְעִצְמְךָ קְבִיעוֹת
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַף שְׂאִינְךָ מִבֵּין כָּל-כָּף בְּעֵינֵי רַב, אֲזִי
תִּלְמַד כְּסֻדְרָן, חוֹשְׁבִים שְׂזוּ רַק שִׁיטַת בְּרוּסְלָב, אֲשֶׁר מוּבָא בְּשִׁיחוֹת-
הַר"ן, סִימָן עו, אֲבָל לְאַחֲרוֹנָה הוּצִיאוּ הַרְבֵּה סְפָרִים וְשִׁיחוֹת
מִהַחֲזוֹן-אִישׁ זְצ"ל וְהַסְטֵיפְלֵר, וְהַרְבּ מִפּוֹנִיבֹז' זְצ"ל, וּמַעוֹד גְּדוּלֵי
הַלִּיטְוֵאִים, שֶׁכָּלֵם הִלְכוּ בְּדֶרֶךְ זו, וְגִרְסוֹ הַרְבֵּה מְאֹד, וְכָף עָלוּ
וְהִתְעַלּוּ בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלוֹן, מֵה שְׁלוֹמֵדִים
בְּצַעֲרֵרוֹתוֹ — זֶה נִשְׁאַר לוֹ.

הָעֶקֶר חֻזַק וְהִתְחַזַּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שֶׁתִּכְנַס לַחֲפָה
בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָהּ, בְּשֻׁמָּחָה וּבְטוֹב לֵב, בְּמַחְשָׁבוֹת זְכוֹת וְטָהוֹרוֹת,
וְגַם אֲנִי בְּנַפְשִׁי אֶהְיֶה בְּיוֹם שִׁמְחָתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְרַת מַקְצַן, ה' ד'תנ"ג ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שֶׁאֲלַתְךָ וְכוּ', אָדָם צְרִיךְ לִילְךְ לְגוֹר הֵיכָן שֶׁמְרַגֵּישׁ שְׂטוֹב
לוֹ; חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה מז.), שִׁישׁ שְׁלֹשׁ חֲנוּת: חֵן אֲשֶׁה
עַל בְּעֵלָה, חֵן מִקַּח עַל מִקְחוֹ, אָדָם צְרִיךְ לְאַהֵב אֵת עֲבוֹדָתוֹ שֶׁעוֹבֵד

קמו אשר י' תתקלא בנחל

בה, וְחַן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, אָדָם צָרִיף לְאַהֲבָה אֶת מְקוֹם מְגוּרָיו, וְלֹא לְהִתְעַקֵּשׁ לְגוֹר בְּמְקוֹם שֶׁקָּשָׁה לוֹ.

וְלִכֵּן רָאָה לְגוֹר בְּמְקוֹם שֶׁנִּמְשָׁף לְבָבָהּ, אִף הֶעֱקַר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם טוֹב יְכוּלִים לְפַעֵל הַכֹּל. וּכְשֶׁאָדָם בְּשִׁמְחָה, טוֹב לוֹ בְּכָל מְקוֹם, וְהוּא אֶהוֹב עַל הַבְּרִיּוֹת, וּמְחַפְּשִׁים אֶת חֲבֵרָתוֹ, אִף אִם הוּא עֲצוּב וּמְדַכְדָּךְ, הֵיכֵן שִׁיגוֹר — לֹא יַחֹשׁ בְּטוֹב, וְהִחְבְּרָה לֹא תִסְבַּל אוֹתוֹ.

אֲנִי מְקַנְהָ מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטוֹב בְּיִזְמֵר, וְיִהְיֶה לְכֶם יָשׁוּב טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקְצָה, ה' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נִרְוֵ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָהּ, וְגִדְל צַעֲרִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר.

מָה אָמַר וּמָה אֲדַבֵּר, הֵיּוֹת שֶׁהַכְּנִיסוֹ אוֹתָךְ לְמַעְצָר, זְכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר גַּם יוֹסֵף הַצַּדִּיק הָיָה בְּבֵית-סֵהֶר, וְלֹא עָזַב אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה מָה שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים בְּסִלְיָחוֹת: "מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית אֲסוּרִים — הוּא יַעֲנֵנו". לְזֹאת אֵיֶעֱצָךְ, בְּנִי, וּשְׁמַע בְּקוֹלִי, עֲכָשׁוּ בְּעֵת שֶׁאֲתָה נִמְצָא שָׁם, וְיֵשׁ לָךְ לֵב נִשְׁבֵּר גָּדוֹל מְאֹד, רָאָה לְבָכוֹת בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, וְתִשְׁלִיךְ עֲצָמָךְ עַל הָאָרֶץ, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מֵאִף אֶחָד, כִּי מָה יֵשׁ לָךְ עִם אַחֲרִים? ! תִּשְׁתַּטַּח בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם וְתִבְקָשׁוּ יִתְבָּרַךְ שְׁיִמְחַל לָךְ, וְשִׁתְּזַכֶּה לְצִאֵת מִשָּׁם, וּבְיָדָאֵי אִם תִּבְכֶּה הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ — יוֹשִׁיעֶךָ מְהֵרָה.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, סִימָן יא): מִי שֶׁלֹּא

אֲשֶׁר י' תתקלב קמז

תקן חטאת נעורים, על-ידי-זה בא לבית-האסורים; ולכן העקר לשוב בתשובה על חטאת נעורים, שלא יגיע לתפיסה, ואם כבר נכנסת לפלא, ראה לחזק את עצמך במאד מאד. חכמינו הקדושים מספרים (עין בראשית רבה, פרשה פו, סימן ד'), שיוסף הצדיק היה בבית-סהר, ושמח את כל האסירים. ולכן מי יודע לשם מה נכנסת לשם, ובודאי היה טוב מאד, שלא היית נופל לשם, אף יען שאתה כבר שם, ראה להיות שמח ולשמח את כלם, והעקר — לבכות הרבה להקדוש-ברוך-הוא שיוציאך מהשואל תחתית הזה, ואני בטוח שעל-ידי תפלה ושמחה תזכה לצאת לחפשי.

המצפה לשמע ממך בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראי להתחזק. הקדוש-ברוך-הוא נתן לכם מתנות ילדי חמד, שצועקים וצורחים עכשו פשהם קטנים, עוד יגדלו ותראו נסים ונפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ראי להיות עזר לבעלך שיוכל לשבת וללמד תורה הקדושה, ותתחלקי עמו שנה בשנה בשכר למודו, ומה גם שהקדוש-ברוך-הוא ישלם לך בחזרה פה בזה העולם בשפע גדול מאד.

העקר שמחה ושוב שמחה, שמחה היא ההצלחה, שמחה היא השפע, שמחה היא הישועה, שמחה היא הגאולה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

יי תתקלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנפה ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את בעלך ולשמחו, ולא לערף עליו בקרת. יש לך בעל טוב מאד, יש לו מדות טובות, לב זהב, ומוכן לעזר לכל יהודי. והוא זקוק לתשומת לב בבית מאשתו. ואם את משפילה ומקניטה אותו, הוא נשבר לגמרי. ולכן אם את רוצה שיהיה לך בעל טוב, שיכבד אותך וידאג לך, ראי לעשות כל מיני מאמצים שבעולם ליקרו ולהגביהו ולהבין אותו, לשמחו ולחזקו, ואז פנים הפנים אל הפנים שהוא יתיחס כן אליך.

וכך אומר שלמה המלך (משלי יד, א): "חכמות נשים בנותה ביתה, ואולת בידיה תהרסנו", אשה חכמה יכולה לבנות את ביתה לבית חם ונפלא מאד. אך אם טפשה היא, תחריב אותו לגמרי.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

יי תתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנפה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

רציתי מאד, שמהיום והלאה יהיה ביניכם תמיד שלום ואהבה, ותמחלו זה לזה, ותפסו זה את זה, כי כל אחד בחיים עושה טעויות, ולכן ראו להתחיל דף חדש, ולשכח את העבר לגמרי, ואז גם הקדוש-ברוך-הוא ימחל לכם.

אֲשֶׁר י' תתקלה בנחל קמט

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימנים: רסג, רסד), שְׁהַסְמִיךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת, כְּדֵי לְשַׁבֵּר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת. וְלָכֵן עָשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים, שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנֵה הַדְּרִית. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימָן רסד), שְׁלֹמְעֵלָה בְּשָׁמַיִם הִבְעֵל וְהָאֵשָׁה הָיָה נִשְׁמָה אַחַת, אֶף כְּשִׁירְדוּ לְמִטָּה הִתְפַּצְּלוּ דְרָךְ שְׁנֵי זִוּגוֹת שֶׁל הוֹרִים, וְעַד שֶׁמְצָאוּ זֶה אֶת זֶה וְנִתְחַבְּרוּ בַחֲזָרָה — אַרְךְ זְמַן. וְלָכֵן הִזְהָרוּ מְאֹד שֶׁלֹּא לָרִיב וְלִהְתְּקוּטֵט, וְרָאוּ לְדוֹן לְכַף זְכוּת אִישׁ אֶת זִוּלָתוֹ, וְלֹא לְמַצֵּא חֲסֻרוֹנוֹת זֶה אֶצֶל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְהַצְּלָחָה וְשִׁמְחָה וּמְנוּחָה, וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקָּץ, ה' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְשִׁמְחָתִי בּוֹ כְּעַל כָּל הוֹן.

מָה אָמַר לָךְ! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמְאֹד מְאֹד בְּעֵנִין הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה. וּכְשֶׁאָדָם מְסַתְּכָל בְּתוֹךְ הַסִּפֵּר, בְּאוֹתָן דְּקוֹת שֶׁהוּא קוֹרֵא בּוֹ, וְנִכְנָסִים בְּדַעְתּוֹ הַדְּבוּרִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ יִתְבָּרַךְ, מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין עוֹד תְּכִלִּית אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק לְחֹזֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ' וְכוּ'. הַדְּקוֹת וְהַשְּׁנִיּוֹת הַלְלוּ שֶׁהוּא קוֹרֵא, וְנִדְבָקָת נִשְׁמָתוֹ לַדְּבוּרִים הַלְלוּ, זֶה נִשְׁאָר לְאָדָם לְנִצּוּחַ נְצָחִים. שֶׁהָרִי יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), הִנֵּה אָנוּ פֹּה, וְהִנֵּה אָנוּ יוֹצְאִים מִפֹּה, וְאֶף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מְתֵי יֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם. וְלָכֵן הָעֵנִין שֶׁל הַדְּפֻסָּה וְהַפְּצָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְכֵן אָמַר הַצְּדִיק ר' אַבְרָהָם בֵּר' גַּחְמָן ז"ל: "בְּעֵנִין הַפְּצָה, אֵין אֶפְלוּ

קנ אָשֶׁר י' תתקלו בנחל

מלים להסביר גדל המעלה בזה". ורואים איך שנמשך אור רבנו ו"ל בעולם, זה רק בזכות הספרים. כל העולם כלו משתוקקים אל ציון רבנו ו"ל, והכל רק בזכות הספרים והקונטרסים שמופצים בכל כדור העולם ממש. ואף שאני סובל על זה סבל גדול מאד, אף-על-פי-כן אני מתחזק ואמשיך עד הנשימה האחרונה להדפיס ולהפיץ.

ואשרי מי שעוזר לי בזה, ועליך לשמח במאד מאד שאתה עוזר לי, ורק בזכות זה תראו הרבה נחת אתה ואשתך, וכל ילדיך יגדלו בני תורה.

אסור להתנאש כלל וכלל, ראה 'לגנב' בכל יום חמש דקות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואחר-כך עוד חמש דקות ועוד חמש דקות, וכך בכל יום ויום להתבודד פה ושם כמה דקות, וכך יצטרף לשעה. העקר לא להתבלבל משום דבר, ובפרט שאתה עוסק בקדושים, דברים קדושים כאלו להפיץ אור רבנו ו"ל, עליך להיות מאד מאד חזק.

אשריך ואשרי חלקך — בעולם הזה ובעולם הבא ולנצח נצחים!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה לכבוד את אשתך, אשר כף אומרים חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט:): אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעטרו; תכבדו את נשותיכם כדי שתתעשרו. כל העניות בבית באה רק מפני

אֲשֶׁר י' תתקלו בַּנְחַל קנא

שָׂרְבִים. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵין בְּכֹא בְּתָרָא י'): הַמְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מְצֻנָה, זֹכֶה לְבֵן זָכָר; אֵתָה צְרִיף לְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, לְתַן לָהּ כְּבוֹד וּתְשׁוּמַת-לֵב.

אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ בְּמָאד מְאֹד, שֶׁתְּבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה וְתִתְנָצֵל בְּפָנֶיךָ וּתְפִיֶסָה, וְתִתְחִילוּ לְחַיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ זֶה לְזֶה. אֵילוּ חַיִּים הֵם שֶׁהַבֵּית יִהְרֵס לְגַמְרֵי?!

הֵן אָמַת אָנִי מִבֵּין אֶת הַכָּאָב שֶׁל אִשְׁתְּךָ, הֲרֵי מִי שָׂרֵק לוֹמֵד תַּנְיָךְ, וְרוֹאֶה אֶת הַמְצוּקָה שֶׁהֵיְתָה לְחַנָּה, שֶׁלֹּא הָיָה לָהּ יְלָדִים, זֶה הַכָּאָב הַכִּי גָדוֹל. חוֹזְרִים בְּכָל יוֹם לְאוֹתָהּ דִּירָה, אַרְבָּעָה קִירוֹת רִיקִים, וְהַשְׁקֵט שׁוֹרֵר בְּכָל פְּנֵה, הַכֹּל נוֹתֵר מְסֻדָּר כְּפִי שֶׁהָיָה, אֵיזָה עֲצָב זֶה! וּמָה בְּקִשָּׁה חַנָּה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? שְׂיִתֵּן לָהּ בֵּן אֶחָד! וְאַלְקָנָה בְּעִלָּה הַבֵּין אוֹתָהּ, וְעֹזֵר לָהּ כְּכֹל יִכְלָתוּ.

וְלִכֵּן רָאָה גַם אֵתָה לְהַבִּין אֶת אִשְׁתְּךָ וּלְהַרְגִישׁ אֶת כְּאָבָהּ, וְאֵל תַּעֲנֶה לָהּ כְּאֲשֶׁר הִיא מִתְפַּרְצֶת מִתּוֹךְ צַעַר וְדִכְדוּף; רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — יָדָם וַיִּשְׁתַּק; מוּטָב שֶׁתְּקַבֵּל בְּדִיוֹן מֵאִשְׁתְּךָ, וְלֹא מֵאֵיזָה עֵרֶל טָמֵא מְטָמֵא.

וּבְאָמַת לְכָל אֶחָד יֵשׁ לְמוֹן, אֵךְ מִי שֶׁהוּא בָּר דַּעַת מוֹסִיף סֶכֶר וְעוֹשֶׂה מְזֵה לְמוֹנְדָה. לְאַף אֶחָד אֵין הוֹלֵךְ כְּפִי שְׁרוּצָה, פֶּה הַבַּעַל כּוֹעֵס עַל הוֹרֵי אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה עַל הוֹרֵי בַּעְלָהּ וְכוּ', וְכוּ', וְאַף אֶחָד אֵינוֹ מְלַקֵּךְ דְּבֶשׂ, זֶה טָבַע הָעוֹלָם. אֵךְ בְּעַת שְׁרוּאִים אֵשׁ, צְרִיכִים לְקַחַת תְּכֵף-וּמִיד מִים וּלְכַבּוֹתָהּ, וְלֹא לְהוֹסִיף שְׂמֵן לְמְדוּרָה.

וְלִכֵּן לָמָּה לְהַכְּנֵס בְּכוֹחִים, אֲשֶׁר רַק הוֹרְסִים אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם. אֵין זֶה חֲכָמָה לְמַצֵּא חֲסְרוֹנוֹת זֶה בְּזֵה, אֲלֹא הֶעֱקֵר לְדוֹן אִישׁ אֶת זוּלָתוֹ לְכַף זְכוּת. הֵן אֵתָם זוּג גִּפְלֵא מִן הַשָּׁמַיִם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא חָנּוּן אוֹתְךָ בְּמִתְנָה גִּפְלֵאָה כָּל-כָּף, שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ עַד כְּמָה עֲלִיף לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יְתַבְּרָךְ. וְלָמָּה אִם-כֵּן תִּכְנָסוּ בְּמְרִיבוֹת וּבְקַטְטוֹת?!

קנב אָשֶׁר י' תתקלוז בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְקֹד אֶתְכֶם בְּזֵרַע קִנְמָא, רַק תִּתְחַזְקוּ וְהִתְחַזְקוּ מֵעַמָּד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקלוז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מַקֵּץ, ה' דְּחִנְפָה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׁנֵיכֶם יַחַד, וְאַחַד צְרִיף לְדַבֵּר עִם זֹולְתוֹ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי דְבוּרֵי אֲמוּנָה מוֹרִידִים שְׁפַע לְאָדָם. וּבְמִקּוֹם לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַח שְׁטִיּוֹת וְהִבֵּל, שְׁמַכִּיא אַחֲר־כֶּף לְוִכּוּחִים וּמְחַלּוּקוֹת, מְרִיבוֹת וְשִׁנְאָה וְקִנְאָה, כְּדַאי לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה דְבוּרֵי אֲמוּנָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, וְעוֹד יִהְיֶה לָנוּ נַחַת מִלְּדִינוּ. וְאִם מְדַבְּרִים, אָמֵר רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לְדַבּוֹר כַּח גְּדוּל מְאֹד מְאֹד.

וּלְכֵן הִהְכַרַח לָךְ לְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאֲשֶׁתְךָ תִּחְזַק אוֹתְךָ, וְאֲנִי מִבְּטִיחְךָ שְׁיִלְדִיךָ יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִרְאֶה מֵהֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת וּבֵית מִשְׁלָךְ עִם גְּנָה גְדוֹלָה סְבִיב, שְׂיִהְיֶה לִילָדִים הֵיכֵן לְשַׁחֵק. אִף שְׂזֶה נִרְאֶה לָךְ כְּחִלּוֹם, אִף אֲנִי מִבְּטִיחְךָ שְׂזֶה יִתְגַּשֵּׁם, רַק תִּהְיֶה חֲזַק בְּאֲמוּנָה, וְתִרְגִּיל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שְׁמִדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ מְעוֹת הַרְבֵּה, שְׁתּוּכַל לְקַנּוֹת רַכָּב, וְלֹא תִצְטָרַף לְנִסְעַת בְּתַחְבּוּרָה צְבוּרִית, כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל (עֵין חֲמִי-מוֹהַר"ן, תַּחֲלַת חֶלֶק ב'), שְׁכָּל אֶחָד יִהְיֶה לוֹ סוּס וְעַגְלָה

אֲשֶׁר י' תתקלח בַּנְּחַל קִנְג

מִשְׁלוֹ, וְכִיּוֹם הַכְּלִי תַחְבוּרָה אֵינְנוּ סוֹסִים וְעֵגְלוֹת אֶלָּא רִכְבִּים, הָרִי
שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הֵינּוּ שְׁכָל אֶחָד יִהְיֶה לוֹ רִכָּב מִשְׁלוֹ.

הַנ"ל...

י' תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ה' הַחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמְאֹד מְאֹד, כִּי לְכָל
אֶחָד יֵשׁ הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה
לא, סִימָן יד): אִם יִתְקַבְּצוּ כָּל הַיְסוּרִים לְצַד אֶחָד, וְהַעֲנִיּוֹת לְצַד אֲחֵר
— הַעֲנִיּוֹת מְכַרְעֵת לְכֻלָּם; יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַכְנֶס לְךָ
שְׁפַע, וְתִצֵּא מִן הַצְּמָצוּמִים שְׁלָךְ.

אִךְ זֹאת עֲשֵׂה, שְׁתַּקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִף שְׁזֵה
קָשָׁה בְּמְאֹד מְאֹד, וְעַבְרָתִי דְּבָר זֶה עַל בְּשָׂרִי, כִּי עַבְרָה עָלַי פַּעַם
עֲנִיּוֹת כְּזוֹ, שְׁלֹא הָיָה לִי מִמֶּשׁ לְחֵם וְחָלָב לְתַן לִילְדֵי, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן
הִתְחַזַּקְתִּי.

וְלִכֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, אֵל תִּתְיַאֵשׁ וְאֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ,
וְתִרְאֶה אֶת הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלָאָה: יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה וְיִלְדִים וּבֵיִת מִשְׁלָךְ,
וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּסּוּר מִמֶּךָ הַעֵיִן רָעָה, וְתִבּוֹא עֲלֶיךָ עֵיִן
טוֹבָה, עֵיִן הַהִשְׁגָּחָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמִזֶּלְךָ יִתְחִיל לַעֲלוֹת
מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

נא ונא ראה לקחת עצמך בידך, ותצא מהיאוש והדכאון והמרירות שנפלת לתוכם, אשר זה הורס לך את כל החיים, עד שאתה נופל בתאות נאוף, עד שרחמנא לצלן, אתה משקע בטמאה. ראה לצאת מצרותיך ובעיותיך, ותתחיל לשמח עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ואז תראה אילו ישועות יהיו מנת חלקך.

רק חזק ואמץ, ותתחיל ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, כדי שתסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום שזה תקון הברית, ותתמיד הרבה בלמוד משניות, ועל כלם — תלמד גמרא רש"י ותוספות, ויש לך הכשרונות לזה, כי זכית לסיים הרבה מסכתות, ולכן אל תהיה בטלן, תצא כבר מעצמך, ותהיה שמח ותשמח את אשתך, ובגוד יהיה בריא בבריאות השלמה.

ועל כלם — ראה לצאת להפצה, אשר זהו תקון גדול מאד מאד, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות נאוף, סימן מא): תקון להוצאת זרע לבטלה — שישתדל להחזיר בני-אדם בתשובה. ולכן מי שידע שחטא בחטא המגנה הזה, עליו למסור נפשו להחזיר בני-אדם אליו יתברך. ואין תקון גדול יותר כהפצת ספרי רבנו ז"ל. ולכן היה חזק בזה מאד, ואני מבטיחך שהכל יתהפך לטובה. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל: יש ענין שיתהפך הכל לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ה' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות שאלתך וכו', אין מצוה גדולה יותר מלשדך בני ובנות ישראל, אשר זו המצוה הגדולה ביותר, ובפרט בעתים הללו. ובפרטי פרטיות לשדך בין גרוש וגרושה זו מצוה עוד יותר גדולה, כי שניהם שבורים ורצוצים. ובפרט עליה אני יודע, שהיא מסכנה ונפלה בפח, בעלה עזב את הדת, רחמנא לצלן, והשליכה לאנחות. ולכן אם אתה מכיר את הגרוש שהוא בעל מדות טובות, לב טוב וכו', בעל דרך ארץ ואיידלקייט, כדאי תכף-ומיד לשדך ביניהם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתהיה הצלחה גדולה מאד.

ואותך אבקש אישית, אתה מכרח להתחזק בשמחה, ולא סתם שמחה, אלא שמחה כזו שתוכל לשמח גם את אחרים, שמחה אין סופית, שאין לתאר ואין לשער כלל. ואם תהיה בשמחה, תעבור על כל המניעות. אף דא עקא, שבתוך תוכך אתה מלא דכאון ועצבות. ואין זה פלא כלל וכלל, כי רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות עצבות, סימן א'): מי שלא תקן חטאות נעורים, על-ידי-זה באות לו דאגות. ולכן ההכרח לך להיות בשמחה, ועקר השמחה — לשמח את אחרים, כי בזה שתשמח אחרים, גם לך תהיה שמחה. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): עצה לבוא לגדלות המחין — לחזק את אחרים. ולכן תמשיך בזה, וסוף הכבוד לבוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנפה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! אינו דומה מי ששומע מפי הרב, ומי ששומע מפי הכתב. באמת אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימנים: קעג, קצב), שפניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר, עם כל זאת אומר רבנו ז"ל (שם חלק א', סימן יט), שיותר טוב לשמע מפי הצדיק; נשאלת השאלה: אם אדם לומד "לקוטי מוהר"ן", או "לקוטי הלכות" ברבים, הרי אין זה שלו, אלא של רבנו ז"ל ושל מוהרנ"ת ז"ל, הוא רק מפרש. עם כל זאת עדין הוא אומר דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל; אלא כּאן נכנס ההסבר שמסביר לנו רבנו ז"ל, שהרבה יותר חזק כששומעים מפי השומע, או לומדים בספר. ומוהרנ"ת ז"ל מסביר את הדברים באריכות גדולה מאוד (לקוטי הלכות, שלוחין, הלכה ה'), שהצדיק תמיד משאיר אחריו תלמידים, ובכל דור ודור ישנו תלמיד אחד או כמה, שהם מבינים היטב היטב את דברי הצדיק. וכך אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), שהחכם צריך לרמז ומזים בים התכמה, וזה עמק דברי רבנו ז"ל. כי יש הרבה דברים שאין יכולים להסביר, אלא צריכים משלים ספורים וכו', עד שיכנס בנו.

ובשעה שרבנו ז"ל ספר לנו את כל השתלשלות התורה ס"ג, ששם סוד פונת המילה, אנשי שלומנו אמרו שאינם מבינים. אמר רבנו ז"ל, שהגוף שלכם מאוד מגשם, ואתם צריכים לעמל הרבה לנקות את גופכם. פי שם רבנו ז"ל מדבר מאוד מאוד בדקות, וזו תורה עמקה מאוד.

וזה הענין כששומעים מפי השומע, זה הרבה יותר ממה

שְׁקוֹרָאִים בַּסֵּפֶר. וְלִכֵּן אֵין כָּבֵר שׁוּם קְשׁוּיֹת, וְצָרִיכִים אֶת שְׁגִיחָם — הֵן לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְהֵן לְשִׁמְעַת מִפִּי אַחֲרֵים. וְכַמוֹכֵן, צָרִיכִים לְשִׁמְעַת מֵאָדָם שֶׁהִמְחֵה שְׁלוֹ נְקִי, בְּלִי לְכַלּוֹף וְרָפֶשׁ, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁעֲשָׂנִים סְרוּחִים עוֹלָיִם לוֹ בַּמַּח, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְדַעַת? אֶלָּא אִם אָדָם מִתְנַגֵּד עַל סִפְרֵים, צָרִיכִים לִידַע שְׂמַחוֹ מְלֵא טְנוּף, כִּי יֵשׁ סִפְרֵים וְעֲתִידִים לִהְיוֹת סִפְרֵים, וַתְּהִלָּה לְאֵל, עֲכָשׁוּ אַכְשָׁרָא דְרָא, יוֹצְאִים לְאוֹר סִפְרֵים נִפְלְאִים, יִשְׁנֵם הַרְבֵּה מְאֹד תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. וּמִי שְׁלוּעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, נִדוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, וּמִפְרֵשׁ רַבְּנֵי ז"ל שֶׁהַמוֹתְרוֹת עוֹלָיִם לוֹ בְּרֵאשׁ.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם הַלּוֹמֵד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְכֵן גַּם שׁוֹמֵעַ מִפִּי אֶחָד הַיְכוּל לְהִסְבִּיר לוֹ. אֲבָל זֶה תְּמִיד צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּבַחֲיִנַת קְרוֹב וְלֹא בְּבַחֲיִנַת רְחוֹק. וְעַם כָּל זֹאת צָרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִטְעוֹת בְּנֵי-אָדָם מְאֹד מְאֹד בְּנִקְלָה. וְרָאִינוּ בַּחוּשׁ, שֶׁיְכוּל לְבּוֹא אֵיזָה רִיק וּפּוֹחֵז, וְלְהִטְעוֹת בְּנֵי-אָדָם, וְיִרְוּצוּ אַחֲרָיו, הוּא מִהַפֵּךְ בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין רַע לְטוֹב, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ לְאוֹר, וּמִשְׁטָה בְּבִרְיוֹת. וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּשְׁמַר אוֹתִי מִכָּל מִינֵי טְעִיּוֹת, שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְהִטְעוֹתַנִּי, שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לַעֲקוֹר אוֹתִי מִמֶּךָ, וְאַזְכֶּה לִהְיוֹת דְּבוּק בְּךָ תְּמִיד, וְלִרְאוֹת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתַי יִתְבָּרַךְ".

וְהַסִּימָן הַטוֹב בְּיוֹתֵר — אֵיךְ לְדַעַת מִמִּי כֵּן לְשִׁמְעַת וּמִמִּי לֹא, אוּ בְּאֵיזָה סֵפֶר לֹא לְהִסְתַּכֵּל אוּ כֵּן לְהִסְתַּכֵּל — אִם סֵפֶר מְדַבֵּר מִהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, צָרִיכִים לִידַע שְׁזָהוּ זֶה! אֵיךְ אִם סֵפֶר לֹא יִזְכִּיר אֵיךְ פֶּעַם אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא — מִשְׁהוּ חֲסֵר בּוֹ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְדַבֵּר, מִפְּטָט וּמִשִּׁיחַ דְּרוּשִׁים וּפְלִפּוּלִים, וְאֵיךְ פֶּעַם אֵינְנוּ מְזָכִיר שֵׁם ה', מִשְׁהוּ אֵינְנוּ כְּשׁוֹרָה כָּאֵן, וְזֶהוּ שֶׁד יְהוּדָאֵי, שְׂאוּמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כח), שֶׁיֵּשׁ שִׁדְיִן יְהוּדָאֵי, שֶׁאֲנָשִׁים הוֹלְכִים לְשִׁמְעַת אוֹתָם, וְחוֹשְׁבִים שֶׁיְהִיָּה מִהֶם אֵילוֹ תּוֹצְאוֹת טוֹבוֹת וְעֲצוֹת נְבוֹנוֹת, וּבְאֲמַת אֵינָם יְכוּלִים לַעֲזוֹר, כִּי מִבִּישָׂא לֹא הָיָה טְבָא.

קנח אשר י' תתקמב — י' תתקמג בנחל

ולכן צריכים רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שלא נטעה את עצמנו, ונזכה תמיד להסתכל רק אליו ותברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקמב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שיהיה לכם רק טוב בחיים, ותגורו ביחד באהבה גדולה, ותעזרו אחד לשני, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

העקר מה שאתם צריכים, שתהיה שמחה בתוך הבית, ואם תהיו בשמחה, לא יחסר לכם מאומה. ולכן אבקש אתכם בכל לשון של בקשה, ראו לשמח זה את זה, ותחזקו איש את זולתו, ואז יתמלא חסרונוכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקמג.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אתה צריך לראות להדפיס איזה קונטרס בעשרים וחמשה אלף עתקים, שיופץ לעשרים וחמשה אלף איש.

ובזה תפעל הרבה יותר מאשר תפעל עם כל הלווחות והשטיות והדמיונות וכו' וכו'.

זאת תדע, אשר אין לתאר ולשער מה שעובר עכשו על נשמות ישראל. ואין לאף אחד הסבלנות ללמד את כל ספרי רבנו ז"ל ביום אחד, וזהו סתם דמיון ושטות ואולת ובזבוז כסף, שאיזה עשיר חפץ לתן לה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סד), שכל העשירים הם משגעים. וראוי לה לעין במאמר הזה.

היום אנשים מלאי צרות ויסורים, אנשים הולכים במחשבות של התאבדות, היום, רחמנא לצלן, ישנם מליונים מאחינו בני ישראל, שאינם מניחים תפלין, שאינם שומרים שבת, ואינם אוכלים בשר. ולכן אשרי הזוכה להדפיס בבת אחת עשרים וחמשה אלף קוונטרסים ולהפיצם בין נשמות ישראל. וישנם הרבה מפיצים, אשר מזפים רבבות רבבות מאחינו בני ישראל. ורק זה מביא קבוץ כל-כף גדול בראש השנה. ואם תערוך סקר בין האנשים שבאים לראש השנה, ותשאלם: מי הביא אותם — ברל או שמרל, זרח או פייבל וכו'?! כלם באו רק מההתעוררות של הקוונטרסים הללו, שאנחנו מפיצים בכל שנה מליונים בכל העולם כלו בשתיים-עשרה שפות. ולכן במקום להניח ראשך בשטיות, תתחיל להסתפל על המציאות.

המציאות מרה במאד מאד, נשמות ישראל נעתקו ממנו יתברך על-ידי ה'רע-בנים', שהקים הסמ"ך-מ"ם, וכמו שאמר רבנו ז"ל, שהסמ"ך-מ"ם קשה לו לרוץ בכל מקום, אזי הקים 'רע-בנים' בכל עיר ועיר, שהם דיקא מנתקים את נשמות ישראל מבוראם. ולכן כדאי לה לעין בתוך הספר "חיי-מוהר"ן" (סימן תקלז), מה שאומר רבנו ז"ל שם על המפרסמים של שקר, שבכל עיר ועיר העמיד הסמ"ך-מ"ם מפרסם של שקר. ובפרוש גלה לנו, שיש מפרסם אחד שגורם, שאלף אנשים לא יקומו לתחית המתים — נורא ואים!

ולכן הוצא את כל השטיות מראשך, והעקר ראה לעסק רק לעזר להדפסת הקוונטרסים, הן ברוסית — בזה תכניס ראשך ורבה,

אתה מבין את השפה היטב, בכך תתרגם את הקוונטרסים, ונזכה להדפיסם, וזה יעשה את הפעלות. דברים אחרים הם דמיונות בעלמא. רבנו ז"ל אמר פעם: כשרואה הסמ"ך-מ"ם שאינו יכול לתפס איש כשר, אזי תופס אותו באיזה דמיון. ולכן ראה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ויהיה לך ישוב הדעת, ותראה לצית אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ז.

שלום אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות וכו', הן אמת, שהיה זה נסיון קשה במאד מאד. אף זאת עליו לידע, אשר מכל פח יכולים לצאת, כמו שאומר דוד המלך בתהלים: "הפח נשבר ואנחנו נמלטנו". הפילו אותך במלפדת קשה מאד, פרשו תחתיו רשת, ועליו עתה לחשב מחשבות כיצד לצאת הימנה.

בנדאי היצר הרע גדול במאד מאד, ובוער אצל כלם, ובפרט אצל בני הנעורים. אבל זה רק אחיזת עינים, רוח שטות גרידא.

והנה את עדין צעירה, ואינך מבינה את משמעות הדבר, אף זה יכול להביא לאסונות גדולים מאד לעתיד. ולכן צריכים רחמי שמים מרבים שתצאי מזה, וזאת למדנו רבנו ז"ל, שכל דבר צריכים לבקש מאתו יתברך, ולכן שפכי לבך לפני השם, ואבינו אב הרחמן בנדאי לא יעזב אותך ויושיעך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

אֲשֶׁר י" תתקמה — י" תתקמו בַּנְחַל קסא

י" תתקמה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ה' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי — אֵין לְתֹאֵר כָּלֵל.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאַנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבֵּי כְּזֶה, מָה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל? ! תֶּאֱמִין לִי, שְׁעָלִינוּ לְרִקְדַּ מְרַב שְׂמֵחָה — עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁתִּגְמַר עִם הַחֲדָרִים לְמַעֲלָה, וְתִשְׁכִּיר אוֹתָם, וְתִהְיֶה לְךָ הַכְּנֶסֶה יְפֵה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לִילָךְ בְּגָלוֹת לִהְיוֹת נֶעַ וְנָד, אֲשֶׁר זֶה קָלֵלֵת קִיָּן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהָאִיר אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַק זֶה יִבְטַל אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וַיַּעֲבִיר כָּלִיל אֶת הַטְּמָאָה מִן הָאָרֶץ.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י" תתקמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ו' דַּחֲנֻכָּה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ טִבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבְלֵי אֶת עֲצָמְךָ מִהַעֲבֹר כָּלֵל וְכֵן מִהַעֲתִיד, רַק לְחֻשָׁב תְּמִיד מִהַהֲוֶה, וּמָה אֶת יְכוּלָה לְתָרֵם עַכְשָׁנוּ בְּזִמְנֶךָ הַיְקָר וּבְכַחֲךָ לְאַחֲרִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב וַיְפֵה מִזֶּה, הֵינּוּ מְלַעְזֹר לְאַחֲרִים, וְאֵין צְרִיכִים לְחֻשָׁב — לֹא מִהַעֲבֹר וְלֹא מִהַעֲתִיד רַק מִהַהֲוֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ תְּמִיד אֶת דְּרָכְךָ.

קסב אֲשֶׁר י' תתקמז בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ וּלְבַעֲלֶיךָ, שְׁתֵּהִיּוּ בְּרִיאִים, וְתִרְוּ רַב נַחַת מֵהִלְדִּים, וְתִהְיֶה לָכֶם אַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִזְכּוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֲשָׁקְכֶם וּרְצוֹנְכֶם לְבוֹא וּלְהַתְגוֹרֵר בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, וְלִתְרַם שָׁם מֵה שְׁאַתֶּם יְכוּלִים לִתְרַם.

אם אָמַנְם שְׁעֲדִין קָשָׁה וְכָבֵד לְשֹׁבֵר אֶת הַחוּמָה שְׁבָנוּ סְבִיבָנוּ וְכוּ', וְקָשָׁה לְהַפְגִּס לְגוֹר שָׁם, אֲבָל אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּפְּל הַחוּמָה שְׁהַקִּים הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְתִבְנֶה עִיר בְּרִסְלָב, וְתִהְיֶה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתקמז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְיָן, ו' דְּחִנְכָה א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲבָרְךָ צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּבֵיתוֹ יַחַד עִם אִשְׁתּוֹ, וְלֹא לְבָרֵחַ רַב הַיּוֹם וְרַב הַלֵּילָה מֵהַבֵּית, כִּי עָלֶיךָ לְהִבִּין גַּם אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת גְּלֻמוּדָה וּבְכַדִּידוֹת לְבָדָה וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְאֹד מְרָגִיז אוֹתָהּ, כִּי אִשָּׁה רוֹצֶה אֶת בַּעְלָהּ.

וְעַל-כֵּן אֲנִי תְּמִיד מְעוֹרֵר אֶת הָאֲבָרְכִים, שֶׁבְּלֵילָה יִרְאוּ לְלַמֵּד בַּתוֹךְ בֵּיתָם, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאִשָּׁה, שֶׁהִיא מְפַחֶדֶת לְהִיּוֹת בְּלֵילָה לְבַד, וּבָזֶה שֶׁהַבַּעַל יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד בְּבֵית, יוֹצְאוֹת מִזֶּה כְּמֵה טוֹבוֹת; רֵאשִׁית — הִיא מְכַבֶּדֶת אוֹתוֹ, כִּי הִיא רוֹאָה שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד, וְכֵן אַחֲרֵי-כֵן הִילְדִים יִשְׁמְעוּ קוֹל תוֹרָה, וְתִפְגַּס בָּהֶם אֱהָבַת הַתּוֹרָה, וְכֵן הִיא תִּהְיֶה בְּטוֹחָה, וְלֹא תִשָּׁב לְבַד. וְאִפְלוּ כְּשֶׁתִּרְצֶה לִילֵךְ לִישׁן וְהִילָד בּוֹכָה, יְכוּלִים לְהַחֲזִיקוּ עַל הַיָּדִים, וּלְנַעֲנְעוּ וּלְהַשְׁקִיטוּ,

אֲשֶׁר י' תתקמח בנחל קסג

ואף-על-פי-כן יכולים ללמד. וכן נהגתי בעצמי עם כל ילדי, שלמדתי בלילות הארבים, והחזקתי אותם על ידי, וכך למדתי.

ובאמת מי שלבו חפץ מאד בלמוד התורה הקדושה, שום דבר שבעולם לא יוכל למנועו.

וכן בענין ההתבודדות, יכולים להחזיק את הילד על הידים, וללכת הנה ונהנה, ולהתבודד עמו יתברך, ואדרבה האשה בבית, היא מאד מעצבנת, כי היא רוצה לצאת לחוץ, ועל-כן ראוי לשלחה לעתים לחוץ לעשות קניות, ובין כך יהיה הבעל בבית, ויתבודד עמו יתברך, ויאחז את הילד על הידים, וישמר עליו.

נא ונא ראה להבין גם את אשתך, ותהיה בלילות בביתך, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך מכל רע.

ראה להרגיל את עצמך באמירת דפים גמרא, אשר זוהי סגלה מאד מאד להנשמה, כמו אמירת זהר הקדוש, והעולם אינם יודעים מזה, וחושבים שרק אמירת זהר מסגלת להנשמה, ובאמת אמירת גמרא גם-כן מסגלת להנשמה, ואשרי מי שזוכה לומר הרבה דפים גמרא, אשרי לו בזה ובבא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, ו' דחנכה, א' דראש חודש טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה, וכבר כתבתי לבעלך שישאר עמך בלילות, למען לא תהיי בודדה, חס ושלום. עם כל זאת עליך לבקש זאת ממנו בצורה עדינה, ולא להתקיפו, כי אם האשה הולכת עם בעלה בחסד

קסד אָשֶׁר י' תתקמט בַּנְחָל

וּבְרַחֲמִים, אָזִי גַם הוּא הוֹלֵךְ עִמָּה בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים, וְאִם נִכְנָסִים
בְּמַרְיבוֹת, אָזִי זֶה לְעַמַּת זֶה רַבִּים. וְעַקֵּר שְׁלֹמוֹת בְּנֵי הַבַּיִת הוּא —
כְּשֵׁי שֶׁהַבְּנֵה הַדְּדִית בֵּינֵיהֶם.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם, הַעֲקָר אֶל
תְּרִיבוֹ, כִּי מַחְלָקֶת בַּבַּיִת הִיא כְּמוֹ אֵשׁ שׁוֹרֶפֶת בַּבַּיִת.

הַמֵּאחַל בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְזָן, ו' תַּחֲנֻכָּה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ טַבַּח
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרְוֵ נְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבְפִרְטִיּוֹת, שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְהַפְיֵץ סְפָרֶי
רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֶזֶק וְאַמִּיץ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — לְגִלּוֹת
וּלְפָרְסֵם אֵת הָאוֹר הַגָּנוּז בַּחוּץ, שֶׁכֵּל זֶה הוּא סוּד גֵּר תַּחֲנֻכָּה, שְׂמִצּוֹתוֹ
לְהַנִּיחוֹ בְּפֶתַח הַבַּיִת דִּיקָא, הֵינּוּ שְׁגַם אוֹתָם שְׂמִבְּחוּץ יִזְכוּ לְרֹאוֹת
אֵת הָאוֹר הַגָּנוּז, שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

וְעַל־כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ
הַכִּי גְדוּלָּה, וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּזֵה הוּא מְגַלֵּה
וּמְפָרְסֵם אֵת הַדַּעַת הָאֵמֶת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

אֲשַׁרְנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע
מִרְבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, מִרְבֵּי נִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמַה
הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנוּ ז"ל? ! וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
שְׂנֻכָּה לְהַשְׁאֵר אֶצְלוֹ, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְכַטְלָנוּ וּלְכַלְבֵּלָנוּ

אֲשֶׁר י' תתקנ בנחל קסה

ולרַחֲקֵנוּ מִמֶּנּוּ ז"ל. כִּי הַחַיִּים מְגַלֵּה, אִיךָ שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב עַל כָּל מְקַרֵּב וּמְקַרֵּב, וְרוֹצֵה לְרַחֲקוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַחֲזִיק מִצֵּמֶד אֶצְלוֹ, וְאֵינוֹ בֹרֵחַ מִמֶּנּוּ ז"ל.

כִּי בְּדַרְךְךָ כָּלֵל בְּתַחֲלַת הַהִתְקַרְבוּת, יֵשׁ לְאָדָם תְּבַעֲרָה עֲצוּמָה, וּבֹעֵר מְאֹד מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבַּרְךָ, וְכֵן בֹּעֵר אַחַר הַצַּדִּיק, אֲבָל אַחֲרֵיכֶם מִתְחִיל לְהִתְקַרֵּר אֶצְלוֹ וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁנִּתְהַפֵּף לְרוֹדֵף וְכוּ', וְכֵמוֹ שֶׁהוּא אֶצְלוֹ יִתְבַּרְךָ, כֵּן הוּא אֶצְל הַצַּדִּיק, עַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁלֵא יִתְרַחַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן לֹא יִתְרַחַק מִהַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וְכֵן הַדָּבָר סוֹבֵב בְּעֶסֶק הַהִפְצָה, שֶׁצָּרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק וְאֵמִץ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי כִּמוֹ שֶׁאֵנִי יוֹדֵעַ מְאֹד נִפְלֵא וְנוֹרָא כְּזֶה, כֵּן יוֹדֵעַ חֲבָרֵי מִהְאֹר הַנִּפְלֵא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, וְלִגְלוֹת וְלִפְרִסָּם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

עַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל וּלְבַטֵּל אוֹתוֹ, וְאֶפְלוּ אִם חֲבָרִיךָ, חַס וְשְׁלוֹם, יִתְרַחֲקוּ, אִתָּהּ תִּשְׁאַר בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ שֶׁפַּע בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְשְׁלוֹם-בֵּית אֵמֶתִי וְאֵהְבָה אֵמֶתִית בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ רַב גִּחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְזֵן, ו' דְּחִנְפָּה, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ טֵבַת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי.

רְאֵי לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִית עִם הַיְלָדִים, כִּי אֲשֶׁה שֶׁהִיא סְבֻלָּנִית עִם הַיְלָדִים, הֵם גְּדֻלִים וּמְצַלִּיחִים בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וּמִתְפַּתְּחִים מְהֵרָה, וְלִהְיוֹת

כְּשֶׁהָאִשָּׁה עֲצָבָנִית, אָזִי הַיְלָדִים עֲצָבָנִיִּים, וְקָשָׁה לָהֶם לְתַפֵּס וּלְקַלֵּט וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי הַתְּנַהֲגוֹת הָאִמָּא. וְאִף שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי הַיְלָדִים לְעֵתִים מְרַגְזִים מְאֹד, אִךְ צְרִיכִים לְהַנִּיחַ אוֹתָם, וְלֹא לְעַמֵּד עַל גַּבָּם, כִּי זֶה רַק יַעֲצָבֵן אוֹתָם וְאֵת אִמָּם. וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן יט): כָּל הַמּוֹלִיד בְּדוֹמָה לוֹ הוּא מוֹלִיד; הֵינּוּ כְּפִי טָבַע הָאָדָם, כֵּן הוּא מוֹלִיד יְלָדִים, אִם הַטָּבַע שְׁלוֹ הוּא סָבֵל, וּמְדַבֵּר בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, כֵּן יִהְיֶה עִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ.

עַל־כֵּן רָאִי לְהִיּוֹת סָבֵלִית גְּדוּלָּה עִם הַיְלָדִים, וְאַל תִּבְדָּקְדָקִי עֲלֵיהֶם כָּל־כָּף, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְצֵן, ו' דַּחְנֻכָּה, א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

אֵת מִכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה, שְׂאִתֶּם מַצְטַעְרִים כָּל־כָּף מִמָּה שְׂאִרַע בְּבֵיתְכֶם.

רֵאשִׁית, עֲלֵיכֶם לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂפָעוּלָם לֹא לְקַחַת כָּל דְּבָר אֵל הַלֵּב, כִּי בְּנִקְל יְכוּלִים לְהַרְג אֵת עֲצָמָם, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, עַל־יְדִי־זָה; כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂהַחִיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַפְּךָ אֵת הַמְּרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת, וְאֵת הַמְּנִיעוֹת לְנֻעִימוֹת, וְאֵת הַיְגוֹן וְהָאֲנַחָה לְשִׂמְחָה, כִּי אֵין זֹו עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֵת עֲצָמוֹ כָּל־כָּף אֵל הַצַּעַר.

הֵן אָמַת, שְׂעוֹבְרִים בַּחַיִּים הַרְבֵּה דְּבָרִים בְּלִיתִי נְעִימִים, אִךְ אִשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַפְּךָ הַכָּל אֵל הַצַּד הַטוֹב, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל כָּל־כָּף עַל הַרַע.

אֲשֶׁר י' תתקנב בנחל קסז

מה טוב ומה נעים, אם תדליקו שכּעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ואז לבקש הרבה ממנו יתברך בלשון שאת רגילה בה, הינו בשפת האם, כי התפלה שהאשה מבקשת בשעת הדלקת הגרות, מאד מרצה ומקבלת בשמים.

גם ראי להיות רגילה לדבר הרבה עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, וכל דבור ודבור שמדברים אליו — נשמע ונתקבל, ואשרי מי שחזק בזה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם בכריאות השלמה, ותהיה לכם פרנסה ושפע ונחת מהילדים, והכל יתהפך לטובה.

הכפל הדבר, נא ונא לא לקחת אל הלב כל מה שעובר עליכם, כי זה הורס את החיים, ויחבל מאד מאד על החיים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, ו' דחנכה, א' דראש חדש טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בהצלחה בחינה, ותזכי שיאיר לך בבית אור, ותרוי רב נחת מהילדים.

נא ונא לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.

גם ראי להדליק ד' גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ובשעת הדלקת הגרות לבקש הרבה ממנו

קסח אָשֶׁר י' תתקנג בַּנְחָל

יִתְבָּרַךְ, כִּי הִתְפַּלֶּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֶּלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מִקְבֵּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמַיִם.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וּמִפְעַם לְפַעַם לְלַכֵּת אֶל בְּתֵי חוֹלִים, וּלְבַקֵּר אֶת הַחוֹלִים, וּלְדַבֵּר עַל לְבָבְךָ, וּלְחַזְקֵם וּלְאַמְצֵם וּלְעֲזֹרֵם בְּמָה שְׁיִכּוּלִים, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַזְלֶךָ יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וּרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִמָּן לח): מִי שֶׁמְבַקֵּר אֶת הַחוֹלָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ מוֹסֵר אוֹתוֹ בְּיַד שׁוֹנְאָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֹאִיר אֶת מַזְלֶךָ, וְיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י' תתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים, דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְאַחֵז אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזֹק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה לְמַעַן נִגְוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְפִרְטִיּוֹת הַתְּלַמִּידִים אֶצְל רַבֵּם, שְׁעַל-פִּי-רַב נִמְצְאוֹת קִנְיָה וְשִׁנְיָה בִּינֵיהֶם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, צְרִיכִים חֲזוּק חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מִמָּשׁ, כְּדֵי שְׁתַּהַיֶּה אַהֲבָה גְּדוּלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר מְאֹד מְאֹד אוֹרֵב עַל דָּבָר זֶה, וְרוֹצֵה לְשַׁבֵּר אֶת הָאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי כִּשְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִהְיוּ בְּנַחַת, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה

לנו כח לקבל מהאור הגנוז הזה, כי כפי גדל האור של רבנו ז"ל, אי אפשר לקבלו בשום פנים ואפן, כי אם כשמתאחדים הרבה נשמות, ובניחד מקבלים משם. והבעל-דבר יודע זאת, על-כן עושה כל מיני פעולות שבעולם, שיהיו פרוידים ומריבות בין אנשי שלומנו היקרים.

וכן הוא בעוונותינו הרבים מדור דור, שיש כל מיני סכסוכים וכו' ואי הבנה וכו' ובלבולים וכו', מריבות ומחלוקת וכו' בין אנשי שלומנו היקרים, ואשרי אלו שבורחים מכל הוכוחים והחכוכים רק אל רבנו ז"ל, לקיים את עצותיו הקדושות — הן בלמוד התורה הקדושה על-פי סדר-דרגת-הלמוד שלו, והן בתפלה ובקשה והתבודדות, תחנונות ותפלות ואמירת חצות, והן בשמחה ורקודין והתחזקות, אשריכם ואשרי חלקכם!

גא ונא, אחי ורעי היקרים! ראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה, כי הבעל-דבר אורב גם על זה מאד מאד — להחניק ולהסתיר ולהחשיף את האור הגנוז הזה, ועלינו למסור את נפשנו להלהיב ולגלות ולהאיר ולהפיץ את דעת רבנו ז"ל בעולם, אשרי מי שעוזר לזה.

ראו, אחי ורעי היקרים! להתועד יחד בכל שבת-קדש, ולהתפלל יחד בבית-הכנסת הנקרא על שם רבנו ז"ל, כי שמה בנקל לדבר מרבנו ז"ל, ומה טוב ומה נעים אם יכולים לסדר גם באמצע השבוע באיזה יום שעור קבוע לדבר מרבנו ז"ל על-כל-פנים שעה אחת, ומה טוב ומה נעים אם זה יהיה ביום רביעי, כמאמר מוהרנ"ת ז"ל: "וואס מיר שמוסען אין אפראסטען מיטןואך וועלן אנדערע גוטע יודן נישט משיג זיין אין גן-עדן" [מה שאנו מדברים ביום רביעי פשוט, צדיקים בגן-עדן לא ישיגו], הינו פי דבורי רבנו ז"ל הם אורות נשגבים, אורות צחצחות, אכל בלבושים כל-כף פשוטים, עד שאפלו נערים וילדים יכולים להשיג את אמתת מציאותו ותברך בהשגה גדולה, אם רק ישימו היטב את לבם אל

קע אָשר י' תתקנד בנחל

דברי רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל הלביש כל גנזיא דמלכא בלבושין כאלו, אשר כל אחד ואחד שרק רוצה להטות את לבו ואת דעתו אל דבוריו, יכול גם-כן להשיג אלקות; אשרי מי שמתמיד בדברי רבנו ז"ל, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח ונצחים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת קדש לסדר מקץ, ב' דראש חדש טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הבחור יניק וחסים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לקראתו, כי זה כמה שלא שמעתי ממך.

הן אמת, שהבעל-דבר רוצה לעשות פרודים בינינו, אף עם כל זאת עדין אפה חקוק בפנימיות לבבי, ועדין אני אוהב אותך בתכלית האהבה, כי סוף כל סוף השקעתי בך כמה שנים, ותהלה לאל, קבלת אצלנו הרבה הרבה, וכן כתבת יותר מאלף שיחות ודבורים יקרים ויראת שמים, ומה גם שזכית בשנים שהיית אצלנו להתמיד בתורה הקדושה, וזכית לסיים הרבה מאד במקרא, משנה, גמרא, מדרש וכו' כידוע לך. והעולה על הכל — זכית להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מספרי ה"לקוטי-הלכות" הקדושים בכל חלקי העולם, אשריך ואשרי חלקך.

נא ונא ראה לחזק את עצמך לדבר עמו יתברך בכל יום ויום, אשר הדבור אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואנשי שלומנו רגילים לומר, שאלמלא לא זכינו להתודע מרבנו ז"ל רק לקבל ממנו את הענין של תפלה

והתבודדות — גם־בן כְּדאי, כי בלי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת הָאֵדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל לַגְּמָרִי, וְאֵינּוּ מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ, אֲבָל כְּשֶׁאֵדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ בְּכָל מְקוֹם, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבַרֵךְ כָּלֵל.

אודות שְׂאֵתָה מְבַקֵּשׁ לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים שֶׁבִקְשָׁתָּ וְכוּ', וְשִׁלַּמְתָּ עֲלֵיהֶם וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, שֶׁשׁוּם פְּרוּטָה לֹא אֶקַּח לְעֲצָמִי, רַק יִדְפֵּס כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי לָךְ, כִּי בְּחִסְדּוֹ יִתְבַרֵךְ זְכִינוּ לְקִנּוֹת מְכוֹנֵת הַדְּפָסָה, וּכְבָר הַדְּפָסְנוּ כַּמָּה סְפָרִים עַל זֶה, אִךְ אֶת הַסְּפָר "אוֹר חֲדָשׁ" פְּרוּשׁ עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח, עֲדִין אֵי אֶפְשֶׁר לְהַדְפִּיס לַעֲתָה, כִּי אֲנוּ מַחְכִּים לְאוֹתִיּוֹת עִם נִקְדוֹת, וְתַכְף־וּמִיד כְּשֶׁנִּשְׁיֵג אֶת זֶה, בְּקִרְבֵּי נִדְפִּיס אֶת הַסְּפָר הַזֶּה, כִּי אֶת הַהַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח צְרִיכִים לְהַדְפִּיס עִם נִקְדוֹת כְּמוֹכֵן, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שֶׁהִתְחַלְנוּ לְהַדְפִּיס בְּשָׁבוּעַ זֶה אֶת "סְפָר־הַמִּדּוֹת" עִם פְּרוּשׁ "בְּאוּרֵי הַמִּדּוֹת", וַיִּקַּח זְמַן עַד שִׁיגְמַר, כִּי עֲדִין הַמְּכוֹנָה חֲדָשָׁה, וְצְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה.

הַעֲקָר אֵל תִּדְאָג, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ שֶׁעֲדִין לֹא נִגְהַיְתִי מִשׁוּם פְּרוּטָה שֶׁל צְדָקָה, כִּי הַכֹּל נִכְנָס לְהַדְפָּסָה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ כַּמָּה הַדְּפָסְתִּי בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, הֵייתָ נִבְהֵל וְנִשְׁתּוֹמֵם אִיךְ הַבוֹר מִתְמַלֵּא וְכוּ'. וּבְאֵמַת בְּעֶסֶק הַהַדְפָּסָה אֲנִי רוֹאֶה נִסִּים נִגְלִים, שֶׁעוֹשֶׂה עִמִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה יוֹתֵר מִכ"ב שָׁנִים שֶׁאֲנִי מְדַפִּיס אֶת סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְגַם עוֹרְרֵתִי וְחִזְקֵתִי וְהַעֲמֵדְתִּי תְּלַמִּידִים, אֲשֶׁר גַּם הֵם מְדַפִּיסִים סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל: יֵשׁ עֲגִין שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ, שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל עִמִּי, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, הוּא הַבְּטָחָה חֲזָקָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת עַל־כָּל־פְּנִים פֶּעַם אַחַת בְּצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא.

קעב אָשר י' תתקנה בנחל

מחמת טרדות השבת ההכרח לקצר, ועוד חזון למועד.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני ותחזקני, כי אני מאד מאד משתוקק אחריך בפנימיות לבבי, כְּאֶשֶׁר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ זֹאת, וְכִשְׁהֵייתִי בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בְּקִשְׁתִּי הַרְּבָה בְּעִבּוּרְךָ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקנה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר מקץ, זאת חנכה, ב' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם בקרוב למצא את זיוגכם, בין את ובין האחים, ותזכו לשמח את הוריקם.

נא ונא ראו לקבל עליכם מצנה אחת, אבל להיות חזקים בזה, ובזכות זה יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא למצא את זיוגכם.

מה טוב ומה נעים, אם המצנה הזאת תהיה מצנת בקור חולים, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה המצנה הזו. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן לט): מי שמבקר את החולה, הקדוש-ברוך-הוא אינו מוסר אותו ביד שונאיו. ועל-כן שום בריה לא תוכל לעשות לכם שום רעה בזכות המצנה הזו, ולא יוכלו לדבר עליכם שום רע, אדרבה תשאו חן בעיני כל רואיכם, ותזכו למצא במהרה את זיוגכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י' תתקנו
בַּנְחַל קעג
י' תתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְקִיץ, זֹאת חֲנֻכָּה, ב' טֵבֵת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מֵצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ.

רְאֵי לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְשֹׁכַח אֶת הָעָבֵר, כִּי כֵּן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ
ו"ל, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ (שיחות־הַר"ן, סִימָן כו): אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה זֶהוּ
חֶסֶד, אֲבָל אֲצֵלִי הַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי תִכַּף־וּמִיד מִה
שֶׁעוֹבֵר אָנִי שׁוֹכַח, וּמַעֲבִיר אֶת הַכֹּל מִדַּעְתִּי. עַל־כֵּן רְאֵי גַם־כֵּן
לְהַעֲבִיר אֶת הַכֹּל מִדַּעְתְּךָ, וּבּוֹדְאֵי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים אֲכֻזּבוֹת
וְכַשְׁלוֹנוֹת, אֲבָל עָקֵר גְּדֹלַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁשׁוֹכַח אֶת הָעָבֵר,
וּמִתַּחֲלִיל דָּף חֲדָשׁ בַּחַיִּים.

עַל־כֵּן גַּם אֶת תְּשׁוּבָתִי מִהַכֹּל, וְתַתַּחֲלִילִי דָּף חֲדָשׁ בַּחַיִּים, וּבּוֹדְאֵי
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִקְבַּל אוֹתְךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַעֲקֵר רְאֵי לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמְךָ מֵעַכְשָׁו, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְמִין
לְךָ בְּקִרְוֹב אֶת בֶּן זִוְגֶךָ.

מִה טוֹב וּמִה נָעִים, אִם תִּצְאֵי לְעֶזֶר לְאַחֲרִים כְּמוֹ שְׂאֵת כּוֹתֵבְת, וּבְפִרְטוּיּוֹת לְהִיּוֹת מוֹרָה, וּלְהַחֲדִיר בֵּין בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה בּו
יִתְבָּרַךְ, הִינּוּ בָּעֵת הַלְמוּדִים שְׂאֵת לּוֹמְדֹת אִתָּם, תִּזְכִּירֵי תָמִיד אֶת
שֵׁם ה': "בְּרוּךְ ה'", "בְּעֶזְרַת ה'", "הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר", וְכֵן
לְהִזְכִּיר תָּמִיד אֶת שֵׁם ה' לְיִלְדִים, וּבְזִכּוֹת זֶה יִמְחַל לְךָ הַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, כִּי מִי שֶׁמְגַלֶּה אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב
אוֹתוֹ.

נֵא וְנֵא רְאֵי לְשָׁמֵר שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ, וְאֵז הַשְּׂבֵת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ.

קַעֲד אֲשֶׁר י' תתקנזוּ בַּנְּחָל

וְכֵן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מֵה שְׁאֵת אוֹכְלֹת, שִׁיְהִיו רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים,
שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהֶם שׁוּם פְּקָפוּק כָּלֵל.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתקנזוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכָּה, ב' טֵבֵת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ
שְׁאֵתָה עוֹסֵק בַּהֲפָצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל,
כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ, רַק זֹאת שְׁאֲנוּ מוֹרִידִים אֵת
הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וּמְקַרְבִּים בְּנֵי־אָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. הִינּוּ כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל מְגַלִּים אֵת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהִיא בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהַשְּׂכִּין אֵת אֱלֹקוֹתוֹ
בִּינֵינוּ, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בּוֹ נִשְׁמָה, שֶׁהוּא
חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ, אִךְ מִחֲמַת רַב הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵרִים
עָלָיו, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַגּוֹף, וּמְכַסֶּה אֵת הַנִּשְׁמָה, שֶׁזֶה מֵה
שֶׁמְסַתֵּיר אֵת הַשָּׁמַיִם, הִינּוּ הָאֲרָצִיּוֹת שֶׁמְסַבְּכָת אֵת הָאָדָם, שֶׁהוּא
הַגּוֹף, זֶה מְסַתֵּיר אֵת הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם הַנִּשְׁמָה, וּבְזֶה שֶׁהוֹלְכִים לְגִלּוֹת
וּלְפָרְסָם אֵת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, עַל־יְדֵי־זֶה מְשָׂרִים אֵת הַשְּׂכִינָה,
וּמוֹרִידִים אֵת הַשָּׁמַיִם בְּעוֹלָם, עַד שֶׁגַם לְמַטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, יְכוּלִים
לְרְאוֹת אֵת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְהִרְגִישׁוֹ; כִּי עַל־יְדֵי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל לְמַצֵּא בּוֹ אֵת נִשְׁמָתוֹ, וְהַנִּשְׁמָה מִתְגַּבְּרַת עַל
הַגּוֹף.

וְכֹל זֶה נַעֲשֶׂה בַּחֲנֻכָּה, שְׂאֵז הָיָה הַנֶּסֶם בְּשִׁמּוֹן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, שֶׁהוּא
הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיקֵי אֲמֵת הַחֲשׁמוֹנָאִים, וְעַל־כֵּן 'חֲנוּכָּה' גִּימְטְרִיָּה
'גוֹף', כִּי דִּיקָא אֲזוּ הַמְצָנָה לְהֵאִיר בַּחוּץ אֵת גֵּר חֲנֻכָּה, שֶׁהוּא בְּתַכְלִית
הָאֲרָצִיּוֹת, לְגִלּוֹת גַּם שֵׁם אֵת 'הַשָּׁמַיִם', שֶׁהוּא גִּימְטְרִיָּה 'נִשְׁמָה', כִּי

אֲשֶׁר י' תתקנח בַּנְחֵל קעה

דִּיקָא אָז, עַל-יְדֵי גַר חֲנֻכָּה — נִכְנַע הַגּוֹף וּמֵאִירָה הַנְּשָׁמָה, וּמוֹרִידִים אֶת הַשָּׁמַיִם אֶל הָאָרֶץ דִּיקָא. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְגִלָּה וּמְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם.

רֵאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִלְמַד עַל-פִּי סֵדֵר דְּרָף הַלִּמּוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת לְבִסּוּף, כִּי הִהְלֵכָה כְּבִית הַלַּל, שְׁאָמַר 'מוֹסִיף וְהוֹלִיף', שְׁצָרִיכִים בְּכָל יוֹם לְהוֹסִיף עוֹד וְעוֹד קִדְשָׁה וְדַעַת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם צָרִיכִים לְהוֹסִיף דַּעַת וְשִׁכָּל בְּעִבּוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה שְׁמוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲבוּדְרָהִם: חֲנִי'וּ כִּי'ה' רְאֵשִׁי תְּבוּת: חֵיַת גִּירוֹת וְהִלְכָה כְּבִית הַלַּל, כִּי שֵׁיטַת בֵּית הַלַּל הִיא לְהוֹסִיף קִדְשָׁה מִיּוֹם לְיוֹם.

וְהִנֵּה "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה" (תְּהִלִּים ז, י), וְזֶה מְצַד הַגּוֹף, שְׁיֵשׁ לָנוּ שְׁבַעִים שָׁנָה, "וְאִם בְּגִבּוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה", זֶה מְצַד הַנְּשָׁמָה, כִּי 'שְׁמוֹנִים' מְרַמָּז עַל סְפִירַת הַבֵּינָה, שְׁשֵׁם שְׂרֵשׁ הַגִּבּוּרוֹת, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַנְּשָׁמָה לְמַטָּה, וּלְהַמְתִּיק אֶת הַגִּבּוּרוֹת שֶׁל הַגּוֹף וְאֶת הַהִסְתָּרוֹת שֶׁל הָאֲרָצִיּוֹת, וּלְגַלוֹת גַּם לְמַטָּה אֶת הַשָּׁמַיִם, שֶׁהוּא הַנְּשָׁמָה וְהָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּף הוּא.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִשְׁתַּוְּקֵק תְּמִיד אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר גַּם לְאַחֲרֵים, שְׁיִתְקַרְבוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רֵאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִיָּה אוֹתִי.

י' תתקנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסֵדֵר מְקִץ, זֹאת חֲנֻכָּה, ב' טֵבֵת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

קעו אָשר י" תתקנח בַּנחל

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמָאד מָאד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, רַחֲמֵנָא
לְצִלָּן.

פּוּה תִּקְבַּל רְצוֹנָה קוֹנְטְרַס "טְהֵרַת הַבְּרִית", וְתִשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם כָּל
מַה שְׁנֹאמַר שָׁם, וְתִזְכֶּה לְתַקּוּן אֲמִתִּי וְנִצָּחִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה, וְתֹאמַר הֲעֵשְׂרָה מִזְמוּרֵי
תְּהִלִּים שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבְלֵי תַקּוּן לְפָגַם הַבְּרִית, וְתִכְּרַחֲמֵי
כְּשֶׁתִּלְךָ לְמַקְנָה וְתֹאמַר אֵת הֲעֵשְׂרָה מִזְמוּרִים, אֵין לָךְ עוֹד לַחֲשַׁב
מִזָּה כָּלֵל.

עָלַיךָ לְדַעַת, כִּי עֵקֶר הַתַּקּוּן לְזֶה הוּא שְׂמִיחָה, כִּי הַקְּלָפָה
הַמְּחַטָּאת אֵת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית נִקְרָאת לִילִית — עַל שֵׁם הַיְלָלָה,
כִּי כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יָבוֹא אֶל הַחַטָּא הַזֶּה, כִּי הַחַטָּא
הַזֶּה בָּא אֶל אָדָם מִמְרָמֵר וְעֵצוּב וְכוּ', וְכוּ', עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי
יִשְׂמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לומר הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת
בְּלֵי פְרוּשִׁים, לְהִתְחִיל מִהִתְחַלֵּת בְּרִכּוֹת וּלְסַיֵּם עַד הַסּוּף, וְכֵן עוֹד
פְּעַם פְּרָק אַחַר פְּרָק, מְסַכְתָּא אַחַר מְסַכְתָּא, וְהוּא תַקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא
לְנִשְׁמָה. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלַמּוּד מְשָׁנִיּוֹת.

עָלַיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל בָּא לְזֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי לְתַקֵּן אֵת הַחַטָּא
הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדֵאֵי יִהְיֶה לוֹ
תַקּוּן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י' תתקנט
בַּנְחַל קַעז
י' תתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכָּה, ב' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִיֹּת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל
אַתֵּר וְאַתֵּר, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, כִּי תִהְיֶה לָּאֵל, תְּלַמִּידֵי הַיְקָרִים הַתְּחִילוּ לומר שְׁעוּרִים
בְּרַבִּים, וְלִדְבַר עִם אַחֲרִים מַעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר
כָּל זֶה חֶפְצִי וְרִצּוֹנִי וְכִסּוּפִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים — לְהַעֲמִיד
תְּלַמִּידִים, שְׁגַם הֵם יַעֲמִידוּ תְּלַמִּידִים אַחֲרַי, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּבָר
נֶכֶד הַיּוֹם אֲצֵל כָּל תְּלַמִּידֵי הַיְקָרִים מֵהֵיכָן קָבְלוּ וְשָׁתוּ אֶת הַדְּבָרִים
הַנּוֹפְלָאִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ אֵינִי מִתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל, אֲדַרְבֶּה זו
שְׂמַחְתִּי וְזו נְחֻמְתִּי, שְׂזַכְנֵי הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַקִּים חֲבָרְיָא קְדִישָׁא
כְּזו, שְׂיִכּוּלִים גַּם-כֵּן לְלַמַּד עִם אַחֲרִים.

עַל-כֵּן רְאוּ, אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! לֹא לְהִיּוֹת עֲצִים יְבֻשִׁים, חֵס
וְשְׁלוֹם, רַק גַּם אַתֶּם רְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת שְׁעוּרִים בְּרַבִּים, וְלִדְבַר
אֶת הַדְּבָרִים שְׂאֵנוּ מְדַבְּרִים בְּהֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ, דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה
פְּרָטִית, דְּבוּרֵי גְלוּי אֱלֻקוֹת כְּפִי שְׂקַבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל וּמִתְּלַמִּידוֹ
מִוֵּהַרְנַת ז"ל.

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים
מֵאוֹרוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים כְּאֵלוֹ.

נָא וְנָא שְׁלַבֵּל תִּהְיֶה שׁוּם קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוֹת בֵּינֵיכֶם, רַק כָּל
אֶחָד וְאֶחָד יֵלֵךְ לְמָקוֹם אַחֵר, וַיִּלְמַד עִם רַבִּים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים,
הַסְטָרָא אַחְרָא מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה עֲכָשׁוּ, וּמְפִיצִים כְּפִירוֹת
וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, מִיְנוּת, זְהֵמָה וְשִׁקּוּץ, עֵרֶם וְתַעֲוִב וְכוּ' וְכוּ' בְּכָל אֲרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְעֲלֵינוּ נִפְלָה עֲכָשׁוּ חוֹבַת הַיּוֹם — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת
רַבְּנוּ ז"ל, וְלַעֲזוֹרָר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

על-כן ראו להשתדל כל אחד ואחד מתלמידי "היכל-הקדש", לחזור ולדבר את הדבורים ששמעתם וקבלתם אצלי זה כמה ימים ושנים, ואל תתבישו משום בריה שבעולם, רק תקימו בשלמות מה שאמר דוד המלך (תהלים קיט, מו): "ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש". וכמאמר רבנו ז"ל, שאמר בפרוש לאנשי שלומנו היקרים: "מה יש לכם להתביש" (וואס האבן מיר זיך צו שעמין), "בשבילנו נברא העולם", הינו שכל העולם הזה נברא רק בשביל ישראל.

ועקר פונתו יתברך בכריאת העולם הזה היתה, כדי לעשות לו דירה בתחתונים, לגלות ולפרסם לכלם את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר, הוא עצם אלקות. ועל קטב זה המשיכו לנו הצדיקים שבכל הדורות גלויים נוראים ונפלאים מתורתיהם ומאמריהם. ורבנו ז"ל האיר גם בנו את האור הגנוז, ורצה שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ילך וישקה אילנות אחרים, הינו לקרב יהודים אליו יתברך. ועל-כן אם נשמע ונצית את רבנו ז"ל, ונדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, ונחדש חדושין בתורתו הקדושה, ונדבר עם אחרים, אז אין לנו במה להתביש, כי בשבילנו נברא העולם, אשר זה פרוש השיחה הזאת של רבנו ז"ל.

נא ונא אחי ורעי היקרים! תהיו חזקים בדבר זה מאד מאד, כי הבעל-דבר מכניס באדם חלישות הדעת ובלבולים וספקות, וכן ענוה פסולה, כאלו אין לו דבורים וכו', וכאלו אינו ראוי לדבר עם אחרים וכו', וכאלו לא פועלים הדבורים שלו וכו', ובאמת הכל עצת היצר הרע, שבפרוש הזהירנו רבנו ז"ל, שנסע נסיעות, ונדבר עם בני-אדם בעבודת השם יתברך.

על-כן ראו, אחי ורעי, תלמידי היקרים! לקבע שעורים ברבים, ולדבר את הדבורים שקבלתם ב"היכל-הקדש", ובודאי מי שרק שתה פעם ב"היכל-הקדש", כשמדבר ברבים, כבר תכף-ומיד נכר מהיכן קבל את הדבורים.

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו,

אֲשֶׁר י' תתקס בַּנְחָל קעט
"אֲשֶׁר בַּנְחָל" שֵׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲמִים,
אֲשֶׁרֵנוּ!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקס.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֶּץ, זֹאת חֲנֻכָּה, ב' טבת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק לְרֵאוֹתְךָ, וְעַל־כָּל־פְּנִים כְּתִיבַת יָדְךָ, כִּי
זֶה כִּמְהָ שְׁלֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ כָּלֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעֵר וְדוֹאֵג
עֲלֶיךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהֲרֵבָה בִּקְשָׁתִי עֲלֶיךָ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, וְתִזְכֶּה לְמִצָּא
בְּקִרְוֵב אֶת בַּת זוּגָךְ וְתִתְחַתֵּן.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל
תְּהִיָּה כָּל־כֶּף שְׁבוּר, אֲדַרְבֵּה רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת
הַהַדְפָּסָה בְּיַתֵּר מֶרֶץ, כִּי בְּפִרוּשׁ אֲמַרְתִּי ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא יִקַּח
אֶת כָּל הַסְּפָרִים מִמֶּךָ וַיְפִיֲצֵם, וְכֵן גִּיסוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, גַּם־כֵּן יִקַּח
מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָ, שְׁעוּד יִקְחוּ מִמֶּךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה לֹא תִפְגַּס בְּחֹבוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בַּהַדְפָּסָה, כִּי אֵין הַמְצָנָה נִקְרָאת אֵלָּא עַל
שֵׁם גּוֹמְרָה, וְהָיִית שְׁאֵתָה הַתְּחִלָּתָ, עַל־כֵּן רְאֵה לְגַמֵּר, וְתִמְשִׁיךְ
לְהַדְפִּיס.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מֵאַחֲרִים כָּלֵל, כִּי הֵם עֲכָשׁוּ מְלֶהֱבִים,
וּמִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה מְחַר וְכוּ' וְכוּ', עַל־כֵּן אֲתָה תִמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס, וְאֵל
תְּסַתְּכַל עַל אַחֲרִים.

רְאֵה לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקְךָ, שְׁאֵתָה הָיִית הַרְאִשׁוֹן

שֶׁהִדְפַּסְתָּ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים בְּצוּרַת נְקוּדָה, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, עַד עַכְשָׁיו הִדְפַּסְנוּ יוֹתֵר מִשְׁלֹשָׁה מְלִיוֹן קוּנְטְרָסִים, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל — הֵן בְּאֶרֶץ וְהֵן בְּחוּצָה לְאֶרֶץ, וּמִתְפַּשֵּׁט בְּכָל קְצוֹי תִּבְלַ מִמֶּשׁ, עַל-יַדֵּי שְׁלוּחֵינוּ.

עַל-כֵּן רָאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

רָאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיָה אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקסא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְּשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכָּה, ב' טֵבֵת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּי לְמִצְאָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ וְתִתְחַתְּנִי בְּקָרוֹב.

עֲלִיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת הוֹרֵיךָ לְכַף זְכוּת, מֵאַחַר שֵׁי שֵׁ לָכֶם בֶּן פְּזָה וְכו', בְּבִית, עַל-כֵּן הַהוֹרִים כָּל-כַּף עֲצָבָנִים, וּבְפִרְט הָאָבָא וְכו', וּבְפִרְטִיּוֹת כְּשֵׁאִין גַּם-כֵּן פִּרְנֶסָה וְכו', וְכו', בְּכֵן הוּא מוֹצִיא אֶת הָעֲצָבָנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ כְּפִי שְׂמוֹצִיא וְכו' וְכו'. עַל-כֵּן רְאֵי לְדוֹן אֶת הַהוֹרִים לְכַף זְכוּת.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂתַהֲיָה לָכֶם פִּרְנֶסָה בְּשַׁפְּעַ וּשְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי, וְאֵת תַּזְכִּי לְהִתְחַתֵּן עוֹד הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲשֶׁר י' תתקסב בַּנְחֹל קפא
י' תתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְקַץ, זֹאת חֲנֻכָּה, ב' טבת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנוֹן קִבַּלְתִּי, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֶתָּה חֲקוֹק מְאֹד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי, וּמִי יִתֵּן שְׂתִזְכָּה
לְכָתֹב לִי בְּכֹל שְׁבוּעַ מִכְתָּב אַחַד, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ וּלְאֶשְׁתְּךָ בְּבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים,
וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, הַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם,
שְׂתַפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא. וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: הַרְגִיל
בְּנֵר, הַוִּיזֵן לִיָּה בָנִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים; וְדַקְדַּק הַמַּהְרָשׁ"א ו"ל: לְמָה
כָּתֹב: 'הַרְגִיל בְּנֵר', כְּשֶׁקֹּדֶם אָמַר: 'הַזְהִיר בְּצִיצִית', 'הַזְהִיר בְּמוֹזוּזָה',
'הַזְהִיר בְּקִדּוּשׁ', וּבְנֵר כָּתֹב: 'הַרְגִיל בְּנֵר'? אֵף יֵשׁ לוֹמַר לְתַרְץ קִשְׁיַת
הַמַּהְרָשׁ"א, שְׁזָה סוֹכֵב עַל נֵר חֲנֻכָּה, כִּי נֵר חֲנֻכָּה הוּא בְּרִגְלִים דִּיקָא,
הֵינּוּ בְּנֻצַח וְהוֹד, עַד שְׂתַכְלֶה "רְגֵל" מִן הַשּׁוֹק, כִּי צְרִיכִים לְהוֹרִיד
אֵת הַמַּחֲזִין, הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים לְמַטָּה — אֶל הַבָּנִים, וְזֶה אוֹתִיּוֹת
הַרְגִילִי — רְגֵלִי יְהִי, הֵינּוּ שְׂמוֹרִידִים אֵת הַמַּחֲזִין, שֶׁהוּא אָבָא
וְאֵמָא, עַד הַרְגֵלִים, שֶׁהֵם נֻצַח וְהוֹד, שֶׁהֵם הַבָּנִים, וְזֶה אֲשֶׁר רְגֵל
עוֹלָה כְּמִנְזֵן הַשְּׂמוֹת: ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן — עִם הַכּוֹלֵל כִּידוּעַ, כִּי
ע"ב ס"ג — הֵם שְׂמוֹת אָבָא וְאֵמָא הַמְאִירִים לְבָנִים, שֶׁהֵם מ"ה
ב"ן הֵינּוּ לְבָן וְלִבַּת, וְזֶה שְׂמוֹבָא בְּסַפְרִים, שְׁבַחֲנֻכָּה יְכוֹלִים לְפַעַל
עַל פְּקִידַת עֲקָרוֹת.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֵת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעִבּוּרְכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא, וּבְזֶרַע
חַיָּא, וּבְכִרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קפב אֲשֶׁר י' תתקסג בנחל
י' תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טבת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה לְעוֹרְרֶךָ וּלְחַזְקֶךָ וּלְזַרְזֶךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר
עִם הַמְקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים מְעֻצְוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל. וּמָה טוֹב
וּמָה נָעִים, אִם תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹר פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ בִּירוּשָׁלַיִם וּפְעַם
בְּשָׁבוּעַ בְּבִנְיָ-בְּרַק, כִּי הִרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כּוֹתְבִים לִי, שֶׁהֵם
מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם בְּדַבּוּרֶיךָ, וְעַל-כֵּן אִם קָטַן אֶתָּה בְּעֵינֶיךָ, תִּדַע
שֶׁרֵאשׁ שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה, וַיֵּשׁ לְךָ, תִּהְיֶה לְאֵל, דְּבוּרִים נוֹרְאִים
וּנְפִלְאִים עַד מְאֹד.

וּרְבֵנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁוֹ, שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר יֵשׁ עֲלֵיהֶם
מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וְכוּ', שֶׁהֵם כָּלֵל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְכוּ', רַק מִפְּנֵי
שְׂאִינָם מְאֻמִּינִים בְּעֲצָמָם וּבְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָתָם, שֵׁישׁ לָהֶם כַּחוֹת לְחֲדָשׁ
וּלְחִזּוֹק אַחֲרֵים וְכוּ' (עֵינֵי לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא); וְכֵן אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה מח:) עַל פֶּסוּק (וְכָרְיָה ד, י'): "מִי בָּז לְיוֹם
קְטָנוֹת" — מִי בָּזָבּוּ שְׁלַחְנָם שֶׁל צְדִיקִים לַעֲתִיד לְבוֹא? קְטָנוֹת
הָאֻמוּנָה שֶׁהִיָּתָה בְּעֲצָמָם.

עַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רַק תְּחִזֵּק אֶת עֲצָמָךָ, וּתְדַבֵּר עִם כָּל
מִדְּעִיךָ מִדְּבוּרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, דְּבוּרֵי אֻמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְגַם תִּלְמַד
בְּרַבִּים, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ הֵטָבַע שְׁלוֹ,
וְהֵטָבַע זֶה הָאוֹר פְּנִימִי שְׁלוֹ, שֶׁכָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצָמִים, וּכְפִי
עֲבוּדָתוֹ וַיִּגִּיעַתּוֹ לְאֵט לְאֵט מְשֻׁנָּה אֶת טָבְעוֹ, וְזֶה נִמְשָׁךְ מִמְּמַלְאָ כָּל
עֲלָמִין, אֲשֶׁר הוּא בְּתוֹךְ הָאָדָם, לֹא-כֵן אוֹר מְקִיף שֶׁהוּא לְמַעְלָה
מִהֵטָבַע, שֶׁבָּא מִסּוּבָב כָּל עֲלָמִין, הֵינּוּ הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ הוּא מְגַבֵּל,
וְהוּא בְּכַחֲנִית אוֹר פְּנִימִי, אֵינּוּ יְכוּל לְעַבֵּד רַק כְּפִי כַחוֹ, וּמִזֶּה
נִשְׁתַּלְשַׁל, שְׁבִנְיָ-אָדָם נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם, וְחוֹשְׁבִים כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס
מֵהֶם, וְאֵף פֶּעַם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם מִבְּחוּץ בָּא,

וּמְעוֹרָרִים וּמְחַזְקִים וּמְאַמְצִים, זֶה בְּחִינַת אור מְקִיף, שְׂבָא מְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, שְׁזֵה יְכוּל לְשַׂרְף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שֶׁל הָאָדָם, וְלִהְגִּבְיָה אוֹתוֹ לְצֵאת מִטְּבַע וּלְמַעְלָה מִטְּבַעוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים.

וּבִשְׂבִיל זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל כָּל-כֶּף לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ קָשָׁה לוֹ לְעוֹר לְעֲצֹמוֹ, כִּי אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים (בְּרִכּוֹת ה:), מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד מִבְּחוּץ בָּא, וּמֵאִיר עָלָיו אור נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, שְׁזֵה אור מְקִיף, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יְכוּל לְצֵאת מִטְּבַעוֹ, וְלָבוֹא לְמַעְלָה מִהִטְבַּע. וְזֶה עֵקֶר הַיַּחֲוֹד שֶׁבֵּין אור הַמְּקִיף לְבֵין אור הַפְּנִימִי.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהוּא טוֹבָה גַם לְעֲצָמוֹ. וּכְבָר יְדוּעַ אֲצֻלְנוּ, אִיף שְׁמוֹהֲרַנ"ת ו"ל הִיָּה מְשִׁתּוֹקֵק מְאֹד מְאֹד לְקִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבִפְרָטִיוֹת לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, וּבְכָל יוֹם הָיוּ נִכְנָסִים וּבָאִים אֲצָלוֹ בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְדַבֵּר עִמָּהֶם מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעוֹרָרִים וְחַזְקִים עַל לְמוּד הַתּוֹרָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְעַל קִיּוֹם הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּכְשֶׁלֹּא מְצָא אֵף אֶחָד, וְלֹא הִיָּה לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר, יָצָא לַחוּץ לַחֲפֵשׁ לְדַבֵּר עִם מִיֶּשְׁהוּ בַּתּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבּוּדַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

עַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָה, וְתִקְבַּע שְׁעוֹר פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בִּירוּשָׁלַיִם דִּיקָא, וּפַעַם בְּשָׁבוּעַ בְּבִנְי-בְּרַק, וּמִי יִתֵּן, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה אוֹתָהּ, שֶׁתִּסַּע לְעוֹד כַּמָּה עֲזָרוֹת, וְתִהְיֶה עֲקֹשָׁן גְּדוֹל בְּדַבֵּר זֶה, וְתִתְאַזֵּר בְּעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה, וְזֶה יַעֲזֹר לָהּ, שֶׁיָּבוֹא לָהּ גַם שִׁפְעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת, כַּמוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן (חֶלֶק ב', סִימָן ז'): מִי שֶׁרוֹצֵה לְחַגֵּר מִתְּנִיּוֹ לַהֲיוֹת מְפָרְנֵס, וְלִתֵּן פְּרָנְסָה לַהֲתְלוּיִים בּוֹ, צָרִיף שִׁיְהִיָּה אִישׁ חֵיל, וְלֹא יִהְיֶה הַהַפּוּף, שֶׁקּוֹרִין רַע מְזֵל — שְׁלִימְזֵל, שֶׁצָּרִיף שִׁיְהִיָּה לוֹ קֶצֶת מִמְשָׁלָה, שֶׁכָּל הַפְּרָנְסָה נִמְשַׁכֶּת מִהַמְּלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְקַבֵּל פְּרָנְסָה, צָרִיף שֶׁתִּהְיֶה לוֹ קֶצֶת מִמְשָׁלָה, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אִיזוֹ שְׂכִיחוֹת עִם הַמְּלָכוֹת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְזֶה בִּיּוֹתֵר תְּלוּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם אַחֲרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא

קפד אֲשֶׁר י' תתקסד בנחל

ממשיך על עצמו בחינת מלכות. על-כן אני מעורר ומחזק תמיד את כל תלמידי "היכל-הקדש", שיראו לדבר עם אחרים בעבודת השם יתברך, וכן יפיצו את הקונטרסים החדשים שהם סלת ברוכה מספרי רבנו ז"ל ומוכנים להמון-עם, ועל-ידי-זה תהיה להם פרנסה בשפע, ובחסדי השם יתברך, כל מי שצית אותי עד עכשו אינו מתחרט, ויש לו, ברוך השם, פרנסה בשפע, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן לג): בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסים.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי בדבר זה, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

והעקר חזק ואמץ, ואל תירא ואל תפחד משום בריה שבעולם.

הכפל הדבר — ראה לעשות פעם בשבוע שעור בירושלים, דיקא ופעם בשבוע בבני-ברק, ומי יתן שיהיה בעוד כמה עירות, ולא תתחרט גם בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל הבחור, יניק וחסים ... נרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאפה מחזיק מעמד בהתקרבותך אל רבנו ז"ל, כן יפה הדבר, כי הבעל-דבר מאד מאד אורב על כל מקרב ומקרב שרוצה להתקרב לרבנו ז"ל, כי על-ידי רבנו ז"ל האדם מתעלה בעבודת השם יתברך, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שצריך האדם לראות, שכל יום ויום שבא, שיהיה בבחינת אריכות ימים, שיאריך כל יום ויום, שזו היתה עבודת אברהם אבינו, הינו שיגדיל את שכלו בעבודת השם יתברך בכל יום ויום מחדש. ואל

אֲשֶׁר י' תתקסה בנחל קפה

כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל-יְדֵי הַהֲתַקְרְבוֹת אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, הַמְעוֹרָר בְּנֵי-הָאָדָם מִהַשְׁנָה.

וּבְאֵמֶת אֶצֶל אַבְרָהָם כְּתִיב (פְּרָאשִׁית יב, ט): "הֲלוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגִיבָה", כִּי נִסַּע מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, שְׁבָכַל יוֹם וַיּוֹם הֵיטָה אֲהַבְתּוּ נוֹסֶפֶת, וְנִתְקַרְבַּת וְנִגְבְּהַת מְעֻלּוֹי אַחַר עֲלוֹי, וּבְכָל רַגַע וְרַגַע הָיָה יְתְרוֹן הָאֲהָבָה וְהָאֲרָה בְּנִפְשׁוֹ מִהָאֹר אֱלֻקוֹת שְׁהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ, כִּי אַבְרָהָם אָבִינוּ מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יְתְבָרָךְ, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רַגַע נְתוּסָךְ אֶצְלוֹ אֹר אֱלֻקִי. וְזֶה רוּצָה רַבְנוּ ז"ל לְהַכְנִיס גַּם בְּנוֹ, שְׁנִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתְבָרָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַיִם רְצוֹן רַבְנוּ ז"ל, שְׁרָצָה מְאֹד שְׁנִלְמַד שְׁלַחַן עֲרוּף, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעִשׂוֹת לְעֲצָמָךְ קְבִיעוֹת בְּסִפְרֵי קִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף, לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלְכָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתְבָרָךְ לְקַיִם כָּל מָה שְׁנִאָמַר שָׁם, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד, שְׁלֹא תִלְמַד בְּקִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף, וּכְשֶׁתְּסַיֵּם תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם. וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּשִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, לוֹמַר פָּרַק אַחַר פָּרַק, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְהַזּוֹכָה לְלַמַּד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת מְזַכֵּךְ אֶת נַפְשׁוֹ, וּמְאִירָה בּוֹ נִשְׁמָתוֹ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתְבָרָךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעַ.

י' תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבָרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְגִישׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי רב הצרות בביתו של האדם הן רק כשחסרה מזוזה בפתח ביתו, או שהמזוזות פסולות.

גם ראה לדקדק מאד ללכת בכל יום בתפלין, כי התפלין מאריכים ימים, וממשיכים חיים וחסד לאדם.

ראו להדליק לכבוד שבת-קדש ארבעה נרות, ולהוסיף עוד שני נרות של שמן זית. ובזכות כל זאת יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא בבריאות השלמה, ותזכו לפרנסה בשפע גדול, וגם תזכו לעבר דירה במקום תורה לגור.

נא ונא לא ללחץ על האשה וכו', כי הלחץ מביא לעצבנות וכו', אשר זה מביא לחץ דם גבה וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא ישמר אתכם מכל רע ותזכו להנשע.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר .

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

לדעתי, אם היית שומר שבת, היית ממתיק ממך כל הדינים, ועל-כן ראה לשמר שבת-קדש, שכל הברכות נמשכות לאדם בזכות שמירת שבת, ואז השבת תשמר עליך.

גם ראה לשמר את המאכלים שאתה אוכל, שיהיו מאכלים

אֲשֶׁר י' תתקסז בַּנְחַל קפז

כְּשֵׁרִים, כִּי כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, הַדְּבָאוֹן וְהַעֲצָבוֹן שֶׁבָּאִים לְאָדָם,
הֵם רַק מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ נִזְהָר לְאָכֹל מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים.

אִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֹאת, תִּרְאֶה שְׁנוּי לְטוֹבָה, שְׂיַעֲזֹר לְךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְמַתָּנָה
בְּשֹׁר וְדָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל,
אֶת מְרִגִּישָׁה הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב.

רְאִי לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
אֶת כָּל מַה שֶׁמַּעִיק לְךָ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

גַּם רְאִי לְשָׁמֵר מְאֹד לְאָכֹל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וּתְדַקְדְּקִי מְאֹד
מְאֹד מַה שֶּׁאֵת אוֹכְלֹת, כִּי הָאֲכָל הוּא בְּדָם הָאָדָם, וְכִפִּי מַה שֶּׁאוֹכֵל
— כֵּן דָּמוֹ, וְעַל-כֵּן כָּל אֵלוֹ שֶׁסּוֹבְלִים מִזְּעֻזוּעַ נֶפֶשׁ וְכוּ', הַכֹּל בָּא
מִפְּנֵי שְׂאִינָם נִזְהָרִים בְּמָה שֶׁאוֹכְלִים, וְאוֹכְלִים טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת, חֵס
וְשְׁלוֹם. עַל-כֵּן רְאִי מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר לְאָכֹל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָרִים קַנְיָךְ וּמְזִלְךָ, וְתַחֲיִי בְּרִיאָה כְּאֶחָד
הָאָדָם, וְתִתְרַמֵּי לְחֻבְרָה הַרְבֵּה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קפח אשר י' תתקסח בנחל
י' תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה מפטירת אמך, וכל מה שעבר עליך במשך מחלתה.

והנה תאמין לי, אהובי, אחי היקר! פי עכשו כשאמך היא
בעולם האמת, היא כבר רואה את האמת וכו', ובודאי כל מה
שתעשה לטובת נשמתה, זוהי המצנה הכי גדולה של כבוד אם, פי
כן מובא בזהר הקדוש (סוף פרשת בחקתי), שכמו שבחיים חיותם של
האבא ואמא, יכולים לקיים מצות כבוד אב ואם בתמימות
ובפשטות, כמו-כן אחר הסתלקותם, אם הבנים הולכים בדרך
התורה והאמונה הקדושה, על-ידי-זה מכבדים את הוריהם בשמים.
על-כן בזה שתזהר לומר כל השנה קדיש אחר אמך, וכן אם אפשר
לך להתפלל לפני העמוד — מה טוב ומה נעים, שבזה תעלה את
נשמת אמך. על אחת כמה וכמה אם תתבודד בכל יום עמו יתברך,
ותדבר אליו יתברך, על-ידי-זה תהיה לה עליה בשלמות. וכן תהיה
רגיל בלמוד משניות לטובת נשמתה, אשר למוד משניות מעלה את
הנשמה למעלה בעולמות העליונים כידוע.

נא ונא אל יצער אותך המצפון, פי בודאי זה עקר כבוד אם,
שחזרת בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להחזיר עוד
את כל הקבוץ בתשובה אמתית, ותהיה להם לאות ולדגמא חיה,
וזה יהיה תקון לנשמת אמך.

נא ונא ראה לשמח את אביך בכל מיני אפנים שבעולם, פי
הוא מאד שבור ונשאר גלמוד וכו'.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי
אמת כזה, מרבי נפלא כזה המחיה ומאמץ ומחזק אותנו, ומראה

אֲשֶׁר י' תתקסט בנחל קפט

לנו דָּרָךְ, אִיךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בָּזַח שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא אִף פַּעַם אֵינָנו לְבַד, כִּי הֵיכָן שָׂרָק יִלְךְ, יֵשׁ לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר. עַל-כֵּן רָאָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂמֵצָלִיחַ דְּרָכְךָ בְּחַיִּיד, וְתִמְצָא בְּקִרְוֹב אֶת בַּת זִוּגְךָ, וְתִתְחַתֵּן כַּמָּה שְׂיֹתֵר מֵהָר, וּמִי יִתֵּן שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת גַּם בְּחַתֻּנְתְּךָ וְלִשְׂמֹחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתִזְכֵּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה.

רְאֵי לְהַדְלִיק שְׂבָעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְזֶה יָבִיא אוֹר בְּבֵיתְכֶם.

אוֹדוֹת וְכוּ', הִנֵּה כְּדָאֵי לְךָ לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים וְלְהַתִּיעֵץ עִמָּהֶם, כִּי לֹא כְּדָאֵי לְהַעֲמִיס עֲלֵיהֶם וְכוּ', כִּי אַתָּה אֵינְךָ יוֹדַעַת אֶת הַתְּגוּבוֹת שְׁלָהֶם וְכוּ', וְעַל-כֵּן טוֹב לְדַבֵּר עִמָּהֶם קִדְשׁ בְּאִפְסָן בְּרוּר.

רְאֵי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תִּירְאֵי וְאֵל תַּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבַר, וּבְפִרְטִיּוֹת אֵל תַּחֲשִׁשֵׁי כָּלֵל וְכוּ', כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְיִשְׂמַח אֶתְכֶם בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקע.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון, לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים סבלנות גדולה
מאד, ובפרטיות לאשה.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעל-ידי תפלה בודאי תזכה
להפוך את הכל, העקר הרגל את עצמך לדבר בכל יום ויום עמו
יתברך, ותספר לפניו יתברך בשפת האם שלך בלשון פשוטה כל
מה שעובר עליך, בתמימות ובפשיטות, כאשר ידבר איש עם רעהו,
ואז בודאי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

נא ונא אל תתקוטט עם אשתך, רק תהיה סבלן, ותבקש ממנו
יתברך, ואז בודאי תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-
הוא.

ועל כלם — ראה להיות בשמחה עצומה, כי, תהלה לאל, יש
לנו במה לשמח, שאנו יודעים מרבי אמת כזה ומאור כזה, ומעצות
נפלאות כאלו, אשרי מי שזוכה לאחז את עצמו בתוך הלמוד של
רבנו ז"ל, אשרי לו כזה ובבא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים
תנפח בי.

אֲשֶׁר י' תתקעא — י' תתקעב בנחל קצא
י' תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ניגוש, ג' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך בענין מציאת הזוג.

לדעתי, את בוררת יותר מדאי, אם תקבלי על עצמך לקחת את
השדוך הראשון שהקדוש-ברוך-הוא יזמין לך, תכף-ומיד תתחתני.

עליך לדעת, כי זה עקר כל הבעיה היום של כל הרוקים
והרוקות, שכל אחד חושב כמו הסוס הזה, שנדמה לו שהדשא
בחצר חברו יותר ירק... ובשכיל זה הוא מקנא בכל הסוסים. כן
הוא בענין שדוכים, כל אחד בוחר וחספן בדבר שעוד לא היה ולא
נברא, והוא בעצמו אינו יודע מה הוא רוצה.

על-כן תקבלי על עצמך לקחת את השדוך הראשון שהקדוש-
ברוך-הוא יזמין לך, והוא יתברך יעזר לך, שתמצאי את בן זוגך
ותתחתני ותבני בית נאמן בישראל.

נא ונא ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך. גם
תזהרי מאד לאכל מאכלים פשרים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ניגוש, ג' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ובו את מתלוננת על המצב במקום
מושבה, איך אכזבו אותך.

קצב אשר יי תתקעב בנחל

מה אמר לך, כך הולכים החיים — למי שעוזרים ועושים טובות, ההכרח שאחר-כך הוא משלם חזרה רעות, ועל-כן אל תהיי כל-כך מאכזבת, כי דבר זה קורה בכל מקום, ובפרט אצל פורקי על, אשר אינם מאמינים בשום דבר, ונדמו כבהמות וכסוסים וכו' וכו', בודאי זה לא פלא, שאכזבו אתכם, אחרי שעבדתם להם כל-כך הרבה שנים.

מה לעשות?! בזה העולם מי שרוצה את הצדק והישור, משלמים לו אחר-כך בחזרה רק רעה וכו' וכו'.

ועל-כן אל לו לאדם להתפעל כלל, רק ימשיך את עצמו אליו יתברך, כי רק הוא יתברך מבין את האדם, ויודע מה האדם צריך, ועל-כן מה טוב ומה נעים להרגיל את עצמו לדבר תמיד רק עמו יתברך בלשון שהוא רגיל בה, וזה מה שגלה לנו רבנו ז"ל, שהוא הרבי האמתי, אשר הוא יודע ומבין את האפי ותכונות הנפש של כל אחד ואחד, ואשרי מי שזוכה להתקרב לרבנו ז"ל.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, מרבי חכם כזה, רבי שנותן לנו עצות כאלו, ומה היינו עושים בלעדיו?!

נא ונא לצית מה שכתבתי לכם, שלא להתאכזב משום בן אדם, צריכים רק לדעת, שבני-אדם יכולים לאכזב וכו', וזה שיך בין שומרי תורה ומצוות ובין לאו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שזוכה לגאלה האמתית והשלמה, על-ידי משיח צדקנו, שאז יגלה ויפרסם לכלם את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואז איש את רעהו יעזור, ויאמר אחד לחברו חזק.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

אֲשֶׁר י' תתקעג בַּנְּחַל קְצַג
י' תתקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקִּדְשׁ", קִדְשׁ
קִדְשִׁים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לִילָךְ
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּנָה, וְהַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם
לְדַבֵּק אֶת מֶחַ מַחֲשַׁבְתְּכֶם תָּמִיד רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְצַיְרוּ לְפָנַי עֵינֵיכֶם,
אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְרַק בְּזֶה תִּחְשְׁבוּ תָּמִיד,
אֵיךְ שֶׁאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכֵן
עֵינֵיכֶם יִסְתַּכְּלוּ בְּכָל דְּבַר בְּחִיּוֹת אֱלֻקוֹת שֵׁשׁ בְּכָל דְּבַר, וְאֵיךְ שֶׁהוּא
יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה. וְכֵן הַשְּׂמִיעָה
תַּרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְשִׁמְעַת אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁבְּכָל דְּבַר, וְאֶת הַכְּרוֹזִים
וְהַרְמְזִים שֶׁהֵם מְכַרְזִים וּמְרַמְזִים לָכֶם מְלַמְעָלָה, אֵיךְ לְהַתְעוֹרֵר
לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מְלֵא רְמִזִּים וְכְרוֹזִים, הַיּוֹצְאִים
מֵרוֹם גְּבַהֵי מְרוֹמִים עַד עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הַזֶּה, לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ
וּלְקַרֵּב, וּלְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְטָה אֶת
אָזְנוֹ אֶל זֶה.

מְאֹד מְאֹד שִׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִכַּעַס וּקְפֻדוֹת, וְהַרְגִּילוּ אֶת
עֲצָמְכֶם בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שֶׁהִיא אֲרֶךְ אַפַּיִם, אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל,
שְׂזוֹכִים לְזֶה עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כִּי כָּל מֶה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה
הוּא גָּדֹל וְצוֹמַח, וּמְאָרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל דְּבַר, וְאֵינּוּ כּוֹעֵס בְּשׁוֹם פַּעַם.

וּבִיּוֹתֵר תִּשְׁמְרוּ אֶת דְּבוּרֵיכֶם, לְדַבֵּר תָּמִיד דְּבוּרֵי תוֹרָה, דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי תְּפִלָּה, דְּבוּרֵי תַּחֲנוּנֹת וּבִקְשׁוֹת, שִׁיחָה
וְהַתְּבוּדָּדוֹת בֵּינְכֶם לְבֵין קוֹנְנְכֶם, וְתִהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי
הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח חֲזָק וְגָדוֹל מְאֹד לְקַרֵּב אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
וְכֵן עִם יְדֵיכֶם תַּעֲשׂוּ הַרְבֵּה מְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעִם רְגִלֵיכֶם

תִּלְכוּ תְּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת. וְעַקֵּר הַמִּצְוֹת הוּא לְזַכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁגַם-כֵּן יִדְעוּ מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה וּמֵאוֹר נֹרָא וְנִפְלְא כְּזֶה, אֲשֶׁר זוּהִי מַעֲלַת הַהֲלִיכָה, שֶׁהָאָדָם הוֹלֵךְ לְקָרֵב רְחוּקִים, כִּי כִּנְגַד שֶׁהֲלֹךְ עִם רְגָלָיו אֶל מְקוֹמוֹת מְזֻהָמִים וְכוּ' וְכוּ', וּכְנֶגֶד שֶׁעָשָׂה בְיָדָיו דְּבָרִים פְּגוּמִים וְכוּ' וְכוּ', כִּנְגַד זֶה יֵלֶךְ בְּרִגְלָיו אֶל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִפְיץ בְּיָדָיו סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן עַל הַכֹּל.

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא סִפְרֵי מִינּוֹת וּכְפִירוֹת, נֶאֱוָף, שְׂקוּץ, תַּעֲוֵב וְעֶרֶם וְכוּ' וְכוּ', וּבְכָל יוֹם יוֹצְאִים עֲתוּנִים מְלֵאִים אָרֶס עִם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְלִיצְנוּת, הַמְתְּלוֹצְצִים כְּבִיכּוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּמִכָּל דְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה, וּמִדְּבָרִים עַל חֻכְמִים אֱמֶתִיִּים, וּכְנֶגֶד תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל, וְכָל מִינֵי תַּמוּנוֹת מְזֻהָמוֹת שֶׁל עֶרֶם וְשְׂקוּץ וְתַעֲוֵב שֶׁל נֶאֱוָף נְדַפְסִים בְּכָל יוֹם בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל. וְזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְכַפְרֻתִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר בָּאוּ זָרִים וְחָלְלוּהָ.

וְאֵינן שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת, רַק עֲצַת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שֶׁגָּלָה לָנוּ לִפְנֵי הַסֵּתְלָקוֹתָיו, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "טְרִיף פָּסוּל אִיזו זִיךְ מִתְגַּבֵּר, אִזוֹי וּוִי עֵס אִיזו זִיךְ מִתְגַּבֵּר, נֶאֱרַר אִיךְ הָאֵפ אִזו אִיין בְּלַעֲטִיל פּוֹן סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְוַעֲט זִיין אַ תְּקוּן אוֹיף אֶלְדִּינְג" [סִפְרֵי פָּסוּלִים מִתְפַּשְׁטִים בְּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים, אִיךְ אֲנִי מְקוּהָ, שְׂדֵף אַחַד מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יִהְיֶה תְּקוּן עַל הַכֹּל]. וְזֶה עַקֵּר עֲצַתְנוּ עֲכָשׁוּ — לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּלְלַכֵּת בְּרְחוּבוֹת וּבְשׁוּקִים, בְּאוֹטוֹבוֹיִסִּים וּבְרַכְבוֹת, בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְּרָשׁוֹת, בִּישִׁיבוֹת, בְּחֻצְרוֹת וּבְבִתֵּים וְכוּ' וְכוּ', הֵיכֵן שֶׁרַק מוֹצְאִים מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְפָרֶסֶם לָהֶם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַמְּגַלִּים אֶת אֱמֶתֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִיךְ שֶׁאֵינן בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וּמַעֲלַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר בְּלִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֵינן אָנוּ עִם כָּלֵל, כִּי עַקֵּר מַעֲלַת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הִיא דִּיקָא עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה וְעַם יִשְׂרָאֵל — חֵד הוּא, כְּמוֹבֵא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (ח"ג עג): תִּלְת דְּרַגִּין אֵינּוֹן מִתְקַשְׁרִין דָּא בְּדָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּרִיתָא וְיִשְׂרָאֵל, וְכֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת נו): הַתּוֹרָה מֵאוֹרְסָה לְיִשְׂרָאֵל, כִּי הַתּוֹרָה עִם יִשְׂרָאֵל הֵם אַחַד, וְהַקְּדוּשָׁה-

אָשׁר י' תתקעג בַּנְחַל קצה

בְּרוּךְ-הוּא גְּנוּז בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְהוּא גְּנוּז בְּתוֹךְ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲלַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הִיא דִּיקָא כְּשֶׁהֵם מְקַשְׂרִים וּמִיחָדִים אֶל הַתּוֹרָה.

עֲכָשׁוּ אֶשְׂאֵל אֶתְכֶם, אַחֵי וְרַעֲי! בְּשִׁבִיל כַּמָּה נוֹאֲפִים וְכו', כַּמָּה לְצִים וְכו', כַּמָּה אֲנָשִׁים פְּסוּלִים שְׁנוּלְדוּ בַּפְּסוּל וְכו', הַמְתְּלוּצְצִים מִסְפָּרֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וּמְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אָסוּר וְכו' וְכו', כִּי כָּל הַפּוֹסֵל בְּמוּמוֹ פּוֹסֵל וְכו' וְכו', בְּשִׁבִילֵם נִתְבַּיֵּשׁ?! בְּשִׁבִילֵם נִמְנַע אֶת עֲצָמָנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם?! הֲלֹא אָנוּ צְרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם כָּלֵב הַנוֹבֵחַ, אֲדַרְבֵּה נֶקַח מִקָּל, וְנִשְׁבַּר לוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְכו' וְכו'.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּתוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, וְתִתְמִידוֹ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ יִתְגַּלֶּה לְכֶם אוֹר הַגְּנוּז שֶׁבְּתוֹךְ סְפָרָיו הַקְדוּשִׁים, וְזֶה יִכְנִיס בְּכֶם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַכֵּת וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַתוֹ בְּעוֹלָם, וְלֹא תִתְּפַעְלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל.

וְכֵן רְאוּ לְדַבֵּר עִם כָּל מִידְעֵיכֶם מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוּתָיו הַקְדוּשׁוֹת, וְכָל מֵה שֶׁקִּבַּלְתֶּם בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁהוּא חֲדָרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֶת זֶה תִּגְלוּ וְתִפְרָסְמוּ לְאַחֲרִים, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁתִּלְמְדוּ בְּרַבִּים, וְתִסְתִּירוּ וְתַצְנִיעוּ וְתִלְבִּישׁוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים וְהַסְתְּרוֹת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְּפָסוּ הַלִּיצָנִים, שֶׁזֶה בָּא מִהֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ. אַךְ אַתֶּם רְאוּ לְדַבֵּר תָּמִיד אֶת הַדְּבוּרִים שֶׁקִּבַּלְתֶּם וּשְׁמַעְתֶּם אֶצְלָנוּ, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרַךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אַל יִהְיֶה לְרִיק יְגִיעֵי וְטָרְחֵי, שְׂאֵנִי מִתְּיַגֵּעַ וְטוֹרַח עִמָּכֶם זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וּמִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְפָנֵיכֶם, שֶׁתִּרְגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְהַדְּבִק בּוֹ יְתִבְרַךְ, וְכֵן רְאוּ לְגַלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרַךְ לְכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִהַכַּחַ אֶל הַפְּעַל

בְּנַחַל

י' תתקעד

אֲשֶׁר

קצו

רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ,
וַיַּגְאֵלְנוּ גְאֵלַת עוֹלָם.

הַמְאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', אִךְ עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי
הַהֲכָרַח לְסִבַּל קִצַּת מְרִירוֹת בְּשִׁבְלֵי כְּפָרַת עֲוֹנוֹת, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי
רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כז); כִּי כֵן דִּרְךָ הַשְּׁלוֹם לְהַתְּלַבֵּשׁ
בְּמִרְהָ, בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה לַח, יז): "הִנֵּה לְשָׁלוֹם מֵרֵי לִי מֵר", כְּמוֹ שֶׁכָּל
הַרְפוּאוֹת הֵם בְּסַמִּים מְרִים, כֵּן הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא רְפוּאָה לְכָל הַדְּבָרִים,
בָּא בְּמִרְירוֹת וְכו', עֵינֵי שָׁם. וּבִיּוֹתֵר סוֹבֵל דְּבַר זֶה עַל שְׁלוֹם-בֵּית,
שֶׁעַד שֶׁמִּשְׁתּוּיִם שְׁנִיָּהֵם, הַהֲכָרַח לְסִבַּל מְרִירוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי שֵׁשׁ לוֹ
שֶׁכֶּל, וּמִמְתִּיק אֶת הַמְרִירוֹת לְמִתִּיקוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתַהֲיֶה עִמָּה בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת, וְתַהֲיֶה הַרְבֵּה בְּבִיתְךָ, וְתִקְבַּע לְעֲצֻמְךָ שֵׁם שְׁעוּרִים קְבוּעִים,
וְאִז תִּשְׁתַּנֶּה כָּל הָאֲוִירָה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל אֶחָד סוֹבֵל בְּשִׁבְלֵי עֲוֹנוֹתָיו, וּבּוֹדָאי עַל-יְדֵי
הַסִּבַּל — נִמְחָל לוֹ הַכֹּל.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י" תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדַּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח בְּכֹל יוֹם עַל נַעַם
חִלְקֵנוּ, "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ו"ל? !
וְכֹל מָה שֶׁנִּזְנָפָה לְשִׁמַּח אֵת עֲצָמֵנוּ עִם רַבְנוּ ו"ל, כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ שְׂיִכוּת
אֵלָיו; כִּי עָקַר הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַשְׂמִיחָה וְהַחֲדוּהָ אֵל הַדְּבָר שְׂכוֹסְפִים
אֵלָיו, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ רַבְנוּ ו"ל מְאִיר בָּנוּ אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמִרְחִיב אֵת דַּעַתָּנוּ וְלִבְנוּ, וּמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ וּמְחַזֵּק וּמְאַמֵּץ
אוֹתָנוּ בְּדַרְכָּנוּ, אֲשֶׁר בְּזֶה לְבַד רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְדַבֵּר עִם חֲבֵרֶיךָ
וּמִיִּדְעֶיךָ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר זֶה יִכְנִיס אֶהְבָּה,
אֲחִוָּה וְרַעוּת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי כֹל מָה שְׂמִדְבָרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
זֶה מְכַנִּיס בְּאָדָם אֶהְבָּה, אֲחִוָּה וְרַעוּת, שְׂיֵאֵהֵב אֵת חֲבֵרוֹ; כִּי הַמְּאַמֵּין
הָאֲמַתִּי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַיּוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, לֹא שִׁיף
שְׂשִׁנָּא אֵת חֲבֵרוֹ, כִּי יוֹדֵעַ שְׂבְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חַיּוּת אֱלֻקוֹתָו.
וְצָרֶיךָ לְאֵהֵב אֵת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מִצַּד נְשִׁמָּתוֹ, שֶׁהוּא עֲצָם אֱלֻקוֹת.

וְלַהֲפוּךְ — כָּל הַחֲרָבֹנוֹת שֶׁנַּעֲשִׂים בְּכִלְלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי
פְּרָטִיּוֹת, הֵם רַק עַל-יְדֵי קִנְאָה וְשִׁנְאָה, שְׂבַשְׂבִּיל זֶה אָנוּ סוֹבְלִים
כֹּל-כֶּף בְּגִלוֹת הַמָּרָה הַזֹּאת. וַיֵּשׁ לוֹמַר, שְׂזָה מָה שְׂאָמַר וְצָנָה יַעֲקֹב
אֲבִינוּ לְבָנָיו קִדְּם הַסְתַּלְקוֹתוֹ לְעִילָא, שְׂאָמַר לָהֶם (בְּרֵאשִׁית מֵט, א):
"הָאֲסָפוּ וְאִגִּידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים". וְכִמּוֹ
שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן א'), שְׂבַקְשׁ
לְגִלוֹת לָהֶם אֵת הַקֶּץ, אַךְ גִּסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה. וּפְרָשׁ מוֹהֲרֵינָת
ו"ל, שְׂבַאֲמַת אַף שֶׁנִּסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה אֲזוּ, עִם כָּל זֹאת בְּדְבוּרִים
הֵרָאוּשׁוּנִים כְּבָר הָיוּ הַגְּלוּיִים שֶׁל הַגְּאֻלָּה, הֵינּוּ, שְׂבַזָּה שְׂאָמַר לָהֶם

קצח אשר י' תתקעו בנחל

'האספוי', זה כבר סוד הגאלה, הינו כשיתאחדו ויתאספו יחד נשמות ישראל באהבה, אחנה ורעות, על-ידי-זה נזכה לגאלה שלמה.

ויש לומר, שזה מרמז בתוך הפסוק בעצמו: 'יקרא אתכם באחרית הימים — ראשי תבות: א'י'ב'ה', וכן "א'יכה י'שבה ב'דד ה'עיר (איכה א, א) — ראשי תבות: א'י'ב'ה', הינו שגלה להם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, שיהיה חרבן-בית-המקדש, והכל — מחמת איבה ושנאת חנם. ולכן העצה היא 'האספוי', שתראו להיות באגדה אחת.

ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לדבר עם כל אחד ואחד רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, דבורי רבנו ז"ל, וזה יהיה תקון לחרבן המר והנורא שקורה עכשו, שכל אחד ואחד מאחינו בני ישראל הוא מפרד ומפזר ומעקם וכו' וכו', והכל מחמת קנאה ושנאה, רחמנא לצלן.

ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על אהבת חברים, ובפרוש גלה לנו, שאם נחזיק את עצמנו ביחד — יהיה עמנו, ונמשיך אותו אלינו.

על-כן ראה להיות חזק מאד מאד לדבר רק מרבנו ז"ל, וכן תפיץ את הקונטרסים החדשים במסירות נפש הכי גדולה לכל עובר ושב, ואל תתביש מפני המלעיגים, כי בקונטרסים האלו יש גלוי אלקות במדרגה עליונה הכי גבוהה, ועל-כן אשרי מי שעוזר שתגלה אלקותו יתברך, שעל-ידי-זה נזכה לגאלה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ה' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר י' תתקעז בַּנְחַל קצט

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לצמצם את עצמך מאד מאד, כי עקר מעלת האור כשהוא בצמצום דיקא, שאז גם הפלי מתהפך לאלקות, כי הקדוש-ברוך-הוא ברא אורות וכלים, אור וצמצום, רדיפה ומעכב, נעימות ומניעות, וצריכים להפך הכל אל הטוב, שגם הפלי יהיה השפע, ודו"ק מאד.

ראה לכבד את אשתך מאד מאד, כי הסוד הזה ביותר תלוי בביתו של האדם, כי האיש הוא האור, והאשה היא הפלי המשפיעה והמקבלת, וצריך שיהיה ביניהם כנ"ל, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, ותמיד שמח, וחי חיים נעימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקעז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ה' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך הארוך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליך.

אני מקנה שאחרי שדברתי עם בעלך, הכל ישתנה לטובה, וגם את ראי לותר, ואל תהיי קפדנית וכו', ואז תראי שיהיה אצלכם שבע גדול. ויש לומר ש'בע' עם האותיות והכולל בגימטריה שלו"ם, כי כשיש שלום, אז יש שבע, כעין שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נו): "השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך" (תהלים קמז, יד), כשיש שלום, אז יש פרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתהיה הבנה ביניכם, ואחד יעזר לשני, ועל-ידי-זה יהיה לכם שפע בפרנסה.

נא וְנָא רָאוּ לְהִיּוֹת וְתַרְנִים וְלוֹתֵר אֶחָד לְשָׁנִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י' תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... תְּחִיָּה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

וְהִנֵּה לְנַחֲמֶךָ יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִזְלוֹ שֶׁל
אָדָם תְּלוּי בְּיַדְיוֹ, הֵינּוּ בְּבַחֲרֵתוֹ, אִם הָאָדָם בּוֹחֵר וּבוֹרֵחַ רַק אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְאֵינּוּ בּוֹטְחַ בְּשׂוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם — לֹא בְּהַקְרוּבִים וְלֹא
בְּהַרְחוּקִים, רַק עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ בְּחַיָּיו. אָבֵל
תִּכְרַף-וּמִיד כְּשֵׁיתֵן אִמּוֹן בְּמִישָׁהּוּ אַחֵר בְּלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִדַּע
שֶׁיְהִי לּוֹ כְּשִׁלּוֹנוֹת בְּחַיָּיו.

וְעַל-כֵּן רָאִי מַעֲכָשׁוֹ רַק לְכַרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַרְגִּילִי אֶת עֲצָמֶךָ
לְדַבֵּר כָּל מָה שֶׁמַּעִיק לְךָ רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שֶׁזֶה קָשָׁה לְךָ, עִם
כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה הָעֲצָה הַיְחִידָה וְהַמְצַלַּחַת — לְהִיּוֹת רְגִיל
לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְסַפֵּר לוֹ הַכֹּל בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת. וְאִם תִּלְכִּי
בְּאִפְּן זֶה — תִּצְלִיחִי אֶת דְּרָכְךָ.

נא וְנָא לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם הַמְזָל,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכְּרִי לְהַצְּלִיחַ בְּדִרְכְּךָ.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י' תתקעט — י' תתקפ בנחל רא
י' תתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב מכם, ואיך שאתם מפיצים דעת רבנו ז"ל — אין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק דבר זה, ואשרי מי שמבליה את ימיו בגלוי אמונה, אשר בזכות זה יושע גם בגשמיות וגם ברוחניות.

אודות מה שעובר עליכם מענין הדירה וכו', אני מצטער מאד מאד, ואני מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליכם, ותזכו לעבר לגור ביבנאל עיר ברסלב, ושם יהיה לכם שפע גם בגשמיות.

ראי לבקש על זה בכל יום, ואז תראי נפלאות הבורא שיעשה עמך, כי אין לך טוב מתפלה.

אשרי מי שמרגיל את עצמו לדבר בכל יום עמו יתברך, וכל מה שמעיק לו ועובר עליו, הוא מספר הכל לפניו יתברך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה בענין המחלה וכו', הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מתפלל, שתהיה לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

רב אשר י' תתקפא — י' תתקפב בנחל

נא וְנָא רָאוּ לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבַת תִּשְׁמְרוּ עֲלֵיכֶם. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּדְלִיקוּ אַרְבַּעַה גְרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת, וּלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֶן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ אֶזְ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגְרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבֵּלְתִּי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעִנְיַן שְׁלוֹם-בֵּית.

וְהִנֵּה אִי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֵת הָאִשָּׁה כָּלֵל, כְּשֵׁם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֵת הַבַּעַל, עַל-כֵּן רָאֵה לְמִסֵּר אֵת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְחַזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֵת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שֶׁתֹּאכַל אוֹתָךְ, הֵן אֵמֶת שְׂיֵשׁ לָךְ אֲכֻזָּבוֹת גְּדוּלוֹת, אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים יְסוּרִים מְרִים וְקָשִׁים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ נוֹפֵל בְּדַעַתוֹ מִכָּל הַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרַת עָלָיו בְּחַיָּו, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דָּבָר, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: "בְּשִׁמְחָה וּבְצַחֻק יִרְאֶה אֶצְלָם הַזְּמַן קָצֵר, וְלְהוֹאֲגִים וְלִמְצַטְעָרִים יִרְאֶה יוֹתֵר אַרְךָ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר י' תתקפג — י' תתקפד בַּנְחַל רג

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראה לבדק את מזוזות ביתך, כי כל הצרות בביתו של האדם
הן כשאינן לו מזוזות כשרות.

גם תדקדק לאכל מאכלים כשרים שאין בהם שום פקפוק כלל.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך פרנסה בהרחבה, ותזכה לפרנס
את ילדיך בנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ר' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

לדעתי, ראי לגמר תכף-ומיד את השדוף בסימן טוב ובמזל
טוב, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לבנות בית נאמן בישראל.

העקר ראי לחזק את עצמך מאד, ושום דבר שבעולם לא ישבר
אותך. וכלל זה תזכרי בחייה, שהשמחה היא הגאלה ברוחניות
ובגשמיות גם יחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ר' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שאת סובלת כל-כך בחינך.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר הוא
יתברך מלא כל הארץ כבודו, וכל מה שמעיק לך ברוחניות
ובגשמיות ראי לדבר רק עמו יתברך, וזה יוציא את כל המרירות
והקשיות והספקות והעקממיות שיש בך.

זכרי היטב, כי החיים של האדם מלאים מרירות, וכמאמר
החכם: "אין רגע בלא פגע". הרגילי את עצמך לשפח את העבר
שלך, ואז דיקא תצליחי ברוחניות ובגשמיות, כי רבוי הזכירה
שזוכרים את העבר, הורס את האדם לגמרי, ועל-כן מה טוב ומה
נעים להרגיל את עצמו לשפח בכל פעם הכל, וזה ימשיך לאדם
ישועה. העקר ראי להפך הכל לשמחה, כי השמחה היא רפואה
ברוחניות ובגשמיות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי. ראו להדליק לכבוד שבת-קדש
שבועה נרות, ולהוסיף שני נרות של שמן זית, והאשה תבקש אז
הרבה ממנו יתברך על ילדים, כי התפלה שהאשה מבקשת על
ילדים בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

ראו לשמר מאד על טהרת המשפחה, ומה טוב ומה נעים אם
תלכו למקום שלומדים ברבים הלכות אלו.

ראו לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם, כי כל

אֲשֶׁר י' תתקפו בנחל רה

ההשפעות ברוחניות ובגשמיות נמשכות משבת-קדש. ואם תזהרו בכל זה — תזכו לישועה שלמה מן השמים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, "חסידיו ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! חזקו ואמצו ללכת בדרךי רבנו ו"ל, ותתמידו בתורה הקדושה, כאשר הורנו רבנו ו"ל בסדר דרך למודו, אשר אין לה יותר טוב מתורה, אשר מעביר את הרע והטמאה והקלפות מהאדם, ורבנו ו"ל מאד מאד בקש את אנשי שלומנו, שיתמידו מאד בלמוד התורה הקדושה, ובפרוש גלה לנו, אשר אפלו אלו הרחוקים עדין לגמרי וכו', ואפלו עכשו נופלים במקום שנופלים, גדול כח התורה כל-כה, שיכול להוציאם מהשאול תחתיות ומתחתיו שנתפסו שם (שיחות-ה"ר, סימן ט).

על-כן ראו לקבע לעצמכם קביעת עתים לתורה בכל יום ויום, ותהיו חזקים מאד מאד בדבר זה, ואז תראו נוראות נפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, כי מעלת הזוכה ללמד תורה, אין לתאר ואין לשער כלל, ויש לו דעה בשמים, וכל מי שלומד יותר תורה, יש לו דעה יותר חזקה בשמים, ומכל שכן מי שזוכה להעמיק דעתו בתוך התורה הקדושה, ומחדש בה חדושים נוראים ונפלאים כפי בחינתו, הרי הוא מחדש עולמות חדשים, כמובא בהקדמת הזוהר הקדוש (דף ה.), ובלבד שיהיו החדושים על-פי הקדמות נכונות.

נא ונא ראו להתפלל את תפלותיכם הקבועות, שהם: שחרית,

מנחה, מעריב, חצות — מתוך הסדור דיקא, כל אחד עם הנגון שלו, בהתעוררות ובכונת פרוש המלות.

ועל כלם — ראו להרגיל את עצמכם בכל יום לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשיטות כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא אֲצִלְנוּ הַתְּבוּדוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יְהִיָּה חֲזַק בְּזֶה, וְשֵׁלָא יְחַסֵּר לוֹ יוֹם אֶחָד שְׁלֹא יְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרַךְ, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּלוּיָה כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו.

נא ונא, אחי ורעי היקרים! ראו לדבר כל אחד עם שכניו וקרוביו ומידעיו וחבריו וכו' וכו' דבורי אמונה והתחזקות, ולגלות להם את העצות הנוראות שקבלנו מרבנו ז"ל, אשר זה תקון גדול ונורא מאד, כי כשמדברים עם אחרים, ומקרבים אותם להקדוש-ברוך-הוא, גורמים שעשועים גדולים למעלה; אשרי מי שזוכה לדבר בכל יום עם אחרים מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, ומאיר בהם את האמונה האמתית בו יתברך.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמחו את בני ביתכם ואת שכניכם ואת חבריכם וכו' ואת כל בר ישראל, כי השמחה מאד מאד חשובה אצלו יתברך, וכל מי ששמח ביותר, מגלה את טהר לבבו, שהוא זרע ברוך ה' (ישעיה סא, ט), ובחסדו יתברך יש לנו במה לשמח, שזכינו להברא מזרע ישראל, ולא עשנו גוי, אשר השמחה הזו עולה על כל השמחות, ושום עברה ועון וכו', ושום קטנות וירידות, אינם יכולים לבלבל את השמחה הזאת, כי סוף כל סוף זכינו להברא מזרע ישראל, ולא עשנו כגויי הארצות; אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו.

אחי ורעי היקרים! ראו לשמר את עצמכם מלשון-הרע ורכילות וליצנות, אשר הכתות האלו מסתירים את השגת אלקותו יתברך מטמטמים את המוח, ומאבנים את הלב, ונעשה לבו לב האבן, עד שאינו מרגיש בצערם של אחרים; כי מי שמדבר לשון-הרע ורכילות וליצנות, הוא מראה איך שהקלפות והזהמות

וְהִטְנוּף מִסְבָּבִים אוֹתוֹ, וְלִבּוֹ הוּא לֵב הָאָבֶן, כִּי אֵין לוֹ שׁוּם הִרְגָּשָׁה לְהִרְגִישׁ בְּצַעַר זולָתוֹ. וְזֶה מֵרָאָה אֵיךְ שֶׁהוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי נִחְשֵׁךְ מִמֶּנּוּ הָאוֹר לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן הוּא מְדַבֵּר לְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת עַל אַחֲרִים.

וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! לְבָרַח מִכָּל מִינֵי מוֹשֵׁב לְצִים וּמִכָּל מִינֵי מְדַבְּרֵי לְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת, וְתִרְגְּלוּ אֶת עַצְמְכֶם לְהִתְאַסֵּף יַחַד, וְלִדְבֹר רַק מְדַבְּרֵי רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עֲצוּתוֹ הִקְדוּשׁוֹת מַחִיּוֹת וּמְחִזְקוֹת אֶת כָּל הַשׁוֹמֵעַ דְּבוּרָיו.

מִי יִתֵּן, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם יִזְכֶּה לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ, שְׂזַכִּינוּ אֶל הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מֵה"לְקוֹיטִי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, עֲלֵיכֶם לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִרְחִיב אֶת הָעֵינָן, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִקַּח חֲבִילָה שֶׁל קוֹנְטְרָסִים, וְיַפִּיץ אוֹתָם בְּמָקוֹם שֶׁבָּא וְהוֹלֵךְ וְכו'.

וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי הַכָּל מְשַׁנָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שֶׁאַתֶּם פּוֹסְעִים, וְכָל מָקוֹם וּמָקוֹם שֶׁאַתֶּם הוֹלְכִים, לֹא בַחֲנָם עֲלֵיכֶם לְבוֹא לָשֵׁם, אֶלָּא אוֹ שֶׁתְּדַבְּרוּ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמָקוֹם הַהוּא, וְתִבְרְכוּ אִיזוֹ בְּרָכָה, אוֹ לְדַבֵּר שֵׁם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם מִי שֶׁתְּפַגְּשׁוּ, אוֹ שֶׁתְּשֹׂאִירוּ שֵׁם אִיזָה קְנֻטְרָס מֵהַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים. וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת גְּדֹל הַהַשְׁגָּחָה, אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עַל כָּל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וּמוֹלִיךְ אוֹתוֹ בְּכּוֹנֵה מִיַּחַדָּת בְּמָקוֹם שֶׁמוֹלִיךְ אוֹתוֹ, אֲזִי הֵייתֶם מְתַעוֹרְרִים מְאֹד מְאֹד, וּמִתְלַהֲבִים עֲצָמְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — הֵן לְבָרֵךְ אֶת הַבְּרָכוֹת בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה, וְהֵן שֶׁהֵייתֶם מְדַבְּרִים שֵׁם דְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּדֵי לְהַעֲלוֹת אֶת הַמָּקוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהֵן שֶׁהֵייתֶם מְדַבְּרִים עִם אַחֲרֵים דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵן שֶׁהֵייתֶם מְפִיצִים אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל בְּמָקוֹם הַהוּא.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְעַמֵּק בְּמַכְתָּב זֶה, וְתִקְיְמוּ כָּל מַה שֶׁנֶּאֱמַר פֹּה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר מֵאַתְּנוּ שׁוּם דְּבַר, רַק הַטּוֹב שֶׁנִּזְכֶּה לְחַטֵּף

בְּכֹל יוֹם, כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד (אבות ו, י').

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טבת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי עִם הַטָּשָׁעַק לְהַדְפָּסָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִתְרַחֵב לְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיְהִיֶּה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה שֶׁנִּדְרַתָּ לְהַדְפָּסָה.

כִּי בְּאֵמֶת יָדוּעַ בְּדַבְרֵי מוֹהַרְנ"ת ז"ל, אֲשֶׁר עָקַר שְׁלֵמוֹת הַצְּדָקָה הוּא כְּשֶׁנוֹתְנִים עַל הַדְפָּסַת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה נִשְׁאַר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ אֵת הַפָּסוּק (תהלים קיט, קמב): "צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת", אִיזוֹ צְדָקָה נִשְׁאַרְתָּ לְאָדָם לְדוֹרוֹת? כְּשֶׁנוֹתְנִים אוֹתָהּ עַל תּוֹרַת אֱמֶת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, כִּי זֶה נִשְׁאַר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כִּי סֵתֵם כְּשֶׁנוֹתְנִים לְעַנִּי, הִנֵּה נִתְּנוּ, וְהִנֵּה כָּבֵד אֲכֹלוּ, אֲבָל בְּזֶה שְׁנוֹתְנִים צְדָקָה לְהַדְפָּסָה, זֶה נִשְׁאַר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. וְזֶהוּ שֶׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת ג.): עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת (תהלים קו, ג) — אִיזוּהִי צְדָקָה שֶׁנִּשְׁאַרְתָּ בְּכָל עֵת? זֶה הַכּוֹתֵב סְפָרִים וּמִשְׁאֵילָן לְאַחֵרִים, כִּי סֵפֶר נִשְׁאַר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת; וְעַל-כֵּן בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה שֶׁנִּתְּתָה לְהַדְפָּסַת סְפָרֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שְׁעוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׁמִים, שְׁזֶה הַשְּׁלוֹם-בֵּית הָאֱמֶתִי, כִּי עוֹשִׂים לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה גַם אַתָּה, שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת מִבְּתֶךָ תַּחֲיָה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֵת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שֶׁתַּפִּיל אוֹתְךָ, כִּי

השִׁמְחָה מִרְחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שִׂמְחָה —
 יוֹתֵר מִצְּלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, עַל־כֵּן רָאֵה לְהִיּוֹת אִישׁ
 שִׂמְחָה וּמְשִׁמְחַ אַחֲרֵיכֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ
 הַקָּשָׁה מִכָּל מָה שֶׁאַרְעֵ לְךָ, עִם כָּל זֹאת עָלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְּדוּשָׁה־
 בְּרוּךְ־הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרֵךְ
 כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְלֹא חֲשִׁיד קֹדֶשׁ אֲשֶׁר בְּרִיךְ הוּא
 לִיעֲבֹד דֵּינָא בְּלֹא דֵּינָא וְכוּ' (בְּרִכּוֹת ה:), וּבְיָדָי יֵשׁ בְּזֶה כְּנֻגָה עֲלִיּוֹנָה
 מִה שֶׁנֶּאֱרַע עִמָּךְ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, כִּי לְפַעְמִים זֹרְקִים אֶת הָאָדָם בְּפַח
 וְכוּ', וְנִשְׁפָּר וְכוּ', כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְקוֹם בְּתִקּוּמָה חֲדָשָׁה, כְּעֵין שְׁהֵיָה
 קִדְּם בְּרִיאַת הָעוֹלָמוֹת, שֶׁבְּרָא הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא עוֹלָמוֹת וְהַחֲרִיבָן,
 עַד שֶׁבְּרָא אֶת הָעוֹלָמוֹת הָאֵלֶּה: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָה; כִּי
 אַחֲרַי הַשְּׁבִירָה בְּאֵת הַתְּקוּן. וְעַל־כֵּן רָאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
 אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִשְׁמַח מְאֹד שְׂנֹכִית לְהַתְּוַדַּע מִרְבֵּנוּ וְכוּ', אֲשֶׁר
 בְּיָדָי עַל יְדוֹ תִּזְכֶּה לְתִקּוּן נִפְלָא וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ
 וּבְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טַפֵּי דַמְיָךְ, וְתִזְכֶּה לְהַתְּעַלּוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

רָאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ
 וְכוּ', אֲשֶׁר הֵם תְּקוּן לְכָל, וְתִכְתֵּב־וּמְדֵד בְּשֵׁת־אֲמָרָם, אִין לְךָ מָה
 לְהַתְּפַחַד כָּלֵל. וְכֵן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה
 רְגִיל בָּהּ, הִינּוּ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, וְכָל מָה שֶׁמְעִיק לְךָ וְכוּ', וְעוֹבֵר
 עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, הַכֵּל לְכָל תְּסַפֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר יְסַפֵּר
 אִישׁ אֵל רֵעֵהוּ וְכוּ', וּמָה אֵתָה צְרִיךְ אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל הַפְּסִיכּוֹלוֹג,

שאומר לך שטיות כאלו להתחצף נגד ההורים ולהיות בכעס וכו',
רחמנא לצלן, אתה הרגל את עצמך רק לדבר אליו יתברך, ותוציא
מפיך כל מה שיש בלבך.

וצריך שתדע, שהקדוש-ברוך-הוא שומע את תפלתך, וכל
תפלה ודבור שאתה מתפלל ומדבר עמו יתברך — נשמע ונתקבל,
ואם תהיה רגיל בזה, אזי יתבטלו ממך כל הטמאות והבלבולים
והדמיונות, ותזכה לבריאות השלמה.

אם תוכל ללכת בכל יום למקוה — מה טוב ומה נעים, פי
מקוה הוא רפואה ברוחניות ובגשמיות. וכן תלך להתפלל בכל יום
ערב ובקר בבית-הכנסת במנין דיקא, והקדוש-ברוך-הוא יחוס
וירחם עליך, ויבטל ממך את כל הרע, ותזכה לבריאות השלמה.

פה תקבל רצוף קונטרסים, אשר בודאי אם תעין בהם, זה
הקמיע הכי טוב, ואם תקיים כל מה שנאמר בהם — זו השמירה
הכי עליונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר ויגש, ח' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

זה כמה שלא שמעתי ממך ולא ראיתי את כתב ידך, ומאד
מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, פי אתה חקוק בפנימיות לבכי
לטוב כל הימים.

ובאמת רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על האהבה, שתהיה אהבה
גדולה בין אנשי שלומנו היקרים, ואיש את רעהו יאמר חזק.

אנו מוצאים, שהקדוש-ברוך-הוא שאל את קין (בראשית ד, ט):
"אי הבל אחיך? והשיב: "השמר אחי אנכי?" ויש לומר, שזה היה

אֲשֶׁר י' תתקצ בנחל ריא

פגם קין, שלא היתה לו אהבה, אהבה ורעות עם אחיו, כי הוא היה צריך לאהב את אחיו, ולא להסתכל עליו בעין קנאה, ואדרבה איש את רעהו יאמר חזק, ועל-כן אם היה קין שומר את אחיו, והיה שואל בשלומו תמיד, אז לא היה נכשל ברציחה, שהוא היה ראש הרוצחים, וכל הרציחות והמחלקת שנמשכים בעולם — הכל ממנו. וכל זה על-ידי שהשיב: "השמר אחי אנכי?"

כי באמת אנו מצוים לאהב את חברינו באהבה גדולה, ולדונו תמיד לכף זכות, ולמצא בו נקדות טובות, ואפלו כשהוא רשע גמור, צריכים למצא בו נקדה טובה ולדונו לכף זכות, ואף שצריכים להוכיחו, והיא מצנת עשה של (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח", עם כל זאת כתיב: "לא תשא עליו חטא", הינו שאחר התוכחה צריך לאהב אותו, זאת אומרת כשאדם עושה איזו עולה, צריכים להגיד לו שעשה עולה, וכשהוא מתחצף, צריכים להעיר לו מאד, והכל בצורה של "הוכח תוכיח את עמתך", אבל הסוף צריך להיות ש"לא תשא עליו חטא", רק לדונו לכף זכות.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, רבי המחזקנו ומעוררנו בעבודת השם יתברך.

ראה להשתוקק אחר קדשת שבת כל השבוע, ואז תרגיש את השבת בצורה אחרת לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר ויגש, ח' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומה גם שכבר שמעתי שאתה נמצא

פה בארצות-הברית, ומאד מאד השתוקקתי לראות אותך ולשוחח עמך.

בנה שעובר עליך מה שעובר וכו', מי יודע אילו תקונים אתה צריך לתקן במקום שאתה נמצא, ואם לא היתה חסרה לך פרנסה, אף פעם לא היית נוסע לשם, והקדוש-ברוך-הוא רצה מאד שתסע לשם, בשביל תקונך הנצחי, כדי למצא אילו אנשים לדבר עמם מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, על-כן הכניס בך עניות ודחקות וכו' וכו', כדי שתסע נסיעה זאת, ושם תמצא דיקא את אלו האנשים שתדבר עמם מדבורי רבנו ז"ל.

ועל-כן אם תכניס בדעתך ידיעות אלו, אז יהיה נקל לך כל דבר, ולא תהיה שבור, אדרבה תרקד מרב שמחה, ותשיר (ישעיה יב, א): "אודך הוי"ה כי אנפת בי, ישב אפך ותנח'מ'ני".

ובאמת כתיב בקיין (בראשית ד, יד): "הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה, ומפניך אסתר, והייתי נע ונד בארץ" וגו', כי לא היה לו מקום, הינו שלא מצא לעצמו מקום, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נו): כשיש לאדם לב, אין שיף אצלו מקום כלל, כי אדרבה, הוא מקומו של עולם, כי האלקות הוא בלב, כמו שכתוב (תהלים עג, כו): "צור לבבי", ואצל הקדוש-ברוך-הוא נאמר (שמות לג): "הנה מקום אתי", שהוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו; נמצא, מי שיש לו לב ישראל, אין ראוי לו לומר, שבמקום הזה אין טוב לפניו, כי אין שיף אצלו מקום כלל, אדרבה הוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו, כי הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו. וזה היה פגמו של קין, כי נסתר ממנו אלקותו ותברך, על-כן הלך נע ונד. וזה סובב על כל אחד ואחד שחוטא, שצריך ללכת נע ונד, ואינו מוצא את מקומו. ועל-כן כשאדם חוזר בתשובה, אזי מוצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל מקום ומקום, ונכלל בו ותברך, ואז כבר לא שיכת אצלו גלות, ולא שיף אצלו הענין של נע ונד, כי באיזה מקום שרק הולך, מוצא שם את אלקותו ותברך, ומדבר שם עם כל אחד ואחד דבורי אמונה והשגחה

פְּרֻטִית. וְזוֹ מַעֲלַת הַבְּעַל תְּשׁוּבָה כְּשׁוֹכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, שְׁמוּצָא אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי בַשְּׁבֵת כְּתִיב (שְׁמוֹת טו, כט): "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", כִּי יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מְקוֹם שְׁמוּצָא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמְקוֹמוֹ דִּיקָא, וְעַל-כֵּן שְׁבִ"ת אוֹתִיּוֹת תְּש"ב, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּשׁוּבָה הִיא בַשְּׁבֵת, שְׁאֵז דִּיקָא נֶאֱמַר: "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", וְעֵקֶר כָּל הַחֻטָּאִים הוּא כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ, וּמְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמָרִי, וּמְבַקֵּשׁ שְׂכָר כְּפִנְחָס, וּמִתְחִיל לְחַקֵּר אַחַר הַצְּדִיקִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ' וְכוּ', וְכָל שְׁכֵן כְּשֶׁמִּתְחַצֵּף נֶגְדָם וְכוּ' וְכוּ', שְׁאֵז הוּא בְּבַחֲיִנַת קִיָּן, שְׁגָרָם מֵה שְׁגָרָם, וְעַל-כֵּן עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק בַשְּׁבֵת, כִּי בַשְּׁבֵת נֶאֱמַר: "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", הֵינּוּ שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיף לְהַפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, שְׁזָה סוּד הַגְּאֻלָּה וְכוּ' (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עט). וְכִשְׁהָאָדָם זוֹכָה לְמַצֵּא אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזִי הוּא לֹא הוֹלֵךְ בְּגִלוּת, וְאִינוֹ בְּבַחֲיִנַת נֶע וְנָד, אֵלָּא בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ שֵׁם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמוֹ, וְשֵׁם בֵּיתוֹ עִמוֹ, וְכִמוֹ שְׁכַתוֹב בְּשִׁמוּאֵל הַנְּבִיא (בְּרֻכּוֹת י.): כָּל מְקוֹם שֶׁהֵלֵךְ בֵּיתוֹ עִמוֹ.

עַל-כֵּן אֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר לְמָה הַצְּרִכָתָ לְנִסְעֵ לְמִרְחָקִים, כִּי בּוֹדֵאֵי יֵשׁ בְּזֶה כּוֹנֵה עֲלִיּוֹנָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁתַּצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְּלִיחַ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּכְנָס לְגוּר בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, וְתִהְיֶה לָךְ דִּירָה יָפָה, כִּי הַמְּקוֹם הַהוּא הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּי שֵׁם יֵשׁ שְׁפַע גְּדוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְשְׁפַע אֱלֹקֵי רוּחָנִי מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי טְרֻדוֹת הַשְּׁבֵת, אֶקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַל הַדְּרָךְ חֲזָרָה לְבֵיתְךָ תַּעֲצוֹר אֶצְלָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְגִשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגַם הַהֲזַמְנָה לְבֶר־מִצְוֶה שֶׁל בְּנֶךָ
בְּכוֹרֶךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַע בְּשִׂמְחָתְךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהַכְנִיסוֹ אֶל הַחֶפֶה בְּבְרִיאוֹת
הַשְּׁלָמָה, וְכֵן תִּרְוֶה רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אוֹתָם
בְּשִׂמְחָה וּבְהֶרְחָבָה, וְשָׁלָא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, כְּמוֹ שֶׁגִּלְתָּ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל,
וְאֵף שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — מְרִירוֹת וַיְסוּרִים,
קִטְנוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה עָקֵר מֵעֲלַת הָאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂזוּכָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

רְאֵה לִהְיוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד בְּדַבּוּרִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל
דַּבּוּר וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוּת עַד
מְאֹד, וּפּוֹתֵחַ לְאָדָם שְׁעָרִים בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ הַלְמוּד שֶׁל
רַבְּנוּ ז"ל, וּמִחֲמַת שֶׁכָּל הָעוֹלָם חוֹלְקִים עָלָיו, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא
סְתִימַת הָאוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִיא אֶצֶל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא גִלְתָּ אֵת אֲמַתַּת
מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְמוֹת. וְעַל־כֵּן בְּמִכִּירַת יוֹסֵף נִסְתָּמוּ הָאוֹרוֹת,
וְהִיָּתָה חֲשֻׁכוֹת בְּעוֹלָם, עַד שֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַגְּאֻלָּה, שָׂאז כָּתִיב (בְּרֵאשִׁית
מב, א): "וַיִּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׂבֵר בְּמִצְרַיִם", כִּי נִתְגַּלְתָּה לוֹ רֵאִיָּה
מִיַּחַדָּת, שֶׁהִתְחִילָה הַתְּגֻלוֹת הָאוֹרוֹת, וְאִז נִכְנַס בְּלֵב הַשְּׁבָטִים שֶׁשָּׁעוּ
עַד כֹּה, וְחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל אֲשֶׁר מָכְרוּ אוֹתוֹ.

וְדַבֵּר זֶה סוֹכֵב בְּכָל דוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר תִּלְמִידֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת
מְגִלִים וּמְפָרְסְמִים אֵת לְמוּדוֹ, וְהֵיוּ יְכוּלִים לְהֵאִיר אֵת כָּל הָעוֹלָם
עִם אוֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא עַד מְאֹד, אֵף הַשְּׁבָטִים חוֹלְקִים עָלָיו וּמוֹכְרִים

אֲשֶׁר י' תתקצב בנחל רטו

אותו וכו', ומרחקים אותו וכו', על-ידי-זה נמשכת חשכות גדולה בעולם, עד שלא רואים את אמתת מציאותו יתברך בעולם, ואיש את רעהו מזיק וכו'. אבל תכף-ומיד כאשר "וירא יעקב כי יש שבר במצרים", אז מתחילים להאיר האורות, ואחיו מתקרטים על מכירתו ושבים בתשובה, ועל-ידי-זה עוזרים לו וכו'.

נא ונא ראה להדביק את עצמך בו יתברך ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויגש, ח' טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך שנפלת בחובות.

פה תקבל סף מעות בשביל שתהיה לך התחלה, שתכנס הברכה בתוך ביתך.

נא ונא ראו להחליף את מזוזות ביתכם, ובאיזה חדר אשר אין שם מזוזה להכניס מזוזה.

ראו לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם, ותשפיע עליכם שפע גדול, כי כל ההשפעות טובות נמשכות משבת-קדש, ומי שזוכה לשמר שבת ושמח כל השבת, על-ידי-זה נשפע עליו שפע רב על כל השבוע.

ראה להניח תפלין בכל יום, כי התפלין ממשיכים חיים לאדם.

אם תקים את כל זאת, תראה נפלאות רבות שיעשה עמך

רטז אָשֶׁר י' תתקצג בַּנְחֹל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, וּבְיַדַי יְתַהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י' תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר לְשִׁמְעַ מֵהַ שְׁעוּבֵיךָ עֲלֶיךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים נְסִיוונוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד, וְאֵינּוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דָּבָר.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְלַכֵּת עִמָּם בְּחֹמֶר הַדִּין, וּבְפָרְטִיּוֹת אַחֲרֵי שְׁאֵת הַתְּגַרְשֻׁתָּהּ, וְהֵם סוֹבְלִים מֵהַ שְׁסוּבְלִים, אֲזִי אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין גַּם אוֹתָם, וְלֹא לִילֵךְ עִמָּהֶם בְּחֹמֶר הַדִּין, רַק לְדוֹנֵם תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִמָּם בְּצוּרָה יְפָה, וּלְקַרְבָּם מְאֹד מְאֹד, כִּי עֵינֵיהֶם צוֹפִיּוֹת רַק אֵלֶיךָ, כִּי אֵין לָהֶם אֵל מִי לְפָנֹת, וְעַל-כֵּן הֵבֵן מִחֲפֵשׁ לְעֲצֻמוֹ דְרָכִים נְבוֹכוֹת, וְאֵם תִּרְאֵי לוֹ כָּל מִינֵי חֵם וְאַהֲבָה אֲמַתִּית, יִשְׁנֶה אֶת דְרָכּוֹ, וְכֵן הֵבֵת.

רְאֵי לְשָׁמֵר אֶת הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאֲזִי הַשַּׁבַּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַדְּלִיקֵי אַרְבָּעָה גֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מֵתְפַלֵּלֶת בְּעֵת הַדְּלִקַת גֵרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

אֲשֶׁר י' תתקצר בנחל ריז

וכן הרגילי את עצמך לדבר תמיד אל האלקים בשפת האם שלך, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי למצא את בן זוגך האמתי, וכן תרוי רב נחת מילדיך.

נא ונא אל תפחדי משום ברכה שבעולם, כי אם תהיי חזקה לדבר רק עם הקדוש-ברוך-הוא, אשר רק הוא מבין אותך, אני אין לך מה לדאג כלל.

העקר ראוי להראות סבלנות לילדים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י' תתקצר.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויגש, ח' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.

מה אמר לך, עליך לקבל את האשמה, כי לא מתנהגים כך, ובפרטיות שנדברתם להתחתן. על-כן את צריכה לתקן את מעשיך, ועשי כל מיני פעולות שבעולם לבקש ממנו מחילה וסליחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יתהפך לטובה.

נא ונא ראוי להשתדל לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, כי כל הברכות באות ונמשכות משבת-קדש.

גם ראוי לשמור מאד לאכל מאכלים בשרים, ולא, חס ושלום, שום דבר טרפה.

ריח אשר יי' תתקצה בנחל

אני מקנה, שאם תשתדלי לעשות פעולות לבקש את סליחתו, אזי יסלח לך, והכל יתהפך לטובה.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

יי' תתקצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויגש, ח' טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ואתה סובל כל־כף.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, ותספר לפניו את כל לבך וכל מה שעובר עליך. ועליך לדעת, כי הקדוש־ברוך־הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וכל דבור ודבור שאתה מדבר עמו יתברך — הוא שומע, ועל־כן אם תתמיד בדבר זה, אז תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

והעקר אל תדאג כלל, הדבק את עצמך בו יתברך, וזה ימשיך לך רפואה שלמה.

מה טוב ומה נעים, אם תוכל לעסק באיזו עבודה קלה, כי הבטלה מביאה לידי שעמום וכו'.

הקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף. נא ונא אל תדאג כלל, רק תדבר עמו יתברך, אשר אין לך טוב מזה, וזה מוציא מהאדם כל מיני מרירות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י' תתקצו ריט
בנחל
י' תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֵדֵר וַיִּגֶשׁ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וַאֲיִךְ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! כָּל חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְעֵבֶר וּלְדַלֵּג עַל הַכֹּל, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ
בּו יִתְבָּרֵךְ.

וְלִמּוּד זֶה קִבְלָנוּ מִמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, כְּפִי שְׂבָאֵר לָנוּ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, כִּי רַק הוּא הֵבִין אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁלְמוֹת, כִּידוּעַ אֲצִלָּנוּ, וְעַל־כֵּן
דִּיקָא הוּא זָכָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
וְאֲשָׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְעֹזֵר לוֹ, וּמִטָּה אֶת שְׂכָמוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְהַמְשִׁיךְ בְּהַפְצָה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם
מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב, וְאֵל תִּהְיֶה לְךָ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי כֵן צָרִיף לְהִיּוֹת,
מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַדְפָּסָה וְהַפְצָה, שְׂיִהְיוּ לוֹ כָּל מִינֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי
הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׂמַנְסִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְרְאוּת
אִם כּוֹנְנִתוּ בְּאַמְתּוֹ, וְאִם יִשְׂאֵר בְּדָבָר זֶה. וְהַבְּעַל־דְּבָר רּוֹצֵה לְשַׁכְּרוֹ
וּלְבַטְלוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָדָם חִזּוֹק וְאִמִּיץ בְּזֶה, אֲזוּ סוּף כָּל סוּף זוּכָה
לְרְאוּת יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

עַל־כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְעֹזֵר לִידִידָנוּ ... גְּרוּ יְאִיר,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לִי לְשִׁמְעַת מִמֶּנּוּ כְּכֹר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת,
שְׂיִמְצָא אֶת בַּת זוּגוֹ וַיִּתְחַתֵּן בְּקָרוֹב, וְכֵן אֵתָה תְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרָה
טוֹבָה בְּכִרְיָאוֹת בְּתָךְ תַּחֲיָה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בַּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה

רכ אֲשֶׁר י' תתקצו בנחל

כְּמִנְהַגֶּךָ עַד עֵתָהּ, וְזָכוּתָהּ שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִּגָּן עַל בְּתֶךָ תַּחֲיָהּ, שֶׁתַּהֲיֶיהָ בְּרִיאָה, וְכֵן תִּרְבֶּה בְּצִדְקָה וּבִהְפָצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְגַם תִּתְבוֹדַד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְזָכוֹת תּוֹרָה וְעִבּוּדָה וּגְמִילוּת חֻסְדִּים, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְרוּחַ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ, וְתִזְכֶּה לַחֲתָנִם בְּיַחַד עִם אֲשֶׁתְךָ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִתְּךָ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

י' תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֶדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְגִשׁ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהַרְנַנְתָּ ז"ל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ, כִּי זֶה כְּמָה שֶׁלֹּא רְאִיתִי כְּתִיבַת יָדְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! בּוֹדְאֵי צַעֲרְךָ קִשָּׁה מִנְשָׂא, וְתִאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי מְרַגֵּישׁ אֶת צַעֲרְךָ הַיָּטִב הַיָּטִב, אַךְ מִי יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת נִסְתָּרוֹת סִתְרֵי דְרָכָיו יִתְבַּרְךָ, אִיךָ שֶׁמְנַהֵיג עִם כָּל אֶחָד בְּאִפְּן וּבְצוּרָה אַחֲרֵת, וּמִי יוֹדֵעַ אֶת שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, שֶׁהַצָּרָה לַעֲבֹר עָלֶיךָ מָה שֶׁעֲבַר, וְעַדִּין עוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ'. עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, שֶׁזָּכִיתָ לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ נְאֻמָּן אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה הָיִיתָ הָרִאשׁוֹן שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים בְּצוּרָה מְגֻנְנָת, וּכְבֹר נִדְפְּסוּ וְחֲזְרוּ וְנִדְפְּסוּ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים בְּרִבְבוֹת רִבְבוֹת טְפָסִים, וְנִתְפָּשְׁטוּ בְּכָל קֶצְוֵי תִבְל מִמֶּשׁ, כִּי

אָשֶׁר י' תתקצח בַּנְחֹל רכא

אין מקום בעולם, שלא הגיעו לשם הקונטרסים החדשים, ואחינו בני ישראל מחיים ומחזקים את עצמם בזה. יעזר הקדוש ברוך הוא, שהזכות הזאת תגן עליך, וכבר תזכה למצא את פת זוגך, ותבנה בית נאמן בישראל, ואז תמשיך בעבודת הקדוש ביתר שאת וביתר עז.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום ברִיָּה שבעולם, ואל תהיה לך חלישות הדעת משום ברִיָּה, כי שְׂכָרְךָ הרבה מאד, ובנדאי לא יעזב אותך השם תברך.

חמדת לבבי ראה להרגיל את עצמך למצא רק נקודות טובות אצֶלְךָ, ותדון את עצמך לכף זכות תמיד, ועל-ידי-זה תרחב לך, ותזכה לדבר הרבה עמו תברך, ולפרש את כל שיחתך אליו תברך, כי על-פירכ כשָׁאָדָם נופל בדעתו, ויש לו חלישות הדעת, על-ידי-זה נתעקם לבבו, עד שקשה וכבד לו לדבר עמו תברך, וכזה שמוצא בעצמו נקודות טובות, על-ידי-זה יש לו דבורים לדבר עמו תברך, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), בסוד: "אומרה לאלהי בעודי", על-ידי זה שאני מוצא בעצמי נקודות טובות, על-ידי-זה "אומרה לאלהי", שאני מזמר שירות ותשבחות להקדוש ברוך הוא.

ראה לעשות את השדוף הראשון שמציעים לך, ואני מקנה אליו תברך שאביך יסכים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י' תתקצח.

בעזרת השם תברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויגש, יומא דהלולא דמוהרנ"ת ז"ל ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַקָּדוֹשׁ לִי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

מה אמר לך! אתה חסר לי מאד, ועל ידך אני נזכר בשיחתו הקדושה של רבנו ז"ל שדבר, כשבנה של בתו שרה היה אצלו, והיה שוכב מאד פדרך ילד קטן, וכשהלך מרבנו ז"ל וחזר אל אמו, כתב רבנו ז"ל מכתב לבתו, ובתוך הדברים כתב כך: "מיום נסיעת בנה, נעשה שקט בבית, וחסרה לנו שובותו"; כן אני יכול לכתב עליך וכו'.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד תחזר לפה, ועוד תגור סמוך אצלנו, וכן כשיעזר לנו הקדוש-ברוך-הוא וירחיב לנו, שתזכה להכנס לגור ביבנאל עיר ברסלב.

ראה למסר את נפשך בהפצת הקונטרסים החדשים, שהם התמצית מספרי רבנו ז"ל, ובפרטיות היום, שהוא יומא דהלולא דמוהרנ"ת ז"ל, צריכים לקבל על עצמנו קבלה חזקה השנה, להפיץ ביתר שאת וביתר עז את דברי רבנו ז"ל בעולם, ולפרסם את שמו הקדוש, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, וצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שיתרבו המפיצים, כי בעוונותינו הרבים, עובר מה שעובר על כלל נשמות ישראל, ובפרטיות בארץ ישראל, אשר הערכ-רב מתפשטים שם מאד מאד, וכל יום ויום תופסים נשמות קדושות במצודתם, ועלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להדפיס ולהפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה נזכה לקרב את הגאולה.

נא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים כסדרן בתורה הקדושה, ואל יחסר לך יום בלי מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר הם כנגד הארבעה עולמות. וכן תהיה חזק בתפלות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, חצות, שהם גם-כן נגד הארבעה עולמות. ועל כלם — ראה לדבר הרבה עמו תברך, ותפרש את כל שיחתך אליו תברך, וכן תדבר עם אנשים מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל.

נא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת יְדִידֵינוּ ... גְרוּ יְאִיר, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׂדוּדָה, כִּי בְּאֵמֶת שְׂדָכָן הוּא הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָּה, מִי שֶׁמְשַׂדֵּךְ אֶת בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שְׂכָרוֹ הֶרְבֵּה מְאֹד, כִּי נַעֲשֶׂה שְׂתָף לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן א'), שְׁמִיּוֹם שֶׁבְּרֵא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, הוּא עוֹסֵק לְזוּג זְווגִים, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁהוּא שְׂדָכָן, הוּא עוֹזֵר, כְּבִיכּוֹל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנַעֲשֶׂה שְׂתָף עִמוֹ, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂתָף עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵינוֹ מִפְסִיד בְּעֶסֶק, כִּי כְמוֹ בְּשִׁתְפוּת, כְּשִׁישׁ הַצְּלָחָה — מִתְחַלְקִים בְּרוּחַ, וּבְנוֹדָי מִי שֶׁשְׂתָף לְבוֹרָא יִתְבָּרַךְ — אֵינוֹ מִפְסִיד, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ רַק מְרוּיָחִים.

וְכֵן הַדְּבָר בְּשִׁמְרַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קִיט): כָּל הָאוֹמֵר וַיִּכְלוּ וַגּו', וּמַעִיד שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, נַעֲשֶׂה שְׂתָף לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּזֵה שְׂאָדָם שׁוֹמֵר שַׁבַּת, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְגַלֵּה אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנַעֲשֶׂה שְׂתָף עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאֲדָם הוּא שְׂתָף עִמוֹ, אֲזִי אֵינוֹ מִפְסִיד. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֵׁם קִיח): כָּל הַמְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבַּת, נוֹתְנִין לוֹ גַּחְלָה בְּלֵי מְצָרִים; כִּי הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבְּאוֹת בּוֹכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת, הֵן בְּלֵי שׁוֹם מְצָרִים וְהַגְּבֻלוֹת.

רְאֵה גַם לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקְדוֹשׁ", וּתְחַזְקֵם בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, שְׁלֹא תִהְיֶה לָהֶם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר עוֹבֵד עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁשְׂתָּה פַעַם אֲצִלְנוּ, לְנִתְקוֹ וּלְגִרְשׁוֹ מֵאַתְנוּ, וּלְרַחֲקוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הַנְּפִיּוֹן הָאֲחֵרוֹן, וְצָרִיכִים לְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְדַבֵּר עַל לְבוֹ, וּבּוֹכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּפְקֹד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וַיְהִי תוֹרָה וּגְדֻלָּה צְמוּדִים עַל שְׁלִחְנָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בנחל

י' תתקצט

אשר

רכד

י' תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהַרְנָ"ת ז"ל
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מִכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה עַל הַמַּתְנָה הַיְקָרָה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בֵּן בְּכוֹר,
וְאֵל תִּלְכוּ שְׁבוּרִים, שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לָכֶם לְלַדֵּת יוֹתֵר כְּמֵאֵמֶר הַרוֹפְאִים,
כִּי עֲלִיכֶם לְדַעַת, שֶׁהֲרֵבָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְשֻׁלְּמִים מְלִיוֹנִים לְהִיּוֹת
בְּמִצְבְּכֶם, עַל־כֵּן הִרְגִילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְתֵן תּוֹנָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵל תִּהְיוּ כָּל־כָּף שְׁבוּרִים, אֲדַרְבֵּה רְאוּ לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, שֶׁהֵם עֶקֶר תּוֹלְדוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם.

בּוֹדְאֵי אֵינן דְּבַר הַרוֹפְאִים הַפֶּסֶק הָאֲחֵרוֹן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲסוּר לִיאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, עִם כָּל זֹאת עֲלִיכֶם לְרִאוֹת
לְמַצָּא אֶת הַהֲרַחְבָּה שְׁבַתוֹךְ הַצָּרָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, זְכִיתֶם לְהוֹלִיד בֵּן
נְחֻמָּד.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת,
וְתִרְוּ רַב גַּחַת מִהֵבֵן הַזֶּה.

גַּא וְנָא רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְכֵן לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת
לְכַבּוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ עַל הַצְּלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה
מְתַפְּלֶלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְרַצָּה וּמְקַבֵּלַת בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"א אֱלֹפִים בְּנַחַל רְכָה
י"א אֱלֹפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְגַשׁ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה.

רְאִי לֹא לְהַתְיָאֵשׁ מִן הַחַיִּים, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי יַעֲזֹר
לְךָ, וְתִזְכֶּי לְהִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב, אִם רַק תְּצִיִּתִי לְאֲשֶׁר אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ.

קָדָם כָּל עֲלִיף לְזִכֹּר, הָעֶבֶר אֵינָן וְהַעֲתִיד עֲדִין וְכוּ', וְעַל-כֵּן מֶה
לְךָ לְהִצְטָעַר עַל מֶה שֶׁכָּבַר עָבַר, וְכִמְאֹמֵר הָעוֹלָם: אֵינָן בּוֹכִים עַל
חֶלֶב שֶׁנִּשְׁפַּף... אֵל תִּבְחָרִי כָּלֵל, רַק אֵת הַבְּחֹר הַרְאִשׁוֹן שֶׁיִּצְיָעוּ לְךָ
— תִּקְחִי אוֹתוֹ וְתִתְחַתְּנִי עִמּוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֵת
דְּרָכְכֶם.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁהוּא נָשׁוּי, וְרוֹצֵה לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּעִבְרוֹךָ וְכוּ',
הוּא צְבוּעַ, וְכִמוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְאִשְׁתּוֹ, בְּיָדָי יַעֲשֶׂה זֹאת גַּם לְךָ
וְכוּ', וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ בְּצִהָרִים, עַל-כֵּן מִי שֶׁמְבַטֵּיחַ לְךָ לְהִתְגַּרֵּשׁ
מֵאִשְׁתּוֹ וְלְהִתְחַתֵּן עִמָּךְ, הוּא פְּשׁוּט שֶׁקָּרַן וּבִעַל תְּאֻוָּה וְכוּ', וְאֵת
צְרִיכָה לְהַשְׁמֵר מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ בְּמֵאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאִי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאֲזִי הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ.

גַּם הַיְהָרִי מְאֹד מְאֹד מֶה שֶׁאֵת אוֹכְלָת, שְׁלֵא לְאָכֵל, חֵס וְשְׁלוֹם,
טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּי לְמַצֵּא בְּקָרוֹב אֵת בֶּן זִוְגֶךָ
וְלְהִתְחַתֵּן עִמּוֹ, וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיִי מֵיֵאֶשֶׁת, רַק רְאִי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵינָן שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,

רכו אשר י"א א בנחל

ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, וכל דבור ודבור שאת מבקשת ממנו — בודאי נתקבל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א א.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויגש, יומא דהלולא דמוהרנ"ת ז"ל ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל צערי לשמע צערך — אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואת כל אחד מנסים בנסיון קשה ומר אחר, אם אמנם הנסיון שלך הוא מאד מאד כבד, רחמנא לצלן, הורידו לך רגל וכו', עם כל זאת עליך להשתדל לקחת את עצמך בידיך, ולהשלים עם מצבך, ואז תראה איך שישתנה מצבך; פי יש פתגם העולם: מי שיש לו למון, יעשה מזה למונדה; הינו כשיש לאדם איזו מרירות, הוא יכול להפך את המרירות למתיקות. וכעין זה אנו מוצאים בדברי חכמינו הקדושים (ברכות ה:), שרבי יוחנן היו לו עשרה בנים, וכלם מתו בחייו, רחמנא לצלן, והחזיק בכיסו עצם קטנה פחות מכשעורה מהבן העשירי, ותמיד כשראה איזה אדם שבור או שמתו לו בניו וכו', או אדם הסובל וכו' וכו', היה מנחמו ואומר לו: ראה את העצם הזו, היא מהבן העשירי שלי, ואף־על־פי־כן איני דואג, רק מאמין בו יתברך, ומקבל את גזרתו יתברך באהבה. ועל־ידי־זה נחם את כל השבורים והחזירים למוטב. כמו־כן, אהובי, אחי היקר! אתה יכול להחיות אלפים ורבבות אנשים, על־ידי שאתה נמצא במצב כזה, שחסרה לך, רחמנא לצלן, רגל, ואתה תחיה לכלם, ותקדם בפנים שוחקות כל אדם, ותקדים לכל אחד ואחד בברכת

אֲשֶׁר י"א ב בְּנַחַל רְכֹז

שְׁלוֹם, וְכֵן תְּדַבֵּר עַל לִבְּסָה שֶׁל הַשְּׂבוּרִים, וּבְזֶה תִּהְיֶה אֶת מִצְבֵּךְ הַמְּרַמֵּר לְמִצְבֵּי שֶׁל שְׂמִיחָה וְעֲלִיזוֹת.

אִין זֶה שׁוֹם עֲצָה לְהִיּוֹת כָּל־כֶּךָ שְׂבוּר וּמְדַכָּא, כִּי זֶה רַק יִהְיֶה אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וְחֻכַּל לְבַזְּבוֹ לָךְ אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׂבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים בְּמִרְיוֹת, בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵתָה יְכוּל לְהִפָּךְ אֶת זֶה לְמִתִּיקוֹת, וּמֵה לָךְ לְבַקֵּשׁ אֶת הַמְּנוֹת, בְּעוֹד שְׂאֵתָה יְכוּל לְזַכּוֹת אֶת אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְחֻזְקָם וּלְשִׂמְחָתָם, וּלְהַכְנִיֵס בָּהֶם תִּקְוָה, כִּי יִקְבְּלוּ מוֹסֵר מִמֶּךָ, כִּי מָה אִם אֵתָה, שְׁהִנֵּךְ בְּלִי רַגְלִי, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵתָה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וְשִׂמְחָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה הֵם יְכוּלִים לְשִׂמְחָה.

הַכָּלָל — הָאָדָם, אָסוּר לוֹ לִפְלֵי בְדַעְתּוֹ מִשׁוֹם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, וּמֵה שָׂרֵק עוֹבֵר עָלָיו, יִהְיֶה אֶת זֶה לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכָיו.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׂבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א ב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהֲרֵנִי ת"ז ל' ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ וְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאֵתָה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִיּוֹתֵר — שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְקָרֵב רְחוּקִים, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּתַקּוֹן הַבְּרִית, אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂבִיחָה שְׂמִיחָתֵנוּ אַחֲרֵינוּ, עַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה שְׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְחַל לוֹ עַל הַכָּל.

רכח אֲשֶׁר י"א ב בַּנְחָל

נָא וְנָא רָאָה לְחִזְקָא אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, כִּי הָעֶקֶר בְּזוֹה
הָעוֹלָם הוּא לְהִיּוֹת סְבָלָן, וְזוֹה עֶקֶר הַגְּבוּרָה. וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (אבות ד, א): אֵיזוֹהוּ גְבוּרָה? הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ, וְעֶקֶר הַיֵּצֶר
שֶׁמְדַבֵּר שֵׁם הוּא כַּעַס וְקִפְדוּת, שְׁעַל זֶה אוֹרֵב הַבַּעַל־דְּבָר מְאֹד
לְתַפְסֵ אֶת הָאָדָם בְּרִשְׁתּוֹ, וּלְהַכְנִיס בּוֹ עֲצָבָנוֹת וְכַעַס.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזוֹה יִרְחִיב לָךְ אֶת דַּעְתָּךְ. וּלְדַעְתִּי,
אֲסוּר לָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְהַנִּיחַ אֶת יְלַדְיָךְ לְבַד, וְאִפְּלוּ שְׂאֵתָהּ
הוֹלֵךְ אֶל הַמְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים, כִּי זֶה סִפְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלִפְעָמִים
יִכּוֹל הַבֵּן לְהִתְעוֹרֵר, וְלֹא יִמָּצֵא אֶת אָף אֶחָד בְּבֵית, וְאִזּוֹ מְרֹב פֶּחַד
יִכּוֹל לְהַפְגִּס בְּהֵלֶם וְכוּ', חַס וְשְׁלוֹם, שְׁלֹא תִהְיֶה לְזוֹה תְּרוּפָה, עַל-כֵּן
אֵל תַּעֲשֶׂה זֹאת יוֹתֵר לְהַנִּיחַ אֶת יְלַדְיָךְ לְבַד בְּבֵית. וְעַלְיָךְ לְדַעַת,
אֲשֶׁר יִכּוֹלִים לְהִתְבוֹדֵד גַּם בְּבֵית, וּלְהַמְשִׁיךְ שֵׁם אֶת כָּל הַצְּדִיקִים
וְהַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים. וּבְיָדָאֵי לְהִיּוֹת עַל קַבְרָם בַּפַּעַל מִמֶּשׁ יוֹתֵר
טוֹב, אֲבָל אִם אֵי אֲפֹשֶׁר, יִכּוֹלִים לְהִתְבוֹדֵד בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְלַחֲשׁב כְּאִלוֹ
הוּא עוֹמֵד עַלְשׁוֹ בְּקַבְרֵי הַצְּדִיקִים. וְכֵן מוּבָא בְּהַקְדָּמָה בְּשַׁעַר
הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' חַיִּים וִיטָאָל, שֶׁכָּתַב שֵׁם, שֶׁהַצְּדִיקִים
הֵיוּ מִתְבוֹדְדִים בְּבֵיתָם בְּדַמְיוֹן הוֹלְכֵי מִדְּבָרוֹת וְכוּ', עַיִן שֵׁם.

נָא וְנָא רָאָה לְחִזְקָא אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם רַק
דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכֵן הֵיכָן שָׂרַק תַּלְךָ וְתַסַּע, תַּחֲלַק
שֵׁם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן
קָלָה, וְתִהְיֶה מִמְּזוּכְרֵי הַרְבִּים, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׂאִין
חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, וְתִזְכֶּה לַעֲלוֹת מַעֲלָה
מַעֲלָה, וּלְדַבֵּק אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ תָּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר י"א ג – י"א ד בַּנְחָל רַכֵּט
י"א ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂה בְטִבְתָּ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהֲרַנְיָתָ
ז"ל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה לָכֶם גַּם, וְעַלִּיכֶם לְהוֹדוֹת לְפָנָיו
יִתְבָּרֵךְ: "תּוֹדָה לָךְ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עַל הַגַּם שֶׁעָשִׂיתָ לָנוּ, שֶׁהִצַּלְתָּ
אֶת חַיֵּינוּ וַחַיֵּי יְלָדֵינוּ". וְתָמִיד תִּזְכְּרוּ אֶת הַגַּם הַזֶּה, וְתוֹדוּ לְפָנָיו
יִתְבָּרֵךְ, וּבִזְכוּת הַתּוֹדָה וְהַהוֹדָאָה שֶׁתוֹדוּ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
עוֹד הַרְבֵּה גַּסִּים, וְתִהְיוּ בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, וַיִּשְׁלַם לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא כָּל חֲסָרוֹנְכֶם, וְלֹא תִחְסְרוּ דָבָר.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ, וְתִרְאוּ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת לֹא תִגִּיעוּ לְשׁוֹם מְקוֹם, רַק שִׂמְחָה וְשׁוֹב שִׂמְחָה, וּלְבַקְשׁוּ
יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה", וְאַז אֶל כָּל
טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי תִזְכּוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂה בְטִבְתָּ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהֲרַנְיָתָ
ז"ל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! רַבּוֹנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֵהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, עַל-כֵּן הִשְׁתַּדַּל לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל
הַמַּחְלוֹת, וּבְכַפָּרֵט לְעַצְבִּים.

ראה להיות שמח, ואז לא תתפרץ על הילדים, ובפרט מלמד אסור לו לכעס ולצוח על התלמידים, ומכל שכן שלא להכותם, אלא להיות סבלן גדול מאד, והסבלנות באה על-ידי שמחה, ועל-ידי-זה יקבלו את הלמוד כראוי, ויבינו אותו על בוריו, והבן למעשה.

רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב'): מי שהוא שמח תמיד — הוא מצליח; ולכן ראה לשמח בעצמך ולשמח אחרים, ותמיד תהיה לך מלה טובה לאנשי שלומנו, כי מסתובבים כל-כף הרבה אנשים שבורים ורצוצים, וחסר להם הרבה מאד בגשמיות וברוחניות, ואם תוכל לומר דבר טוב לכל אחד, אין לך מצוה גדולה מזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א ה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת, יומא דהלילא דמוהרנ"ת ז"ל ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אינך יכול לתאר ולשער מעלת ההפצה; ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה כל ימי חיך רק להפיץ, ובזכות ההפצה נזכה לקרב את הגאולה. פי אנחנו מכרחים עכשו לפרסם את רבנו ז"ל בכל העולם, ולא להסתכל על שום בריה שבועולם, ואפלו אלו שקוראים עצמם "חסידים ברסלב", צריכים לשחק מהם, העקר הוא יפוצו מעינותיך חוצה, כן אמר מוהרנ"ת ז"ל יומים לפני ההסתלקות שלו: "העבודה שלכם יהיה — יפוצו מעינותיך חוצה", וזוהי צונאתו. ועלינו למסר נפשנו לקימה

אֲשֶׁר י"א ו בְּנַחַל רְלָא

בְּשִׁלְמוֹת. וְלִכֵּן מִי שְׂרוּצָה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר קִלְקַל — יַעֲסֵק רַק בְּהַפְצָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת, יוֹמָא דְהַלִּילָא דְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַמִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכו', הָעֵקֶר לְהַחֲדִיר בְּבַחוּרִים אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ג): אֲצֵל בְּנֵי-אָדָם אֱמוּנָה זֶה דְּבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי אֱמוּנָה זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד; וְזֶהוּ דְבַר פְּלֵא עַל גַּבֵּי פְּלֵא, שְׁמֵהֲכֹל יְדַבְּרוּ, אֲבָל לֹא מֵאֱמוּנָה, כִּי זֶה כָּל-כֶּף פְּשוּט אֲצֵל הָאָדָם, וְנִדְמָה לוֹ — הֲרִי מִי אֵין לוֹ אֱמוּנָה?! וּבְאֲמַת גְּלַה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵפְלוּ יְלָדִים קְטַנִּים, הֵם מְלֵאִים קְשִׁיּוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְסִפֵּק בְּאֱמוּנָה זֶה כְּבָר כְּפִירוֹת וְאִפְּיִקוּרְסוֹת, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף חֲזָק בְּאֱמוּנָה, לְדַעַת שְׂאֵין לוֹ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שְׂאֵנּוּ צָרִיכִים הָעֵקֶר לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְזֹאת עַלִּינוּ לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים.

וְאוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכו', רָאִיתִי דְבַר פְּלֵא, שְׁהַחֲזוֹן-אִישׁ זְצ"ל אַחוֹז, שְׂיִלַּד בְּגִיל חֲמֵשׁ צָרִיךְ לְלַמַּד ש"ס, וְעַד הַבְּרִ-מְצוּה לְסִימּוֹ. וְשְׂאֵלוֹ אֶת בְּנוֹ שֶׁל הַסְטִיפִילֵר רַבִּי חַיִּים: הָאֵם קִים אֶת זֹאת? וְלֹא עָנָה. וְעָנָתָה אֶשְׁתּוֹ הַרְבֵּנִית: מָה שְׁבַעֲלִי עֲשֵׂה עַד הַבְּרִ-מְצוּה — אֵינֶנִּי יוֹדַעַת, אֲבָל עִם בְּנֵי לְמַד אֶת הַש"ס עַד הַבְּרִ-מְצוּה. לְמַדִּים מְכָאֵן, שְׂזֶה רַק עַד הַבְּרִ-מְצוּה, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂאֲחַר הַבְּרִ-מְצוּה, כְּשִׁמְחִדִּירִים בִּילְדִים לְסִיִּם אֶת הַש"ס אֲפֵלוּ בְּגִרְסָה, אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, כִּי לְמוֹד גְּמָרָא שׁוֹרְף אֶת הַקְּלָפָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיטִי-

מוהר"ן, חלק א', סימן ריד), שתלמו"ד גימטריה כמספר הקלפה לילי"ת, שמחטאת את האדם בפגם הברית.

וכן צריכים להחדיר בתלמידים הרבה אמונה. ואם יש תלמיד העושה ליצנות, אין לדחותו, אלא לדבר עמו בגלוי: "היודע אתה, שיבוא היום ותשכב בבית העלמין, ותשאר שם לבד, ותרצה לברח — ולא תוכל, מה תעשה אז?! " מדברים עמו דבורי תכלית, כדי שיזכר שיש יום המיתה. ולא צריכים להתפעל משום לץ וריק, או בחורי שולים, אשר בכל כפה יש ילדים חלשים, שאפים נמשך לקרירות וליצנות, ואין צריך להתבלבל מהם, אלא העקר להכניס בילדים רק אמונה ברוחה ומזככת. ודבר זה אבקש אותך במאד, שתדבר רק אמונה והשגחה פרטית, ואז תראה ברכה והצלחה במעשה ידיך.

אני מקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שיצאו פרות הלולים, אשר נוכל להתפאר בהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רבנו ו"ל אמר (סיני-מוהר"ן, סימן רל), שטוב היה שיהיה לאיש פשר סוסים, שיסע בכל פעם עם בני הנעורים לתוך איזה יער וכיוצא, ושם ידברו יראת שמים, ויהיה להם התבודדות וכו'; כיום אין עגלה וסוסים, והמשמעות היא רכב, שכל אחד יהיה לו רכב, ונהו רצון רבנו ו"ל. ובזה חוסכים זמן הרבה, ואין צריכים לעמד בתור, ולהדחף באוטובוס אשר הוא מלא פריצות, וחסור מאד. רכב מקצר את הזמן, ושומר את האדם מהרהורים רעים וראיות אסורות.

ואודות האברכים שקרבת וכו', ראה לדבר עמהם רק דבורי אמונה, לחזקם ולעודדם ולשמחם, ולדונם לכף זכות. כי עוברים עליהם הרבה משברים, היות שעתה מתחיל לצוץ הרע שהיה חבוי אצלם בהיותם רוקים, אשר לא היה כל-כך טהור (בלשון המעטה), כי בעוונותינו הרבים, עבר עליהם מה שעבר, ועכשו כשפבר התחננו, ויש להם כמה ילדים, עתה צץ חזרה הזבל. ולכן הם

צְרִיכִים חֲזוּק רַב, וְעָקֵר הַחֹב הַמִּנְחָ עֲלֶיךָ, לְדַבֵּר עִמָּהֶם הַרְבֵּה דְבוּרֵי אֲמוּנָה, וְלֹא לְהַכְנִס עִמָּהֶם בְּטוֹעַן וְנִטְעָן וּבִשְׂוֹם שְׁאֵלוֹת וּסְפָקוֹת. אַתָּה תֹאמֶר אֵת אֲשֶׁר יֵשׁ לְךָ לֹאמֹר, וּתְסַיֵּם דְּבָרֶיךָ וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם.

אֲסוּר לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים כָּלֵל וּכְלָל, אַתָּה רַק תְּדַבֵּר מֵה שְׂמֵאִיר לְךָ, וּתְחַזְקֶם וּתְעוּדֶדֶם. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר פֶּעַם לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל: אַתָּה תְּדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים. וְעֵנָה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: רַבִּי, אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ מֵה עוֹבֵר עֲלֵיהֶם? וְעֵנָה רַבְּנוּ ז"ל: אַתָּה תְּדַבֵּר, וּבּוֹדָאֵי אַתָּה פּוֹעֵל; וּמֵאֲז מוֹהֲרַנ"ת ז"ל רַק דְּבַר אֵת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא הַסְתַּפֵּל עַל שׂוֹם דְּבַר. אֵינִי צְרִיכִים לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים, אֲנִי צְרִיךְ לֹאמֹר אֵת אֲשֶׁר יֵשׁ לִי לֹאמֹר, לְדַעַת שֵׁיִשׁ אֱלֻקִּים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם, וּצְרִיכִים לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ. וּבְנִקְדָּה הַזֶּה צְרִיכִים לְהִלָּחֵב אֵת נַפְשׁ יִשְׂרָאֵל — לֹא לְהַכְנִס בְּשׂוֹם וּכּוּחִים, כִּי כָּל אֶחָד יִהְיֶה צוֹדֵק, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם תִּלְךָ בְּאִפְּן הַזֶּה — תִּצְלִיחַ בְּרַכָּךְ.

וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצִלָּךְ יְסוּד גָּדוֹל מְאֹד; כִּי בְּאַמַּת כָּלֵם שְׂבוּרִים, וְעַל מֵה וְלִמָּה לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים? ! הֲלֹא בְּזֶה נִכְנָסִים לְעַמּוֹת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׂחִבּוּי אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. הַסֵּמ"ךְ-מ"ם זֶה כָּלֵל הַטְּמָאָה, זֶה הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְּיֻקוּרְסוֹת, זֶה הַסְּפָקוֹת, עֲמַל"ק — גִּימְטְרִיָּה סֵפ"ק. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְדַבֵּר רַק בּוֹדָאוֹת. "וַיְבָרַךְ דָּוִד אֶת הַיְוָז"ה", אֹמֵר הָאֵר"י ז"ל, שְׁזֶה רָאשֵׁי תְּבוּת: וְדֹא"י. זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצֵלֵנוּ וְדֹאוֹת — שְׁעֲלֵינוּ לְבָרַךְ אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמֵה שְׂאָדָם אֹמֵר צְרִיכִים לֹאמֹר לוֹ: "אַתָּה צוֹדֵק, אֲבָל זֹאת תְּדַע, אֲשֶׁר לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינִי דְּבַר חָשׁוּב מְזֵה, וּמִטְהַר אֵת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּחוּץ".

וְכֵן רָאָה לְדַבֵּר בְּשִׁבְחַת הַמְּקוֹם, כִּי פֵה תְּהִיָּה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל. אֵף שְׂאֵנִי רוּאָה שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּחִשְׂאֵי עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת לְחַבֵּל, אֵף לֹא יוֹעִיל לוֹ, פֵּה תְּקוּם עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל! עִם סְבִלְנוֹת — נִנְצַח! אֵף, חַס וְשְׁלוֹם, לֹא לְנִגְעַ בְּצַפְרָן שֶׁל שׂוֹם יְהוּדִי, רַק לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא הָאוֹר שְׂשׁוּרָף אֵת כָּל הַקְּלָפוֹת.

רלד אָשר י"א ז – י"א ח בנחל

נא וְנא ראה לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים רַק מֵאֲמוּנָה,
מִהַתְּכִלִּית הַנְּצַחִית, מִגְרָסָה מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הנ"ל.

י"א ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂה בְטַבְתָּ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהַרְנִי תְּ
וַיֵּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנֶכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכוּ', זֹאת תִּדְעִי, אֲשֶׁר אֲשֶׁה בִּינָה
יְתָרָה נִתְּנָה לָהּ (נִדָּה מֵה:), וְאִם תִּנְהַג בְּחֻמְכָּה, תִּנְנוּט אֶת בֵּיתָה
בְּהַצְלָחָה, וְלֹא תִכְעִיס אֶת בַּעֲלָהּ, אֲלֵא תִצָּא לְקִרְאָתוֹ וְתִתְבַטֵּל לְפָנָיו,
וְתִתְחַשֵּׁב וְתִבִּין אוֹתוֹ, וְאִז כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים (מְשָׁלִי כו, יט), גַּם הוּא
יִנְהַג עִמָּה בְנֵעִם וּבְמֵאוֹר פְּנִים, וְהֵאֱוִירָה בְּבֵית תְּהִיָּה רְגוּעָה, סְבֻלָּנִית
וְשִׁמְחָה, וְהִילָדִים יִגְדְּלוּ בְרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְגוּפָם.

אודות שְׁאֵלְתְךָ וְכוּ', טְכַעַם הַבְּרִיא שֶׁל יְלָדִים שְׁמִשְׁתוֹבְכִים
וְקוֹפְצִים וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לִתֵּן לָהֶם לְהִתְפָּרֵק וְלֹא לְעִמֵּד כְּשׁוֹטֵר
עֲלֵיהֶם, לֹא לְהִתְרַגֵּז וְלִכְעַס עֲלֵיהֶם, וּמְכַל שְׁכֵן שְׁלֵא לְהַכּוֹתָם, כִּי
בְטוֹב יְכוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂה בְטַבְתָּ, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהַרְנִי תְּ
וַיֵּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיְזַרְח.

מִכְתָּבָךְ הַמְּלֵא מְרִירוֹת לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

הֶצְטַעַרְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַע אֶת גְּדֹל הַמְּשַׁבְּרִים שֶׁעָבְרוּ עָלַיךָ, עַד שֶׁנִּפְלַת בְּשֵׁאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, אַף זֹאת הֶהְכַּרְח לְךָ לְהִתְחַזֵּק, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מְאַמֵּין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תְּאַמֵּין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; וְלִכֵּן רְאֵה הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן, לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תַּחֲכָה כָּלֵל, אֲלֵא תֵאמַר שֶׁם אֶת הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהֵלִים, שֶׁהֵם הִתְקַוּוּן הַכְּלָלִי, וְתִשְׁפָּךְ נִפְשֶׁךָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל יִכְבֵּס אוֹתָךְ לְגַמְרֵי, וְתִהְיֶה אָדָם אַחֵר, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כָּל הָעוֹלָם הָיוּ מְשִׁתַּקְּקִים לְרוּץ לְשָׁם.

וּמִשָּׁם תִּסַּע לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְתִקְיָם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּחֲזֹר בְּשִׁמְחוֹת, וְתִמְצָא כְּלָה טוֹבָה, וְתִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְתִבְנֶה בֵּית מִשְׁלָךְ.

אַף זֹאת רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּפַעֲלֶךָ, כִּי בְּמָה שֶׁקְּלַקְלַת בְּזֵה תִרְאֶה לְתַקֵּן.

וְהַעֲקָר — תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּע כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא עִמָּךְ, אַתָּךְ וְאַצְלָךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּזֵה, אַף אַחַד לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. וְכָךְ אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן לג): מִי שֶׁחֲזֵק בְּאַמוּנָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו; וְלִכֵּן רְאֵה לְעַבֵּד הָעֲקָר עַל גְּקֵדָה זוֹ, וְיִכְפַּר לְךָ עַל הַכֵּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א ט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת, יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְמוֹהַרְנ"ת ז"ל הִתְשַׁמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֵלָה ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות שאלתך וכו', אצלי העולה על הכל "אשר בנחל", ועז
חפצי ורצוני שיידפסו כרך אחר כרך מזה, ולכן אפלו שיידפסו
בפעם הראשונה רק מעט, אבל אחר-כך נדפס עוד ועוד, אבל קדם
כל שיצא פעם אחת לאור, כי חבל מאד, שלא יעלם לי הכתב-יד.
ולכן מאד מאד רציתי שיידפסו כרך ועוד כרך. ובפרט שיש אנשים
החפצים לנדב על זה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתדפסו כרך אחר כרך, ותראו הרבה
ישועות והרבה נסים בביתכם, ושמחות הרבה מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א י.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת, יומא דהלילא דמוהרנ"ת
ז"ל ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי מִשְׁבּוּעַ שְׁעֵבֶר, אִךְ מִפְּאֵת טְרִדוֹתֵי הַרְבוּת
נִתְעַכֵּב עַד כֹּה.

נא ונא ראה להתחזק ולא להשבר כלל, ותהיה תמיד בשמחה,
והרגל עצמך לדבר תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין עוד דבר
חשוב יותר מלדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור הוא הצלחה
נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. ואם תהיה בר
דעת, לא תחמיץ זמנך היקר, וכמה פעמים ביום תבקש את
הקדוש-ברוך-הוא כל מה שאתה צריך, ואז תראה את גדל הישועות
שיעשה עמך הבורא יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"א יא — י"א יב בנחל רלו
י"א יא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ניחי, עשרה בטבת, יומא דהלולא דמוהרנ"ת
ז"ל ה'תשמ"ז.

שלום רב וכל טוב אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידידי היקר! העקר ראה להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא,
ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, ואז תראה אילו חיים נעימים יהיו
לך.

ראה לעזר עוד ועוד להדפסת "אשר בנחל", כי זה אצלי חשוב
יותר מהכל, ובזכות זה תראה ישועות רבות.

נא ונא ראה להרגיל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל
יום על-כל-פנים חמש דקות, ותספר את כל לבך וכל אשר עובר
עליך לפניו יתברך, אשר אין מעלה גדולה יותר מזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א יב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ניחי, עשרה בטבת, יומא דהלולא דמוהרנ"ת
ז"ל ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

מכתבך לנכון קבלתי.

נא ונא ראי להתחזק ולהיות בשמחה. וכאשר ראית עד כה נס,
תראי עוד הרבה נסים, העקר הרגילי עצמך לבקש כל צרכך רק
מאתו יתברך, ותקפיד על הצניעות, אשר היא היסוד והשמירה
לבת ישראל.

רלח אָשֶׁר י"א יג – י"א יד בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְתַחַת אֲשֶׁר סִבַּלְתָּ סֶבֶל גְּדוֹל מְאֹד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא חֶסְרוֹנְךָ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטּוֹב בְּיֹתֵר, וְיָבֹא עַל נְכוּן.

הַרְבֵּי לְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת עַל הַצָּרָה הַזֹּאת שֶׁנִּפְלְתָ לְתוֹכָהּ, שֶׁטָּמְנוּ לָךְ רֶשֶׁת וּמִלְכָּדֵת כָּזוֹ, וּבְנֵדָאֵי תִרְאֵי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה בְּמַהֲרָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

מִכְתָּבְכֶם לְנִכוּן קַבְּלֹתִי, וְשִׂמְחֹתִי בּוֹ כְּעַל כָּל הַיּוֹם.

זֹאת עָלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר הַתְּפִלוֹת שֶׁמִּתְפַּלְלִים אֶצֶל רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בְּרַ יוֹחָאֵי, עוֹלוֹת לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְגַם רַבֵּנוּ ז"ל כְּשֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָיָה לִילָה שָׁלֵם אֶצֶל רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בְּרַ יוֹחָאֵי וּבְכָה שֵׁם, וְגַם שָׂר וְרַקֵּד, וּבְנֵדָאֵי בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁאַתֶּם מְרַבִּים שֵׁם בְּתַפְלָה, תִּבְקְעוּ רְקִיעִים, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת בְּכָל־לַיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ.

אֲשֶׁר י"א טו בַּנְחָל רַלְט

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחְזִיק מְעַמְד, וְתַהֲיֶה אָף שְׂמַח, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

רָאָה לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית בֵּינֵיכֶם, וּכְמֵאמָרָם ו'ל (יְבָמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגֹפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אָהְלֶךָ"; וּבְזִכּוֹת שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, יִהְיֶה שְׁלוֹם גַּם בְּתוֹךְ הַמְּשֻׁפָּחָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק בְּכֶם.

עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר נַפְשְׁכֶם, שְׂיִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם הַשְּׁלוֹם, וְאֵל תִּרְיִבוּ זֶה עִם זֶה, וְאִזּוּ נִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְכֶם, וְתַהֲיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי כְּשִׂישׁ שְׁלוֹם-בֵּית — הַפְּרִנְסָה מְצוּיָה, אָף כְּשִׂישְׁנָן מְרִיבוֹת, יֵשׁ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, צְרוֹת. וְלִכֵּן עֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְחֻזַּק זֶה אֶת זֶה, וְאִזּוּ טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א טו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה שְׁנַתֵּן לָךְ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ, וְתַקְפִּיד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר רָבֵנוּ ו'ל הַזְּהִיר עַל כֶּף מְאֹד (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד).

וְכֵן תִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וַרְשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים כָּל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְתַהֲיֶה עַל זֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מְדַרְשׁ תְּנַחֲוּמָא וּמְדַרְשׁ רַבָּה, וְאִם תִּזְכֶּה לְסִימָם בְּכָל שָׁבוּעַ, תַּהֲיֶה הַכִּי מְאֲשֹׁר, וּכְבָר לֹא תַצְטַרְךָ לְסַפֵּר

מוסר. וכיום יש מדרש רבה מפרש ומבאר, שיכולים להבין את כל הלמוד.

ועל כלם — תלמד הרבה הלכה, כי זה נחונן מאד לידע פיצד להתנהג.

אל תהיה בטלן, בכל יום לומדים אנשי שלומנו דף היומי, שב בצותא עמהם ותשמע השעור, ואף אם החסרת אל תפל ברוחה, אלא תמשיך בדרך שאותנים בו היום הזה, ולמוד התורה יזכה אותך, ויביא לך פרנסה ובטחון עצמי, ושאר מיני טובות.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאשתך תלד בנקל, והכל יעבר כשורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א טז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יחסי, י"א טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמח מאד בשמחה עצומה, ולשמח את אשתך, ואז כל ביתך יהיה בית אחר לגמרי.

עלינו לשמח במאד מאד, שאנו יודעים מרבנו ו"ל, כי מה היינו עושים בלי רבנו ו"ל? ! הוא מחזק אותנו, מעודדנו ומשמחנו. ולכן עלינו להתמיד מאד בספריו הקדושים.

על-כן עשה לך קביעות בכל יום, ללמד שיחות-הר"ן וחי"י מוהר"ן, שהם היו השיחות חלין של רבנו ו"ל, ומוהר"ן ו"ל אמר, שכל מה שהשיג מרבנו ו"ל, היה רק על-ידי השיחות שלו. ולכן ראה להתמיד בהם הרבה מאד, עד שתהיה בקי בזה בעל-פה.

אֲשֶׁר י"א יז — י"א יח בְּנַחַל רמא

וכן ראה לעשות לעצמה שעור כסדרן ב"אוצר הקונטרסים",
אם תוכל ללמד כל יום קונטרס, יהיה לך חזוק כזה, שתוכל לחזק
אלפי אלפים נשמות.

רק חזק נאמץ, ואל תירא ואל תחת כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א יז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראי לחזק את בעלך, ואם תחזקי אותו, גם לך יהיה
חזוק. ובאמת הבעל עובר הרבה לחצים ומתחים, ולכן הוא נמשך
לעצבות, ואם זוכה לאשה המתזקת ומעודדת אותו — זו הגאלה.
כי כתוב בעת הגאלה (ירמיה לא, כא): "נקבה תסובב גבר", שזו
בחינה (זהר ח"א רנז), שהאשה תחזק את הבעל, ולכן אל תחפי
שהוא יתן לך תשומת לב, אלא עשי זאת את בעבורו, ואז בודאי
תראי שישב לך מאור פנים ויחס נאות, ותחיו באהבה, אחוה,
שלום ורעות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א יח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב אל ... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי.

מה אמר לך, ידידי היקר! גדל הזכות שיש לך, שאתה עוזר להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם — אין לשער כלל, ובעבור זה בעצמו עליך להיות בשמחה עצומה. ואף שאני יודע שעובדים עליך כל-כך הרבה משברים וגלים, אף יש לך חלק בהדפסת "אשר בנחל", אשר הספרים הללו מצילים נשמות ישראל, ועוד יצילו מליוני נשמות, ולכן ראה להתחזק במאד מאד, ותמיד יהיה לך חלק בזה, ותגיה את הספרים שלא יפלו בהם טעויות כלל וכלל. ובזכות זה יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא לנחת מכל ילדיך.

אף זאת ההכרח לך להתחזק במדת השמחה, והרגל עצמך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא בכל יום חמש דקות רק על נקודת השמחה: "רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה, רבנו של עולם, זכני להרגיש אותך, רבנו של עולם, זכני להכלל בך, רבנו של עולם, אני אוהב אותך מאד, הוציאני מכל העוונות והרהורים", וכך תבקש בכל יום, וילבסוף תהיה בודאי אדם אחר לגמרי. אשרי מי שמחזק את עצמו בדרך זו.

ראה לעזר שידפס כרך אחר כרך "אשר בנחל", כי מה אתה היית עושה בלי "אשר בנחל"?! ולכן זה צריך לחזק אותך לעזר להדפסה, ותדרבן עוד כמה מאנשי שלומנו, שכל אחד ינדב בעבור זה, כדי שידפס על-כל-פנים חמש-מאות בהתחלה, כי ברגע שידפס פעם אחת, אחר-כך זה ידפס ויחזור וידפס עד ביאת הגואל צדק, ואז יראו מעלת "אשר בנחל". כי כשיבוא משיח אז יהיה ענין אחר לגמרי, וידעו מה זה "אשר בנחל". ולכן ראה לרתם עצמך לעזר לענין זה, כי יש לנו להדפיס עוד מאות כרכים וכו', ותכל שהמכתבים ילכו לאבוד, אבדו לי כבר כשלושת אלפים מכתבים, ותכל מאד, וגדל צערי — מי ישורנו, בכך ראה להטות שכם וכתף לזה, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"א יט בַּנְחַל רמג
י"א יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גַּרְם יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֹל הַזְכוּת הַזוּ, שְׁאַתֶּם מְפִיעִים אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקַרְבִים יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְרַגַע שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, אֲזוּ יַעֲזֹבוּ אֶת שְׂאֵר הַבָּלִים וְהַבְּלִי הַבָּלִים, אֶת כָּלֵל הַשְּׂנֵאָה וְהַקְּנֵאָה. וְלִכֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻמְקָה חוּצָה.

נָא וְנָא הַגִּידוּ דְבָרֵי אֱלוֹ לְכָל חֲבָרִיכֶם, אֲשֶׁר אִם בְּרִצּוֹנֶם לְבַטֵּל אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה, שְׂיִרְאוּ לְהַפִּיץ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְלִבֵּל תְּהִיָּה לָהֶם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי זֶה פְּקוּחַ נִפְשׁ מִמָּשׁ. מְכָרְחִים עֲכָשׁוּ לְהַחְזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, וְאִם נַעֲשֶׂה כֵּן, יַחְדְּלוּ כָּלֵם מִכָּל הַשְּׂטִיּוֹת, וְלֹא יַחֲנַפוּ אֶת הַגּוֹיִים, אֲשֶׁר הֵם מִמִּילָא שׁוֹנְאִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִשְׁלִימוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם, וְכִמוּ שְׂאֵמֵר רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: הֵלְכָה הִיא בְּיָדוֹעַ שְׂעֵשׂוּ שׁוֹנְאֵ לִיעֶקֶב (סְפָרֵי בְּהַעֲלוֹתָד ט, י); הַגּוֹיִים מְסַתְּפִלִים עַל יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי שֶׁל קְנֵאָה, כִּי הֵם יוֹדְעִים שֶׁהֵם בְּשֶׁקֶר גְּדוֹל מְאֹד, וְרוֹאִים שְׂעַם יִשְׂרָאֵל חֲזָקִים בְּאִמּוֹנָה, וּמְנִיחִים תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְחֻמְקֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ו.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כח, י): "וַיִּרְאוּ מִמֶּנּוּ" — אֱלוֹ תְּפִלִּין שְׂבַרְאֵשׁ, מְלַמֵּד שְׂכַשְׂעַם יִשְׂרָאֵל מְנִיחִים תְּפִלִּין, הַגּוֹיִים מִפְּחָדִים מֵהֶם.

וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לָזֶה הָעוֹלָם לְקָרֵב אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאִסּוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק תְּזַרְיֵמוּ חוֹבְרוֹת וְקוֹנְטֵרְסִים וְסִפְרִים, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂכָל עַם יִשְׂרָאֵל יְשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה, וַיִּקְבְּלוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וַיִּקְיִם: "לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדִי", שְׂיִכְפִּירוּ הַבְּנִים

את בוראם, "ומלאה הארץ דעה את הונו"ה במים לים מכסים"
(ישעיה יא, ט).

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א כ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה להיות בשמחה, ואם תהיה בשמחה, יהיה לך
שלום-בית אמתי. השתדל להיות ותן גדול בביתך, ולדון את
אשתך לכהן זכות, ואל תסתכל על שום השפלות שמשפילה אותך,
כי הכל לכפרת עוונות.

העקר להיות כל-כהן שמחים שאנחנו דבוקים בהקדוש-ברוך-
הוא. ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל?! הלא היינו נאבדים לגמרי.

ולכן עשה לך שעור בכל יום בשאלות ותשובות "אשר בנחל",
אשר כל מכתב ומכתב נכתב רק בעבורך. התחזק ביתר שאת וביתר
עז, ותצא מעצמך.

וכן עשה לך שעור ב"אוצר הקונטרסים", אשר כל קונטרס
וקונטרס יחיה אותך.

ומי יתן שתוכל ללמד עם אשתך בקונטרסים השייכים לשלום-
בית, ואז תראה איזה נעם וערבות יהיו מנת חלקכם, והקדוש-ברוך-
הוא יתן לכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, והשלום יהיה
שרוי בתוך ביתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"א כּא בַּנְחַל רְמָה
י"א כּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִיחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! זֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עֲלֶיךָ, הֵן רַק מִפְּעֵאת שְׂאֵתָה נִמְשָׁף אַחַר עֲצָבוֹת וְדִפְאוֹן; הֵיּוֹת שְׁחָטָאת הַרְבֵּה בַּפְּגָם הַבְּרִית, זֶה הַכְּנִיס בְּךָ מְרִירוֹת וְדִכְדוּף. וְלִכֵּן הַחוֹב הַמִּנְחָ עֲלֶיךָ לְמַסֹּר נִפְשְׁךָ לַהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ כְּתוֹב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א' טז, כז): "עֲזֹ וַחֲדָוָה בְּמִקוּמוֹ"; וְלִכֵּן רְאֵה לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם עַל נִקְיַת הַשִּׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד בְּכָל דְּרָכֶיךָ. וְכַמוֹבֵא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב'): מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד — הוּא מַצְלִיחַ; וְעַקֵּר הַהַצְּלָחָה — שִׂיְהִיָּה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, וְרְאֵה לְעַבֵּד עַל כָּף מְאֹד מְאֹד, וְכֵן שִׂיְהִיָּה לְךָ שְׁלוֹם מִבְּחוּץ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הַבְּזִיוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים שֶׁהֵם מִנַּת חֶלְקְךָ, כִּי זֶה עַקֵּר תְּקוּנָךְ עַל כָּל אֲשֶׁר עֲבַרְתָּ; כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלָיו, וְשׁוֹלַח לוֹ 'קְלָבִים' הַנוֹשְׁכִים אוֹתוֹ, שְׂאֵלוֹ הֵם הַעֲזִי פְּנִים הַמְּדַבְּרִים עַל הַצְּדִיקִים, וְלִכֵּן אֵל תְּשִׂים לֵב לְכָל זֶה, רַק חֲזֹק וְאַמֵץ.

נָא וְנָא הַרְגֵל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר כָּל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִשְׁפֹךְ אֶת כָּל לִבְךָ וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

וְכֵן רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוֹם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כְּדֵי שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוֹם. וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה יִזְכְּךָ אֶת נִשְׂמָתְךָ.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי גְּדוּל כְּזֶה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתוֹ יֵשׁ לָנוּ תְּקוּן עַל הַכֹּל.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזַּק אֶת בְּעֵלְךָ, וּכְשֵׁאֲשֶׁה מְחֻזָּקַת וּמְעוֹדְדַת
וּמְשֻׁמַּחַת אֶת בְּעֵלְךָ — גַּם לָהּ טוֹב, אֲךָ כְּשֶׁהִיא מוֹצִיאָה עֲצָבִיהָ
עָלָיו, גַּם הִיא יִנְהַג כְּלַפִּיָּה בְּתַקִּיפוֹת, וְהֶאֱוִיְרָה תַּהֲיֶיהָ עֲכוּרָה בְּבֵית.
וְלִכְּנֵן הִי פַקְחִית, וְרְאֵי לְבַטֵּל עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי אֵלָיו, אֲשֶׁר כָּךְ אָמְרוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה
— הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלְהָ; וְתַשְׁמַחִי וְתַעוֹדְדֵי וְתַחֲזָקֵי אוֹתוֹ, וְאֵז תִּרְאֵי
אֵיזָה בְּעַל טוֹב יֵשׁ לָךְ, וְתַחֲיֵי בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

נָא וְנָא הַרְגִילִי עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְתַפְּלַת הָאִשָּׁה בּוֹקְעַת רְקִיעִים, וּבִפְרָט בְּעַת
הַדְּלָקַת גִּירוֹת שְׁבַת-קִדְשׁ, אֲשֶׁר אֵז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוּל בְּשָׂמִים.

הַדְּלִיקֵי שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְאַרְבָּעָה גִירוֹת שֶׁל חֶלֶב,
וְתַבְּקֵשִׁי אֵז עַל עֲצָמָךְ וְעַל בְּעֵלְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם פְּרִי
בְּטֶן בְּקָרוֹב.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְּפָסָה, וְתַשׁוּאוֹת חֵן
לָךְ עַל כָּךְ.

אֲשֶׁר י"א כד בַּנְחָל רמז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיד, וְתִזְכֶּה לְהַרְבֵּה נִכְדִים, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּלֶם, וּבִזְכוּת הַצְּדָקוֹת שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְתַּח לָּךְ שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, וְתִהְיֶה לָּכֶם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה — אֵתָה וְאַשְׁתָּךְ, וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת מִתּוֹךְ נַחַת וְאַשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִיחֵי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְנִצְטַעֲרֵתִי מְאֹד לְשִׁמְעַת מִכָּל הָעוֹבֵר עָלַיךְ.

רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רו), שְׁכָל זְמַן שְׁשׁוּמְעִים אֶת הַקּוֹל שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֵת קוֹל הַצְּדִיק, אֵין יְכוּלִים לִפְלֹ, וְאַפְלוּ אִם נוֹפְלִים, יְכוּלִים לְחֹזֵר, וְתָמִיד יֵשׁ פֶּתַח לְשׁוֹב; וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט' קיב), עַל מֵאֲמָרָם ו"ל (שְׁבַת קד): הֵבֵא לְטָמֵא פּוֹתְחִין לוֹ; תִּכְרַף כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל לְטָמְאָה, כְּבָר פּוֹתְחִים לוֹ פְּתָחִים אֵיךְ שְׂיִכּוֹל לְצַאֵת.

וְלִכֵּן חֹזֵר לְבֵיתְךָ, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְכָבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי ז'): "לְשִׁמְרָךְ מֵאִשָּׁה זָרָה וּמִנְכָרְיָהּ, אֲמַרְיָהּ הַחֲלִיקָה" וְגו', אִשָּׁה זָרָה יֵשׁ לָהּ דְּבוּרִים שְׂיִכּוֹלָה לְפַתּוֹת בָּהֶם מְאֹד מְאֹד, פְּעַם בַּחוּץ וּפְעַם בְּרַחוּבוֹת, וּבְכָל פְּנֵה תְּאָרֵב וְגו', וְהוֹלְכִים אַחֲרֶיהָ כְּצֵאֵן לְטַבַּח; וְלִכֵּן אֵף שֶׁנִּפְלְתָ וְיִרְדַּת וְנִשְׁלַכְתָּ בְּמִקּוֹמוֹת יְרוּדִים מְאֹד, עֲזֹב הַכָּל אַחַר גְּוָךְ, וְהִתְחַל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, שׁוֹב לְבֵיתְךָ — זֹו אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אֵתָה מֵאֲמִין שְׂיִכּוֹלִים לְקַלְקַל, תֵּאֲמִין שְׂיִכּוֹלִים לְתַקֵּן; אָדָם עֹשֶׂה

טעיות בחיים, אף העקר לחזר בו, ולא לשוב עוד לאולתו, וכל זמן שהגור דולק יכול לתקן.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתקח עצמך בידיך, ותתחיל התחלה חדשה. והיה כדאי מאד, שתלמד את פרק ז' במשלי, ששם מדבר שלמה המלך ומתחנן: "בני, שמר אמרי, מצוותי תצפן עמך" וכו', ומזהיר את האדם לבל ילך שולל אחר פתויי היצר הרע, ואל ירעה בשדות זרים, שדה מוקשים, אשר סופן אבדון.

זאת תדע, אשר העולם הזה מלא נסיונות קשים ומרים, ותאוות רעות ומגנות; יש בני אדם שרואים כסף ויוצאים מדעתם, והם אכילי תאות ממון, עד שכל הראש שלהם מנח — איך מרויחים עוד ועוד, וחוסכים וחוסכים, ולכסוף נפטרים, והכסף איננו מלנה אותם. יש בני אדם שרואים אכל, ואינם יודעים את נפשם מרב תאות אכילה, ותאבונם גדול פזאב וכדב. ויש בני-אדם, שרחמנא לצלן, נגועים בתאות נאוף, וכל הראש שלהם מנח בזה, ורחמנא לישזבן, אשר באמת הכל דמיון אחד גדול.

ולכן ראה לצאת מתאונתך הרעה, ותתחיל התחלה חדשה, וראה לדבק את עצמך בהקדוש-ברוך-הוא, ולדבר הרבה אליו יתברך, ולחשב רק ממנו יתברך, ולהחדיר בתוכך את הבורא יתברך שמו, ואז היית טועם מה זה טוב, וכמו שאמר דוד המלך (תהלים קמה, ט): "טוב הויה"ה לכל ורחמיו על כל מעשיו"; הקדוש-ברוך-הוא בעצמו נקרא טוב, והטוב של הקדוש-ברוך-הוא זה האור שלו, ומי שרק מדבק עצמו בו יתברך, פבר אינו רוצה את כל השטיות הללו, לא מענין אותו כסף, ולא אכל ולא תאות נאוף, ומה שהוא צריך — יקבל.

הנה נתן לך הקדוש-ברוך-הוא אשה טובה, אשה משפלת, אשר היא מסורה אליך במאד מאד, ומדוע לא תהיה שמח בחלקך?!

נא ונא ראה להניח בכל יום תפלין, אשר חכמינו הקדושים אומרים (מנחות מד.): כל המניח תפלין — זוכה לחיים; מה זה

חיים? חיי רוחניות. כמה זמן אורף לך להניח תפלין?! וגם זאת כבר אינך מקיים?! ראה להיכן עלולים להדרדר. כמו־כן תשמור עצמך מאד מה אֵתָה אוֹכֵל, שִׁיהֶיָה כָּשֶׁר בְּתַכְלִית הַכְּשָׁרוֹת וּבִפְרָט בָּשָׂר, שִׁיהֶיָה בְּהֶכְשֶׁר שֶׁל בֵּית־דִּין צָדֵק הַיְדוּעִים לִירָאִים וּשְׁלָמִים, כִּי כִּיּוֹם מוֹפֵץ בְּכֹל מְקוֹם בָּשָׂר גְּמָלִים וּשְׁפָנִים, נִקְנִיק סוּסִים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאִם אֵין נִזְהָרִים, מְפַטְמִים עֲצָמָם בְּכָשֶׁר פְּגוּלִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּשִׁלְמוֹת. כְּתוּב: "וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ", שׁוֹאֵל עַל זֶה הַזֵּהָר: וְכֹל הָעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ?! אֲלֹא "וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ וּבָא", כֹּל הָעוֹלָם רַק שׁוֹמְעִים וְאִינֶם מְקַיְמִים, אֵךְ יְתָרוֹ שָׁמַע וְקִיַּם. וְלִכֵּן לֹא דִי שְׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ דְּבָרִי, אֲלֹא רָאִה לְהַכְנִיסֶם עִמָּךְ בְּלִבְךָ, וְשׁוֹב לְבִיתְךָ, וְתַחֲיָה עִם אֲשֶׁתְךָ בְּאַהֲבָה וּבְשִׁלוֹם, וְתַחֲיִי חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א כה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה שְׁלוֹמְךָ, וּמַה טוֹבְךָ, וּמַה שְׁמַחְתָּךְ — זֹאת עָלֶיךָ לְשָׂאֵל אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם. כֹּל בִּקְרָה כְּשֶׁאַתָּה קָם, תִּשְׂאֵל בֶּן אֶת עֲצָמְךָ.

רָאִה לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ בְּמֵאֵד מְאֹד, שְׁזַכִּיתָ לְהַתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, מַה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל? הֲלֹא הֵייתָ עֹדֵין רֶגֶק, וְהִיָּה עוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר. וְהִנֵּה חָנַן אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַשָּׁה טוֹבָה, רָאִה לְמַסֵּר נַפְשְׁךָ לְכַבְדָּהּ וּלְיִקְרָהּ מְאֹד.

וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֶךָ מִרְאִיוֹת אֲסוּרוֹת, אֲשֶׁר עַל זֶה אֲתָה צָרִיךְ הִרְבָּה לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁמֹר אֶת הָעֵינַיִם

שְׁלִי". רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיף לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׂכֵל שֵׁשׁ בְּכָל דְּבָר, עַל הַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת שֶׁמְחִיָּה אֶת כָּל הַדְּבָר, וְאִזּוּ לֹא יִהְיוּ לָךְ שׁוֹם הַרְהוּרִים, וְלֹא תִצְטָרֵף לְהִסְתַּפֵּל עַל גִּשְׁמִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. בְּרַגַע שְׂאָדָם דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינּוּ צָרִיף לְהִסְתַּפֵּל דְּרַף הַחֲלוּנוֹת מֵהַ קוּרָה בְּבַתִּים אַחֲרִים, אֶלָּא מְרַצָּה בְּחֶלְקוֹ, בְּבֵיתוֹ — זֹו אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנַתֵּן לוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַעֲקֹר רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, מִשְׁנָה — כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזָה שׁוֹרֵף אֶת הַיִּצָּר הַרַע לְגַמְרִי, וְעַל כָּלֵם — דָּף הַיּוֹמִי, אֵיזוֹ זְכוּת הִיא זֹו, אֲשֶׁר זֶה יִצְיִלָּךְ מִכָּל הַעֲבֻרוֹת. וְהַעֲקֹר תִּתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּהֲיָה שְׂמַח, כִּי אִם תַּהֲיָה שְׂמַח, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ט), הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִפְּגַם הַבְּרִית.

גַּם רָאָה לַעֲשׂוֹת לְעֶצְמָךְ שְׁעוֹר בִּ"אֲשֶׁר בַּנְחַל", כָּל יוֹם תַּעֲיִן בְּכַמָּה מִכְּתָבִים, וְשֵׁם תִּרְאֶה דְּבָרִים יְפִים שְׂיִחְזְקוּ אוֹתָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א כו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְּתָבְכֶם, וְגִדַּל צְעָרִי — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

זֹאת תִּדְעוּ, אֲשֶׁר הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִרְאוֹת כְּבוֹד וּמְאוֹר פָּנִים לְבַעֲלָהּ, וְאִם הֵיית מְסִבִּירָה לוֹ פָּנִים וּמִיַּקְרַת אוֹתוֹ, הִיָּה טוֹב לוֹ בְּבֵית, וְלֹא הִיָּה מְחַפֵּשׁ תַּחֲלִיף. אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע שְׂאֵת מִתְּפָרַצַת עָלָיו, נִכְנָס בּוֹ דְּפֹאוֹן, אֲשֶׁר מְבִיא לְעֶצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּשְׂגִיוֹנוֹת; כִּי כָּל שְׂגִיוֹנוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם בָּאִים מִחֲמַת הָעֶצְבוֹת, וְהָעֶצְבוֹת בָּאָה

אֲשֶׁר י"א כז בַּנְחַל רנא

מֵהָאֵשָׁה, כְּשֶׁהִיא מְכַנִּיסָה אֶת הַבְּעַל בְּלֶחֶץ, הוּא מִתְפָּרֵץ וּבוֹרֵחַ. לָכֵן רְאִי לְחִזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשִׁמְחוֹ, וּלְתַן לוֹ הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת-לֵב, כִּי כְּמוֹ שֵׁשׁ נְשִׁים הִזְקוּקוֹת לְהַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, כְּמוֹ-כֵן יִשְׁנֶם גְּבָרִים הִזְקוּקִים לְחִזּוֹק רַב וּלְעִדּוּד וַיַּחֲס מִיַּחַד.

וּלְכֵן אֵינְכֶם מִתְגַּרְשִׁים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, לֹא אֶתֶן שְׁתִּתְגַּרְשׁוּ, אֲנִי בְּאֵתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְחַתֵּן וּלְהַצִּיל בְּתִים מֵהָרִס וּחֲרָבָן.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ל'): מִי שֶׁמְזַנֶּה — אֲשֶׁתּוֹ מְזַנֵּית עָלָיו; לֹא בַחֲנָם שְׁקוּרִים לָכֶם מְקָרִים כְּאֵלוֹ; אֶת הַלְכָתְּ בְּדַרְכִּים עֲקֻלְקָלוֹת וּבְמִקְוֹמוֹת מְגִנִּים שְׁלֹא הַצְּרַכְתָּ לִילָף, וּמִזֶּה בָּא, שְׁגָם בְּעֻלְף הַלֵּף לְמִקְוֹמוֹת שְׁלֹא הָיוּ צְרִיכִים, וְאִם-כֵּן שְׁנִיכֶם צְרִיכִים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה וּלְעִזּוֹר זֶה לְזֶה.

רְאִי לְחִזּוֹר לְבְּעֻלְף, פִּתְחֵי אֶת הַדְּלֵת בְּעִבּוּרוֹ חֲזָרָה וַיַּחֲזוֹר, וַיִּהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וַיֵּרְאוּ לְסִלַּח זֶה לְזֶה, וּלְפַיֵּס זֶה אֶת זֶה, וּלְהַשְׁמֵר מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה מְקַטְטוֹת וּמְרִיבוֹת.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֶּן זָכָר, וַיִּקְרָא עַל שְׁמִי, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסִדְר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַ שְׂיִשׁ לְךָ הַתְּעוֹרְרוֹת, אֲךָ רְצִיתִי מְאֹד שֶׁהַתְּעוֹרְרוֹת הַזֹּאת תִּכְנֶס בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִתְרַחֵק מְאֹד מִחֲבָרִים רָעִים הַעוֹסְקִים בְּסַמִּים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. זֹאת תִּדַע, אֲשֶׁר הַסֵּם שׁוֹרֵף אֶת תְּאֵי הַמַּחַ, וּכְבֵּר לֹא זוֹכִים לְחַשֵּׁב טוֹב.

וְלָכֵן כָּלֶךְ מִדִּרְכֵי הַרְעָה, וְעִשָּׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהִכְנִס אֶת
עֲצָמָךְ אֶל הַקְּדוּשָׁה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד, וְכָל
הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אוֹר אֵין סוֹף, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהַשְׁיִיגוֹ. וּמוֹבָא
בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ, שֶׁהָאוֹר שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִיר; אִם הֵייתָ טוֹעֵם
אֶת טַעַם עֲרֵבוֹת זֵיו הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, לֹא הֵייתָ רוֹצֵה לְעֻזְבוֹ לְרָגַע.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ אִשָּׁה
טוֹבָה וְיַלְדֵי חֶמֶד, רְאוּ לַחַיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית. אִךְ
בְּרַח לְךָ מִסַּמִּים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲשֶׁר הֵם סַם הַמּוֹת, וְשׁוֹרְפִים אֶת
תְּאֵי הַמַּח, עַד שֶׁאֵין יְכוּלִים לְחַשֵּׁב אַחֲרֵי-כֵן מְאוּמָה.

רַק חֲזֹק וְאַמֵץ, וּרְאֵה לִהְיוֹת שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, וּתְחַזֵּק
וּתְעוֹרֵר גַּם אֶת אַחֲרִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֶלָה אֶל ... נְרוֹ וַאֲוִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְעַבֵּד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִשְׁמַע כְּלֵי
זְמֵר לְרַב, הַיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת קַסְטָה וְלִשְׁמַע שִׁירִים מִתַּף, נְבִיל, כַּנּוֹר
וְעֶגְב, וְזֶה יִגְבִּיָה אֶת רוּחְךָ.

הַיְסוּד בַּיְהוּדוֹת — לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּכְשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, אֵין לוֹ
מֵה לְאַבֵּד בְּזֵה הָעוֹלָם. בְּאַתָּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּעֵבוֹר תְּכָלִית, וְתִצֵּא מִזֶּה
הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל תְּכָלִית. וְלָכֵן כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה פֹּה, רְאֵה לִהְיוֹת שְׂמֵחַ
מְאֹד, וְלֹא לְהִכְנִס בְּלַחְצִים וּבְמַתְחִים.

רְאֵה לְמִצַּא חֲבָרִים טוֹבִים, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּעֵבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ אֶהְבַּת חֲבָרִים.

נא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם,
פָּרָק מִשְׁנִיּוֹת אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים וְכוּ', דָּף גְּמָרָא בְּבָלִי, דָּף גְּמָרָא
ירוּשְׁלָמִי, פָּרָק תּוֹסֵפְתָא, פָּרָק רַמְב"ם, סִימֵן טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, וְלֹא
בְּפַעַם אַחַת, אֲלֵא מְעַט וְעוֹד מְעַט, מִסְתַּכְּלִים לְשָׁמַיִם, מְכִירִים אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ פֶּה עַמְנוּ, אֶתְנוּ וְאַצְלָנוּ, וּמְדַבְּרִים
עִמוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב יוֹתֵר מִזֶּה.

וְלִכֵּן מַה יֵּשׁ לְהִיּוֹת מְמַרְמֵר וּמְאֻכָּזֵב?! הֲלֹא הִבְעַל-שֵׁם-טוֹב
הַקְּדוּשׁ זי"ע אָמַר פַּעַם: עוֹלָם, עוֹלָם, אוֹי לְמִי שֶׁנִּמְצָא בָּךְ, עוֹלָם,
עוֹלָם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינוֹ מְכִיר אוֹתְךָ; וּבְדַבְּוּרִים אֵלוֹ יִשְׁנֶה עִמְקוֹת
גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי אָדָם יְכוּל לְהִסְתַּוְּבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם וְלֹא לְהִיּוֹת בְּזֶה
הָעוֹלָם, כִּי מֵאַחֵר שְׁרוּצָה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַכִּי
מְאֻשֶׁר, וְאֵינוֹ צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, רַק אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ!
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְזוֹכֵר כִּי אַתָּה נִשְׁמָה מִמְנוּ יִתְבָּרַךְ,
וְלֹא מִבְּשָׂר וָדָם, אֲשֶׁר בְּשָׂר וָדָם לֹא יִבִּין אוֹתְךָ בְּשׁוּם אִפְּן. בְּגִי-אָדָם,
אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימֵן ז'): הֵם חַיִּיּוֹת טָרֵף, כִּי מִי
שֶׁאֵינוֹ דְּבוּק בְּבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הוּא נִדְמָה כְּחַיֵּית טָרֵף, אֵין לוֹ שׁוּם
הַתְּחַשְׁבוֹת בְּזוּלָת, וְשׁוּם מוֹסְרִיּוֹת כְּלַפְּיוֹ.

וְלִכֵּן אַל תִּסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, תִּתְבּוֹנֵן עַל עֲצָמְךָ. וְאַנִּי מְקוּהָ
מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ, וּבְקָרוֹב מְאֹד
תִּתְחַתֵּן, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשֶׁר בְּחַיִּים. רַק אַל תִּתְיַאֵשׁ, בְּמַצָּבִים הַכִּי
קָשִׁים הַהִכָּרַח לְהַחְזִיק מְעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל, הֵן אֶמֶת שֶׁהַחַיִּים
אֵינָם קָלִים כָּלֵל וְעֵקֶר, עַל כֵּל אֶחָד עוֹבֵר מַה שְׁעוֹבֵר, אֲבָל אֲשֶׁרִי
הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְשִׁחַק מֵהַכֵּל, וְלֹא לְהַכְנִס בְּמַתַּח וּבְלַחֲצֵן, לֹא כְּדַאי
כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה לְדַאֵג בְּשִׁבְלֵוֹ, אֲלֵא הָעֵקֶר לְקַחַת הַכֵּל בְּנִגְלָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְעַט
שְׁמַח, מְעַט לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְעַט לְלַמֵּד וְכוּ'. וְאֵם
יְכוּלִים לְהִיּוֹת הִרְבֵּה בְּשִׂמְחָה — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַשְׂמִיחָה
מְצַמְצֶמֶת אֶת הָאָדָם. וְהִיּוֹת שְׂבִטְבַּעַף עֵקֶשׁן אַתָּה, רְאֵה לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן

בנקדת השמחה, שתהיה כל־כך שמח, כי מה יש לך להפסיד בזה העולם?!

ואל תהיה קטן בעיניך, למה תאמר שאתה שוטה?! למה תשפיל את עצמך?! למה לך לשנא את עצמך?! אלא תחיה את עצמך עם כל נקדה טובה שיש בך, ואז תצליח בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א כט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ניחי, י"א טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זאת עליך לינע, אשר אסור להלחין בחורים, שילמדו אפלו קצת, ואם אינם מסגלים — שינוחו, כי רבוי הלמוד יכול להביאם, רחמנא לצלן, להתפוצצות עצבים. וצריכים להחדיר בהם העקר שיהיו שמחים ועליונים. כי אם אדם שמח, על־ידי־זה מחו מתרחב. וכמו־בא בדברי רבנו ז"ל (לקויט־מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): כשאדם שמח זוכה לישוב הדעת, ויודע איך להוליך את מחשבתו. כי כשאדם בעצבות — המחין מצטמצמין, ואינו יודע איך לחשב, אבל כאשר אדם שמח, יש לו ישוב הדעת. ורואים זאת בחוש, כשאדם שמח, יודע לשית עצה לנפשו, ולהפך — להפך. ולכן מחשב"ה — אותיות בשמח"ה. אם אדם תמיד בשמחה, הוא בן חורין, ויש לו גדלות המחין.

ולכן אסור להלחין את הבחורים, שההכרח להם ללמד כך וכך, אלא להחדיר בהם דבר אחד — אתם מכרחים להיות שמחים, ולרקוד כל יום מרב שמחה, ולהכניס אורה של שמחה בתוך הישיבה. ולדבר ממצלת הלמוד, שאדם ידע מה זה ללמד משניות, מה זה לסיים ש"ס: בבלי, ירושלמי, תוספתא, מה זה לסיים רמב"ם,

אֲשֶׁר י"א כט בַּנְחַל רנה

טור וְשִׁלְחַן עָרוּף, אָבֵל לֹא לְהִכְרִיחַ, שְׁמִכְרָחִים לְלַמֵּד כָּךְ וְכָךְ פְּרָקִים, כָּךְ וְכָךְ דְּפִים, מִכְרָחִים רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמִכְרָחִים לְמוֹת, וּמִלְבָּד זֹאת אֵין מִכְרָחִים שׁוּם דְּבַר. מִכְרָחִים לְמוֹת — אַף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, וְלֹא תוֹעִיל לוֹ שׁוּם חֲנֻפָּה וְכוּ' וְכוּ', הוּא יִצְטָרֵף לְהִיּוֹת גּוֹסֵס וְנֵת, וְתִצָּא נִשְׁמָתוֹ, וְיִכְנִיסוּהוּ בְּקֶבֶר וְיִכְסוּהוּ בְּעָפָר — זֶה מִכְרָח. אָבֵל כָּל זְמַן שֶׁהוּא חַי, הִהְכַּרְחַת לוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁהוּא יְהוּדֵי הַמֵּאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִרְגִיל עֲצָמוֹ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם וּלְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְכִדְבָרֵי הַנְּבִיא: "שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם, וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים". הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִיר אֶת הַשֶּׁמֶשׁ בַּיּוֹם וְהַלְבֵּנָה וְהַכּוֹכָבִים בַּלַּיְלָה, כָּל דְּקָה שְׁאֵדָם מִסְתַּכֵּל עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹשֵׁב מִמְּנוֹ יְתִבְרַךְ, מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל דְּבָקוֹת הַבוֹרָא, וּמָה, אִם-כֵּן, יֵשׁ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת?!

אֵף הָעֵקֶר לְהִתְרַחֵק מִדְּבָרִים בְּטָלִים, מִזֶּה צְרִיכִים לְהִשְׁמַר בְּמֵאֵד מְאֹד, וְאֵינּוּ מְבִיא לְשׁוּם דְּבַר. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לח): "רוּחַ סְעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ" (תְּהִלִּים קמח, ח), מִי גּוֹרֵם אֶת הַרוּחַ סְעָרָה? הַדְּבוּר. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַתְּלַמִּידִים הַיְקָרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִהְיֶה לָנוּ אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וּבְקָרוֹב מְאֹד נִרְאֶה בְּמַפְלַת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתֶךָ וְכוּ', מִי שְׁסוּבֵל עַל הָעֲצָבִים, מִתָּר לוֹ לְשִׁמְעַ מוֹסִיקָה בִּימֵי הַסְּפִירָה. וּבְמִקּוֹם שְׂיֵאָבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת, מִתָּר לוֹ לְשִׁמְעַ כְּלֵי זֶמֶר לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ. בְּכָל אֶפֶן, הַיּוֹם יִשְׁנֶן קִסְטוֹת שֶׁל שִׁירִים כְּלֵי כְּלֵי זֶמֶר, הַמִּיעֲדִים לְיָמִים אֱלוֹהִים. אֵף הָעֵקֶר לֹא לְפַל לְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא סוּד הַהַצְּלָחָה.

אִם הֵייתִי מְסַפֵּר לְךָ אֲחוּזוֹ מְאֵלֶּף מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי, הֵייתִי מְשִׁתּוֹמֵם, אֵיךְ בְּשׂוֹר נִדְּם יָכוֹל לְסַבֵּל דְּבַר כֵּזֶה?! אֵף לְמָה לִי לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם לְעֲעָרְכֶם, עַל-כֵּן אֶמְנַע מִזֶּה לְעַת עֲתָה.

רנו אֲשֶׁר י"א ל – י"א לא בַּנְחַל

אֲשֶׁרנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים
בְּלַעֲדֵינוּ?!

הַנ"ל.

י"א ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הֶהְכַּרְח לִי לֹמֵר, אֲשֶׁר יֵשׁ לְךָ בְּעַל נִפְלֵא מְאֹד, וְלוֹ לֵב זָהָב,
כָּל כְּלוֹ מוֹסֵר עֲצָמוֹ בְּעִבּוּרְךָ וּבְעִבּוּר הַיְלָדִים. וּמְטַלְטֵל עֲצָמוֹ מִמְּקוֹם
לְמְקוֹם הָעֵקֶר שְׂיֵהָיָה לְךָ וְלַיְלָדִים טוֹב. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּמֵאֹד
מְאֹד רְאֵי לְכַבְּדוֹ וְלִיקְרוֹ, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשָּׁנִי, וְאֲנִי מִבְּטִיחְכֶם שֶׁלֹּא
תַּחְסְרוּ דָּבָר, רַק שְׂיֵהָיָה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה. וּבְזִכּוֹת זֶה הִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ אֶת כַּחוֹת הַנִּפְשׁ, שֶׁתּוֹכְלוּ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה,
וְתִרְוּ מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים הַטּוֹבִים שְׁיֵשׁ לְךָ
אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלֹמֵר לְפָנָיו: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי אוֹהֵב
אוֹתְךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת צְדִיק, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֵה לְהִיּוֹת שְׂמַח", כִּי הָעֵקֶר צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ עַל שְׂמִיחָה, כִּי טַבַּע

אֲשֶׁר י"א לב בַּנְחֹל רנז

הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ תָּמִיד אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת. וְלִכְן תִּשְׁתַּדֵּל לְהוֹצִיא עֲנִינְיָךְ, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם.

וּמִפְּאֵת הַטְרָדָה שֶׁנִּתְהוֹתָה בְּעֵת הַזֹּאת, הִתְכַרַח לְקַצֹּר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א לב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! מִצֻּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא מִהַחֲמוּנָה שֶׁבַחֲמוּרוֹת (דְּבָרִים וּבָה, פְּנִשָּׁה ו', סִימָן ב'), וְאִין לְמַעַלָּה הַיִּמְנָה, וְלִכְן צְרִיכִים לִילֹךְ לְבִקְרָם לְכֹל הַפְּחוֹת פְּעַם בְּחֻדָּשׁ — אִם גָּרִים רְחוֹק מְאֹד. וְאִם גָּרִים לֹא כָּל-כֶּף רְחוֹק צְרִיכִים לְבִקְרָם פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, וְאִם גָּרִים בְּסָמוּךְ — צְרִיכִים לְבִקְרָם כָּל יוֹם, כִּי מִצְּוָה זֹו עוֹלָה עַל הַכֹּל.

אֶף-עַל-פִּי-כֵן רְאֵה לְהַשְׁמֵר מְאֹד, הִיּוֹת שְׁתֵּהוֹרִים עֲדִין פּוֹרְקֵי עַל, לֹא לְאָכַל שֵׁם מְאָכְלִים אֲסוּרִים, וְלֹא לְפַגַּע בָּהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲלֹא לְהַבְהִירָם בְּטוֹב טַעַם, שְׁתֵּהוֹרָה אֲסוּרָה עֲלֵיכֶם לְאָכַל מְאָכְלִים בְּלִי הַכֶּשֶׁר וְכַדוּמָה. וְכֵן לְהִזָּהֵר מְאֹד שְׁתֵּהִלְדִים לֹא יִכְשְׁלוּ שֵׁם בְּרֵאוֹת אֲסוּרוֹת, עַל-יְדֵי הַכֹּלִי מִשְׁחִית וְכוּ' וְכוּ'.

אֶף הָעֵקֶר — תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה תִּפְתָּר אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת, וְתִגְיַע לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן. כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת נוֹבְעוֹת מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, וְהַשְׁמִיחָה תוֹצִיאָךְ מִהַכֹּל, כִּי הִיא הַמַּפְתִּיחַ לְהַצְלָחָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רנח אָשֶׁר י"א לג – י"א לד בַּנְחַל
י"א לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְנִצְטַעְרְתִּי מֵאֵד לְשִׁמְעַע מִכָּל מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה כָּל תְּקוּנָךְ. רַבְנוּ ז"ל
אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט): כְּשֶׁאָדָם שִׁמְחַ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שׁוֹמְרוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית; הֵן אֵמֶת שֶׁקְּשָׁה לָךְ מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
מִפְּנֵי שֶׁאֵתָּה עֲדִין רַבֵּק, וְהִיצֵר הָרַע בּוֹעֵר בְּךָ. עִם כָּל זֹאת כָּל
עֲבוֹדָתְךָ צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק שִׁמְחָה. וְתִבְקֶשׁ הַרְבֵּה בְּכֹל יוֹם אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, זַכְּנֵי
לְהִיּוֹת אָדָם הַשְּׁלֵם וְלְהִתְחַתֵּן. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה" וְכוּ', וְכוּ', וְאִם תִּרְגִּיל עֲצָמְךָ בְּזֶה, לְשִׁיחַ בֵּינְךָ לְבֵין
קוֹנֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךָ – תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֶמֶשׁ וַרְש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת
הַשְּׁבוּעַ – שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה יְשׁוּעָה
גְּדוֹלָה מֵאֵד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֶרֶךְ.

יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהִתְחַיֵּל לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּתְתַאֵר לְעֲצָמְךָ, שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ זֶהוּ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד

אֲשֶׁר י"א לה בַּנְחַל רַנֵּט

תחשב רק ממנו יתברך, ואז לא יפנסו בך שום מחשבות רעות והרהורים רעים, כי כשאדם מחזיר בעצמו שיהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, אני ינצל מכל מיני הרהורים רעים. אימתי אדם נכשל במחשבות מגנות? כשהוא רחוק מאמונה בהקדוש-ברוך-הוא. ולכן תתחזק באמונה פשוטה.

ועקר האמונה זוכים על-ידי תפלה, צריכים לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא: "רבנו של עולם, תוציאני מהפח שנפלתי בו, וזכני לשלום-בית אمتי, ולא תפנס בי איזו רוח שטות של גאות ויאוש, עד שארצה לשבר את ביתי, חס ושלום". רבנו ז"ל אומר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יא): גאות ונאוף תלויים זה בזה; ולכן אם אדם רוצה להחליף את אשתו ולקחת אחרת, זה נובע מחמת גאות שיש בו.

ולכן ראה הרבה לבקשו יתברך, שיטהר לך את המח-מחשבה, שלא יפנסו בך שום דמיונות כאלו, ותוציא את השטיון הזה שנכנס בך, כי רק בעבור זה חזרת בתשובה. ועקר החזרה בתשובה, אומר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לה) — להיות דבוק באין סוף ברוך הוא, רק לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, ואז תהיה הכי מאשר.

אקנה שתצית לדברי, ותזכה לכל טוב אمتי ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א לה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

רבנו ז"ל אומר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), אשר השמחה היא רפואה לכל, וגם חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות

וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת. וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׁמַע כְּלֵי זִמְרָה, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְאַף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, כִּי עַל כָּל אֶחָד נּוֹפְלֵת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, וְאֵינָנו יוֹדֵעַ מִמֶּה. אֲבָל אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִמֶּה זֶה — חֲטָאנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁהַעֲבֻרוֹת נִכְנָסוֹת בְּתוֹךְ עֲצָמוֹתֵינוּ, וְהֵם גּוֹרְמִים לָנוּ כָּל הַצָּרוֹת, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתַהֲלִים: "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", הֵרַע מִמִּית אוֹתָנוּ; וְלִכֵּן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה — לְהַתְּוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלוֹמֵר לְפָנָיו: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשִׂיתִי כָּךְ וְכָךְ" וְכוּ', וְעַל-יְדֵי וְדוּי דְבָרִים שְׂאָדָם מִתְּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מוֹצִיא אֶת כָּל הַעֲוֹנוֹת מֵעֲצָמוֹתָיו, וְזוֹכָה לְאוֹר אֵין סוּף שְׂמָאִיר עֲלָיו הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא דְבוֹק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּטִּיל עַכְשָׁו בַּחוּץ, וְתִתְּבַוֵּד חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְּוֹדָה לְפָנָיו, וְאִז תִּרְגִּישׁ אֵיזָה נֵעֵם הַחַיִּים, אֵיזוֹ שְׂמִיחַת הַחַיִּים; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְךָ עִם יְלָדִים, וְחַתָּנְךָ כְּבָר כְּמֵה מֵהֶם, אֵיזָה מְאֹשֶׁר אַתָּה? ! יֵשׁ לְךָ כְּבָר נִכְדִים וְכוּ'. הָאֵם עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת עֲצוּב?! הֲלֹא אַתָּה צָרִיךְ לְרַקֵּד מְרַב שִׂמְחָה, כָּל יוֹם וְיוֹם אַתָּה צָרִיךְ לְתַפֵּס אֶת אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלְרַקֵּד עִמּוֹ, וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצִלְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר. מוֹהַר"ן ת"ז לְנֵתן תְּקוּן לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְלְרַקֵּד בְּכָל יוֹם — וְקִיִּם אֶת זֹאת. וְכֵן אֲמַר לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְבֹטָח — שִׂתְּהִיָּה בֵּן עוֹלָם הַבָּא, הִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

וְלִכֵּן רְאֵה גַם אַתָּה לְקַחַת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִתְּחִיל לְשִׂמְחָה, וְתִתְּאָמֵן לִי, שִׁישׁ וְיֵשׁ לְךָ עַל מֵה לְשִׂמְחָה. הַתְּבוֹנֵן נָא עָלַי, שֶׁעוֹבְרִים עָלַי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת עַל לֹא דְבָר, וְאֵנִי סוֹבֵל סְבָל רַב מְאֹד, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מַחְזִיק מֵעֲמֵד וּמִתְּחִזֵּק, וְשִׂמְחַ וּמְשִׂמְחַ אֶת אַחֵרִים. לִכֵּן גַּם אַתָּה רְאֵה לְצִאת מֵעֲצָמְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח

אֲשֶׁר י"א לוּ בְּנַחַל רְסֵא

לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף, וַיִּתֵּן לְךָ מַחֲיָן נְקִיִּים,
וַתְּהִיָּה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַרֵךְ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א לוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּרְוִי רַב נַחַת מֵהִילָדִים, וַתִּגְדְּלִי
אוֹתָם בְּנִקְלָה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִי כָל-כֶּף עֲצָבָנִית עַל הַבֶּן, וְכָל שָׁפֵן שָׂאֵל תִּרְבִּיצִי
לוֹ וְכוּ', כִּי בָּזָה אֶת מַכְנָסֹת בּוֹ מִתְחִים וּפְחָדִים, וּבִשְׂבִיל זֶה שְׁנִיכֶם
סוֹבְלִים, אָסוּר לְדַחֵק עַל הַיֶּלֶד יוֹתֵר מִדִּי, תַּעֲזֹבִי אוֹתוֹ, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁיִגְדֵל בְּכִי טוֹב, וְלֹא צְרִיכִים לְלַכֵּת עִמּוֹ
לְפָסִיכִיאֲטֹר, לֹא חֶסֶר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, אֶת בְּעֲצָבִים וּבִמְתַחִים, וְאֶת
מִמְשִׁיכָה אֶת זֶה עַל הַיֶּלֶדִים, שְׁפַעֵם אֶת מְנַשְׁקֵת אוֹתוֹ וְכוּ', וּפַעֵם
אֶת מְרַבִּיצָה לוֹ וְכוּ', וּמִזֶּה הַיֶּלֶד מִתְבַּלְבֵּל וּמִתְפַּחַד. עַל-כֵּן רְאִי
מֵהַיּוֹם לֹא לְהַכְפִּיד עַל הַיֶּלֶד, רַק לַעֲזוֹב אוֹתוֹ, וַיִּגְדֵל בְּרִיא, בְּעֶזְרַתוֹ
יִתְבַרֵךְ.

נָא וְנָא רְאִי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גְרוּת, וְלַהוֹסִיף
עוֹד שְׁנֵי גְרוּת שֶׁל שָׁמֶן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ עַל
הַצְלַחַת הַיֶּלְדִים וְעַל הַצְלַחַת בְּעַלְךָ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת
בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגְרוּת, מְאֹד מְרַצָּה וּמְקַבֵּלַת בְּשָׁמַיִם.

נָא וְנָא הַקְפִּידִי לְשָׁמֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאֶז הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם,
כִּי כָל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת רַק בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה
לְשָׁמֹר שַׁבָּת וְלַעֲנֹגָה, וְאֶז הַשַּׁבָּת תִּבְיֵא לוֹ שְׁפַע בְּפִרְנֹסָה וּבְכִרְיָאוֹת.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִיחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, אֵיךְ שְׂאֵתָה זֹכָה לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, שֶׁהוּא תוֹרָה וְתַפְלָה, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאֵר מֵאֲתָנּוּ רַק מֵה שְׁזוֹכִים לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם, כְּמֵאֵמֶר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת, פֶּרֶק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְכֵן מוֹבָא (בְּתֵנָא דְבֵי אֵלֵיהּ, פֶּרֶק טו): לְפִי שְׁכָל הַמְרַבָּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם מְלוּיִן אוֹתוֹ עַד שְׂמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; הֵינּוּ כִּי מֵה שְׂהֵאָדָם מִתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְעוֹסֵק בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָה, זֶה יִשְׁאֵר אִתּוֹ, עֲמוּ וְאַצְלוּ, וְזֶה יִלְוֶה אוֹתוֹ לְנִצָּח.

עַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעֵבוֹדְתְךָ עֲבוֹדַת הַקְּדֹשׁ, וְתַהֲיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִתְמִיד בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עַז בְּלִמּוֹד הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וּבְהַתְּבוּדָה.

וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכָּה לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק אֵת אַחֲרֵים בְּעֵבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְפָרֵט הַבְּחוּרִים בִּישִׁיבָה הַסְּמוּכָה לָךְ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, מִי יִתֵּן שְׂתִזְכָּה לְהַפִּיץ אֵת סִפְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכָּה לְקָרֵב וּלְעֲשׂוֹת נִפְשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים מְגַלִּים אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַפִּיצָם בְּכֹל יוֹם.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"א לח – י"א לט בַּנְחַל רסג
י"א לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בַעֲת שְׁהֶאֱשָׂה מְעַבְרָת, הִיא מְאֹד עֲצָבָנִית, וְשְׂרוּיָה בַּפַּחַד גָּדוֹל, כִּי אֵינָה יוֹדַעַת מַה יְהִיָּה וְאִיךָ יְהִיָּה, וְעַל-כֵּן עֲלִיךָ לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּדַאֲגִי בְּזֶה שְׂאֵת מְעַצְבָּנָת, כִּי כֵן הוּא בְּדַרְךָ כָּלֵל לְאִשָּׁה הָרָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כְּשֵׁם שְׂאָסוּר לְשֵׁנָא אֶת שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כֵּן אָסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, וְרַבְּנוֹ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר כְּמוֹ שְׂצָרִיכִים לְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, צָרִיכִים לְדוֹן גַּם אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת (עַיִן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב).

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, וְתַהֲיִי בְּרִיאָה, וְתִרְוִי רַב נַחַת מִהִלָּדִים.

נָא וְנָא רְאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְלְשִׂמְחָה אֶת בַּעֲלֶיךָ וְאֶת הִילָדִים וְאֶת הַשְּׂכָנִים, וּבְזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעַ גָּדוֹל, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַצְּלַחַת הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א לט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ. וְעַקֵּר הַטּוֹב הוּא תוֹרָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: אֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה (אָבוֹת

פָּרָק ו'); כִּי הַתּוֹרָה מִמְשַׁכֶּת חֻכְמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְמַטָּה. כִּי הִנֵּה כְּתִיב (מְשַׁלֵּי ו'): "גַּר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹרֵר", תִּלְהֶ אֶת הַמִּצְוָה בְּנֵר, וְאֵת הַתּוֹרָה בְּאֹר, וְהֶעֱנִין הוּא, כִּי גַר מְאִיר לְעֵצְמוֹ, מֵה שְּׂאִין בֵּן תּוֹרָה מְאִירָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִגְמָרָא (סוּטָה כ"א). אָמְרוּ עַל זֶה: מִצְוָה מְגַנָּה בְּעֵידָנָא דְעָסִיק בֵּה תּוֹרָה בֵּין בְּעֵידָנָא דְעָסִיק בֵּה, כִּי הַמִּצְוָה הוּא מְדַבֵּר גְּשָׁמִי, שְׂמַגְלָה בְּכָל פְּרָט וּפְרָט מִהַבְרִיאָה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ; כִּי כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא מְדַבֵּר גְּשָׁמִי, כְּגוֹן: קָמַח לְמִצּוֹת וְכוּ', צָמֵר לְצִיצִית וְכוּ', עוֹרוֹת בְּהֶמָּה לְתַפְלִין וּמְזוּזוֹת וְכוּ', וְאֶפְלוּ עָפָר לְכַסּוֹי הַדָּם וְכוּ', כִּי הַמִּצְוֹת מְלַבְּשׁוֹת בְּדִבְרֵי גְשָׁמִים, לְהוֹרוֹת וּלְגַלּוֹת שְׂגָם בְּדִבְרֵי גְשָׁמִי נִמְצָא אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-כֵּן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא מְקַיֵּם אִיזוֹ מִצְוָה, הוּא מְגַלָּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּבְשַׁעֲהָ שְׂאִינוֹ מְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה, אִינוֹ זוֹכֵר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-כֵּן מִצְוָה מְגַנָּה רַק בְּעֵידָנָא דְעָסִיק בֵּה, מֵה שְּׂאִין בֵּן תּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כַּמּוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (בְּשַׁלַּח ס"ב): אֹרִיִתָּא מִחֻכְמָה עֲלָאָה נִפְקָא, שֶׁהוּא עֵצֶם אֹרֵר אֲצִילוֹת, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֲדָם מְדַבֵּק אֶת עֵצְמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, הוּא מְאִיר לְעֵצְמוֹ אֹרֵר גְּדוֹל מְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְעַל-כֵּן הִיא מְגַנָּה וּמְצִילָה אֶת הָאָדָם בֵּין בְּעֵידָנָא דְעָסִיק בֵּה וּבֵין בְּעֵידָנָא דְלֹא עָסִיק בֵּה, כִּי הוּא תָּמִיד מְחַיֶּה אֶת עֵצְמוֹ בְּאֹר הַתּוֹרָה. וְעַל-כֵּן מוּבָא (תְּקוּנֵי זֵהר ו'): גְּדוֹלָה תּוֹרָה שְׂמַבִּיאָה לְיַדֵּי מַעֲשֶׂה, כִּי עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה יוֹדְעִים אִיךָ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמַח, שְׂקַבְעָתָ לְעֵצְמָךְ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכָל יוֹם בְּמַקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְכוּ', וְעַלִּיךָ לְזַכֵּר, כִּי רַק זֶה יִשְׂאֵר עִמָּךְ, כַּמְאָמֵר הַתַּנָּא (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים; רַבְּנּוּ ז"ל מְבִיא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יג): עַל-יַדֵּי שְׂהָאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, נִמְשַׁכֶּת עָלָיו הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִית דְּרַךְ הַד' עוֹלָמוֹת, בְּסוּד טַנְתָּא (ט'עָמִים, ג'קְדוֹת, תְּגִים, א'וֹתִיּוֹת), וְעַל-כֵּן כָּל מִי שְׁלוֹמֵד יוֹתֵר תּוֹרָה, נִמְשַׁכֶּת עָלָיו יוֹתֵר הַשְּׂגָחַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

וְעַקֵּר שְׁלָמוֹת הַהַשְּׂגָחָה, שְׂהָאָדָם יִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ תָּמִיד אֶת אֲמַתַּת

מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ כָּלֵל, אֲפֹלוּ בְּשַׁעַת שְׁמֵד דְּבַר עִם בְּנֵי-אָדָם לֹא יִזְיוּ מִזְכְּרוֹנּוֹ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאָמַר רַבְּנוּ יו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), שֶׁהַצְּדִיקִים מְלַבִּישִׁים אֶת תְּפִלָּתָם בְּמֵאֵמָר, עֵינַי שָׁם; וְכֵן מוּבָא בְּנֵעָם אֱלִימֶלֶךְ (פְּרֻשַׁת וַיִּשְׁלַח), שֶׁהַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים מְלַבִּישִׁים בְּתוֹךְ דְּבוּרֵיהֶם תְּפִלוֹת וּתְחִנּוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', עֵינַי שָׁם; כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֱמֵתִי, שֶׁיִּדְעַע אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, עַד שֶׁאֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה, אֲלֵא אִם-כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה (חֲלִיז ז:), וְאֲפֹלוּ רִישׁ גְּרוּתָא מִן שְׂמַיָּא מִנּוּ לִיה, הִינּוּ זֶה שְׂמֵמָנָה עַל הַזְּבִלִים, גַּם הוּא מִמֶּנָּה מִן הַשָּׁמַיִם (בְּרֻכּוֹת נח.), כִּי בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֲפֹלוּ כְּמֵלֵא נִימָא (יומָא לח.); וְאִזּוּ כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, כָּל חַיִּיו כְּבָר חַיִּים רוּחָנִיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחִי אֶת חַיִּיו בְּצוּרָה כְּזוֹ, וְאִזּוּ לְעוֹלָם לֹא יִחָסֵר לוֹ שׁוּם דְּבַר — לֹא בְּזָה וְלֹא בְּבֵא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א מ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַי וַיְחִי, י"ב טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֶת קוֹלְךָ הַיּוֹם, אַךְ כְּמוּכָן שְׁלֹא הֵייתִי יְכוּל לְהֶאֱרִיךְ עִמָּךְ, כִּי הַשִּׁיחָה לֹא הֵייתָה עַל חֶשְׁבוֹנְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַקְּדוּשָׁה הַשֵּׁם שֶׁאַתָּה גּוֹרֵם בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרַסְלָב, כִּי סָפְרוּ לִי הַרְבֵּה מִהַתּוֹשָׁבִים, שֶׁבְּכָל פְּעַם שְׂרוּאִים אוֹתָךְ, וְנִכְנָס בְּהֶם הַרְהוּר תְּשׁוּבָה וְכוּ', וּבְפְרָטִיּוֹת מָה שֶׁעֲשִׂיתָ אַתָּה וְאֲשַׁתְּךָ בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁבְּקִרְתָּ אֲצֵל הַרְבֵּה אֲנָשִׁים בְּבֵיתָם, וְדַבַּרְתָּ עִמָּם הַרְבֵּה דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, מִמֶּשׁ הַחַיִּיתָ אוֹתָם וְנִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וְכָל הַסִּתְּפִלוֹתָם

על היהדות עכשוו היא כבר בצורה אחרת לגמרי, ומי יתן שתזכה להמשיך בעבודתך עבודת הקדש, ולדבר עם כל התושבים בלי יוצא מן הכלל, ואפלו אלו שעדין רחוקים, ראה לקרבם מאד, ולאהב אותם אהבה אמיתית, ובזה תקרבם אל הקדוש-ברוך-הוא.

מספרים על הצדיק הקדוש בעל "אהבת ישראל" מויז'ניץ זי"ע, כשנכנס לגור בעיר גראסווערדיין, ושמה היו בעוונותינו הרבים, המון פורקי על וכו', שהיו רחוקים לגמרי ממנו יתברך וכו', שאלו אותו מקרביו: רבי, היתכן שתפנסו לגור בעירה רחוקה מיהדות כזו וכו'? והשיב להם בזו הלשון: אני אהב אותם כל-כף, עד שיחזרו בתשובה על-ידי גדל האהבה שתהיה לי עמהם... וכן היה, שהחזיר הרבה מאד בתשובה, כי העקר הוא דרך של אהבה, ורבונו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפכ), שצריך לדון את כל אדם לכף זכות, ולבקש ולחפש ולמצא בו איזו נקדה טובה, ששם אינו רשע. וזה הפרוש (תהלים לו): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", הינו שהפסוק מזהיר לדון את כלם לכף זכות, ואף-על-פי שאתה רואה שהוא רשע גמור, אף-על-פי-כן צריך אתה לחפש ולבקש למצא בו מעט טוב, ששם אינו רשע, וזה "ועוד מעט ואין רשע", שצריך לבקש בו עוד מעט טוב שיש בו עדין, ששם אינו רשע, כי אף-על-פי שהוא רשע עכשו, עם כל זאת אם תחפש אחריו, תראה ותתבונן ותשפיל, איך אפשר שאין בו על-כל-פנים איזו נקדה טובה, כי ישראל מלאים מצוות כרמון, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות נו.): אפלו ריקנין שבה מלאים מצוות כרמון.

נא ונא ראה להמשיך בעבודתך עבודת הקדש לקרב רחוקים, ואל תדאג כלל על פרנסה, כי הפרנסה בידו יתברך, כי הוא זן ומפרנס את הכל, ובודאי לא יחסר לך שום דבר, כמובא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן לג): בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסים.

ראה לכתב לי מכתב אחד וממש תחיני.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְרוּת רַב נַחַת מִלְדִּיךָ,
וּתְגַדְּלֶם עַל בְּרַכֵּי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה. וּמִי יִתֵּן, שְׁנִזְכֶּה לְהַקִּים תְּלִמוּד
תּוֹרָה בְּעִבּוּר הַבָּנִים וּבֵית-סֵפֶר בְּעִבּוּר הַבָּנוֹת שָׁם בְּיַבְנָאֵל עִיר
בְּרַסְלָב עַל טְהַרַת הַקְדָּשׁ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א מא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, וְכַמָּה יָמִים כָּאֵב לִי מְאֹד עַל כְּאֵבְךָ הַגָּדוֹל.

וְהִנֵּה תֵּאֱמִין לִי, יְדֵי הַיָּקָר! שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לְהַרַע לָךְ,
אֲדַרְבֶּה עֲלֶיךָ לְזִכֹּר תָּמִיד, שְׂאֵתָה הַיִּיתָ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְחַלַּת בְּהַדְפָּסַת
וְהַפְּצַת הַסְּפָרִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם אֶתָּה תִּהְיֶה
הַאֲחֵרוֹן בְּדוֹר הַזֶּה. אַךְ עֲלֶיךָ לְהַבִּין, כִּי יַעַן שֶׁנִּתְרַבּוּ הַקְּבוּצִים
וְהַבְּקוּשׁ גָּדוֹל מְאֹד, עַל-כֵּן מְקוֹם יֵשׁ בְּרֵאשׁ לְהַנִּיחַ בּוֹ שְׁנֵי תְּפִלִּין
(עֲרוּבִין צֵה:), הַדְפָּסָה שֶׁל אַחֲרִים אֵינָה נוֹגַעַת לְהַדְפָּסָה שְׁלָךְ, כִּי כָּל
אֶחָד מֵה שְׂמֵדָפִים — מִפִּיץ בְּעֶצְמוֹ, כִּידוּעַ לָךְ אֲבָל מֵה שְׂאֵתָה
מְדָפִים — לֹקַח ... גֵּרוּ יְאִיר, וְכֵן אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְאֻשְׁדוּד וְאֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמְנוּ מְצַפָּת, וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה אֶתָּה צְרִיךְ לְבַלְבֵּל אֶת עֶצְמָךְ,
כִּי לְדַעְתִּי ... גֵּרוּ יְאִיר, בְּעֶצְמוֹ, יְכוּל לְהַפִּיץ לָךְ אֶת כָּל הַסְּפָרִים
שְׂאֵתָה מְדָפִים.

וּבְאֵמַת אֲנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד מְדָפִים וּמְפִיצִים בִּירוּשָׁלַיִם,
וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה תִּהְיֶה לָךְ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה חִלְשׁוֹת הַדַּעַת עַל
לֹא דָבָר.

הן אמת, אני מבין ומרגיש אותך היטב היטב, עם כל זאת אם היתה לך הסתכלות רחבה ורחוקה, היתה רואה שהצדק הוא כמו שמתנהג עכשו.

עליך לדעת, כי בפולניה היה ראש וראשון המדפיס הרב החסיד ר' אהרן לייב ציגעלמאן ז"ל, והוא מסר את נפשו עשרים שנה במסירות נפש יוצאת מן הכלל בהדפסת ספרי רבנו ז"ל בלי שום עזר כלל, והיה עני ואביון גדול, כידוע בין אנשי שלומנו, וגר עם משפחה גדולה בחדר אחד, ואפלו מה שעזרו לו אנשי שלומנו, היה עזר של פרוטות פנגד הסכום הגדול והענקי שהסתובב אצלו, עם כל זאת היו לאנשי שלומנו הרבה טענות של הבל ושל שטות עליו, כידוע דבר זה בין היודעים את האמת. אף-על-פי-כן אחרי שנתרבו הקבוצים בכל ערי פולניה, והצרכו לכמיות גדולות של ספרים מספרי רבנו ז"ל, והרב החסיד ר' אהרן לייב ז"ל נתקע בחובות עצומים, והיה בחלישות הדעת גדולה, אבל ההכרח היה להדפיס בשביל זכוי הרבים, אז התחיל הרב החסיד ר' יצחק ברייטער ז"ל להדפיס ספרי רבנו ז"ל, וקרא את חברת ההדפסה שלו: "בי כנישתא חדא", והתחילו להדפיס הרבה, וכן עוד כמה מאנשי שלומנו הדפיסו את ספרי רבנו ז"ל וכו', ואז החל הקרע ביניהם וכו', עד שנתהוה ריב גדול בין אנשי שלומנו, הללו מימינים והללו משמאילים, אלו אחזו שהצדק עם ר' אהרן לייב, ואלו אחזו שהצדק עם ר' יצחק, והבערה ללהב יצאה, והיתה לכלם עגמת נפש וכאב גדול — למה יקרה דבר כזה בין אנשי שלומנו, ורבים חללים הפילה המחלקת הזאת, כידוע בין אנשי שלומנו היודעים את האמת.

כמו-כן, לדעתי, קורה עכשו, איני יודע למה לך לפל במרירות ובדכאון כזה, הלא סוף כל סוף כל ההדפסה וההפצה עומדת על זכותך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתדפיס ביתר שאת וביתר עז, ואני מבטיח לך, שהאברך ... גרו יאיר יקח רק ממך ספרים, והוא יפיצם, וכן אנשי שלומנו שבעיר אשדוד יקחו רק ממך וכו'.

על-כֵּן רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּהִיָּה כָּל-כֹּף מְמַרְמֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל (דָּעַר אֵיבִישׁטֵטער וְוַעט דִּיר אויספֿירען), וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר: "נִצַּחְתִּי וְאֲנִצַּח", וּכְמוֹ-כֵן יִהְיֶה עִמָּךְ.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב תַּתְחַתֵּן, וְאִזּוּ בְּקוּל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מְשֻׁמְעִים קוּל וְכו', קוּל דִּקְדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְתִזְכֶּה לְהַאִיר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל אֲרָצוֹ הַקְדוּשָׁה לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָהּ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לֹא בַּחֲנָם רוּצָה הַבַּעַל-דָּבָר לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי הוּא שׁוֹנֵא אוֹתָךְ בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, מֵאַחַר שְׁאֵתָה חֲתַכְתָּ אוֹתוֹ לְחֲתִיכוֹת, וְכֵן אֵתָה חוֹתֵךְ אוֹתוֹ עֲכָשׁוּ לְחֲתִיכוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לָךְ לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּשֶׁכֶל אֲנוּשֵׁי אֶת גְּדֹל הַתּוֹעֵלֶת וְהַפְּעֵלוֹת טוֹבוֹת שְׁגוּרָמִים הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁרַק אֵתָה הֵייתָ הַמְתַּחִּיל בְּהַדְפָּסְתָם בְּמַהְדוּרָה נְפִלְאָה כְּזוֹ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקְךָ!

נָא וְנָא רָאָה לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמָךְ מִקְטָנוֹת הַמַּחִין, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵתָךְ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֵתָה רָאָה לְלַכֵּת בְּמַרְץ חֹזֵק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁאַבְרָכִים וּבַחֲוָרִים חֲדָשִׁים יִקְחוּ מִמָּךְ כְּמִיּוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל סְפָרִים, וְיַפְּיְצוּ אֶת זֶה.

יֵשׁ תַּחַת יָדְךָ קִנְטָרס "תְּשַׁמַּח וְתַבְדִּיח", וְכֵן קִנְטָרס "נְעִימוֹת אֲמוּנָה" וְכו', עַל-כֵּן רָאָה לְהַדְפִּיסָם, כִּי אֵין לִי מִזֶּה שׁוּם הֶעֱתַק, וְחָבַל מְאֹד שְׁיֵאבְדוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף "קִבְּץ תוֹף הַנַּחַל" שֶׁהַדְפִּיסוֹ פֶּה תִלְמִידִי "הֵיכַל-הַקְדוּשׁ", וְרָאָה לְהַדְפִּיסָם בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד פַּעַם אֶפְלוּ בְּמִסְפָּר מְצַמְצָם, וְאֵל תִּסְתַּכַּל שְׁגָם אַחֲרֵים יַדְפִּיסוּ אֶת זֶה, כִּי אֲנִי אֲבַקֵּשׁ אֶת

האברהם ... גרו יאיר, שהוא פיצם במאה שערים דיקא בין אנשי שלומנו.

הכפל הדבר, ראה להדביק את עצמך לגמרי בו יתברך, ותכניס בדעתך את אמתת מציאותו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ושום ברירה שבעולם לא תוכל להרע לה או להיטיב לה, כי אתה נמצא רק בידו יתברך, ומה שעובר עליך זה למעלה מהשגת האנושי וכו', גלגולי נשמות וכו', ובודאי תזכה למצא את בת זוגך, ואז יתרוץ לה למה הצרכת לסבל כל-כך, ובוא תבוא על שוכרך, שיגעת במסירות נפש הכי גדולה לשמש את רבנו ז"ל, ופרסמת את שמו הקדוש ז"ל מימי נעוריך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזרני לראות בשמחתך כל ימי חיי.

הנ"ל...

י"א מב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה אחיך, גרו יאיר, נמצא עכשו אצלי, ובקש אותי לכתב לה שורותים אלו, לחזקך ולאמץך בעבודת הפצת ספרי רבנו ז"ל.

עליך לדעת, כי אם תכניס את עצמך במרץ גדול בעבודה הקדושה הזו, לא יחסר לה שום דבר — הן בגשמי והן ברוחני, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן לג): בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסין; כי בזכות הפצת הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מספרי רבנו ז"ל, תזכה לפרנסה בשפע גדול, כמו כל אלו מאנשי שלומנו היקרים העוסקים בזה, שלא חסר להם שום דבר, בעזרתו יתברך, כי לכל אחד יש שפע.

ראה להיות חזק מאד מאד לשמש את רבנו ז"ל, כי בפרוש

רעא בנחל י"א מג אָשֶׁר

אָמַר (שם, סימן מ'): בְּזָכוֹת שְׁמוֹשׁ אָדָם גְּדוֹל, הָאָדָם נִצּוֹל מִמִּיתָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִהְיֶה וּתְרַן בְּבֵיתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּכַּנֵּס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב, וְשֵׁם תִּהְיֶה לְךָ הַרְחֵבָה גְדוֹלָה בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, וְהַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ יִשְׁתַּפֵּר לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א מג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לַעֲזוֹר בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לִידֵי הַיָּקָר ... גְּרוּ יְאִיר, וְאֵל תִּקַּח מְאֹף אַחַד סְפָרִים רַק מִמֶּנּוּ וּתְפִיִּצֵם.

וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ מְצֻנָה לְמִצְאָה לוֹ בֵּת זוּג, וְלֹא תִנּוּחַ וְלֹא תִשְׁקֹט יוֹמָם וְלַיְלָה מִמָּשׁ, רַק תִּדְפַק עַל דְּלַתִּי יִשְׂרָאֵל לְמִצְאָה לוֹ זוּג. וּבִיּוֹתֵר תִּעֲוֹרֵר וּתְחַזֵּק אֵת אַבִּיךָ, גְּרוּ יְאִיר, שְׁיִמְשִׁיךָ בְּמָה שֶׁתְּחִיל, כִּי סוּף כָּל סוּף זְכִיתָ אוֹתוֹ בְּמִצְנָה הַכִּי גְדוֹלָה — לְזָכוֹת לְהִיּוֹת בְּצִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

אֲצֵל ... גְּרוּ יְאִיר, מְנַחִים שְׁנֵי קוּנְטֵרְסִים וְאוּלֵי יוֹתֵר, וְהֵם: "תְּשֻׁמַּח וְתִבְדַּח" ו"נְעִימוֹת אָמוּנָה", תִּרְאֶה שְׁיִדְפִּיסֵם תַּכְף-וּמִיד. וְכֵן שְׁלַחוּ לוֹ מִפֶּה אֵת קַבֵּץ "תּוֹף הַנַּחַל", שְׁבַעְזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹצֵא בְּכָל שָׁבוּעַ מְדַפֵּס — הֵן כָּאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית וְכֵן בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מֵה שֶׁכָּבֵר נִכְתָּב בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים יִדְפֵּס פֶּה, עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲוֹרְרוֹ

להדפיסם אפלו בכמות מצמצמת, ואתה תפיצם בין אנשי שלומנו
במאה שערים דיקא, וכן אצל אחינו בני ישראל הגרים בשכונות
החרדיות דשם, ואל תתבייש משום בריה שפעולם, כמאמר רבנו
ז"ל: וואס האבין מיר זיך צו שעמען, בשבילנו נברא העולם [מה
יש לנו להתבייש בשבילנו נברא העולם].

הכפל הדבר, ראה לעורר להדפיס תקף-ומיד את קבץ "תוף
הנחל".

חזק ואמץ מאוד מאוד בעבודתך עבודת הקדש, ובזכות זה
תפקד בזרע של קימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א מד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי שחזרת לגור ביבנאל
עיר ברסלב.

ראה לגמר תקף-ומיד את השדוף, ואל תחשב אחרת, ומכל
שכן שלא תחפש חסרונות. כי באמת בחור קדם שרוצה לחפש
חסרונות עליה, עליו להסתכל בראי, ואז יראה את חסרונות עצמו,
ודי לחכימא.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתבנה את ביתך ביבנאל עיר
ברסלב, ותתחמן מה שיותר מהר, באפן שפשאי אבוא בקרוב מאד,
כבר אמצא אותך אדם השלם.

נא ונא ראה להיות בשמחה, ותתבודד הרבה מאד בשדות
שסביב יבנאל עיר ברסלב, כי שם הוא המקום דנשקי שמיא וארעא

אֲשֶׁר י"א מה בנחל רעג

בהדדי, ששם רואים איך השמים והארץ מתאחדים ומתקשרים יחדו, ואין לה עוד נוף יותר יפה בכל העולם כלו כמו יבנאל עיר ברסלב.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיפתחו המצרים ויפלו החומות שהקים הסמ"ך-מ"ם, ואז יכנסו שם לגור מאות אברכים ומשפחותיהם, ותעשה עיר תורה, בעזרתו יתברך, אשרי מי שהוא מהעשרה הראשונים!

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

הכפל הדבר, ראה לגמר את השדוך תכף-ומיד.

י"א מה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאוד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

נא ונא החזק מעמד, ושלא תהיה לה חלישות הדעת משום דבר שבעולם, ומשום בריה שבעולם, כי בזה העולם עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים מדי יום ביומו, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד.

ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי מכל מכתב ומכתב שאני מקבל ממך, כי בחסדו יתברך, אני רואה שלא לריק יגיעי, אדרבה, שאחר התמדה שאני מתמיד להחזיר את דברי רבנו ז"ל בעולם, תהלה לאל, נמצאים תלמידים יקרים, שמקבלים

ומקיימים את דברי רבנו ז"ל על אף גדל הבלבולים והחשכות שהפעל-דבר מחשיף וכו'.

על-כן ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

ובאמת פליאה נשגבה בעיני, פי כבר כתבתי לך כמה מכתבים, ולא קבלתי שום תשובה עליהם.

ראה, אהובי, אחי היקר! לדבק את עצמך בו יתברך, על-ידי תפלה והתבודדות, שתהיה רגיל לדבר הרבה עמו יתברך, פי רק זה קבלנו מרבנו ז"ל, שלא נרוץ אחר ההבל, רק תמיד נברח אליו יתברך מכל מה שעובר עלינו, ואז ניקא נצליח.

נא ונא אל תהיה פֶּעֶסֶן, רק הרגל את עצמך במדת הסבלנות, אשר אין לך טוב מזה, אשרי מי שהוא סבלן אמתי בזה העולם, ואז יעבר את העולם בשלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א מו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרךי רבנו ז"ל — אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום ובכל שעה ממש, כפי המרירות והיסורים, הקטנות והדינים שעוברים על כל אחד ואחד, ולולא עצות רבנו ז"ל היינו נאבדים, חס ושלום לגמרי. על-כן עלינו לתן תודה והודאה

אֲשֶׁר י"א מו בַּנְחַל ערה

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁזַכֵּינוּ לְהַתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְחַזְקֵנוּ וּמְאַמְצֵנוּ וּמְחַזְרֵנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּחוּף דְּבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתַמִּיד תִּדְבֹר רַק מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי כָלֵנוּ תַלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין לָנוּ דְבוּרִים אַחֲרֵים, רַק מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כְּשֶׁרַק מְסַתְּכָלִים בְּעוֹלָם, וְרוֹאִים מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אָזִי נוֹפֵל פָּחוּד וְכו', אִיךָ יְכוּלִים בְּגִי-אָדָם לְהַתְקִים בְּלִי תַפְלָה וְהַתְבוּדוֹת, וּבְלִי שִׂיחָה בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם, הֲלֹא סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹפֵף אֶת לְבוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַפֵּר לוֹ כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, אָזִי כָּל חֲזִיו כְּבָר הוֹלְכִים לוֹ בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְחֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, אַף שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וְנוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בִּירִידוֹת וּבִקְטָנוֹת, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּמְדַבֵּר תַּמִּיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, אָזִי חֲזִיו מִתְּהַפְּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי עַל-יְדֵי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מְמַשִּׁיף אֶת הָאֲרֶת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֻלְקָךְ, שְׁזַכִּיתָ לְהַתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּרְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְתִשְׁמַע כָּל יוֹם כְּלֵי זִמְרָה, וְתִשְׁרֵר לְעֲצָמְךָ שִׁירִים שֶׁל שִׂמְחָה.

אֶהוּבִי, אַחִי! אֵל תְּנִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְפַל בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, רַק תִּמְשִׁיף אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְתַמִּיד תַּכְנִיס יְדִיעָה זוּ בְּעֲצָמְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְדַלֵּג עַל כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה.

הֵן אָמַת, שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ בְּרוּחָנוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכו' וְכו', וּבְפִרְטִיּוֹת בְּפִרְנָסָה, שְׂדוּחַקַת אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין לָךְ אָדָם שְׂאֵין לוֹ צָרָה וַיְסוּרִים וְכו' וְכו', וְאַף שְׂנִדְמָה לָךְ, שְׂצָרְתָךְ וַיְסוּרֶיךָ הֵם יוֹתֵר גְּדוּלִים

מֵאַחֲרַיִם, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִדְמָה דְבַר
זֶה, וְעַקֵּר הַתְּכַלִּית לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִנְפֶה
לְצֵאת מִקְטָנוּתוֹ.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּכְנַס בְּדַעְתְּךָ דְבוּרִים אֵלָיו,
וְאֵז יִרְחַב לְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַיִם זֹאת, לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִהְיֶה
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְיֵמָּה טוֹב וְיֵמָּה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְשַׁקֵּד בְּמִשְׁנֵיּוֹת
בְּכָל יוֹם, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, אוֹת כג): "אֲשֶׁרִי מִי
שְׂאוּכַל בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְשׂוֹתָה אַחֲרֵי-כֵן כְּמָה מְזֻמְרֵי
תְּהִלִּים, וּמְלִבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ עִם מִצְוֹת".

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וְיֵמָּה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים
מִדְבוּרִים כְּאֵלָיו.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם הַחֲבֵרִים רַק דְבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א מז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עֲרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד שִׂמְחָת אוֹתִי עִם הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה, שֶׁנוֹלַד לְךָ בֶּן לְמִזְל
טוֹב. יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְהִרְךָ הַנְּמוּל יִגְדַל לְצַדִּיק גְּדוֹל, וַיֵּאִיר אֶת כָּל
הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם אוֹרוֹ יִתְבַרֵךְ.

הִנֵּה בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ זֶה אָנוּ מְסִימִים אֶת חֶלֶק הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה (כִּי הַתּוֹרָה נִחְלָקָת לַחֲמֵשֶׁה חֲמֵשִׁי תּוֹרָה — חֲמֵשֶׁה

חלקים), ויכולים להתעורר בתשובה בכל חלק וחלק ממנה, זאת אומרת כשמימים חמש אחד, ועושים חשבון לעצמו כמה שבועות כבר עברו מהתחלת השנה עד גמר חלק זה וכו', ובמה עברו הימים והשבועות, על-ידי-זה יש אפשרות לשוב בתשובה אמיתית, ולקבל על עצמנו להתחיל התחלה חדשה על-כל-פנים בחמש הזה, ולפי זה מוכן מה שמימים כל חלק וחלק מחלקי התורה ב"חזק חזק", להורות לאדם, אף שעבר כבר חלק אחד מחלקי התורה, וכבר עברו ימים ושבועות שבלה בהם בהל נריק, אסור לו לפל בדעתו, רק חזק חזק שיחזק את עצמו בכל מיני אפנים, ויעשה התחלה חדשה.

ובפרטיות עכשו, שיכנסו ימי השוכבי"ם, שצריכים להתעורר באמת בתשובה אמיתית, אשר לפי דברי רבנו האריז"ל, ימים אלו מסגלים מאוד לתקן את פגמי הברית. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזקה לקבל את הימים האלו בשמחה ובששון, ולעשות תשובה של אהבה, אשר אז כל העוונות מתהפכים לזכיות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך ולאשתך, שתזכו לעבר לגור ביבנאל עיר ברסלב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א מח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויחי, ט"ו טבת ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

באתי לאחל ברכת "מזל טוב" על הבן הנולד למזל טוב, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, ותזכו לגדלו ולחנכו ולרוות רב נחת ממנו.

נא ונא ראי לשמח מאד מאד על המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, ותרגילי את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ולבקש על אהבה, ובפרטיות עכשו תראי להוסיף גר בהדלקת

הנרות, כי בכל פעם כשנולד עוד בן או בת, צריכים להוסיף גר על הנרות שמדליקים לכבוד שבת-קדש, ואז לבקש הרבה על הצלחת הבן או על הבת, כי התפלה שהאשה מתפללת ומבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים, כי אז הוא עת רצון גדול לאשה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם להכניס לגור ליבנאל עיר ברסלב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א מט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מה מאד שמחתי לשמע את קולך, שזה כמה שלא שמעתי אותך, וכן לא ראיתי את כתב ידך, אשר רבנו ו"ל גלה לנו בפרוש, אשר בתוך הכתב יכולים להכיר את הנפש ואת פנימיות הנפש שלו וכו' וכו' (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעג).

והנה מאד שמחתי, ששאלת אותי על כל פרט ופרט וכו', כי בעוונותינו הרבים, עקר המחלקת והמריבות היא כשאין הבנה, אבל תכף-ומיד כשקשה משהו ושואלים, אזי מתבררים כל הספקות.

על-כן אמרתי לחזר עוד פעם בכתב מה שאמרתי לך בעל-פה, כי אני מזהיר את כל אחד ואחד מתלמידי "היכל-הקדש", שיחזיקו את עצמם באהבה, אחנה ורעות, לבל יניחו שום חלוקי דעות ופרודים ביניהם, חס ושלום, כי בעוונותינו הרבים, בכלליות אנשי שלומנו חסידי ברסלב יש הרבה חלוקי דעות ופרודים, ואנחנו באנו להפוך דבר זה, כי כל מגמתנו היא רק איך לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, ולעשות נפשות לתורתו, ולהחזיר בבני ישראל את האמונה האמתית בו יתברך, עד שיפתח פיהם לדבר אליו

יתברך, באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר על זה הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד בתורתו האחרונה בראש השנה תקע"א, שאמר שצריכים להוסיף שכנים אל בית התפלה וכו' (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), הינו שצריכים לקרב נפשות אליו יתברך, ולהחזיר בהם את הענין של תפלה והתבודדות, אשר אין לנו שום עצה אחרת בזה העולם, רק לדבר אליו יתברך.

והנה עכשו כלל ישראל עומדים במצב מאד מאד מסכן, כי היום הערב-רב כבר עומדים בסוף וכו' וכו', ועל-כן הם מתגברים מאד מאד כדרך שני אנשים שלוחמים זה עם זה, כשרואה שחברו רוצה להתגבר עליו, אז הוא מתגבר על חברו וכו', והיות שהסמ"ך-מ"ם רואה שעוד מעט ימחק לגמרי, וכן הערב-רב רואים שעוד מעט תתבטל מלכותם הרשעה ותתגלה מלכות דקדושה, שהיא מלכות משיח צדקנו שיבוא ויגאלנו, על-כן עושים עכשו כל מיני תועבות שבעולם, ונותנים להם כח לרשם גויים ויהודים בלי שום התגירות כלל, והם רוצים להוריד את המחיצות בין כלל נשמות ישראל לבין אמות העולם, ומערבים יהודים וגויים וכו', ודבר זה איננו חלום אלא מציאות, וכן עכשו רוצים לבטל את הישיבות, ואף שנדמה פאלו הם סתם דבורים, אבל באמת היא גזרה נוראה וכו' וכו', עם כל זאת עלינו למסר את נפשנו יותר ויותר להדפיס ולהפיץ ספרי רבנו ז"ל, שהם ספרי האמונה הקדושה, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בכל ארץ ישראל לארפה ולרחבה.

ולכן בעת פזאת עלי להזהיר את תלמידי "היכל-הקדש", שלא יהיו ביניהם וכוחים או פרוודים או שנאות, חס ושלום, אדרבה יחזקו אחד את חברו, ואיש את רעהו יאמר חזק, ועל זה אני מזהיר תמיד, ואין כוננתי בזה על שום פרטי רק בכלליות, כי בעוונותינו הרבים, אנו רואים את גדל הפרוודים שיש בין כלל נשמות ישראל, שאחד אינו יכול לסבל את השני, מי ששיף אל כפה זו אינו יכול לדבר עם פתה שניה, ומי ששיף לחסידות זו אינו יכול לדבר עם חסידות אחרת, וכן הוא בכל הפלגים והזרמים שבין אחינו בני

ישראל, אשר כלם צדיקים וישרים ושומרי תורה ומצוות כן ירבו, עם כל זאת מחמת גדל אי ההבנה והחלוקי דעות והפרודים והחלוקים ביניהם, קשה להם להתאחד, וכן הוא בין אנשי שלומנו בכלליות.

ולבסוף גם נכנסת קלפה זו בין תלמידי "היכל-הקדש", על-פן עלי להזהיר תמיד את תלמידי "היכל-הקדש" בכלליות — להזהר ולהשמר שלא יעשו פרודים, וזו כל פונתי, אין לי שום פונה אחרת, כי כל רצוני וכסופי הוא להחזיר את למוד רבנו ז"ל בין כלל נשמות ישראל, ועל זה אני מוסר את נפשי כבר יותר מעשרים וחמש שנים לילה ויום, באשר יעידו כל אלו שהסתובבו על ידי, ורק זה חשקי ורצוני, שתתגלה דעת רבנו ז"ל בעולם, וזה לי ממש בנפשי, ואיני מתפעל משום בריה שבועלם, המונע ומעכב דבר זה.

נא ונא, אהובי, אחי הקר! ראה לעזר שהשעורים בירושלים יתקיימו, ותוסיף נפשות להשעורים, כי כל שעור ושעור שמדברים שם דבורי אמונה והשגחה פרטית, הוא מאד מאד יקר בעיניו יתברך, אשרי מי שנותן יד וכתף לזה, אשרי לו בזה ואשרי לו בכא!

נא ונא ראה גם אתה ללמד בכל יום שעורים קבועים בתורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ובפרטיות עכשו כשנכנסים ימי השוכבי"ם, אשר הארבעים יום האלו גלה לנו האריז"ל, שהם ימי רצון, אשר יכולים לתקן את אשר פגמו בפגם הברית, ועל-פן בארבעים ימים האלו עלינו למסר את נפשנו יותר על אהבת ישראל, ולהחזיר למוד רבנו ז"ל בעולם.

נא ונא ראה לקרא קריאת שמע שעל המטה, על-פי סדר האריז"ל, כי הוא תקון נורא ונפלא מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להצליח דרכך, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א נ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי.

מה אמר לך, ידידי היקר! תאמין לי, שבכל יום ויום אני
מתפלל על הבחור היקר ... גרו יאיר, ובפרטיות בעת פתיחת הארון
וכו', אך מה לעשות?! כי מובא בזהר הקדוש (ח"א קה:): זמנין
דשמע וזמנין דלא שמע, ובפרטיות בענין זווגים, אי אפשר לדחק
את השעה כלל, ואף שאני יודע שבנדאי כבר הגיעה השעה שלו,
עם כל זאת בענין זווגים קשה מאד מאד להתערב, כי מי יודע
תעלומות נפלאות הבורא יתברך שמו, ובנדאי הקדוש־ברוך־הוא
יעזר לו, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

הנה בעסק ההדפסה כבר כתבתי כמה פעמים אליו, שלא יפל
ברוחו רק אדרבה ואדרבה, שעכשו יתעורר יותר ויותר, כי כל
הזכות של הדפסה שיכת אליו, כי לולא הוא, לא היה נדפס היום
אפלו קנטרס אחד, כי הוא היה המתחיל בדבר הקדוש והנורא הזה
— לנקד את הקונטרסים, ועל ידו דיקא יצאו מהכח אל הפעל
דברים נפלאים ונוראים כאלה; כי אתה צריך לדעת, אשר בשנים
אלו הדפסנו כבר קרוב לשני מליון קונטרסים בלי שום גזמא כלל,
כי מפל קנטרס מדפיסים עשרת אלפים עתקים, ויש הרבה
קונטרסים שהדפיסו את זה כבר כמה פעמים, ברוך ה', אשר עד
כה עזרנו.

ראה, אהובי, אחי היקר! להחיות את עצמך בכל מיני אפנים

שבעולם, ואל תניח את העצבות והעצלות שתפיל אותך, כי מאד מאד הזהירנו רבנו ו"ל לברח מעצבות ועצלות.

מה אמר לך, ידידי היקר! צריכים לשמח מאד מאד בשמחת המצוות, וידוע, כי בכל מצנה ומצנה יש יחודים גוראים ונפלאים עד מאד, ובנדאי בני עליה המכונים כל דבר כראוי, פועלים כל טוב סלה בעשית המצוות, שמורידים שפע אלקי, אורות צחצחות למטה וכו' וכו', כל אחד כפי יחודיו וכונתו, אמנם פשוטי עם, אשר אין כחם יכול לבנון כזאת, מפל מקום בעשותם מצות ה' כתקונה, אף שאינם יודעים מהותה וסודה, עם כל זאת כשעושים את המצנה בשמחה עצומה, על-ידי-זה פועלים גם-כן כל טוב בכלליות.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לשמח בשמחת המצוות, ובנדאי על-ידי זה הינו על-ידי השמחה שתשמח, תוריד עליך אורות צחצחות, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו.

גא ונא ראה להתפלל הרבה אליו יתברך, שתזכה להיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא רפואה על הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים תנפח בי.

י"א נא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו זאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי אתה מאד חקיק בפנימיות לבבי, ואיני שוכח ממך כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך להתמיד בספרי "לקוטי-הלכות" הקדושים, כי כל התחזקותי וחיותי הוא רק מה"לקוטי-הלכות" הקדושים, אשר זכיתי להתמיד בזה בימי בחרותי כידוע לך, ולולא זאת, מי יודע אם היה לי קיום ומעמד בזה העולם, וכל הקונטרסים החדשים כלם נובעים מספרי "לקוטי-הלכות" הקדושים, כי הבנתי אשר את הלשונות של מוהרנ"ת ז"ל יכולים לפתח ולהוריד עוד יותר ויותר להמון-עם, ותהלה לאל, זפני הקדוש-ברוך-הוא ועזרני עד עכשו, כן יעזר לי מעכשו עוד יותר ויותר, עד שאזכה להוציא מהכח אל הפעל חשקי ורצוני לחבר אלך קונטרסים, בסוד: "האלף לך שלמה" (שיר השירים ח'), שזה סוד האלף דקדשה, המובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ח, אלופו של עולם התגלה בתוך זה העולם, ואף שהמתנגדים המחרפים יראי השם וכו' וכו', עם כל זאת הצדיקים יכולים למצא את האלף — אלופו של עולם, האלפים דקדשה וכו', עיני שם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה שיקים בי הפסוק (בראשית מח, יא): "ויאמר ישדאל אל יוסף, ראה פניך לא פללתי, והנה הראה אותי אלקים גם את זרעך", שאזכה לראות בקרוב את זרעך, ותזכה שאשתך תוליד בנקל, ושיתרבה זרעך, ויהיו תלמידי חכמים אמתיים.

ויש לומר בפסוק זה מה שאמר יעקב אל יוסף: "והנה הראה אותי אלקים גם את זרעך", שיעקב אבינו אמר ליוסף, שאני רואה את משיח שיצא מזרעך, שזה משיח בן יוסף, שזה כלל הצדיקים שבכל דור ודור, אשר הם בבחינת משיח בן יוסף, שיקדים לפני ביאת משיח בן דוד, כי גדולי הצדיקים הם בסוד משיח בן יוסף, כמובא בדברי רבנו האריז"ל, ועל כן גי' הוא ראשי תבות: ג'ואל מ'שה, ג'ואל מ'רדכי, ג'ואל מ'שיח, הינו מה שהיה הוא שיהיה, כמו שהיה הגואל הראשון, משיח הוא הגואל האחרון, ובאמצע יש

רפד אשר י"א נב בנחל

גואל מרדכי, שהוא כלל הצדיקים הפנימיים את המן-עמלק במשך כל גלותנו, וכל זה אמר יעקב אל יוסף "והנה הראה אותי אלקים גם את זרעך", הקדוש-ברוך-הוא יעזרנו אל ביאת משיח צדקנו, שיבוא במהרה בימינו ויגאלנו גאלת עולם, ויבנה לנו את בית מקדשנו, ויאסף את כלל נשמות ישראל מארבע כנפות הארץ לארצנו.

נא ונא ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה עצומה, כי העקר הוא שמחה, ורבנו ז"ל גלה לנו, אשר עקר הרפואה לכל המחלות והמכאובים הוא רק שמחה, על-כן תעשה כל מיני פעולות להיות בשמחה, ואז טוב לך לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א נב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

חסדי השם יתברך, שאני רואה את פנימיות נשמתך וכו', באשר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעג), אשר בכתב יכולים להכיר את הנפש ופנימיות הנפש שלו וכו', עין שם; ובחסדו יתברך, יש לך הרגשה עמקה ברוחניות, ואתה שיה אלינו, פן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להשאר אצלנו, כי הבעל-דבר אורב מאד מאד על כל אחד ואחד הרוצה להתקרב אלינו ולהיות בהיכל-הקדש, כי מי שזוכה להשאר בהיכל המלך, אזי תתגלה לו אמתת מציאותו יתברך בגלוי כזה, עד שיתבטל בעיני עצמו לגמרי, ולא יראה שום בריה, כי אם את המלך בעצמו (עין

אֲשֶׁר י"א נב בַּנְחַל רפה

לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה), וְאִזּוּ שׁוּם בְּרִיָּה לֹא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם רַע, מֵאַחַר שֶׁנִּכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵינוֹ רוֹאֶה רַק אֶת הַמְּלֶךְ בַּעֲצָמוֹ.

וְדַע, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא סוּד כְּפִנְתַּי הַמְּקוּוֹה, שֶׁהָאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וּמִבְטָל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁאֶפְלוּ אֵינוֹ יְכוּל לְנַשֵּׁם וְכוּ', כִּי הוּא נִכְלָל בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְזֶה עֵקֶר הַטְּהָרָה, שֶׁמִּתְפַּסֶּה בְּתוֹךְ הַמַּיִם, שֶׁהוּא הַדַּעַת הָעֲלִיּוֹן בְּשַׁעַר נו"ן, אִף הַהִכָּרַח לְצֵאתָ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁאֵר תְּמִיד תַּחַת הַמַּיִם, וְתַכְּף-וּמְיָד כְּשִׁיּוּצָא, יֵשׁ לוֹ נִסְיוֹנוֹת שְׁלֵא יִטְמָא אֶת עֲצָמוֹ עוֹד פַּעַם, אֲשֶׁר עַל זֶה צְרִיכִים בְּקִיאוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), שֶׁצְרִיכִים בְּקִיאוֹת עֲצוּמָה לְמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ הֵינוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַדַּרְךְ הַזֶּה הוּא סוּד שְׁתֵּי הַבְּקִיאוֹת: בְּקִי בְּרִצּוֹא וּבְקִי בְּשׁוּב.

וְיֵשׁ לוֹמֵר עַל-פִּי דַבְרֵי רַבְּנוּ הָאֲרִיז"ל: בְּקִי רֵאשֵׁי תְבוּת: יַעֲנֶנּוּ כִּיּוֹם קָרְאֵנוּ, אֲשֶׁר זֶה סוּד שֶׁל הַשֵּׁם יב"ק כִּידוּעַ, כִּי צְרִיכִים בְּקִיאוֹת עֲצוּמָה לְמִי שְׁרוּצָה לְהַשְׁאֵר בְּ"הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, אֲשֶׁר שָׁם מְגַלִּים אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּגִלּוּי נוּרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, עַד שֶׁהָאָדָם מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי אֱלֹוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵינוֹ רוֹאֶה שׁוּם דָּבָר רַק אֶת עֵצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר — הַכֹּל הוּא כְּמוֹ נִרְתִּיק לְגַבֵּי גִלּוּי אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא סוּד הַמְּקוּוֹה הָעֲלִיּוֹנָה.

וְעַל-כֵּן יֵשׁ לוֹמֵר, שֶׁשֵּׁם בְּקִי הֵינוּ יב"ק, הוּא סוּד כְּפִנְתַּי הַמְּקוּוֹה, כִּי הַשְּׁלֵשָׁה שְׁמוֹת אֱהִי"ה, הוִי"ה, אֲדֹנָי, שְׁעוֹלִים יַחַד בְּגִימְטְרִיָּה שֵׁם יב"ק, הֵם סוּד הַמְּקוּוֹה, כִּי גַּג הַמְּקוּוֹה הוּא שֵׁם אֱהִי"ה, וְאֶרְבַּע דְּפָנוֹת שֶׁל הַמְּקוּוֹה הֵם אֶרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַנּוּי"ה, וְהַקְּרָקַע הוּא שֵׁם אֲדֹנָי, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ הַמְּקוּוֹה, וּמִכּוּן אֶת הַשְּׁלֵשָׁה שְׁמוֹת הָאֱלֹוֹ וְנִתְפַּסֶּה בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וּמִכּוּן עַל גַּג הַמַּיִם שֵׁם אֱהִי"ה וְהַד' דְּפָנוֹת שֵׁם הַנּוּי"ה וְהַקְּרָקַע שֵׁם אֲדֹנָי, שְׁזֶה סוּד בְּקִי, אֲזַי כְּשִׁיּוּצָא מִן הַמְּקוּוֹה, יֵשׁ לוֹ בְּקִיאוֹת עֲצוּמָה אִיךָ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד,

והוא בקי בַרְצוּא וּבְקִי בְשׁוּב, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְבַלְבְּלוּ, וּמוֹלִיד מַחֲזִין חֲדָשִׁים בְּכָל פֶּעַם, כִּי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ בְּקִיאוֹת עֲצוּמָה, אֵף שֶׁהוּא בְּסוּד הָעֵבֹר, אַחֲר־כֵּן יָבֹא אֶל לְדָה, וְכֵן בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁנִּכְנַס בְּסוּד הָעֵבֹר וְהִצְמָצוּם, שָׁאז רַע וְמָר לוֹ, כִּי נִדְמָה לוֹ, שְׁלַעוּלָם יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁךְ, סוּף כָּל סוּף בָּא אֶל לְדָה, וְדו"ק.

וְזֶה סוּד הַגְּאֵלָה הַעֲתִידָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ לָבוֹא, שֶׁיְהִיָּה בְּכַח זֶה הַשֵּׁם יב"ק כִּידוּעַ, אֲשֶׁר הַגְּאֵלָה נִקְרָאת בְּשֵׁם לְדָה, וּמוּבָא מִצְדִּיקִים, שֵׁשׁ זֶה מְסַגֵּל לְיִוְלָדָת, כְּמוּבָא בְּכֹנֶת יַעֲנֵךְ, בְּסוּד: יַעֲנֵנוּ בְּיּוֹם קַרְאָנוּ, וְעַל-כֵּן כְּשֵׁיִשׁ אִיזוּ מִקְשָׁה לִילָד, רְצִים תַּכְף-וּמִיד אֶל הַמְקוּוֹה, וּמְכוֹנִים אֵת הַשֵּׁם הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה הוֹלְדָה בְּנִקְלָה, כִּידוּעַ זֹאת אֲצֵל הַמְכוֹנִים.

וְלָכֵן גַּם הַגְּאֵלָה נִקְרָאת בְּשֵׁם לְדָה. וְעַכְשָׁו קָדַם הַגְּאֵלָה יֵשׁ חֲבָלֵי לְדָה, שְׁזֵה חֲבָלֵי מְשִׁיחַ, וְעַל-כֵּן מִי שְׁרוּצָה שִׁיקִים אֲצֵלוֹ (תהלים ט): "קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאֵלָה", שִׁיזְכֶּה אֶל הַגְּאֵלָה הַפְּרֻטִית שְׁלוֹ, שֶׁתֵּאִיר בּוֹ יַחֲדָה שְׁבִנְפָשׁ, שְׁזֵה סוּד הַתְּגַלּוֹת הַמְּשִׁיחַ שֵׁיִשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עט), הוּא צָרִיךְ לְכוֹן אֵת הַשְּׁמוֹת הָאֵלוֹ אַהֲי"ה, הַנּוֹי"ה, אַדְנִי, הָעוֹלָם בְּק"י, שְׁצָרִיךְ לְבְקִיאוֹת עֲצוּמָה לְהַחֲזִיק מְעַמֵּד, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק יִרְגִּיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יַתְּבַרֵךְ תְּמִיד, וְיַעֲנֵנוּ בְּיּוֹם קַרְאָנוּ, שֶׁתְּמִיד יִתְפַּלֵּל אֵלָיו יַתְּבַרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹלִיד מַחֲזִין חֲדָשִׁים בְּדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יַתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ אַחֲרֵי רִוְחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, הַמְּחִיָּה אוֹתֵנוּ בְּעֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת כְּאֵלוֹ, עַד שְׁמַגְשָׁמִים וּמְלַכְלָכִים כְּמוֹנוּ, גַּם-כֵּן יְכוּלִים לְהֵאִיר עַל עֲצָמָם הָאֶרֶה מְעַלְמָא דְאַתִּי, וְלַגּוֹר בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדַגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנְעִימִים, אֲשֶׁרֵנוּ!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"א נג – י"א נד בַּנְחַל רפז
י"א נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת א' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעְרְךָ
הַקָּשָׁה.

לְדַעְתִּי, אֵל תַּעֲשֵׂי שׁוֹם נְתוּחַ, כִּי הַמַּחְלָה בָּאָה רַק מֵעֲצָבִים
וְכו'.
וְכו'.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְתִדְלִיקִי
אֶרְבָּעָה גֵרוֹת לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן
זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת כֹּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתַּפְּלָה
שֶׁהָאִשָּׁה מֵתַפְּלֶלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מָאֵד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בְּשָׁמַיִם.

נָא וְנָא שְׁמְרֵי מָאֵד לֹא לֶאֱכֹל מֵאֲכָלִים שֵׁישׁ בָּהֶם אֵיזָה פְּקוּקָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָה
הַנִּפְשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת א' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעְרְךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵית.

רְאֵי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה

רפח אֲשֶׁר י"א נה בנחל

על איזו דלת מזוזה, כי רב הצרות בבית נמשכות כשאין המזוזות כשרות.

ראי לשמר את השבת, ואז השבת תשמר עליך.

מה טוב ומה נעים אם תדליקי לכבוד שבת-קדש שבועה גרות, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, וכעת הדלקת הגרות לבקש הרבה ממנו יתברך בלשון שאת רגילה בה, הינו בשפת האם שלך, שיחוס וירחם על הילדים, שיהיו בריאים, ושתהיה לכם פרנסה בשפע, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

נא ונא אל תשני, ואז תראי גסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

העקר אל תהיו עצבניים, רק סבלנים גדולים מאד מאד אל הילדים, כי לגדל ילדים צריכים סבלנות גדולה, אשרי מי שהוא סבלן, ואז עובר את החיים בטוב ובנעימים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"א נה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ז טבת, א' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואל תתיאש מהחיים כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

נא ונא ראי להדליק ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ולבקש אז הרבה ממנו יתברך על כל

אֲשֶׁר י"א נו בַּנְחֹל רַפְט

מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

מה טוב ומה נעים, אם תוכלי ללכת אל ציון התנא רבי מאיר בעל הגס, להדליק שם נר של שמן, והקדוש-ברוך-הוא יעשה עמך נסים, ותהיה לך רפואה שלמה באיבריך ובגידך ובכל טפי דמך, ועוד תזכי להפקד בזרע של קימא.

נא ונא ראי להשלים עם בעלך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

מה טוב ומה נעים, אם בעלך יניח בכל יום תפלין, וכן תבדקו את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, ואז תראו נסים ונפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"א נו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ז טבת א' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה שנסתבכת בחובות.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לא להפגס בחובות, ולא ללוות ולא לעשות שום משא ומתן יותר מכחו.

והנה העבר אין שנפלת בפח וכו', פה תקבל ממני סך מועט, שתהיה לך התחלה להצלחה.

ראה להזהר להתפלל ערב ובקר במגן דיקא, וכן תשמר שבת-קדש ותענגה בשמחה, כי כל ההשפעות באות לאדם בזכות שמירת שבת-קדש.

הרגל את עצמך לדבר עמו ותברך, ולבקש ממנו כל מה שאתה צריך, ובזכות זה תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א נז.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ז טבת, א' דשוכבים ה'תשמ"ז.
שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, להיות בשמחה, ואל תפל בדכאון כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

לדעתי אתה לא צריך לספר את כל מה שעבר עליך לכל אחד וכו', כי השתיקה בדברים אלו יפה, ודי לחכימא.

ראה להניח תפלין בכל יום, וזה יתן לך חיים ואריכות ימים ובריאות.

נא ונא ראה לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, כי כל הברכות נמשכות משבת-קדש, וצריכים כבר בתחלת השבוע לחשב משבת, ולהשתוקק אל השבת, ואז תהיה לו רפואה שלמה.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך רפואה שלמה מן השמים ברמ"ח אבריך ובשס"ה גידים ובכל טפי דמיה, ולא תדע כבר משום רע.

נא ונא אל תפחד ואל תירא משום ברנה שבעולם, כי מה

אֲשֶׁר י"א נח בנחל רצא

יַעֲשֶׂה לָךְ אָדָם?! כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֵנוּ תְלוּיִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת, א' דְּשׁוּבָכִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וְתַכְף-וּמְיָד צוּיִתִּי לְשַׁלַּח לְאַחֶיךָ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲקוּהָ שְׁעוֹד כַּמָּה שְׁבוּעוֹת יִקְבְּלֵם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּבַלְבוּלֵי חֲנָם, הָעֵקֶר מֵה שְׁאַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת הוּא — לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים עַל אַחֶיךָ, וְכֵן תִּקְבַּל אוֹתוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאֵל תִּלְחֹץ עָלָיו, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זוּגוֹ וְיִתְחַתֵּן, וְיִבְנֶה בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵף שְׁנִדְמָה לָךְ לַעֲת עֵתָה, כְּאֵלוֹ אֶתָּה רְחוּק לְגַמְרֵי מְזָה, עִם כָּל זֹאת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד.

אֵל תִּיַּאֲשׁ אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רצב אשר י"א נט – י"א ס בנחל

י"א נט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ז טבת, א' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך בבריאות הגוף.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות שמח, ואף שאני יודע שבמצבך קשה וכבד לך להיות שמח, כי אתה סובל מה שאתה סובל, עם כל זאת כל הדפאון בא מיאוש פנימי וכו', וכן אתה תמיד חושב מה חושבים עליך אחרים, על-כן פלך מדבר זה, רק תתחיל לחשב ממנו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, ובאפן הזה תנצל מכל רע.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל, ותקבל את המציאות, ותשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראה איך שחייך ישתנו לטובה. כי באמת אם היו בני אדם יודעים את מעלת השמחה, היו תמיד שמחים, על אף שעובר עליהם מה שעובר, ובזה היו עוברים את זה העולם בנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א ס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ז טבת, א' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים, ואל תניחי את העצלות והדפאון אצלך כלל, כי כל אי ההצלחה של האדם, הוא רק בגלל שנכנס בדפאון ובעצבון, על-כן עשי כל מיני פעולות שבעולם

אֲשֶׁר י"א סא בַּנְחַל רצג

להיות בשמחה, ורִבְנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אֹת שְׂמֵחָה, חֶלֶק ב', סימן א'): מִי שֶׁהוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְצַלֵּחַ.

וְעַל־כֵּן עָשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעַל־זֶה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּי לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֵיךָ, וְתִמְצָאֵי אֶת בֶּן זִוְגְךָ.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א סא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת, א' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ז.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רִבְנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר עִם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעַל כָּל מַה שְׁצָרִיכִים, הַעֲקָר שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת סְבֻלָּן גְּדוֹל בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן בְּסֻבְלָנוּת גְּדוֹלָה בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְאִזּוֹ סוּף כָּל סוּף כִּד חֵם גְּבִיהַ יִתְהַפֵּף, שִׁיתְהַפֵּף מִמִּדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתְךָ (עֵינִי לְקוּטֵי־מִוֶּהֲר"ן, חֶלֶק א', סימן ב').

נָא וְנָא אֶל תִּיַּאֲשׁוּ עֲצָמְכֶם מִן הַרַחֲמִים, כִּי בְּיָדֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת כְּשֶׁתְּתַפְּלְלוּ הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי עַקֵּר סִגְלַת הַהֲרִיזוֹן הוּא עַל־יְדֵי תְּפִלָּה, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כְּמֵאֲמָרֶם ו"ל (כְּבֹא בְּתָרָא כו'): מַה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיֶה לוֹ בָּנִים? יַפְזֹר מְעוֹתָיו לְעֵנִיִּים, וְיִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתּוֹ לְפָנָי תִּשְׂמִישׁ. וְאָמַר רִבְנוּ ו"ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אֹת בָּנִים, סימן י'): עַל־יְדֵי שְׂמִיחַת יוֹם טוֹב, וְעַל יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין כְּרְאוּי תֵּלֵד אֲשֶׁתּוֹ בָּנִים זְכָרִים, עֵינִי שָׁם. עַל־כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה

רצד אֲשֶׁר י"א סב בנחל

את אשתך בכל מיני אפנים שבעולם, כי השמחה עוזרת להוליד
בנים חיים וקיימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א א סב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ז טבת, א' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבכם לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערכם
הקשה ממה שעובר עליכם מבנכם.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא תסרה
על איזו דלת מזוזה.

ראו לשמר את השבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם.

גם ראו להזהר מאד מאד לאכל רק מאכלים כשרים, ובפרט
לדקדק אצל מי קונים את הבשר.

ראי להדליק ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני
גרות של שמן זית, ולבקש אז הרבה ממנו יתברך, שיחוס וירחם
על בנה, וישלח לו רפואה שלמה מן השמים.

אני מבקש ומתחנן להקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליכם
וירחיב לכם, ובנכם יהיה בריא ברמ"ח איבריו וש"ה גידיו ובכל
טפי דמיו, ועוד תרוו ממנו רב נחת, והשומע תפלות ישראל ישמע
את תפילתי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"א סג בְּנַחֵל רצה
י"א סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת, א' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאָיֵר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אוֹ לְרֵאוֹת
עַל-כָּל-פָּנִים כְּתִיבַת יְדֶךָ, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, וְאֲנִי מְכִיר
טוֹבָה עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי. עִם כָּל זֹאת מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, אֵף שֶׁיֵּשׁ לְךָ עֲכָשָׁיו מְאִיזָה טַעַם וְכוּ', חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ' אוֹ
סְפָקוֹת וְכוּ', שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד אֶת דְּבָרֵי פִיךָ לֹא לְהוֹצִיא מִפִּיךָ
אִיזָה רָע. כִּי לֹא יֵאָבֶה ה' סֶלַח לְךָ עַל דְּבָר זֶה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
וְגַלִּים, וְהוּא מִנְחָה בְּגִלְגָּל לַהֵט חֶרֶב הַמַּתְהַפְּכָת — פַּעַם כְּשֶׁר וּפַעַם
פְּסוּל, פַּעַם טְהוֹר וּפַעַם טָמֵא, פַּעַם אֲסוּר וּפַעַם מֵתָר, וְכֵן מִסְתַּוְּבֵב
עִם הָאָדָם פַּעַם מְאִיר לוֹ אוֹר הַשְּׁגָת אֱלֹקוֹת וְכוּ', וּפַעַם נִחְשָׁף מִמְּנוֹ,
פַּעַם הָאָדָם מִשְׁתַּוְּקֵק וְנִמְשָׁךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ בְּתִשׁוּבָה עֲצוּמָה, וּפַעַם
נִתְחַשָּׁף מִמְּנוֹ הָאוֹר לְגַמְרִי, עַד שֶׁרוּצָה לְהִתְרַחֵק, וּמִתְרַחֵק לְגַמְרִי
רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, וְכִמּוֹ שֶׁבְכָל־לַיּוֹת אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּךָּ הוּא אֲצִל הַצַּדִּיקִים
הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן לֹא בְּחִנָּם שֶׁיֵּשׁ בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיָּקָרִים, שֶׁמִּתְחַלֵּת נְעוּרֵיהֶם הֵם מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּעִבּוּר רַבְּנוּ ז"ל,
וּלְבִסוּף מִתְקַרְרִים, עַד שֶׁיֵּשׁ כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא רַק שְׁמִתְקַרְרִים, אֲלֵא
מִתְרַחֲקִים לְגַמְרִי וְעוֹד מְרַחֲקִים אַחֲרֵיהֶם. וְדָבָר זֶה מְצוּי מְאֹד מְאֹד
בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וּבְמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים רְאִיתִי זֹאת בָּמוֹ עֵינִי. עַל-כֵּן
מֵאַחַר שֶׁאַתָּה צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, וְאַהֲבָתִי אֵלֶיךָ הִיא בְּלִי שְׁעוֹר,
כְּאֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ, עַל-כֵּן אֲמַרְתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ:
נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹר אֵלַינִי, וְתוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת,
כִּי לֹא יִמְלֹט שְׁלֹא יִהְיֶה קְשִׁיּוֹת וְסְפָקוֹת, וְחֻבָּל חֻבָּל שֶׁתִּלְךָ כָּל-כָּךָ
שְׁבוּר וּמְדַכָּא.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְמֵי שְׁנוּתֵינוּ

בהם שבועים שנה, אם זוכים יכולים להפוך את השבועים שנה לגן עדן ממש, כשאדם זוכה לדבק את עצמו בו יתברך, ולהמשיך את עצמו רק אליו יתברך, ולהפוך, חלילה וחס, יכולים להפוך את השבועים שנה, אם לא זוכים לזה, ממש לגיהנום, רחמנא לצלן. על-כן נא ונא ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותדון את כל אחד ואחד לכף זכות ובפרכיות אותי, ואם תדון אותי לכף זכות, אז תראה שיש לי בעזרתו יתברך איזו זכות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתוב לי תכף-ומיד וממש תחייני.

י"א סד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת ג' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה איך שנפלת בזהמה ובלכלוף כזה, שרחמנא לצלן, נתלכלכת בטמאת תאות נאוף, ואתה מתנהג עצמך ככלב ממש, רחמנא לצלן וכו', כי אתה מתגעל בנאוף וכו', אשר הרחמנות עליך גדולה ונוראה מאד מאד, כי מי יודע כמה זמן יקח לה להזדכך ולצאת מהטנוף והלכלוף הזה שאתה מתלכלך ומטנף את עצמך, אשר הרחמנות עליך גדולה ונוראה מאד מאד, ואין אתה מבין בעצמך איזו רחמנות יש עליך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'); כי עקר הרחמנות הוא כשישראל עם קדוש נופלים, חס ושלום, בעוונות, רחמנא לצלן, כי זוהי הרחמנות הכי גדולה מכל הרחמנות, כי כל היסורים הקשים שבעולם אינם נחשבים כלל כנגד המשא הכבד של עוונות, חס ושלום, כי כשישראל נופלים בעוונות, חס ושלום, זה משא כבד מאד, שאי אפשר לשאת כלל המשא הכבד הזה, בסוד: "כמשא כבד יכבדו ממני" (תהלים לח); כי מי

שִׁיּוּדֵעַ קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל מֵאִין הֵם לְקוֹחִים, וְיִוֹדֵעַ רוּחַנִיּוֹת וְדִקּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הוּא יוֹדֵעַ שִׁישְׂרָאֵל הֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַעוֹן, וְאִין עוֹן שִׁיף לָהֶם, כָּלֵל וְכָלֵל לֹא, לְפִי גִדְל קִדְשָׁתָם מִשְׂרָשָׁם וְגִדְל דִּקּוּתָם וְרוּחַנִיּוֹתָם. וְעַל-כֵּן כָּל הַיִּסּוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם נַחֲשָׁבִים לְמִשְׂאוּי, כְּנֶגֶד הַמִּשְׂאוּי הַכְּבֹד שֶׁל עוֹנוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאַפְלוּ כְּשִׁישׁ לְאַדָּם יִסּוּרִים, אִם אִין בְּהֵם עוֹנוֹת, אֵינָם נַחֲשָׁבִים לְיִסּוּרִים כָּלֵל, וְזֶה בְּחִינַת (שַׁבַּת נה): אִין יִסּוּרִים בְּלֹא עוֹן; שְׁכַשְׂאִין בְּהֵם עוֹן, אֵינָם יִסּוּרִים כָּלֵל; כִּי עֵקֶר הַיִּסּוּרִים הֵם רַק כְּשִׁנוּפְלִים בְּעוֹנוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְזֶהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוּת, לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, לְהוֹצִיאָם מִהַמִּשְׂאוּי הַכְּבֹד שֶׁל עוֹנוֹת, עֵין שָׁם.

וּבַפֶּרֶט אַתָּה, שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מִתְעַבִּים כְּאֵלוּ, אֲשֶׁר שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָה יוֹדַעַת אֶת לְכַלּוּף מַעֲשִׂיָּה, וְאִיָּה שְׂאֵתָה מִתְנַגֵּעַל בְּנִאוּף בְּדִיוּק כְּמוֹ כָּלֵב, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְיִוְתֵר מְזֶה, כִּי לְכָלֵב אִין שְׁכָל וְכוּ'. וְעֵקֶר הַכָּאֵב הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שִׁישׁ עֲלֶיךָ, מֵאַחַר שְׂאֵתָה כָּל-כָּף מְלַכְלָף בַּחֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְגִנִּים, אֲשֶׁר אֵינּוּ רְאוּי אֲפְלוּ לְגוּי אֶחָד מֵאַמוֹת הָעוֹלָם, כִּי גַם אֲצִלָּם הַדְּבָר הַזֶּה מְכַעֵר מְאֹד מְאֹד, וּמְכַל שֶׁכֵּן לְהַבְדִּיל אֶלְפֵי אֲלֵפֵי הַבְּדִלוֹת בְּאִין עֵרְךָ כָּלֵל, וְנִשְׁמָה מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שִׁיְרַדָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִיף יִתְעַב וְיִלְכְּלָף אֶת עֲצָמוֹ בְּלְכַלּוּף מְזֶהֶם כְּזֶה. וְעֵקֶר הַרַחֲמָנוּת עֲלֶיךָ, שְׁלֹא דֵי שְׂאִינְךָ מִכִּיר אֶת מְקוֹמְךָ, וְאִינְךָ מִסְתַּפֵּל בְּרֹאֵי מִי אַתָּה, וּבְאֵילוּ פְּנִים אַתָּה נִרְאָה, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי רַבְּנֵי הָאֲרִיזוֹ"ל, אַתָּה צָרִיךְ עוֹד אֲלֵפֵי אֲלֵפִים שְׁנִים לְחִיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם... כְּדֵי לְהַתְעַנּוֹת כָּל-כָּף הַרְבֵּה תַעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים עֲלֵיהֶם...

וְעַכְשָׁו כְּשֶׁהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא רַחֵם עֲלֶיךָ בְּזִכְיוֹת חֲנּוּם, וְהוֹדִיעַ לְךָ מִרַבְּנֵי ז"ל, אֲשֶׁר קִדְשָׁתוֹ הִיא לְמַעַלָּה מִשְׁכָּל אֲנוּשֵׁי גְבוּהַ מַעַל גְבוּהַ וְכוּ', וְיִכּוֹל לִירֹד גַּם בְּמְקוֹמְךָ עַל-יְדֵי מִבְּחָרֵי הַתְּלַמִּידִים שִׁישׁ לוֹ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר הוּא שׁוֹרָה אֲצִלָּם, וְזִכָּה אוֹתָךְ הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לְהַתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, וּכְבֹר טַעֲמָתָה אֶת עֲרֵבוֹת יְדִידוֹת זֵיו הַחִיוֹת נְעִימוֹת הָאֲלֵקוֹת שְׂמֵאִיר בְּהֵם וְכוּ' וְכוּ', וּלְבַסּוּף בָּאִים בּוֹרִים וְרִיקִים נוֹאֲפִים כְּמוֹךָ, וּמְכַנִּיטִים בְּךָ אָרֶס וְרַעַל וְכוּ', לְהַתְחַצֵּף נֶגֶד אֵלוּ שְׂמִכְנִיטִים בְּךָ אֲלֵקוֹת וְכוּ', נֶגֶד אֵלוּ שְׂמִרְחָמִים עֲלֶיךָ יָמִים וְשָׁנִים,

ויורדים בכיוב שְׁלֶךְ הֵיכֵן שְׁאַתָּה נִמְצָא וְכוּ', וְהִפֵּל עוֹשִׂים כְּדֵי לְהַעֲלוֹת אוֹתָךְ, לְרַחֵץ וּלְנַקּוֹת אוֹתָךְ וְכוּ', וְאַתָּה מְשַׁחַת כְּזֶה, אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם כָּל דָּבָר אֲסוּר? ! מִתְעַב כְּמוֹךְ, אֵינְךָ זוֹכֵר אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וּמֵאִין אַתָּה בָּא וּמָה עֲשִׂיתָ עַד עַכְשָׁיו? ! הֲלֹא אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת פְּנִיךָ בַּחֹר הָעַכְבְּרִים מְרַב בּוֹשָׁה וְכוּ', הֲלֹא אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁכַּח בְּכָל יוֹם שְׁעוֹת שְׁעוֹת עַל הָאָרֶץ בְּפִשּׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם, וּלְהַכּוֹת עִם רֵאשֶׁךְ עַל הָאָרֶץ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּחַמַּל עֲלֶיךָ, וַיִּמְחַל לָךְ עַל-כָּל-פְּנִינִים עַל חֲטָא אֶחָד, וּמִכָּל שְׁכָן עַל כָּל הַחֲטָאִים, וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שְׁאַתָּה צָרִיךְ לְבַכּוֹת בְּבִכּוֹת עֲצוּמוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שְׁתִּזְכֶּה לְנִקּוֹת אֶת עֲצֻמְךָ עַל-כָּל-פְּנִינִים מַעֲכָשׁוֹ, שְׁלֹא תַחֲזוֹר עַל מַעֲשֵׂיךָ הַמִּתְעַבִּים שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה וְכוּ', וְאֵיךְ אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר וּלְהִתְחַצֵּף נֶגֶד צְדִיקִים קְדוֹשִׁים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּדַבְּקוֹת אֱמֶת, וּבְבִטּוֹל כָּל הַרְגָּשׁוֹתֵיהֶם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם הַסִּתְפָּלוּת וְאַחִיזָה בְּהֵאֵי עֲלֵמָא כָּלֵל, כִּי הֵם דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ כְּמוֹ דְּבַק וְכוּ', וְרַק מְרַחֲמִים בְּרַחֲמֵנוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן הֵם מְשַׁלִּיכִים אֶת נַפְשָׁם שֶׁהוּא שְׁמֵם מִנְּגִיד, שְׁזוֹ נִקְרָאת מְסִירוֹת נַפֶּשׁ אֱמֶתִית, כִּי מְאַבְדִּים אֶת שְׁמֵם (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס); וְהִפֵּל כְּדֵי לְטַהֵר אִשָּׁה אֶל בַּעֲלָהּ, הֵינּוּ לְהָרִים וּלְהַגְבִּיחַ נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ וְכוּ', וּבְאַמֶּת אֵין לָהֶם שְׂיִכּוֹת אֶל שׁוֹם בְּרָזָה כָּלֵל. וְאַפְלוּ אֵלוֹ הַקּוֹפִים שְׁמֵתֵדְמִים עֲצֻמָּם אֲלֵיהֶם וְכוּ', גַּם-כֵּן צְרִיכִים עוֹד הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עֲלֵיהֶם עַל מַעֲשֵׂיהֶם, וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן מְגַשֵּׁם וּמְזַהֵם כְּמוֹךְ, אֵיךְ לֹא תִתְבַּיֵּשׁ עַל קְלָקוּל וְרַע מַעֲשֵׂיךָ? !

מדוע לא תזכור את דברי רבנו ז"ל, שאמר (חי"י-מוהר"ן, סימן רנז):
 יש לי השגה כזו להשם יתברך, שהייתי יכול להביא על ידה את
 משיח, אבל סלקתי הכל, ולקחתי עצמי אצלכם להחזיר אתכם
 למוטב, כי זה גדול מן הכל, כי זכאה מאן דאחיד בינדא דחייבא
 (זהר הקדוש, תרומה קכח), ואז הוכיח את אנשי שלומנו מאד ואמר:
 כמה יגיעות היו לי בשבילכם, כמה פעמים נחר גרוני ונתייבש
 הלחלוחית בפני מרבוני הדבורים שהרביתי לדבר עם כל אחד ואחד

מִכֶּם בַּפְּרָטִיּוֹת, וְעַתָּה מַה פְּעַלְתִּי, אַף-עַל-פִּי שְׁאַתֶּם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, אֲבָל לֹא כִּךָ רָצִיתִי (כִּי כָּבֵר מְבֹאֵר, שְׂרָצָה לַעֲשׂוֹת מֵאֲתָנוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים מִפְּלָגִים בְּמַעֲלָה), וְאִיךָ אָבּוֹא לִפְנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, אַךְ אֲנִי מִנְחָם עֲצָמִי בַמַּעַט אֲנָשִׁים שֵׁשׁ לִי שֵׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, הֵינּוּ אוֹתָן אֲנָשִׁים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁכָּבֵר נִפְטְרוּ, שְׁאֵלוּ כָּבֵר הֵם מֵאֲנָשָׁיו בְּוֹדָאִי. וְכֵן שִׁמְעֵתִי בְּעֲצָמִי, שְׁאוֹתָן שֶׁנִּפְטְרוּ כָּבֵר, הֵם בְּוֹדָאִי מֵאֲנָשָׁיו, כִּי אוֹתָן שֶׁהֵם בְּחַיִּים, עַדִּין הֵם בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה, אֲבָל אֵלּוּ שֶׁנִּפְטְרוּ כָּבֵר הֵם מֵאֲנָשָׁיו בְּוֹדָאִי, עַיִן שָׁם.

וְדָבָר זֶה סוֹבֵב גַּם עֲכָשׁוּ, כִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם חַיִּים וְקַיָּמִים תָּמִיד, רָאָה וְהִבֵּט וְהִבֵּן אֶת גְּדֹל רַחֲמָנוּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְסַלֵּק הַכֹּל וְכוּ', הַכֹּל מִמָּשׁ כְּפִשׁוּטוֹ, הָעֵקֶר לְהַחְזִיר אוֹתָךְ בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', כִּמְהָ יָמִים וְשָׁבוּעוֹת וְחֻדָּשִׁים וְשָׁנִים מִמָּשׁ בְּלִיתִי בְּשִׁבְלֶךָ, וְדִבְרַתִּי עִמָּךְ, כְּדֵי לְהַחְזִירָךְ בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', וּלְבִסוּף אֵינְךָ מֵתְבַיֵּשׁ לְהַתְחַצֵּף כָּל-כָּף, וּלְפָלֵט מִפִּיד הַטָּמֵא דְבוּרִים מְלַכְלָכִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמֶת אִם תִּתְבוּנֵן, תִּרְאֶה וְתִשְׁפִּיל, שֶׁכָּל הַיְלָדָךְ לֹא הִיָּה בְקִדְשָׁה כָּלֵל, כִּי הוֹרִיךְ לֹא שָׁמְרוּ טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה כָּלֵל, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֵתָּה בֶּן הַנְּדָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים קָרְאוּ לְאַחַד כְּזֶה מְמֹזֵר (עַיִן פְּלֵה רַבְתִּי, פָּרָק ב'): עַז פָּנִים, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מְמֹזֵר, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר בֶּן הַנְּדָה, רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מְמֹזֵר וּבֶן הַנְּדָה וְכוּ', עַיִן שָׁם; וְעַיִן שָׁם סְפּוּר, שֶׁפַּעַם אַחַת הָיוּ זְקָנִים יוֹשְׁבִים, וְעָבְרוּ לִפְנֵיהֶם שְׁנֵי תִינוּקוֹת, אָחַד גָּלָה אֶת רֵאשׁוֹ וְאָחַד כִּסָּה אֶת רֵאשׁוֹ, זֶה שֶׁגָּלָה רֵאשׁוֹ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מְמֹזֵר, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר בֶּן הַנְּדָה, רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מְמֹזֵר וּבֶן הַנְּדָה וְכוּ'. וְהִלְכוּ לְחַקֵּר, וְרָאוּ שֶׁרַבִּי עֲקִיבָא הִיָּה צוֹדֵק, עַיִן שָׁם; הֲרִי לָךְ, שְׁמִי שֶׁהוּא עַז פָּנִים, וּמַעַז פָּנָיו אֵל צְדִיקִים קְדוֹשִׁים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֵמֶת, הוּא מְמֹזֵר וּבֶן הַנְּדָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשֶׁאֵתָּה בְּעֲצָמָךְ יוֹדֵעַ, שֶׁאֲפִלוּ עֲכָשׁוּ הוֹרִיךְ אֵינָם שׁוֹמְרִים תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְרַחֲוִקִים לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאֵינָם שׁוֹמְרִים טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה כָּלֵל, אֲדַרְבָּה עוֹבְרִים עֲבֵרוֹת נְדָה בְּיוֹם הַכְּפּוּרִים מִמָּשׁ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכוּ', וְגַם אֵתָּה קַבְּלֵת חֲנוּף כְּזֶה, וְעָבֵר עָלֶיךָ מַה שֶׁעָבֵר וְכוּ'.

שְׁנַתְגַּעַלְתָּ כָּל הַשָּׁנִים בְּטָרְפוֹת וּנְבִלוֹת, שְׁאָכַלְתָּ בֶּשֶׂר חֲזִיר, שְׁקָצִים וּרְמָשִׁים, אֲשֶׁר הוּא גֹעַל נֶפֶשׁ רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה... וּמִכָּל שָׂכָן לֶאֱכֹל אֶת זֶה, אֲשֶׁר הַתּוֹרָה אוֹסְרָתוֹ, וְהִרְמַבֵּ"ם כָּתַב בְּאַגְרַת תִּימָן הַמְּפָרְסֶמֶת, שְׁבִשְׁבִיל זֶה הָיוּ כּוֹפְרִים בְּתַחֲמֵי הַמֵּתִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְכוֹפְרִים בְּעֵקֶר, עַל-יְדֵי שְׁאָכְלוּ טָרְפוֹת וּנְבִלוֹת, וְשָׁקְצוּ אֶת עֲצָמָם בְּכָל מִינֵי שְׁקוּץ וְכוּ', אֲשֶׁר עַל-יְדֵי כָּל זֶה דָּמַם נִתְעַבֵּר וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכָל זֶה אֶצְלָךְ, וְאִיךָ לֹא תִתְבַּיֵּשׁ לִפְתּוֹחַ אֶת פִּיךָ הַטָּמֵא, וּלְדַבֵּר כָּל דְּבַר אָסוּר? ! הֲאֵם אֵינְךָ יוֹדֵעַ, שְׁאֵם לֹא תִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה עַל זֶה, בּוֹא יְבוֹא הַיּוֹם, שְׁתִּקְבַּל עֲנֹשׁ כְּזֶה, שְׁלֹא תֵאָרֵת וְלֹא שֶׁעֲרַת כָּלָל.

עַל-כֵּן רָאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֵּקָר! לְחוּס וּלְרַחֵם עָלֶיךָ, וְתִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית עַל כָּל הָעֵבֶר שְׁלָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְעַקֵּר תִּשׁוּבָתְךָ לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְנִכְתְּבוּ בְּלִשׁוֹן קָלָה, בְּאִפְּן שְׁהַמוֹן-עַם הַרְחוּקִים, גַּם-כֵּן יִשְׁיגוּ אִיזוֹ הַשְּׂגָה בְּרוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְגַם לָהֶם תִּהְיֶה אִיזוֹ תַּפְּיֶסָה בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְגַם הֵם יִזְכּוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-פִּי הַקְּדָמוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמְךָ בְּכִלְלִיּוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת מֵהַ שֶׁפָּעַרְתָּ אֶת פִּיךָ הַטָּמֵא, וְדַבַּרְתָּ כָּל דְּבַר אָסוּר עַל-יְדֵינוּ, אֵינְךָ לֵךְ מִחִילָה, כִּי אִם שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּעֲצָמְךָ לְהַפְּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר בְּזֶה שְׁתִּקְרַב וְתִעוֹרֵר אַחֵרִים, יִמְחַל וְיִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם לֹא, תִּדַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מֵאָרִיךְ אֶפְסוֹ, וְלִבְסוּף גְּבַהַ דִּילִיָּה, שֶׁהוּא מְחַכֵּה וּמְחַכֵּה לְרִשְׁעַ עַד שִׁישׁוּב וְכוּ', וְאִם לֹא שָׁב, הוּא מְקַבֵּל עֲנֹשׁוֹ שְׁכָרוֹ מִשְׁלָם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

הֵן אָמַת אָנִי יוֹדֵעַ, שִׁיְהִיָּה לָךְ קִשָּׁה לְקַבֵּל דְּבָרֵי אֱלוֹ, עִם כָּל זֹאת אִם תִּתְיַשֵּׁב עֲצָמְךָ, תִּבְיִן וְתִשְׁכִּיל כִּי הָאָמַת הִיא אַחַת, וְהוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִם הֵייתָ חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְהֵייתָ מְכַנִּים אֶת עֲצָמְךָ בְּהַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן קָלָה, הֵייתָ לָךְ בְּנוֹדָאֵי תַקְנָה טוֹבָה, אִךְ הִבְעַל-דְּבַר וְהִקְלַפּוֹת שְׁנוּבְרָאוּ מִחֲטָאֵיךָ הַמְּרַבִּים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לֹא יִרְשׁוּ לָךְ, וּבְפִרְטִיּוֹת עֵסֶק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, לְקַחַת אוֹרוֹת נִשְׁגָּבִים שֶׁהֵם הִיְהִלּוּמִים מִכְּתָר

הַמְּלֶךְ, שֶׁהֵם כָּלֵל הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְלִהְבִּיאֵם לְשִׁתּוֹת בֵּין כָּלֵל
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּוִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
 (חַיִּימוֹתֵר"ן, סִימָן רַנ"ג): כָּל מֵה שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי, יֵשׁ עַל זֶה
 כַּמָּה וְכַמָּה מְנִיעוֹת, כִּי כַּמָּה וְכַמָּה עוֹמְדִים וְאוֹרְבִים עַל זֶה לְקַלְקֵל
 אוֹתוֹ הַדְּבָר שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי, כִּי לְהַפּוֹךְ כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ
 הַדְּבָר, מְקַבְּלִים וְיוֹנְקִים מִזֶּה כַּמָּה וְכַמָּה, וְהֵם עוֹמְדִים וּמְצַפִּים
 שְׂיִהְיֶה נִגְמָר וְנַעֲשֶׂה הַדְּבָר, וְזֶה לַעֲמֵת זֶה וְכוּ', וְזֶה נִגְמָר אֶפְלוּ עַל
 דְּבָרִים קְטָנִים, יִהְיֶה הַדְּבָר מֵה שְׂיִהְיֶה, מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּשִׁבְלֵי, יֵשׁ
 עַל זֶה כַּמָּה מְנִיעוֹת, וּמְכַל שֶׁכֵּן עַל עֲנִיָּן נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה — לְהַפְיֵן
 אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שְׁבִזָּה מְקַרְבִים בְּגִי-אָדָם אֶל אֲבִינוּ
 שְׁבִשְׁמִים, וּמְכַנִּיסִים בְּלִבָּם תְּקוּהָ, בְּוִדְאֵי שְׁלֹא יַעֲזֹב הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
 וְהַקְּלָפוֹת כָּלֵל.

עַל-כֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ וַחֲזַר בָּהּ, וְאַדְרַבְּהָ אִם שְׁנַפְלֵת כְּבָר
 כַּל-כָּף, אִם תַּחֲזֹר בָּהּ וְתַתְּחַרֵּט, אִזּוּ דִּיקָא תִּזְכֶּה לְתַמְנָן הַכֹּל.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְנִיס אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹהֵי הַיָּטִב
 הַיָּטִב בְּלִבְךָ, וְתַתְּחִיל לְהַתְּבַיֵּשׁ עַל הָעֶבֶר וְכוּ', וּבִפְרָטִיּוֹת עַל מֵה
 שְׁפָעַרְתָּ אֶת פִּיךָ וְדַבַּרְתָּ מֵה שְׁדַבַּרְתָּ וְכוּ', וְהַסְתַּתְתָּ אֶת חֲבַרְיָה גַם-כֵּן
 לְפַעֵר פִּיהֶם וְכוּ', אִזּוּ וְשָׁב ה' וַיִּמְחַל לָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ג' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי, וְגַם שְׁמַעְתִּי כְּבָר מֵה שְׁעֶבֶר עֲלִיכֶם
 וְכוּ', עַל-יְדֵי מוֹצִיאֵי דְבָהּ וְכוּ'.

וּבְאַמַּת אֲנִי מְחַיֶּה אֶת עֲצָמֵי עֲכָשׁוּ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאָמַר:

עקר התקווה — על-ידי בחינת למעלה מהזמן שמשגיגים הצדיקים, שהם בבחינת משיח, כִּאֲשֶׁר הבנתי מפיו הקדוש שְׁאֵמַר סְמוּךְ להסתלקותו, שהוא הולך עִתָּה עִם המֵאֵמֶר שְׁגֵלָה עַל פְּסוּק: "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֵתִיךָ", שהוא בחינת למעלה מהזמן וכו', ואי אֶפְשֶׁר לְבַאֵר עֲנִין זֶה בְּכֶתֶב כָּלֵל, רק מה שהבנתי אֲנִי מִדְּבָרָיו הוּא, שְׁאֵמַר זֹאת לְעֲנִין זֶה שֶׁהוּא עוֹסֵק בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת כָּל-כָּף לְקִרְב נִפְשׁוֹת רַבּוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעֲדִין לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ כְּרִצּוֹנוֹ, וְהַמְחִלּוֹקוֹת וְהַמְנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת מִתְגַּבְּרִין וּמִתְפַּשְׁטִים מְאֹד מְאֹד בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּכֶל, וְרַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנִפְלוּ עַל-יְדֵי-זֶה וְכוּ', וְלְעֲנִין זֶה אָמַר, שֶׁהוּא מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ בְּעֲנִין זֶה שֶׁל "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֵתִיךָ", הֵינּוּ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזָרֵנוּ לְדַלֵּג עַל הַכֹּל, וְסוּף כָּל סוּף תִּתְגַּלֶּה הָאֱמֶת, וְכִלְנוּ נָשׁוּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֱמֶת, וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ, כִּי כָּל הַזְּמַן יִתְבַטֵּל, וְיִכָּלֵל הַכֹּל בְּבַחֲיַנַּת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, וְשֵׁם יִתְקַן הַכֹּל וְכוּ' (עין חיי-מוהר"ן, סימן תקס"ח).

וּבְאֱמֶת מִי שְׁמִסְתּוֹבֵב סְמוּךְ לִי, רוֹאֶה וּמְבִין אֶת גְּדֻלַּת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכַמָּה בְּטוּלֵי יָמִים שְׁלָמִים שְׁאֵנִי מְבַטֵּל בְּשִׁבְלֵוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר אֶצְלִי יִקָּר מְאֹד מְאֹד הַזְּמַן יוֹתֵר מִכָּל הוֹן דְּעִלְמָא, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּבִרְוֵר, כִּי הִנֵּה עוֹד מְעַט כָּבֵר אֵצַא מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְעַל-כֵּן חָבַל לִי עַל כָּל רַגַע וְדָקָה לְבִלּוֹת אוֹתוֹ וְכוּ', מִכָּל שָׁפֵן כְּשֶׁגַם מִתְהַפְּכִים לְהִיּוֹת לִי מִתְנַגְּדִים חֲרִיפִים, וְדוֹקְרִים אוֹתִי בְּחִרְב לְשׁוֹנֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחִיָּה אֶת עֲצָמִי רק בְּדַבּוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַנ"ל, שְׁאֵמַר שֶׁהוּא מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִם עֲנִין שְׁלִמְעָלָה מִהַזְּמַן, וְגַם אֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁעָבְרוּ עָלַי הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, וּמִסְרַתִּי אֶת נִפְשִׁי בְּשִׁבְלֵי זוּלְתִי וְכוּ', וְלִבְסוּף רָאֵה אֵיזוֹ שְׁפִיכוֹת דָּמִים וּבְזִיווּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין יֵשׁ לִי וְכוּ', עַל-כֵּן אֲנִי מְחִיָּה אֶת עֲצָמִי מְאֹד מְאֹד עִם הַשִּׁיחָה הַזֹּאת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ, וְאֲנוּ צְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁנִפְלְנוּ בְּחִלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנוּ ז"ל?!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א סו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת, ג' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הַאֲבִרָךְ הַצְּמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמַח בְּמָה שֶׁאַתָּה מַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ עַל-פִּי כָּל הַדְּבוּרִים וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁזִּכִּיתָ לְשִׁמְעַ אֶצְלָנוּ, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי בְּזְכוּת זֶה, אִם תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא תִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, וְלֹא תִטָּה אֲזַנְךָ לְשׁוֹם מְדַבֵּר וּמוֹצִיא דִבָּה, תִּזְכֶּה לֵהִיּוֹת צַדִּיק גָּדוֹל, עַל-פִּי כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁשִּׁמְעָתָ אֶצְלָנוּ, הַנוֹכְעִים מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

זָכֹר, זָכֹר! אֵת הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת, הַשְּׁבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים, שֶׁבִלְתֵּי בְמַחֲצִיטֵי כְּמָה שָׁנִים רְצוּפוֹת, וּבְוִדְאֵי רְאִיתָ וְשִׁמְעָתָ אֶצְלֵי מָה שֶׁרְאִיתָ וְשִׁמְעָתָ וְכוּ', וְאִף שֶׁהָיָה לְךָ קִשָּׁה הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת עַלֵי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּוִדְאֵי חֲטִפְתָּ הַרְבֵּה בֵּין הַשְּׁטִין וְכוּ', וְקִבְּלָתָ רְמִזִּים הַרְבֵּה, אֲשֶׁר עֲכָשׁוּ אֶתָּה יְכוֹל לִהְיוֹת אֵת עֲצָמְךָ עִמָּהֶם מְאֹד מְאֹד. וַיֵּשׁ דְּבוּר מִרַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר (עֵינַי חֲיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקְמ"ד): "מִי שֶׁמְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמַתִּי יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְעוֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ לְפָנָיו וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, אֶף-עַל-פִּי שֶׁשׁוֹמֵעַ מִמֶּנּוּ כְּמָה דְּבוּרִים וְשִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים, שֶׁאֵינּוּ מִבֵּין בָּהֶם שׁוֹם תּוֹעֵלֶת וְעֲצוֹת לְנַפְשׁוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִם יִזְכֶּה, יוֹכֵל אַחֲרֶ-כֵּךְ בְּרַבּוֹת הַיָּמִים לְהִבִּין לְמַפְרַע לְלַמֵּד וּלְהוֹצִיא מִכָּל הַסִּפּוּרִים שֶׁשִּׁמְעַ כְּבָר עֲצוֹת גְּדוּלוֹת לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְכֹל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁשִּׁמְעַ מִקֵּדָם לְפָנֵי כְּמָה שָׁנִים, יִהְיֶה לוֹ אַחֲרֶ-כֵּךְ תּוֹעֵלֶת גְּדוּלָה, וַיִּחְיֶה אֵת עֲצָמוֹ אַחֲרֶ-כֵּךְ בְּכֹל דְּבוּר וְדְבוּר. פִּי אַחֲרֶ-כֵּךְ יִזְכֶּה לְהִבִּין וַיֹּאמֶר: זֶה רְמִז לִי מוֹרֵי אֲזוּ בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, וְכֵן בְּכֹל פַּעַם בְּפַעַם יִצְמַחוּ לוֹ בְּדַעְתּוֹ רְמִזִּים נִפְלְאִים וְעֲצוֹת גְּדוּלוֹת מִכָּל מָה שֶׁשִּׁמְעַ כְּבָר, אִם יִזְכֶּה לְשִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְכֹל מָה שֶׁשִּׁמְעַ כְּבָר. וְסִפֵּר מַעֲשֵׂה

מעגן זה, שפך ארע אצל צדיק אחד מפרסם, שהיה בביתו איש אחד פשוט לגמרי, שקורין: פראסטיק, והיה עומד ומשמש תמיד את הצדיק הנ"ל, והיה שומע דבורים הרבה ממנו, ולא הבין מהם שום ענין ותועלת כלל, רק שהיתה לו אמונה גדולה בהצדיק ובדבריו הקדושים, אף-על-פי שלא היה מבינם לאשורם, והיה עומד ומשמש תמיד את הצדיק באמת, אחר-כך אחר שנים הרבה, נסתלק הצדיק לעולמו, ואז התחיל זה האיש לזכר בכל פעם כשבא לאיזה דבר, נזכר בדברי הצדיק, ואמר בנפשו: זה שפון הצדיק ורמז לי בדבריו אז באותו זמן פלוני. וכן בכל פעם בפעם הבין אחר-כך למפרע פנות הצדיק, ורמזים שרמז לו בדבריו לפני כמה שנים, והבין הדבר, ואחר-כך נעשה זה האיש איש כשר וירא השם, והיה חשוב מאד בעירו, ונעשה ראש ומנהיג לכל הכשרים והחפצים ליראה את השם יתברך, אשר היו בעיר הצדיק הנ"ל, וכלם נכנעו תחתיו, עין שם.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל מי שהסתובב אצלי, וקבל על עצמו בתמימות ובפשיטות סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, ולומד את השעונים שלו בכל יום כסדרן במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור, ושלחן ערוך וכו', וכן מתפלל את תפלותיו: שחרית, מנחה, מעריב, חצות, מתוך הסדור דיקא, ובדבקות בו יתברך ובנגון המעורר, וכן מתבודד עמו יתברך, ומפרש את כל שיחתו אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, וזוכר היטב את כל אשר דברנו, וחוזר על הדבורים שלנו הנוכעים מהנחל נובע מקור חכמה, וכוותו יגן עלינו, שיקים אצלו כל השיחה הנ"ל, אשר יהיה צדיק גדול, ורבים ישמעו אותו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"א סז בַּנְחַל שֶׁה
י"א סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ג' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי שְׁלֹא זָכִיתִי לְרֵאוֹת אוֹתָךְ בְּהִיוֹתְךָ סָבִיב
לְמַחְנֵנוּ, עִם כָּל זֹאת בְּוַדָּאִי הַכֹּל מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הַדְּבֵק אֶת
עֲצָמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֵז תִּרְאֶה
נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּזְכֶּה לְקִנּוּת בְּשִׁתְפוּת עִם יְדִידֵנוּ ...
נְרוּ יְאִיר, אֵיזָה בֵּית עִם מְגִרֵשׁ בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, וְתִפְנְסוּ שְׁמָה
לְגוֹר, וְעוֹד יִהְיֶה לָכֶם רוּחַ בְּבִנְיַת כְּמָה דִירוֹת.

רְאֵה, אֶהוּבִי! מָה עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עַד
שְׂאִין יוֹם דּוּמָה לְחִבְרוֹ, כְּפִי הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד.

עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, וּמָה
הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הִיָּה לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ו'ל! עַל-כֵּן עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה
מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֶׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ו'ל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
וְאֵז טוֹב לָנוּ לְנַצַּח.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א סח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת, ג' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִרִירוֹת דְּמִרִירוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הִנֵּה רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה בְּשִׁבְת
קִדְּשׁ, וְלִהְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹז הַשְׂמִיחָה (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
יז); וּבְאַמַּת מוּבָא בְּזֶהֱרֵה הַקְּדוּשׁ, שְׁכָל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת בְּאוֹת
מְשַׁבַּת-קִדְּשׁ, כִּי שִׁבְתָּ הִיא הַנִּקְדָּה הָאֲמֻצָּעִית שֶׁל שִׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל,
כְּמוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהֶר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מו), וְעַל-פֶּן כָּל הַשְׂמִיחַ בְּשִׁבְת־
קִדְּשׁ, מִמַּשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹת נִשְׁגָּבִים עַד מְאֹד, עַד שְׂאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים: אֲפֹלוּ עוֹבֵד עִבּוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ — מוֹחֲלִים לוֹ (שִׁבְת
קִיח.); כִּי מַעֲלַת קִדְּשַׁת שִׁבְתָּ, אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְתַאֵר לְעֲצָמָנוּ כָּלֵל,
כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא כְּמוֹ חֲתָנָה, שְׁנוֹתָנִים לָנוּ רְשׁוֹת רַק
לְהִסְתַּכֵּל בָּהּ.

עַל-פֶּן רָאָה לְהִשְׁתַּוְּקֵק כָּל הַשְּׁבוּעַ לְקִדְּשַׁת שִׁבְת־קִדְּשׁ, וּבְכָל
יוֹם וַיּוֹם תִּבְקַשׁ שְׂיִאִיר עֲלֶיךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹר הַשִּׁבְתָּ, וְאֹז
תִּתְעַנֵּג בְּנַעַם זֵיו הַשִּׁבְת־קִדְּשׁ, אֲשֶׁר שִׁבְתָּ הִיא אוֹתִיּוֹת ת'ש'ב',
וְגַם הִיא אוֹתִיּוֹת ב'ש'ת'. כִּי כְּשֶׁנִּכְנָסִים בְּאוֹר הַשִּׁבְתָּ, נוֹפְלֵת עַל
הָאָדָם בּוֹשָׁה גְּדוֹלָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וּמוּבָא
בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ "תִּפְאָרַת שְׁלֵמָה" (פְּרָשָׁה זו) עַל-פִּי: "כָּל הַמִּתְעַנְּגִים
בָּהּ יִזְכּוּ לְרַב שְׂמִיחָה", זֶה מְרַמֵּז עַל ד' שְׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, כ"ן,
הָעוֹלָם בְּגִימְטְרִיָּה רל"ב, וְהֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת,
בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה. וְזֶה "כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, יִזְכּוּ לִ'ר'ב' שְׂמִיחָה",

הַיֵּינוּ רל"ב, שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר הָאֲרָבָעָה שְׁמוֹת שֶׁל הָאֲרָבָעָה עוֹלָמוֹת, כִּי מִי שֶׁמְתַעַנֵּג בְּעֲרֻבוֹת נַעַם זֵיו הַשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ, נִפְתָּחִים לְפָנָיו הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַעַנֵּג בְּזֵיו הַשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נִצְחִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב, וְתִדּוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזָרְנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ לְהַפְלִיל בּוֹ לְגַמְרֵי, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹתוֹ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף כַּמָּה קוֹנְטֵרָסִים חֲדָשִׁים שֶׁנִּדְפְּסוּ לְאַחֲרוֹנָה.

י"א סט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ג' דְּשׁוּכְבִּים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ נְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

וּבִמָּה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׂאֵתָה מְשִׁתַּקֵּק מְאֹד לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן, מֵה טוֹב וּמֵה נַעִים, כִּי הַלְמוּד בְּעִיּוֹן מְשַׁבֵּר וּמְבַטֵּל אֶת הַקְּלָפוֹת, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּעִיּוֹן הַתּוֹרָה, זוֹכֵה לְהַרְגִּישׁ נְעִימוֹת בְּחַיָּיו, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹתֵרֵן, חֵלֶק א', סִימָן קא), שְׂמוֹבָא שָׁם, שֶׁעַל־יְדֵי שֶׁהָאָדָם לוֹמֵד בְּעִיּוֹן, עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכֵה לְאַנְפִּין נְהִירִין, וּמְבַטֵּל מִמֶּנּוּ הַשְּׁעֵבּוּד וְהַתְּאֻוֹת וְהַמְדוּת רְעוֹת וְכוּ', עֵין שָׁם.

עַל־כֵּן, לְדַעֲתִי, רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה יִהְיֶה הַשְּׁעוּר עִיּוֹן שְׁלָךְ, וְתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּדָף גְּמָרָא וְתַחַדְשׁ בָּהּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַחַדֵּד אֶת מַחְךָ, וּבְיַתֵּר הַזְּמַן רְאֵה לְלַמֵּד אֶת

שח אֲשֶׁר י"א ע בנחל

השעורין קבועים על-פי סדר הדרך הלמוד של רבנו ז"ל, שהוא שעור בקיאות.

נא ונא ראה להיות בשמחה עצומה, ואל תפחד משום בריה שבפעולם, ואל תבלבל את עצמך ממה שאחרים אומרים, אין לך רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו.

ראה להפגס דיקא בכולל כזה שלא מבלבלים אותך, כולל רציני שלומדים בו, ולא סתם ללכת לכולל של מושב לצים, שמבלים את הזמן, כי חבל לנו על הזמן, כי ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פה, והנה עוד מעט נהיה שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א ע.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת ג' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה עוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל. עם כל זאת אמרתי לעורך ולתוקף ולאמצך ולזרזך ביתר שאת וביתר עז, שתמסר את נפשך להפיץ ספרי רבנו ז"ל, כי חבל מאד מאד על כל יום ועל כל שעה, פי בעוונותינו הרבים, הערב-רב מתפשטים מאד מאד בארצנו הקדושה, ובפרטיות עכשו, שהניחו לערב גויים בין נשמות ישראל וכו', וכן יש עוד כמה גזרות על נשמות ישראל, השם ותברך ימתיק מעלינו את כל הגזרות ויבטלם לגמרי וכו', על-כן עלינו למסר את נפשנו ביתר שאת וביתר עז להדפיס ולהפיץ ספרי רבנו ז"ל.

לכן ראה לזרו את ידידנו היקר ... גרו יאיר, שידפיס קבץ "תוף הנחל", שיוצא כאן על-ידי תלמידי "היכל הקדוש" בכל

אֲשֶׁר י"א עא בַּנְחָל שט

שְׁבוּעַ, וְשֶׁהוּא יִדְפִיסֵם בִּירוּשָׁלַיִם, וְאַתָּה תְּפִיֵצֵם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְאֵל תִּתְּבִישׁ מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אֵין לָנוּ בְּמָה
לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם דְּבוּרֵינוּ. וְאִם הִיִּית יוֹדֵעַ מַה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִיִּית מְזוּרָז אֶת עֲצָמָךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז לְהִפְיֵצֵם
בִּינֵיהֶם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נֵעִם
חֻלְקֵנוּ, שְׂזֻכֵינוּ לְהִתְוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׂזֻכֵינוּ
לְהִיּוֹת שְׂמֵשִׁים אֲצִלוּ, אִף שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ לְלַעַג וּלְקָלֵס בְּעֵינֵי אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּפִרְטוּיּוֹת, עִם כָּל זֹאת מָה לָנוּ עִמָּהֶם?! עֲלֵינוּ רַק לְמַסֵּר
אֶת נַפְשֵׁנוּ לְשִׂמְשׁ אֶת רַבֵּנוּ ז"ל. וְתִאֲמִין לִי, שְׂגַם אֲנִי הִלְכֵתִי
בְּרַחֲוּבוֹת וּבְשִׁנְקִים, בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת, בִּישִׁיבוֹת,
בְּחִצְרוֹת וּבְבִתִּים וְכוּ', וְאֵינִי מִתְחַרֵּט עַל זֶה, וּמִי יִתֵּן וְהִיִּיתִי יְכוֹל
גַּם עֲכָשׁוּ לְלַכֵּת, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁנִּקְצַר אֶת הַפְּרוֹת בְּזֶה
שְׂזַרְעֵנוּ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת ... גְּרוּ יְאִיר, שְׂיִדְפִיסֵם בִּירוּשָׁלַיִם
דִּיקָא, וְכֵן שְׂיִמְשִׁיךְ לְהִדְפִיס אֶת הַקּוּנְטְרָסִים, שְׂלֵא תִהְיֶה לוֹ חִלְשׁוֹת
הַדְּעַת מֵאַף אֶחָד, וְאַתָּה תִּקַּח רַק מִמֵּנוּ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַאגַּ בְּעַבּוּרוֹ לְשִׁדּוּף, כִּי רַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה
עֲלִיו, וְאֵין לוֹ שׁוּם בְּרִיָּה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א עא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת, ג' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֲד מֵאֲד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב

מִמֶּדָּה, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלְיִים, וְאֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְרַחֵקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְעֵבֵד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִימָה לְשִׂמְחָת תְּמִיד, וּכְמֵאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל: כְּשֶׁאָדָם שִׂמַּח, יָכוֹל לְצַאת מֵהַקְּלָפוֹת, וּלְעֲלוֹת לְמַעְלָה מִנִּפְשׁוֹ, רוּחִין וְנִשְׁמָתִין (עֵינִי לְקוּטִי-מִוְתָרִין, חֶלֶק א', סִימָן כ"ד); הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד שִׂמַּח, מְרַגֵּשׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגַלְיֵי כְּזֶה, שֶׁהֵיכָן שָׂרַק הוֹלֵךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁשֵּׁם אֲמִצְעִיתָא דְעֵלְמָא, שֵׁם הִיא הַנִּקְדָּה הָאֲמִצְעִית, וְאֵינּוּ צָרִיךְ כִּכָּר לְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מִי שֶׁעֲדִין רַחוּק מִכָּל זֶה, וְשְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', תְּמִיד חוֹשֵׁב שֶׁבְּמִקוֹם אַחֵר יִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְעַל-כֵּן נוֹסֵעַ לְמִקוֹם זֶה וְכוּ', אוֹ לְמִקוֹם אַחֵר וְכוּ', וְאֵינּוּ מוֹצֵא שׁוּם תּוֹעֵלָת, וְשׁוֹכַח אֲשֶׁר בְּמִקוֹמוֹ שֵׁם אֱלֹהֵי שֵׁל עוֹלָם, וְלֹא צָרִיכִים לְנִסֵּעַ לְשׁוּם מְקוֹם, רַק בְּמִקוֹמוֹ שֵׁם אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל רַבּוֹ הִלְבוּשִׁים, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם שִׂמַּח בְּאֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי נִתְגַּלָּה לוֹ אֲמִצְעִיתָא דְעֵלְמָא, וְיודֵעַ שֶׁגַּם בְּמִקוֹמוֹ שֵׁם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין לָהּ עוֹד תַּעֲנוּג וְנֵעֵם מִזֶּה, שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵתוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְאֵינּוּ צָרִיךְ לְלַכֵּת לְשׁוּם מְקוֹם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, הֵם דְּבוֹקִים תְּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם גָּרִים בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדַגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁר שֵׁם רַק מִשְׁתַּעֲשָׂעִים בְּנֵעֵם זִיו אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא רוֹאִים שׁוּם דְּבָר רַק עֲצָם עֲצָמֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן אֲצֵלָם הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאֵינָם רוֹאִים רַק אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁנִּתְבַּטְּלִים לְגַמְרֵי בְּעֵינֵי עֲצָמָם. וּבְשִׁבִיל זֶה כָּל אֱלֹהֵי שְׁחָטָאוֹ וּפְגָמוֹ, הֵם רַחוּקִים מִכָּל זֶה, וְאֵין לָהֶם שׁוּם הַשְּׂגָה בְּזֶה, וְעַל-כֵּן הֵם מְבַטְּלִים יְרֵאִים וְשְׂלֵמִים וְכוּ'. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׁבַּח וּלְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזִּכְנוֹ לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז, שְׂאֵנּוּ יוֹדְעִים מִהַצְדִּיקִים הַגְּנוּזִים וּמִהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה, וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד, וְלֹא לְהִתְרַחֵק בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן מֵהֶם. וְעַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה כָּל יְמֵי חַיָּו, כּוּלֵי

אֲשֶׁר י"א עב בַּנְחַל שִׂיא

האי ואולי, כי מי יודע מה שיהיה מחר כפי הבלבולים שיש בעולם.

נא ונא ראה לשמח מאד מאד בשמחה אמיתית, שיש לך חלק ברבנו ז"ל, כי סוף כל סוף על-ידי עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, אם תקימם בתמימות ובכפשיטות, תזכה לצאת מהבור שנפלת בו, ותזכה להתעלות, שגם אתה תרגיש ערבות זיו ידידות חיות אלקותו ותברך, אשרי מי שמחזק את עצמו בעתים הללו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א עב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת ג' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח אצלך העצבות והעצלות כלל.

עליך לדעת, כי החיים של האדם קשים ומרים מאד מאד, ויש לכל אחד ירידות ונפילות, השלכות וחלישות הדעת, ואשרי מי שזוכה לדלג על הכל.

ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ועל-ידי-זה יתרחב לך לבך ודעתך, ותוכל לדבר הרבה עמו ותברך; כי כל מה שהאדם שמח, על-ידי-זה נתרחב לו לבו ודעתו, ויש לו דבורים אליו ותברך.

אבקש אותך מאד, אם אפשר לקנות לי הספרים שרשמתי לך ברשימות, ואני אשלם לך את מחירם, ואם ירצה השם, האברך ...

שיב אשר י"א עג בנחל

גרו יאיר, יבוא לכאן, והוא יביאם אלי, או תמסר לו את הרשימה,
והוא יקנה לי את הספרים האלו הנצרכים לי מאד.

נא ונא אל תפל בחלישות הדעת, ומכל שכן שתראה לדון אותי
לכף זכות, כי בודאי הבעל-דבר יעשה כל מיני פעולות שבעולם
להכניס באדם כל מיני קשיות וספקות עלי וכו', ומה אעשה? זה
מחקי הבחירה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א עג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת, ג' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה טובה, שזכיית למצא
את בת זוגך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לבנות בית נאמן
בישראל ותתחתן, ותכנס לגור ביבנאל עיר ברסלב, ומשך עליך
שפע דעת ואור אלקי.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותאחז
את עצמך ברבנו ו"ל, כי רבנו ו"ל מאיר בנו אור אלקותו יתברך,
ומי שזוכה להיות מקרב אל רבנו ו"ל, יותר מאיר אצלו אורו
יתברך.

אשרנו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי
אמת כזה, מרבי נפלא כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל
החסד חנם שעשה עמנו.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיג

בנחל

י"א עד

אשר

י"א עד.

בעזרת השם ותפריך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת, ג' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ואף שכבר כתבתי לך מכתב היום, עם כל זאת מאחר שקבלתי עוד מכתב משמח ממך, שבו אתה מבשר לי בשורה טובה, שנכנסת בעסק ההפצה, שזה קרוב הגאולה, ולא כל אחד זוכה לזה, ומרב שמחתי אמרתי לרוץ בשורותים אלו אליך.

קדם עליך לדעת, כי לא כדאי לתת את הספרים בחנם, רק שהאדם ינדב משהו לצדקה, וצריכים לבקש איזו פרוטה לצדקה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ד') על-פי הפסוק (דברים טו, ח): "פתח תפתח את ידך", על-ידי שנותנים לצדקה — גפתח פתח, ויען שצריכים להכנס תמיד יותר ויותר בפנים, על-כן צריכים בכל פעם פתח חדש, וזה נעשה על-ידי צדקה. וזה ששואלים ומבקשים מאיזה יהודי אפלו פרוטה אחת לצדקה, ואף שאיני יודע מה יעשה עם אגורה או שקל או חצי שקל שנותן, עם כל זאת כדאי לבקש ממנו את הפרוטה, באפן שימשך עליו אור גדול ונורא מאד, על-ידי מצות הצדקה, כי הפרוטה הזו שיתן לצדקה תמשיך עליו אור, ואנחנו מצדנו נתן לו את האור. ועל-כן כל מי שמפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ראוי לו לבקש מזולתו פרוטה אחת לצדקה, ואם ירצה לתן שקל — מה טוב ומה נעים, כל אחד כפי ענינו, אבל זהו דבר הכרחי לבקש איזו פרוטה לצדקה, כי בזה יפתח לבו ויכנס בו האור, ויכולים להלביש את הצדקה הזו בכמה וכמה בחינות על חולי לב, או חולי מח, או חולי ראש וכו', כי בעוונותינו הרבים, פלנו חולים, ואנחנו רחוקים ממנו ותפריך, ואין לנו איבר אחד שיהיה מתקן, ודי לחכימא.

ראה לכבד את המלכות שלך מאד מאד, לחזקה ולאמצה,

ותביא לה שפע בפרנסה, ושללא יהיו לה שום תרוצים, כי ההכרח
שהזעיר אנפין ישפיע להמלכות בלי שום תרוץ כלל, ודי לחכימא.

נא ונא ראה לעורר עוד חברים, שיקחו קונטרסים חדשים,
אשר הם היהלומים מכתר המלך, שלקחו ושיחקו את זה, כדי
להשקות בהם נשמות ישראל, כי הקונטרסים האלו, הם תמצית
דברי רבנו ז"ל, ודברי הבעל-שם-טוב הקדוש, ודברי רבנו
האריז"ל, ורבי שמעון בר יוחאי, ומלכשים בלבושים ובצורופים
נפלאים, כמובן לאלו אשר מתבוננים בזה.

נא ונא ראה לבקש תמורתם איזו פרוטה לצדקה, והקדוש-
ברוך-הוא יעזר, שיכנס שפע לכלם, על-ידי הפצת הקונטרסים.
ורואים שכל אלו שמפיצים את הקונטרסים, לא חסרה להם פרנסה
כלל, אדרבה יש להם שפע גדול.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"א עה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר שמות, כ' טבת ד' דשזכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל צערי לשמע בצערך הקשה
ממה שעובר עליך — אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לה, ידידי היקר! כל חיי האדם בזה העולם הם
מלאים גסיונות, ועובר עליו קטנות וירידות והשלכות והרפתקאות
וכו', והכל — כדי לנסות אותו אל מי ילך ואל מי יפנה, ולכן שלח
הקדוש-ברוך-הוא בדור הזה דיקא את רבנו ז"ל, שהוא שרש נשמת
משיח, וממנו יצא משיח, והוא יגלה ויפרסם את למודו הטוב לכל
עם ישראל, ועל-ידי-זה יכבש את כל העולם כלו, ועלינו לשמח
מאד מאד בחלקנו, שכבר זכינו בתקף הגלות המרה הזו בכלליות

מה שעם ישראל סובלים מהכפירות והאפיקורסות שנתפשטים בעולם, על-ידי אמות העולם עשו וישמעאל, וכיותר על-ידי ערב-רב, שהם כלולים מעמלק ומכל הגויים ואמות העולם, כי בשביל זה נקראים ערב-רב, שהם מערבבים יחד, וכלל ישראל סובלים מהם מאד מאד וכו', וכן מה שעובר בפרטיות על כל אחד ואחד משברים וגלים, אשר אין לה אדם שלא תעבר עליו איזו צרה — זה בפרנסה, זה בבריאות, זה עם ילדים, זה עם זווגים וכו' וכו', וכל אחד מתאונן על מר גורלו ומצבו, כידוע דבר זה לכל המודה על האמת, והקדוש-ברוך-הוא שלח לנו את נשמת רבנו ז"ל, אשר יש אצלו למודים עמקים, עד שהלביש את רוחניות חיות אלקות בלבושים פשוטים כאלו, אשר רחוקים כמנו גם-כן יזכו להשיג בהשגות אלקות, ובנדאי פשיבוא משיח צדקנו במהרה בימינו, הוא ילמד עם כל העולם פלו את הלמודים של רבנו ז"ל, ויקרב את כלם להקדוש-ברוך-הוא, ועל-כל-פנים עכשו בתקף הגלות זכינו להיות מהראשונים להתודע מרבנו ז"ל, בזה ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, "אשר בנחל" שם גורלנו, ועלינו להיות גם עם אחרים, ולקיים (משלי ג, כז): "אל תמנע טוב מבצעליו", אחר אשר זכינו לידע מאורות נשגבים כאלו, ומדבורים נפלאים כאלו, ומחיות נפלאה כזו, ומשמחה אמתית כזו וכו', על-כן עלינו להשתדל גם-כן בזה להפיץ את אורו של רבנו ז"ל, כמו שעושה לנו רבנו ז"ל טובות, והוא מחיה אותנו ומחזק אותנו ומאיר בנו, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובתקף הקטנות ובתקף הדחקות צריכים להתחזקות, כמו-כן עלינו לעזור לביאת המשיח, על-ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל בעולם, ובפרטיות עכשו הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי מוהרנ"ת ז"ל מה"לקוטי-הלכות" הקדושים, ותמצית דברי רבנו ז"ל בלשון קלה מאד מאד, עד שאפלו הכי גרוע והכי ירוד, גם-כן ישיג השגות אלקות. על-כן כמו שאנו רוצים לקבל מרבנו ז"ל בכל פעם יותר ויותר, ולהאיר עלינו ידיעה זו, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ואפלו שהאדם התלכלך כבר במה שהתלכלך, עדין יש לו תקנה לתקן הכל, כמו-כן עלינו לעסק תמיד רק בזה — להאיר גם

לאחרים מהאורות האלו, ובזכות זה תהיה להם פרנסה גם-כן, כמובא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן לג): בזכות הצדיק — תלמידיו מתפרנסין; ורואים בחוש, שכל אלו שעוסקים בהפצת הקונטרסים החדשים, הקדוש-ברוך-הוא מזמין להם פרנסה בנגל.

נא ונא ראה לשמח את עצמך, שזכית להתודע מרבנו ז"ל, כי מה היית עושה בלעדי רבנו ז"ל!

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל ישמח וישמח אצלך לטובה. העקר ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל יבנס במחשבתך איזו מחשבה לברח לחוץ לארץ, כי מה לך בחוץ לארץ?! הלא כל השפע הוא בארץ ישראל, והקדוש-ברוך-הוא יזכנו גם-כן לבוא בקרוב לארצנו הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א עו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"א טבת ה' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" קדש קדשים, די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות באהבה, אחנה ורעות, כי מאד מאד אורב הבעל-דבר עלינו מכל מיני בחינות לבטלנו ולבלבלנו, כי אנו פקוצים בעינינו, כי סוף כל עבודתנו היא רק לגלות ולפרסם את למודו הטוב של רבנו ז"ל, שהוא למוד האמונה הקדושה, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), שהלמוד של הצדיק האמת, הוא למוד אמונה, ועל שם זה נקראת ישיבה, ישיבת האמונה וכו', עין שם; וזהו הלמוד בישיבתנו הקדושה — ללמד אמונה פשוטה לכל עם ישראל, ועל-ידי-זה ממילא מתבטלת הקלפה והסטרך

אֲחֵרָא מִהָעוֹלָם; כִּי כָּל עֵקֶר כֹּחָהּ הוּא רַק עַל-יְדֵי הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, שְׁפָל זֶה הוּא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כִּי הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַלְּבִישׁ אֶת עֲצָמוֹ בַּלְבוּשִׁים, כְּדִי לְנַסּוֹת אֶת בְּנֵי-הָאָדָם, אִם בְּאֵמֶת יִרְצוּ לְהַכִּיר אוֹתוֹ, וְאִם בְּאֵמֶת כְּוֹנְתֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן הִסְתִּיר עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי הַסְּתָרוֹת, עַד שֶׁתִּכְלִית הַהַפּוּךְ נִדְמָה לְגַמְרֵי, כִּי מְסָרוּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַסְטֵרָא אֲחֵרָא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְעַל-כֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מִדַּעוֹת כּוֹזְבוֹת אֵלּוּ, צָרִיכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, וּלְהַכְנִס בִּישִׁיבְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, שְׁשֵׁם לּוֹמְדִים אֶת הָאֱמוּנָה, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה בְּאֵמֶת לְלַמֵּד אֶת לַמּוֹד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, כְּדִי לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי טְעִיּוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ו"ל (שם), שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֵיךְ אוֹתִיזִים בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְכָל זֶה נִלְמַד בִּישִׁיבְתָנוּ. וְהַבְּעַל-דְּבָר יוֹדֵעַ זֹאת, עַל-כֵּן הוּא אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְחַבֵּר אֵלֵינוּ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְאֵינוֹ בּוֹרַח.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְאִז טוֹב לָכֶם לְנַצַּח נְצָחִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א עז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב יִגִּיעוּ אֵל ... גִּרּוֹ נְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. אֲבָל הַהִכָּרַח לִי לוֹמֵר לָךְ אֶת הָאֵמֶת, בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֵין לָךְ אָדָם שְׂאֵינוֹ סוֹבֵל מֵעֲגִיז שְׁלוֹ וְכוּ'. הָעֵקֶר שְׁצָרֶיךָ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה כָּל-כָּף רָגִישׁ מִמָּה שְׁפָל אָדָם מְדַבֵּר עָלָיו וְעוֹשֶׂה עָלָיו בְּקָרָת. וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת — עַל-יְדֵי אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי

כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב לְבוֹ וְצוּחֵק מִכָּל הָעוֹלָם, וְאִינוֹ מִתְפַּחַד כָּלֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, וְכֵן אִינוֹ מִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד, כִּי הָאִמוּנָה שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ, וְיודֵעַ שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, זֶה מְכַנֵּס בּוֹ אִמוּן עֲצָמִי, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ כְּכֹר מֵה שְׂמֵדְבָרִים עָלָיו.

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַפְּרִנָּסָה הִיא רַק בְּיָדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בְּיַד בֶּשֶׁר וְדָם, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ שֶׁרַק הוּא נוֹתֵן פְּרִנָּסָה, וְאוֹי וְאֲבוֹי אִם הָאָדָם הֵיךָ צְרִיךְ לְקַבֵּל פְּרִנָּסָתוֹ דְּרַךְ בְּנֵי-אָדָם וְכוּ', וְאִם אָנוּ רוֹאִים, שְׁבַנְיֵי-אָדָם צְרִיכִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, הַכֵּל זֶה מִחֲמַת קִטְנוּת הַדַּעַת, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת, שֶׁהוּא לְהַפְרִיר וְיִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא דַּעַת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ד, לה): "אֵתָה הָרֵאתָ לְדַעַת, כִּי הִנֵּי" הוּא הָאֱלֹהִים", אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַדַּעַת, שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְכִשְׂמִכְנֵס דְּבַר זֶה בְּדַעַתוֹ, אֲזִי אִינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה. עַל-כֵּן רָאָה לְצִאת מֵהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁלָךְ, צָחַק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ וְיִתְרַחֵב לְבָבְךָ, וְלֹא תִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם.

נָא וְנָא רָאָה לְעַבֵּד עַל נִקְנֵת הַשְׂמֻחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"א עה — י"א עט בנחל שיט
י"א עה.

בעֲזַרְתַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶכֶם
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר בְּבֵיתְכֶם.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה
עַל אִיזוֹ דֶּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשָׂאִין בְּבֵית מְזוּזָה.

רְאוּ לְהִדְלִיק שְׁשָׁה גֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי
גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבַעֲצַת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחַת
אֲנָשֵׁי הַבַּיִת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְתַפְּלֶלֶת בְּעַת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת מְאֹד
מְקַבְּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם, כִּי אַז הִיא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל לָאִשָּׁה.

גַּא וְנָא רְאוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאַז הַשַּׁבַּת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם, כִּי
כָּל הַבְּרָכוֹת בְּאוֹת לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִם הָיוּ אַחֲיֵינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שַׁבַּת, אֲזִי שׁוֹם אָמָה וְלִשׁוֹן לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְשַׁלֵּט
עֲלֵיהֶם, וְכֵן כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית — הַכֹּל בָּא בְּגִלְל שְׁלֹא שׁוֹמְרִים שַׁבַּת,
עַל־כֵּן רְאוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת, וְאַז תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א עט.

בעֲזַרְתַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְמַלֵּא מִשְׁאָלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה, וְתִזְכֶּה לְשׁוֹב

בתשובה אמתית אליו יתברך, ויהיה שפע ברכה והצלחה במעשה ידיך, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

עליך לדעת, כי בזה שנכנסת לגור בעיר ערד, הכל מאת ה' יתברך הוא, ובנדאי יש לך שליחות גדולה להוציא מהכח אל הפעל בעיניך זו, כי איש הישראלי היכן שהוא רק בא, צריך לדעת שיש לו תפקיד מיוחד במקום ההוא: הן בתורה והן בקיום המצוות והן בתפלה, על-כן ראה לשמח מאד מאד, והשמחה תביא לך ישועה והרחבה.

נא ונא ראה שאשתך תדליק לכבוד שבת-קדש חמשה גרות, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן בית, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ובפרטיות שהאשה תתפלל בעת הדלקת הגרות כל מה שהיא צריכה, כי התפלה שהאשה מתפללת אז, מקבלת ומרצה בשמים.

ראה לדקדק מאד מאד שיהיו לך מזוונות בשרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א פ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני שמח לשמע הטוב ממך.

הן אמת שעובר עליך מה שעובר ברוחניות ובגשמיות, עם כל זאת זה שאתה כותב לי איזה מכתב, ממש אתה מחיה אותי, כי הבעל-דבר אורב מאד מאד על כל אחד ואחד הרוצה להתקרב אלינו, ומכניס בו בלבולים וספקות וקטנות וחלישות הדעת וכו',

וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֲנִי מִקְבֵּל אֵינָהּ מִכְתָּב מֵאֵינָהּ מִקְרָב, זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר אֶצְלִי.

נָא וְנָא רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְהִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם מִמִּדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי בּוֹדְאֵי עוֹבֵר עַל הָאָדָם עֲצָבָנוֹת וּמְתִיחוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, הֵן בַּחוּץ מֵאַחֲרִים וְהֵן בְּפָנִים מֵאֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדָיו, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת תְּלוּיָה בְּאַמוּנָה, כְּפִי שֶׁהָאָדָם מִכְנִיס בְּעֶצְמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְיִוְדַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדָיו יְתִבְרָךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְלֵל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, כְּמוֹ-כֵן הוּא סִבְלָן וְסוֹבֵל אֶת הַכֵּל, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּבֵיתוֹ, כִּי הִרְבֵּה פְעָמִים הָאָדָם יָכוֹל לְהִתְפּוּצֵץ מְרַב עֲצָבִים שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּבֵיתוֹ, שֶׁהוּלָךְ לוֹ שְׁלֹא כְּסֹדֵר וְכוּ', וּבְזֶה שֶׁבָּא אֵלָיו יְתִבְרָךְ וּמִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכוּ', וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', דִּיקָא בְּעַת עֲצָבָנוֹתוֹ, דִּיקָא בְּעַת מְתִיחוֹתוֹ, וְדִיקָא בְּעַת כְּעֶסוֹ, הוּא בָּא וּמִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו יְתִבְרָךְ, וּמְסַפֵּר כָּל לְבוֹ אֵלָיו יְתִבְרָךְ, זֶה מְקַרֵּר אֶת הָעֲצָבִים, וּמְבַטֵּל אֶת הַמְתִּיחוֹת.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדָּה הַיָּקָרָה הַזֹּאת שֶׁל סְבָלָנוֹת, וְאַף שֶׁדָּבָר זֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי מְרַב צָרוֹת וַיְסוּרִים שְׁסוֹבְלִים, הַהִכָּרַח לְהִתְעַצֵּב, הָרִי כְּבֹר אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת ה', כ"ב): לְפּוּם צִעְרָא אֲגָרָא, כְּפִי הַצֵּעַר שְׁסוֹבְלִים בְּאִיזוֹ מִדָּה, כֵּן מִקְבָּלִים אֶת הַשִּׁכָּר, וּבִיּוֹתֵר תְּלוּי דָּבָר זֶה בְּמִדָּה הַיָּקָרָה שֶׁל סְבָלָנוֹת.

עַל־יָד לְדַעַת, כִּי מְשִׁיחַ צְדָקָנוֹ יִכְנִיס אֶת עֵינָיו אַרְךָ אַפִּים שֶׁהִיא סְבָלָנוֹת בְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְמַשִּׁיחַ עַל עֶצְמוֹ עוֹד עֹכְשׁוֹ אֶת הַמִּדָּה הַיָּקָרָה הַזֹּאת שֶׁל אַרְךָ אַפִּים, אֲשֶׁר רַבְּנוּ וי"ל אָמַר, שְׁאֵל זֶה יְכוֹלִים לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה (עֵינֵי לְקוּטֵי מוֹהֲרֵינֵינוּ, חֵלֵק א', סִימָן קנ"ה).

אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֵלְקָנוֹ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוֹ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, וּמְרַבֵּי נִפְלָא כְּזֶה, וּמַה הֵינְנוּ עוֹשִׂים בְּלִעְדֵי רַבְּנוּ וי"ל?!

וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, "אָשֶׁר בְּנַחַל" שֵׁם גּוֹרְלָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת מְקַרְא, קִצַּת מְשָׁנָה, קִצַּת גְּמְרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ' כְּסִדְרָן, וְזֶה יִצְטָרֵף לְבִסּוֹף לְחֻשְׁבוֹן גְּדוּל. וְאֵל יִהְיֶה קֵל בְּעֵינֵיךָ הַלְמוּדִים קְטָנִים, הֵינּוּ הַשְּׁעוּרִים שְׁאִתָּה לּוֹמֵד, אֲפֹלוּ מְעַט מְעַט, כִּי לְמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הֵם הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל כָּל פְּסוּק וּפְסוּק שְׁהָאָדָם לּוֹמֵד, וְעַל כָּל מְשָׁנָה וּמְשָׁנָה שְׁהָאָדָם גּוֹרֵס, וְעַל כָּל מְאָמֵר וּמְאָמֵר שְׁהָאָדָם חוֹזֵר, וְעַל כָּל דְּרוֹשׁ וּדְרוֹשׁ שְׁהָאָדָם מְתַבּוֹנֵן, שְׁכָרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמִים, כִּי לְמַעַלָּה מְאֹד מְאֹד מִתְחַשְׁבִּים עִם הָאָדָם שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, וְיֵשׁ לוֹ דְּעָה בְּשָׂמִים, וְכַפֵּי רַבּוּי לְמוֹדוֹ כֵּן יֵשׁ לוֹ דְּעָה גְדוּלָּה בְּשָׂמִים, עַל־כֵּן רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְיִהְיֶה יָקָר אֲצִלְךָ כָּל פְּסוּק וְכָל מְשָׁנָה, כָּל מְאָמֵר וְכָל דְּרוֹשׁ, וּבְמִשְׁךָ הַזְּמַן תִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, הָעֵקֶר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה.

רְאֵה לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְּׁמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדְּעָת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א פא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְבָרַח מִכָּל מִינֵי סְפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים, הָעֵקֶר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַלֵּג עַל הַכּל, כִּי הַסְּפָקוֹת הֵם קְלַפַּת עֲמָלֵק, שְׂמִכְנִיס כְּפִירוֹת בְּאָדָם, וְצָרִיכִים לְבָרַח מִזֶּה, כִּי הָעֵקֶר לְחִיּוֹת עִם וְדָאוֹת וְלֹא עִם שׁוֹם סְפָקוֹת, חַס וְשְׁלוֹם.

אֲשֶׁר י"א פב בנחל שכג

רֹאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ, וְזֶה יוֹרִיד מִמֶּךָ כָּל הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַקְּטָנוֹת.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תְּפִיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים, אֲשֶׁר הֵם תְּמִימִים, וְהַעֲרִיבֵם הַעֲבִירוֹ אוֹתָם עַל הַדָּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְצָרִיכִים לְהַחְזִירָם בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלָמָה, וְעַל-כֵּן הַעֲקָר לֵילֶךְ אֶל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים הַתְּמִימִים, וּלְקַרְבָּם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמֶךָ מִשׁוּם בְּלוּל שֶׁל הֶבֶל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א פב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ד טבת, ח' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְטֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם כָּפִי הַפָּנִים שְׁמֵרָאִים לְאַחֲרִים, בְּדִיוֹק כָּף רוֹאִים מְאַחֲרִים, הֵינּוּ כַּמִּים הַפָּנִים לְפָנִים (מְשָׁלִי כו, יט), כָּפִי הַפָּנִים שְׁמֵרָאִים לְאַחֲרִים, אוֹתָם הַפָּנִים מְקַבְּלִים חֲזָרָה. זֶה נֶאֱמַר בְּכָל־לַיּוֹת, וּמְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן הָאִשָּׁה אֶל בַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל אֶל הָאִשָּׁה, אִם הָאִשָּׁה מְקַבְּלַת אֶת בַּעֲלָהּ בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת וּשְׂמֵחוֹת וּבְאַהֲבָה, וּמְכִינָה בֵּית חָם לַבַּעַל, אֲזִי תִקְבַּל חֲזָרָה, וְיִרְצָה לְגוֹר תְּמִיד בְּבֵית, וַיִּבְלָה אֶת זְמָנוֹ בְּבֵית. וְכֵן הַהַפּוּךְ — כָּפִי הַפָּנִים שֶׁהַבַּעַל יִרְאֶה לְאִשְׁתּוֹ פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת וּשְׂמֵחוֹת, אַהֲבָה, שְׂמֵחָה וְעֲלִיזוֹת, כֵּן יִקְבַּל חֲזָרָה. אָבֵל תִּכְף-וּמִיד בְּשִׂאֲחָד 'חֲכָם', וּמֵרָאֵה פָּנִים עֲצוּבוֹת וְכו' לְזוּלָתוֹ, וּמְכַל שְׁכֵן שְׂמֵחַחִיל לְרִיב עִמּוֹ, דַּעַת לְנִכּוֹן, שֶׁהוּא יִבְרַח וְלֹא יִרְצָה לְהִיּוֹת בְּמַחֲצֵתוֹ, אוֹתוֹ הַדְּבָר הוּא בֵּין הַבַּעַל לְאִשְׁתּוֹ, וּבֵין אִשָּׁה לַבַּעֲלָהּ.

על-פני עליך לדעת, כי בנדאי הלא דבר הוא, שבעלך עוב
 אותך, ואינו רוצה לבוא אל ביתו רק בליה מאחר, כי מרגיש אי
 נוחות בביתו, ואם היית מקבלת אותו באהבה, ולא רבה עמו,
 בנדאי היה מבלה את זמנו בביתו. על-פני ראי לשנות את דרכך,
 ותקבלי את בעלך בסבר פנים יפות, ותדברי אליו בצורה יפה, סוף
 כל סוף הוא עובד, ומה את יודעת מה הוא סובל, וכזה שתקבלי
 אותו בסבר פנים יפות, בזה תתרחב דעתו.

ראי לשנות את דרכך, ואז תראי ישועה מן השמים.

הדליקי ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של
 שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך שבעלך יאהב אותך, וירצה לגור
 בביתך, וכן את ראי לשנות את דרכך.

גא ונא לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה
 על פתח ביתך מזוזה, וכן ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר
 עליכם.

אני מקנה שתציתו ותקימו את כל זאת, ואז תראו ישועה
 נפלאה.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א פג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ח' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, והקדוש-ברוך-הוא ישלח ברכה
 והצלחה בביתך.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה
 מזוזה על איזה פתח, כי המזוזה מביאה בבית חיים, ופרנסה,
 ובריאות.

אֲשֶׁר י"א פד בַּנְחַל שְׂכָה

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמָר עֲלֵיכֶם, כִּי כָל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת מִשַּׁבַּת-קִדְשׁ, כַּמּוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (חֶלֶק ב' פח:), כָּל שִׁיתָא יוֹמִין מְגִיָּה מִתְּבָרְכִים, שְׁהַשְׁשָׁה יָמִים מְקַבְּלִים בְּרַכְתָּם מִשַּׁבַּת, וְעַל-כֵּן הַזִּזְכָּה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, כָּל הַשְׁשָׁה יָמִים מְבָרְכִים אוֹתוֹ.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵל תִּתְעַצְבֵּן עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם שֶׁהוּא סְבָלָן.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלְתְּךָ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וּמִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שְׁמַעִיק לוֹ וְעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הוּא מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"א פד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאֶרְא, כ"ד טַבַּת ח' דְּשׁוּכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבִיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה אֶתָּה וְאֶשְׁתְּךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁעָשִׂיתָ עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישׁ לָכֶם שְׁלֵשׁ בְּנוֹת, וּכְבָר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: יֵשׁ אִשָּׁה הַמְּגַדֶּלֶת בָּנִים, וְיֵשׁ אִשָּׁה הַמְּגַדֶּלֶת בְּנוֹת, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁסָּבַב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנוֹלְדוּ לָכֶם בְּנוֹת, עֲלֵיכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אַחֲרַיִם הֵיוּ מְשֻׁלְּמִים מְלִיוֹנִים, שְׁתִּהְיֶה לָּהֶם עַל-כָּל-פָּנִים בַּת אַחַת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָכֶם

בְּשֵׁלֶשׁ בְּנוֹת, עַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם אֶת הַצֵּעַר עַל שְׂאִין לָכֶם בָּנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְגַדֵּל אוֹתָן בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וְתַחַתְּנוּ אוֹתָן עִם בַּחוּרִים יִרְאִי הַשֵּׁם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וּבְזֶה יִהְיֶה לָכֶם בָּנִים, כִּי תַחַתְּנִים בְּכָלֵל בָּנִים הֵם.

לֹא כְּדַאי לְבַלְבֵּל אֶת עֲצַמְכֶם מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂלֵא לִפְל בְּדַכְאוֹן וּבְעֲצָבוֹן, אֲשֶׁר הוֹרֵס אֶת חַיֵּיכֶם וְכוּ'. רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם, וְהַשִּׂמְחָה תָּבִיא בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּבֵיתְכֶם, כִּי עָקֹר הַהֲצִלְחָה תְלוּיָהּ בְּמַדַּת הַשִּׂמְחָה.

רְאוּ לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ חֲמִשָּׁה גְרוֹת, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׂמֵן זַיִת, וּבְזֶה יִהְיוּ לָכֶם רְפוּאוֹת וִישׁוּעוֹת, בְּרָכוֹת וְהַצְּלָחוֹת בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ד טַבַּת ח' דְּשׁוּכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתֶּם מְתַאֲסָפִים יַחַד בְּכָל שָׁבוּעַ לְלַמַּד דְּבָרֵי תּוֹרָה וְאַמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ גְּדוּל מְזֵה, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּמִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, יֵשׁ לוֹ דְּעָה בְּשָׁמַיִם, וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשִׁלּוּמְדִים עַל מְנַת לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, אֵין לָךְ דְּבַר גְּדוּל מְזֵה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרַךְ אֶת בֵּיתְךָ בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת וְאִם לֹא

אֲשֶׁר י"א פו בנחל שכז

חסרה מזוזה על איזו דלת, כי המזוזה מביאה חיים ואריכות ימים בביתו של האדם.

גם טוב שאשתך תדליק לכבוד שבת-קדש גר לכל אחד ואחד, הינו שני גרות לבעל והאשה, ולהוסיף עוד גר לכל אחד מאנשי המשפחה, ומה טוב ומה נעים להדליק גם שני גרות של שמן זית, אשר זה מביא אור בבית.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א פו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ח' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

עליכם לדעת, כי המפתח של בנים הוא רק בידו של הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן שום רופא לא יוכל ליאש אתכם, כאלו אין לכם תקנה.

ראו לקיים את דברי אלו, ואז יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא להפקד ולהוליד בנים חיים וקיימים: א. ראו לשמר על טהרת המשפחה, וללכת מפעם לפעם אל שעור שלומדים הלכות אלו. ב. ראו להחליף את מטותיכם, הינו לקנות מטות חדשות. ג. ראו להדליק ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ולבקש אז בעת הדלקת הגרות, שיוזכה אתכם הקדוש-ברוך-הוא עם ילדים, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים. ד. ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

ה. רֵאָה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים לְאָדָם חַיִּים וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה. ו. תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם אֶת הַבֶּן הָרִאשׁוֹן לְקִרְאָה עַל שְׁמִי.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, אִם תִּקְיְמוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתּוֹלִידוּ בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא וְנָא אֵל תִּדְאָגוּ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

י"א פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ד טַבַּת ח' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה.

לְדַעֲתִי, כָּל סַבַּת עֲכוּב זְוִיגְךָ הוּא מִפְּנֵי שְׂאֵתָה בּוֹחֵר הַרְבֵּה וְכוּ', וּבְאֵמַת עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי צְרִיכִים לְהַתְחַתֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָנָה אוֹתָנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְלִהְשָׁמֵר מֵעַבְרוֹת.

וְעַל-כֵּן קִבַּל עַל עֲצָמְךָ לֹא לְבַחֵר הַרְבֵּה, וְאֶת הַשְּׁדוּף הָרִאשׁוֹן שֶׁיַּצִּיעוּ לְךָ תִּקַּח זֹאת לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵז תִּתְחַתֵּן בְּקָרוֹב.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּכְשֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁבְמִשְׁךָ הַזְּמַן אִם יִתְמִיד בְּדַבֵּר זֶה, יִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ עַל פָּנָיו, וְאֵז יִהְיֶה לוֹ שְׁפַע גָּדוֹל שֶׁל מְעוֹת, כִּי "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת" (מְשָׁלִי כח, כ), וְהַעֲקָר תְּלוּי בְּאֱמוּנָה, כְּפִי שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ

אָשֶׁר י"א פח בנחל שכט

יתברך, כן נשפּע עליו שפּע. ולהגיע לאמונה אי אפשר, כי אם על-ידי רבוי תפלה ושיחה בינו לבין קונו, שירגיל את עצמו לדבר הרבה עמו יתברך.

ראה ללמד הרבה עין יעקב, ותעין גם בפרושי רבנו איש האלקים החיד"א, בספרו "פתח עינים" על אגדות חז"ל, וכן עין בספרי רבנו איש האלקים הרב רבנו יוסף חיים, בספרו "בן יהודע" על אגדות חז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, כי על-ידי למוד אגדה זוכים להפיר את הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א פח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ח' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראה, אהובי, אחי היקר! להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך פאשר הורנו רבנו ז"ל, וזו נקראת אצלו התבודדות, הינו שהאדם ייחד לעצמו מקום פנוי שאין שם בני-אדם, ויתחיל לדבר עמו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו. ואף שבתחלה נדמה לו שאין מי ששומע לו, ואין מי ששם פניו אליו וכו', כל זה בא מחמת הכפירות והאפיקורסות שנכנסה בלב האדם וכו', אבל כשאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, והוא עקשן גדול על דבר זה, אזי סוף כל סוף משבר את כל המחיצות, וזוכה לישועה ברוחניות ובגשמיות.

ואצל רבנו ז"ל היה דבר זה לעקר גדול, ומאד מאד בקש והזהיר את אנשי שלומנו היקרים, שבכל יום ויום יראו לדבר עמו יתברך. אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל, ואשרי מי שמבלה את ימיו בזה, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

של אשר י"א פט — י"א צ בנחל
י"א פט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא כ"ד טבת, ח' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שֶבְקָרוֹב תִּמְצָא אֶת בַּת זִוְגְךָ
הָאֲמִתִּית, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְהוֹרִיד
הַיְקָרִים יְרוּו רב נחת מִמֶּךָ.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואל יחסר לך
יום מבלי למוד מקרא — חמש ורש"י על פרשת השבוע, משנה
— שתחזור הרבה פרקים בכל יום, גמרא — שתגלס כמה דפים,
מדרש על פרשת השבוע, כי הד' למודים האלו, הם כנגד הד'
עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה, אשרי מי שזוכה ללמד
בכל יום איזה שעור מארבעה למודים האלו, ואשרי ואשרי מי
שיכול גם להוסיף שעור ברמב"ם, טור ושלחן ערוך, אשרי לו בזה
ובבא לנצח נצחים.

נא ונא ראה להתפלל תפלתך במנין דיקא ומתוך הסדור, ולכונן
פרוש המלות, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ותזכה
לבנות בית נאמן בישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א צ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ח' דשוכבים ה'תשמ"ז.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מכם, ואיך שאתם מחזקים את עצמכם.

אֲשֶׁר י"א צא בַּנְחֵל שְׁלֵא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְתִזְכֶּי לַרְווֹת רַב
נַחַת מִיְלֻדֶיךָ, וְתִזְכֶּי לְגַדְלָם בְּנִקְל.

נָא וְנָא רְאֵי שְׁתֵּהִיָּה אֶהְבֵּה גְדוּלָּה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְצָרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְזֵה עִם הַנָּשִׁים,
שִׁיחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָן בְּאֶהְבֵּה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי מְאֹד אֹרֵב עַל זֶה
הַבְּעַל-דָּבָר לְשֹׁבֵר אֶת הָאֶהְבֵּה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְלֹאֲשֶׁה יֵשׁ
כַּח גְּדוּל מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל אוֹן בֶּן פֶּלֶת,
שְׁאֲשֵׁתוֹ הִצִּילָה אוֹתוֹ (בַּמְדָּבָר וְבָה, פֶּרֶשֶׁה יח, סִימָן כ'), כִּי בְעֵת מַחְלָקֶת
קָרַח וְעֵדְתוֹ, רָצָה גַם אוֹן בֶּן פֶּלֶת לְהַצְטָרֵף לְקָרַח נֶגֶד מֹשֶׁה, וְנִצּוּל
בְּזָכוֹת אֲשֵׁתוֹ.

לְכֵן רְאֵי לְחִזֹּק אֶת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתֵּהִינָה בְּאֶהְבֵּה,
אַחְוָה וְרַעוּת, כְּמוֹ שְׁרָצָה רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁתִּשְׁרֶה אֶהְבֵּה וְאַחְוָה בֵּין אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקָרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחַל בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א צא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ח' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ מִיּוֹם ו' אֶלּוּל עֲתָה קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצַטְעָר
בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, וְאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר עָכַב אֶת הַמַּכְתָּב עַד
עַכְשָׁיו, וּבְיָדָי דָּבָר הוּא.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אִם לְנַחֲמָךְ — אֵין דְּבוּרִים בְּפֹה,
מְרַב הַצְּרוּת וְהַתְּלָאוֹת שֶׁסָּבְבוּ אוֹתְךָ וְכו', בְּמִיתַת אֲשֵׁתְךָ וְכו', עִם
כָּל זֹאת כְּבָר גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן טו:): כָּל הַנְּמֻשֶׁף
אַחַר הַצְּעָר, הַצְּעָר נִמְשָׁף אַחֲרָיו; וְרַבֵּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרְאוֹת
וְנִפְלְאוֹת, אִיךָ שֶׁיְכוּל הָאָדָם לְהַמְתִּיק אֶת הַמְּרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת וְאֶת

הַמְּנִיעוֹת לְנִעְמוֹת. וְזֶה עֵקֶר עֲבוֹדַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה אֵת הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, אֵת הַגִּיּוֹנוֹם לְגַן-עֵדֶן וְכוּ' וְכוּ', אִם אָמַנְם שְׂזֶה דְבַר קָשֶׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הַסִּבָּל וְהַפְּאֵב מְאֹד גָּדוֹל, אִךְ כְּבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת ה, כב): לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, כְּפִי הַצַּעַר שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל בֵּן שְׁכָרוֹ.

עַל-כֵּן רָאָה לְנַחֵם אֵת עֲצָמָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וַיִּרְפָּא אוֹתְךָ, וַיִּזְמִין לְךָ אֵת בַּת זְוִיגָךְ הָאֲמַתִּית, וְתִזְכָּה עוֹד פַּעַם לְהִתְחַתֵּן.

יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׂאִין עֲלֵיהֶם תְּשׁוּבָה, וְהַכֵּל בָּא מְסוּד הַגְּלִיּוֹלִים וְהַתְּקוּנִים שֶׁבְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וּבְנֹדָאֵי הַכֵּל לְטוֹבָה, אִךְ שְׂאִינוּ מוֹכֵן לְפִי שְׁכָל אֲנוּשִׁי.

נָא וְנָא רָאָה, יְדִידֵי הַיָּקָר, לְחֻזַּק אֵת עֲצָמָךְ, וְתַחֲיָה לְמַעַן בְּנוּתִיךָ הַיָּקָרוֹת, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד שְׂיִשְׁאָרוּ בְּלִי אָבָא גַם-כֵּן וְכוּ', עַל-כֵּן תּוֹצִיא מֵרֵאשִׁיךָ מַחֲשָׁבָה שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי יֵשׁ לְךָ עוֹד הַרְבֵּה לְתַקֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַתָּה עוֹד יָכוֹל לְתַרֵּם לְעַם יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה מְאֹד, דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׁסַבְּלָתָּ מַה שְׁסַבְּלָתָּ כָּל יְמֵי נַעֲוִירֶיךָ, שְׁלֹא הָיָה לְךָ אָבָא, כִּי נַחֲתַמְתָּ בְּהִיוֹתְךָ עוֹד בְּגִיל שְׁלֵשׁ, וְכָל הַחַיִּים שֶׁעָבַר עֲלֶיךָ עַד עַכְשָׁו וְכוּ', מְכַל זֶה אַתָּה יָכוֹל לְתַרֵּם הַרְבֵּה לְאַחֲרִים לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם.

עַל-כֵּן תּוֹצִיא מֵרֵאשִׁיךָ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְשַׂמַּח אֵת עֲצָמָךְ, וְלְדוֹן אֵת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תַּנִּיחַ אֵת הַמַּצְפּוֹן שְׂיִהָרֵס אוֹתְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּבִרְכָה וְהַצְּלָחָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

נָא וְנָא רָאָה לְכַתֵּב לִי תִּכְף-וּמִיד מִכְּתָב אִם קִבַּלְתָּ אֵת מִכְּתָבִי זֶה, וּמַה קוֹרָה עִמָּךְ, וּמַמֵּשׁ תַּחֲיִינִי.

חָבַל מְאֹד שֶׁהַמְּכַתֵּב נִתְעַכֵּב עַד עַכְשָׁו.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"א צב — י"א צג בנחל שלג
י"א צב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ח' דשוכבים ה'תשמ"ז.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... נרו ואיר.
את מכתבך לנכון קבלתי.
הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה למצא את בת זוגך,
ותחתן מה שיותר מהר.
נא ונא ראה להניח בכל יום תפלין, כי התפלין ממשיכים
לאדם חיים ואריכות ימים.
וכן תשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.
ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם, ואל תניח
אצלך העצבות כלל, כי השמחה היא הצלחת החיים.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א צג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ח' דשוכבים ה'תשמ"ז.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.
את מכתבכם לנכון קבלתי.
ראו לחזק את עצמכם להיות באהבה, אחוה ורעות, ואיש את
רעהו יאמר חזק, ושתהיה ביניכם הבנה הדדית, ואחד ישמח את
השני, וזה יעזר לכם להפקד.
נא ונא ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא
חסרה על איזו דלת מזוזה.
גם ראו להחליף את המטות לקנות מטות חדשות.

ראו להדליק ארבעה נרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני נרות של שמן זית, ובצת הדלקת הנרות לבקש הרבה על ילדים, כי התפלה שהאשה מתפללת בצת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים, כי אז היא עת רצון גדול לאשה.

ראו לשמר על טהרת המשפחה.

ראו לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם.

אם תקימו את כל זאת, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא בזרע של קימא, ותזכו להוליד בנים ובנות.

נא ונא אל תהיו שבורים, כי בודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ובפרטיות אם תקבלו עליכם לקרא את הברך הראשון על שמי, אז תראו נפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך נ"ו יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך נ"ו להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

חֶלֶק נו

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא י' תת
וְדַרְיָךְ בְּעַל תְּשׁוּבָה בְּדַרְכּוֹ הַמְּאִירָה הַחֲדָשָׁה, וַיְגַלֶּה לוֹ אִיךָ שֶׁהַשְּׂמֵחָה
הִיא יְסוּד הַיְהוּדוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְצַמְצֵם הַתְּלַהּבוּת יְתָרָה שֶׁלֹּא
כָּרְאוּ, וְלִילֵךְ בְּדַרְךְ הַנְּכוּנָה.
- יב י' תתא
יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מְזוּזָה, תְּפִלִּין וְשִׁבְתָּ.
- יג י' תתב
יִגְנֶה רַבּוּי הַדְּקִדּוּקִים, וַיְדַבֵּר מִרְחֻמְנוּתוֹ יְתִבְרַךְ וְהַדְּבוּר אֱלִיו, וְהִרְחַקַת
הַעֲצָבוֹת, וְשְׁלוֹם-בַּיִת.
- יד י' תתג
יַעֲוֹרֵר אִשָּׁה עַל שְׁלוֹם בֵּיתָהּ, וַיִּתְאַר בְּקִצְרָה אִיךָ נִרְאָה בַּיִת כְּזֶה.
- יד י' תתד
יְדַבֵּר מֵעֶזֶר הַנִּמְצֵן לְהַדְּפָסָה, וּמִמְעַלַת חַדוּשֵׁי הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם תִּקּוּן גְּדוֹל
לְהִרְהוּרִים, וַיְגַלֶּה עַל מוֹהֲרֵי"ת ו"ל, אִיךָ שֶׁחֲדַשׁ בְּכָל יוֹם.
- טו י' תתה
יִתֵּן עֲצָה פְּרָטִית עַל שְׂדוּף, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן תְּפִלִּין.
- טו י' תתו
יִחְזַק אִשָּׁה עַל מַחְלַת בְּעָלָהּ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַדְּלָקַת גְּרוֹת שִׁבְת-קִדְשׁ,
וְעֲנֵן בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וַיִּחְזַק עַל עֲנֵן הַסְּבָלָנוּת.
- טז י' תתז
יִחְזַק מְאֹד אֶת מִי שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן
"בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", וַיְגַלֶּה מֵהַדְּרָךְ לְמַצֵּא הִרְחַבוּת בְּתוֹךְ כָּל הַצָּרוֹת, וְעֲנֵן

עשי"ר שיש לו איברים שלמים, וענין כף זכות, ולברח מפעס וקפידות, וגלוי אלקות.

- י"ח תתח יח
 ידבר מהחיים מלאי הנסיונות, וגדלת האיש הישראלי, שמֵהפך הכל לשמחה, שהיא כל ההצלחה, ויזהיר על כמה מיסודות היהדות.
- י"ט תתט יט
 יחזק מאד באמונה פשוטה בו יתברך, ודבקות אמת בו יתברך, ויגלה מה שלומדים בהיכל-הקדש, וענין הפצת הקונטרסים, ויזרו להתבודד.
- כ תתי כ
 ידבר מכפרת עוונות, שבאה על-ידי שמחה דקדשה, ויחזק על אמירת 'תקון הכללי'.
- כא תתיא כא
 ידבר מלמוד התורה לשמה, ויעורר להתבודד בכל יום אליו יתברך.
- כב תתיב כב
 ידבר משמירת והדלקת גרות שבת-קדש, ויעורר על צניעות.
- כג תתיג כג
 יחזק מאד את מי שזוכה לומר בכל יום את כל ספר התהלים, ויגלה לו מעלת הענין, ויספר על אנשי שלומנו בכל הדורות, איך היו רגילים בזה.
- כד תתיד כד
 ידבר נפלאות ממצלת הודוי דברים, ולמה זוכים על-ידי-זה, ויעורר לקיים זאת תמיד.
- כה תתטו כה
 ידבר נפלאות ממה שגלה לנו האר"ל, אודות השפע שנושפע לצדיק לצורך כל התלויים בו, ויבאר ענין זה, וידבר מענין הסתרה וכסוי שיש על אור הצדיק, ויבאר ענין שהצדיקים — ממונם חביב עליהם יותר מגופם.
- כו תתטז כו
 ידבר מאזרת רבנו ז"ל להשמר מן הצבועים בגשמיות וברוחניות, ויגלה דבור נפלא מהאר"ל על הפסוק: "אנכי מגן לך", ומהקלות הרוצות לכסות על אוצר מתנת חנם.

תְּכַן הָעֲנִינִים

ג

י' תתיו כז

יגלה מסוד הבטול אליו יתברך, שמאיר עליו אור נפלא, וידבר מענין פחד, שהמאמין האמתי לא יחוש, ומאמונה פשוטה בו יתברך, ומענין ארוסין לבתו, וענין זיוג שעולה יפה.

י' תתיח כח

יעורר מאד אשה כשרה לכבוד וליקר את בעלה, ולא לערף עליו שום בקרת, ואז תזכה לבית נפלא.

י' תתיט כט

יגלה מעלת הפצת אור רבנו ז"ל, ומעלת המעמיד תלמידים, וזוכר תמיד ממנו יתברך.

י' תתכ ל

ידבר מדבקות בו יתברך, ויוכיח מאד את הנמען על מדת כפיות טובה, שמגלה כלפיו אחר שמסר גפשו בעבורו, ויוכיחנו לחזר בתשובה בתפלות, מצוות ותורה, והתקרבות לצדיק כמקדם.

י' תתכא לד

יחזק את נשות אנשי שלומנו על אמונת חכמים ויעורר מאד.

י' תתכב לה

יחזק להיות בשמחה על אף כל הצרות, וידבר מחובתנו לקרב רחוקים, ויגלה ענין 'מעט גם-כן טוב'.

י' תתכג לו

ירגיל לדבר חמש דקות כל יום על ענין פרטי, ואז יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא.

י' תתכד לז

ידבר מענין גזענות ורדיפת הכבוד, ויוכיח וירחיק הקוץ וידרדר שמקלקל הכל מבפנים, ויחזק ויעורר מאד.

י' תתכה לח

ידבר מסדור התורות שבספר הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", ויגלה מעלת המקשר תורה אל תורה, וענין למודו, עד שיהיה בקי בו בעל-פה, וידבר משמחה, ומלמוד "אשר בנחל".

י' תתכו לט

יחזק על מדת השמחה, למרות הקשי העצום שיש בזה, ומהאש

הַבּוֹעֶרֶת בְּכֶרֶסְלָב, וּמִשְׁלוֹם-בֵּית, וּמִעֲשׂוֹן וְשִׁכְרוֹת שֶׁנֶּאֱסְרוּ עַל-יְדֵי רַבְּנוּ
וְל'.

י' תתכז מ

יְבִיעַ צַעֲרוֹ הַעֲצוֹם עַל מַה שֶׁקֹּרָה בְּבֵית הַנִּמְעָן הַעוֹמֵד לְהִתְפָּרֵק, עַל-יְדֵי
שֶׁלֹּא חָשַׁב הַיֵּטֵב מַה שֶׁעוֹשָׂה, וַיַּחֲזִקוּ לְשׁוֹב וּלְשִׁקָּם אֶת הַהֲרִיסוֹת.

י' תתכח מד

יִסְדֵּר סְדוּר יוֹם נְאֻה לְאָדָם הַרוֹצֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה פְּרָאוֹי,
וּלְמַלֵּא אֶת הַיּוֹם בְּטוֹב אֲמִתִּי וְנִנְחִי.

י' תתכט מו

יִגְלֶה שֶׁעָקַר לַמּוֹדוֹ הוּא לְלַמֵּד לְעוֹלָם אֶת עֶרְךָ הַתְּפִלָּה, וּבְזֶה עוֹסֵק שָׁנִים
רַבּוֹת.

י' תתל מו

יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת מַחֻבֶּת שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֵיךְ זֹכִים לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת.

י' תתלא מז

יְדַבֵּר מֵהַתְּחִזְקוֹת בְּנִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, שֶׁכָּל הַצְּרוֹת בָּאוֹת בְּסִבַּת הַעֲדָרָה,
וַיַּחֲזִק אֶת הַנִּמְעָן שֶׁיִּמְסַר לְפָנָי בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁעוּרִים בְּאִמּוּנָה, וַיִּגְלֶה לוֹ
מֵעֲלָתוֹ אִם יַעֲסֵק בָּזֶה.

י' תתלב מט

יִתֵּן עֲצָה לְאַחַד שְׂדֵר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל סְמוּךְ אֶל מוֹשְׁבָם שֶׁל פְּרָאֵי אָדָם
הַיִּשְׁמַעְאֵלִים, שֶׁיִּקְוֶם וַיַּעֲתִיק דִּירְתוֹ מִשֵּׁם סְמוּךְ לַמְּרִבּוֹ, רַחוּק מִמְּקוֹם
סְכָנָה.

י' תתלג נ

יַחֲזִק מְאֹד הַעוֹסֵק בְּעִסְקֵי צְבוּר, שֶׁכִּפִּי טֹבַע הַדְּבָרִים עוֹבֵר עָלָיו מֵאֲנָשִׁים
מַה שֶׁעוֹבֵר, וַיַּחֲזִקוּ וַיֵּאֱמְצוּ לְבַל יִשְׁבֵּר כָּלֵל, וַיִּתֵּן לוֹ דְּגָמָא מִמָּה שֶׁעוֹבֵר
עָלָיו זֶה שָׁנִים, וַיַּעוֹדְדוּ בְּצָר לוֹ בְּמִדַּת הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע שֶׁהַכֹּל
בָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

י' תתלד נג

יְדַבֵּר מִזֶּה, שֶׁכָּל מַה שֶׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל נַפְטָר, זֶה עֲלוֹי גְּדוֹל בְּעִבּוּר
נִשְׁמָתוֹ, וַיִּגְלֶה שֶׁהַדְּפִסַּת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" מוֹעֵלֶת מְאֹד לְעִנְיָן זֶה.

י' תתלה נג

יִזְכִּיר לְתַלְמִיד אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁקָּבַל אֶצְלוֹ, וַיִּתְּבַע מִמֶּנּוּ גְּדוֹל פְּאוֹתָיו

תַּכְּן הָעֲנִינִים

ה

כָּאִישׁ כָּשֶׁר, וַיִּזְכֹּר דְּבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂיהָ מִהַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ
הַסְּטִיפְלָר זי"ע בְּעֵינֵי פְּאוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל כֶּף מְאֹד, וַיִּזְרְזוּ לְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם
יִתְבָּרֵךְ עַל נִשְׁוֹאֵיו.

י" תתלו נה

יְדַבֵּר מֵעֵינֵי צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלְּפִי גִדְּל מַעְלָתוֹ הַתְּבַטָּא מוֹהֲרֵינָּת ז"ל,
שְׂטוּב לְבוֹא בְּגִלְגוּל, וַיִּגְלֶה שְׂכַן הָעֵינַיִן לְגַבֵּי הַפְּצָה, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד מְאֹד
בְּמַעְלַת הַפְּצָה וְקְרוֹב רְחוּקִים עַל-יְדֵי-זֶה.

י" תתלז נז

יִגְלֶה אֵיךְ שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת שְׂמֵת, גַּם כִּאֲשֶׁר קָשָׁה וְנוֹפְלִים — כְּדְבַרֵי
הַמֶּלֶךְ לְבָנוּ שֶׁבְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיוֹת.

י" תתלח נז

יַעֲוֹרֵר עַל לְמוֹד שְׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה, וַיִּחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה לְמַעְלָה
מִכָּל הַגְּבוּלוֹת, וַיְדַבֵּר מֵעֵינֵי מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁהוּא מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה.

י" תתלט נח

יְפַלֵּיג בְּעֵינֵי הַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּמַעְלַת שְׂפִיכַת דְּמַעוֹת אָז.

י" תתמ נח

יְדַבֵּר מֵעֵינֵי 'יִשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ' וְשְׁלוֹם-בֵּית בְּכֻלּוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל לְמוֹד
הַתּוֹרָה וְצִדְקָה.

י" תתמא נט

יִחְזַק אֶת הַזִּזְכָּה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מֵעֵינֵי הַחֵן, הַיְפִי
וְהַפָּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעֵינֵי הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר וְכו', וַיִּגְלֶה מֵה
שְׁגוּרָמִים.

י" תתמב ס

יְדַבֵּר מִמַּעְלַת עֵינֵי הַסְּנִדְקָאוֹת וְאֵיךְ לְנַהֵג בָּהֶן.

י" תתמג ס

יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל הַקָּשִׁי בְּמִצִּיַּאת זְווגָה, וַיַּעֲוֹדְדָה מְאֹד בְּנִקְבַת
הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

י" תתמד סא

יִחְזַק מְאֹד אֶחָד שֶׁבָּא לְמְקוֹם רְחוּק בְּאֵי הַיָּם, וַיִּגְלֶה לוֹ תְּפִקִּידוֹ בְּהֶאֱרַת
אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיַּעֲוֹדְדוּ מְאֹד.

- י"ב תתמה סב
 חֲזֹק בַּת יִשְׂרָאֵל, שְׁעָקַר רְפוּאָתָהּ הִיא מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.
- י"ג תתמו סג
 חֲזֹק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה לְמֵרוֹת הַבְּלוּלִים, וַיַּעֲוֹרֵר לְחֲזֹק אֶת הָאִשָּׁה,
 וּבִפְרָט כְּשֶׁעוֹבֵר אֵיזָה מִשְׁבֵּר, וְלִהְדַּלִּיק מִסְפָּר מְסִיִּם שֶׁל גֵּרוֹת לְכָבוֹד
 שַׁבָּת.
- י"ד תתמוז סד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְזוּנָה וּמְאֻכְלוֹת כְּשֵׁרִים וַיְכַרֵּף וַיֹּאחֲזֵל.
- י"ה תתמח סה
 יֹאחֲזֵל בְּרִיאוֹת לְבַעַל הַנְּמַעֲנָת.
- י"ו תתמט סו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְלֹאכֶת הַשְּׂחִיטָה שֶׁהִיא קֹדֶשׁ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל טְבִילָה בַּמִּקְוֶה
 הַמְּשֻׁכָּת יִרְאֵת שָׁמַיִם, וּבִפְרָט לְעוֹסְקִים בְּמִלְאכַת הַקֹּדֶשׁ.
- י"ז תתנו סז
 חֲזֹק בְּקִצְרָה עַל כְּמָה יְסוּדוֹת הַיְהוּדוֹת.
- י"ח תתנא סח
 יֹאחֲזֵל בְּרֶכֶת שְׁלוֹם וְשִׁלוּחַ לְשִׁכְנֵי לְכָבוֹד חַג הַחֲנֻכָּה, וַיִּבְיַע תַּקְּנוֹתוֹ אֶל
 שְׁלוֹם כָּלְלִי לְלֹא הֶסְתוֹת מִבְּחוּץ.
- י"ט תתנב סט
 יְדַבֵּר מִגְדֵּל מַעְלַת זְכוּי הַרְבִּיִּם, שֶׁהוּא מְחִילַת עוֹנוֹת, וַיִּתְּנָה עֲנִין הַפְּצַת
 הַמְּעִינּוֹת שֶׁנִּמְצְאָ עִתָּהּ בְּשִׁפְלוּת, אֲבָל מִזֶּה תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה, וְהִיא עֲבוֹדַת
 הַקֹּדֶשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וַיִּחְזֹק מְאֹד.
- כ"א תתנג ע
 יִחְזֹק מְאֹד בְּדַבּוּרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים בְּחֻזֵּק עֲצוּם לְאֵלוֹ שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם
 צָרוֹת וַיִּסְוִיִּם וְכוּ', וַיִּגְלֶה עֲנִין אֲבָרְהָם אֲבִינוּ, שֶׁחֲזֹק עֲצָמוֹ כָּל-כֶּף
 עַל-יְדֵי אֹר אֱלֹקֵי שֶׁל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וַיִּחְזֹק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם דַּעַת רַבְּנוּ
 וַיִּלְלֵנוּ.
- כ"ב תתנר ע
 יִגְלֶה, שֶׁעַל-יְדֵי שְׂאֵדָם חֲזֹק לְמֵרוֹת כָּל הַמְּנִיעוֹת — סוּפוֹ לְצֵאת מִן
 הַבּוֹץ, וַיִּגְלֶה מַעְלַת הַמְּפָרְסֵם אֶת אֹר רַבְּנוּ וַיִּלְלֵנוּ.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ז

יא תתנה עא

יביע שמחתו ממכתבי הנמען, ויגלה מעלת הקוונטרסים והלומד בהם,
ויחזק מאד באמונה בו ותברך, ויגלה באור שכתב לו הנמען על
הפסוק: "והאכן הזאת אשר שמתי מצבה.

יב תתנו עב

יגלה מעלת הזוכה לחזק את עצמו, ובפרט בעת שמר לו.

יג תתנו עג

יחזק בעת נסיון קשה לאחר אסון, וינגיל הרבה לדבר עמו ותברך,
ול להיות בשמחה עצומה.

יד תתנח עד

יביע שמחתו מהנמען, ויגלה לו שזה כל חיותו לראות איך התלמידים
פורחים בעבודת השם ותברך, ויחזק ויאחל.

יז תתנט עה

יביע שמחתו על מכתבי הנמען, ויגלה פסופיו לשמע טוב מתלמידי
"היכל-הקדש", וידבר מענין שירים של שמחה והתבודדות והתחזקות
בכל האפנים שבעולם.

יח תתס עו

יחזק בת ישראל על ענין השמחה, ויאחל כל טוב, וידבר מענין הישוב
ביבנאל.

יט תתסא עו

ידבר מבדיקת מזוזות, ומענין שמירת שבת-קדש והדלקת הנרות.

כ תתסב עז

יגלה שעקר העצה לצאת מהפח נשבר הוא רק שמחה, שהוא הפתח
לצאת מכל הצרות, וידבר מענין תפלה יום יומית בציון הצדיק שבעירו.

כא תתסג עח

יעודד אשה שלא תתגרש מבעלה, ולא תשית לדברי הרופאים, וידבר
מענין הדלקת נרות שבת ובדיקת המזוזות, ולא להתנאש.

כב תתסד עט

ידבר מענין שמירה מלשון הרע, ולהרגיל תמיד לדבר מרבנו ו"ל, וענין
סבלנות ודבקות בו ותברך.

- פ" תתסה יחזק את מי שפגם בפגם הברית על ענין ההתקרבות לרבנו ז"ל, ויגלה מעלת ענין זה, וידבר מלמוד משניות.
- פא" תתסו יחזק בת ישראל שתעבד על מדותיה, ואז תמצא בן זוג, וענין שמירת שבת-קדש.
- פא" תתסז יגלה מעלת השב בתשובה התלויה בשמחה, וענין הנחת תפלין.
- פב" תתסח ידבר מענין פרנסה והנסיונות שבזה, והשמחה מביאה הצלחה, ויספר על ארוסי בתו עם חתן מבחר, ועל בקורו בציון רבנו ז"ל.
- פג" תתסט יגלה מעלת האשה, שבתבונתה מאירה בבעלה תקנה וחיית לעמד בנסיונותיו.
- פד" תתע מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", בו יעורר מאד, ויחדיר את ענין ההתקרבות לרבנו ז"ל על-ידי למוד קבוע ומתמיד בספריו הקדושים, וידבר ממדת האמת שהוא הקדוש-ברוך הוא בעצמו, והדבור אליו יתברך הוא עצם האמת, וידבר מהרב הקדוש מקאריץ זי"ע, ומדבקותו במדת האמת, ויעורר להשאיר בהתלהבות ההתקרבות מתחלה ועד סוף.
- פז" תתעא ידבר מהבלבולים שנתעוררים לנמען בכל פעם עלינו, וענין ההפצה, לתקן בזה פגם הברית, ומענין החלוק שבין חנפה לפורים המוכא בדברי הלבוש, ויוציא מזה הדרך לענין דורנו, איך אנו צריכים להוציא נשמות ישראל מתחת המחטיאו שקשה מן ההורגו.
- פט" תתעב יחזק בת ישראל אודות מדת הסבלנות ובפרט בחנוף הילדים, ויזכירנה בענין תפלה בשעת הדלקת גרות שבת-קדש.
- פט" תתעג יחזק חתן קדם חפתו עם הדרך קצרה איך חיים בבית עם אשה מתוך הבנה ולמוד זכות ועזר הדדי.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ט

י" תתעד צ

יְדַבֵּר מִשְׁמִירַת שֶׁבֶת-קִדְשׁ, וּמִהַכְשֵׁר הַמְּאֲכָלִים, וּמִהַנְּחַת תְּפִלִּין, וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת.

י"א תתעה צא

יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָתָהּ וַיְגֹנֶה הַקָּשָׁה, וַיִּתֵּן לָהּ עֲצוֹת מַעֲשֵׂיֹת אֵיף לְהַנְהִיג הַחַיִּים וְכוּ'.

י"ב תתעו צב

יִחְזַק וַיֵּאמֶץ מְאֹד נֶפֶשׁ מְרָה שְׁפָגָם, וַיִּגְלֶה לוֹ אֵיף שָׂרְבֵנוּ וְ"ל יֵרֵד לְזֶה הָעוֹלָם לְהַצִּיל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲזְרוּ לְשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת הַמְצוּוֹת, וַיִּזְרְנוּ כַּדָּת מַה לַּעֲשׂוֹת.

י"ג תתעז צג

יִחְזַק מְאֹד לְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ עִמָּהֵן, וּמַעֲנִין לְחֻטֵּף כְּמָה פְּעָמִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת וְכוּ', וַיְדַבֵּר מַעֲנִין כְּבוֹד הָאִשָּׁה.

י"ד תתעח צה

יִגְלֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵי הַרְגֵּשׁת רִוְחַנִּיּוֹת אֱלֻקוֹת, וַיִּכְנִיס תְּשׁוּקָה אֶל הַדְּבָקוֹת הַשְּׁלֵמָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת כְּבוֹד הָאִשָּׁה.

י"ה תתעט צו

יִבְיַע שְׂמֵחָתוֹ הַעֲצוּמָה עַל מִכְתַּב הַנִּמְעָן, וַיִּגְלֶה לוֹ תְּפִלוֹתָיו עָלָיו, וַיְדַבֵּר מִשְׂמַחַת הַתְּקַרְבוֹתָנוּ לְרַבֵּנוּ וְ"ל, וְכָל דְּבוּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית.

י"ו תתפ צז

יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּרִגְלֵיוֹת, וְהַמְּאֲמִין הָאֲמִיתִי בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ אֵינּוּ מִבְּקָשׁ טוֹבוֹת אֲלָא מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וַיְדַבֵּר מַעֲבֹדַת הַתְּפִלָּה — לַעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבַּרֵּךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וּלְגַלוֹת אוֹרוֹ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וַיַּעֲזֹר לִילֵף בְּדַרְךָ זוֹ.

י"ז תתפא צח

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת נְחִיצוֹת וְחֹבֶת מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְעֵנִין יְסוֹד תְּסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהוּא הַהַתְּבוּדוֹת, וּמַעֲנִין וְדוּי דְּבָרִים וְלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וַיִּגְלֶה עֵנִין הַהַשְׁנָחָה פְּרָטִית וְהַפְּצָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וַיִּבְיַע אֲשֶׁרֵנוּ, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי כְּזָה.

תְּכֵן הָעֲנִינִים

י

י" תתפב צט

יחזק מאד בת ישראל על מעלת בכית האשה אליו יתברך, ודבור פשוט
אז, וענין חנוף הילדים מתוך שמחה.

י" תתפג ק

יחזק אשה כשרה שתהיה עזר לבעלה, ויעורר על האמונה וחוזה לבעל
המפרסם את האמונה, ויברך ויאחל.

י" תתפד קא

יוכיח הורים שעומדים בפני הילדים בדרךם אל החיים העצמאיים,
ואינם מניחים אותם למצא שדוף, וידבר אודות תפלין ומזוזות.

י" תתפה קב

יעורר בחור שנמצא ללא ישיבה, ויוכיחנו על כך, ויעוררנו על קביעות
עתים לארבעת השעורים כנגד הד' עולמות, ויחזקנו בשמחה ובדבור
אליו יתברך, ויוכיח על תפלה מאחר כמאמר מוהרנ"ת ז"ל, וידריכנו
מאד.

י" תתפו קג

ידבר ממציות הזווג ומשמחה, ויגלה שיחת ר' אברהם בר' נחמן על
ענין גוף ונשמה בכלליות, ויעורר להכניס את רבנו ז"ל בעולם על-ידי
הפצת הקונטרסים.

י" תתפז קד

ידבר מקדשת העיר צפת ומסבת המחלקת אשר שם, ומענין יבנאל
וישובה.

י" תתפח קה

יגלה מעלת הדבור והדבקות אליו ובו יתברך.

י" תתפט קה

ידבר מענין שמירת שבת והדלקת נרות שבת-קדש.

י" תתצ קו

יעורר מאד בת ישראל על שמירת שבת-קדש כהלקחה והנחת תפלין.

י" תתצא קז

יחזק אחד ששגר אליו ספור חיים מועזע, ויאמרו מאד בכל העובר
עליו.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

יא

י" תתצב קז
ידבר מתפלין ומשבת וכשרות המאכלים.

י" תתצג קח
יגלה מהות הקונטרסים החדשים, אשר הם סלת נקיה מספרי רבנו ז"ל,
ויספר סבת חבורם והתפשטותם בעולם.

י" תתצד קי
ידבר מרפואה, כשרות, תפלין ושבת.

י" תתצה קי
יחזק לשוב בתשובה ולשמר שבת, להניח תפלין ולהנצל מטטרפות.

י" תתצו קיא
יחזק בת ישראל על מדת השמחה, וידבר מעבודת הקדש לעשות טובות
לאנשים למרות שמקבלים מהם רעות, וענין שמירת שבת-קדש.

י" תתצז קיב
ידבר משמירת שבת-קדש וענין השתוקקות הקדוש-ברוך-הוא לתפלת
ישראל.

י" תתצח קיב
יעורר להחזיק מעמד בכל העובר עליו, וידבר מענין שמחה והדבור
אליו יתברך.

י" תתצט קיג
יחזק הנמצא שקרב את אלו שיצאו מן הדת ועושים עברות בפרהסייה,
ויגלה לו מעלת הענין.

י" תתק קיד
יחזק אשה על שלום ביתה והמנעות מחלטת מוכוחים עם בעלה,
ומגורים במקום שיש פרנסה.

י" תתקא קטו
יפריש הנמצא מאיזו קלפה המבקשת להנשא עמו, ויגלה אסורו מהלכה
ומסכרא.

י" תתקב קטז
יגלה עצה לאשה שנכנסה בה רוח רעה, וידבר מענין הדלקת גרות
שבת.

- י" תתקג קיז
 יגלה רעת הבדידות, ויבאר מעלת הזוכה להשפיע, ואז נכנס בו בטחון
 עצמי, וייעץ לנמענת להשפיע טובה לבתי חולים וכו'.
- י" תתקד קיז
 יחזק רחוקים על עקרי היהדות, ולהרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך.
- י" תתקה קיח
 ידבר נפלאות מאור הצדיק, שהוא ענין הפח שמן של כהן גדול, ויקשר
 לענין חנכה שלא להתפתות אחר היונים שבכל דבר, המסייתם להתרחק
 מהצדיק האמת.
- י" תתקו קכא
 ידבר מנסיונות החיים, ועל-ידי ידיעת דבר רבנו ז"ל עוברים על הכל,
 וידבר מענין כבוד אב ואם, ולקבץ שעורים קטנים בתורה.
- י" תתקז קכב
 ידבר מענין הפצה, שזה כל ענין אור החנכה, לפרסם את אור הצדיק
 בעולם.
- י" תתקה קכג
 יחזק הנמען שבתו חולה, וישבחנו על יוזמתו לומר תהלים יום יום,
 ויחזקו מאד בכל העובר עליו, וידבר עמו יתברך, וידון כל אחד לבף
 זכות.
- י" תתקט קכד
 יחזק זקן לעת זקנותו בכל העובר עליו, ויעוררו להיות שרוי בשמחה,
 וינגילנו לדבר עמו יתברך.
- י" תתקי קכה
 ידבר מענין אמונת חכמים כפי שגלה לנו רבנו ז"ל בסימן קפו.
- י" תתקיא קכו
 ידבר מענין סדר בחיים שזה העקר, ויעורר מאד את הנמען לקבץ לו
 שעורים קבועים בתורה.
- י" תתקיב קכז
 יביע צערו על סערות בבית הנמענת, ויצייע לה מה לעשות כדי שישוב
 השלום לשרות על פנו.

תִּכְוֵן הָעֲוִנוֹת

יג

י" תתקיג קכח
יִדְבֵר מְשִׁירִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּנֹגֵד הַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת
הַזּוֹכָה לְהַפְיֵץ אֹר רַבָּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם.

י" תתקיד קכט
יִדְרִיף אֵשׁ מִעֲבַרְת בְּכַמָּה סִגְלוֹת שֶׁהִכַּל יַעֲבֹר בְּנִקְל.

י" תתקטו קכט
יִחֲזֹק מְאֹד לְהִרְחִיק אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת מִמֶּנּוּ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַדְּבֹר
אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּחֲזֹק שְׂלֵא לְהַפְרֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְמִרוֹת כָּל הַיְרִידוֹת,
וְלִהְיוֹת עֶקֶשׁן גָּדוֹל עַל שְׂמֵחָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.

י" תתקטז קלא
יִגְלֶה מַעֲלַת הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלֵוָה וְהָאֲהָבָה בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ תִּלְמִידֵי
"הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיוּ נֹעֲשִׂים נְסִים גְּדוֹלִים בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק.

י" תתקיז קלב
יִגְלֶה מַעֲלַת הָאֲדָם הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁהִיא בְּסוֹד
הַשְּׂכִינָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה אֲתַעַר הַכִּי נָמִי לְעִילָא וּלְעִילָא, וַיִּדְבֵר נִפְלְאוֹת
מִהַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבָּנוּ ו"ל,
וַיִּדְבֵר מִצְמָצוֹם הַרְבּוּי אֹר.

י" תתקיח קלג
יִדְבֵר מְסוֹד אֲמוּנַת הַשְּׂגָחָה וְעִנְיַן הַלְּבוּשִׁין שֶׁעַל הָאֱלֹקוֹת, וְכָל הַרְיָקָנוֹת
שֶׁאֲדָם מְרָגִישׁ הִיא מְסוֹד חָלָל הַפְּנוּי, וְהַעֲצָה הִיא לְקַפֵּץ וּלְדַלֵּג וּלְדַבֵּר
אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּדְבֵר מִשְׁעוּרֵין כְּסוֹדָרֵין וכו'.

י" תתקיט קלה
יִחֲזֹק אֶחָד מֵאָנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁיִּקְפִיד עַל מְסִירַת שְׁעוּרִים בְּדַבְרֵי רַבָּנוּ ו"ל
בִּירוּשָׁלַיִם וּבְכַנֵּי בְרַק.

י" תתקכ קלה
יִדְבֵר מִגְדַּלְת ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן בְּמִיחַד לְיוֹם הַהַלּוּלָא שְׁלוֹ, וַיִּגְלֶה
מַעֲלַתוֹ הַנְּשָׁגָבָה.

י" תתקכא קלו
יִדְבֵר מִדְּבֹר רַבָּנוּ ו"ל, וְהַפְּלֵל וְהַעֲקֹר שְׂלֵא יִתְפַּחַד כָּלֵל, וּמִנְפְּלָאוֹת
הָאֲמוּנָה, שֶׁעָמָה אֲפָשֶׁר לַעֲבֹר עַל הַכֵּל.

- י' **תתקכב** קלז
 ידבר מסוד אור הבקר ושיר המסגל להתחזקות, ויגלה איה ששמחה
 היא סגלה לפרנסה.
- י' **תתקכג** קלז
 יגלה שכל התחזקותו שואב מספרי "לקוטי־הלכות" הקדושים, ויבאר
 ענין שהחיים אינם נרדים כל־כך, וידבר מענין נבנאל ומהמגיעות
 שמונעים אותו וכו', וענין עסק בזמן הפנוי שמונע עין.
- י' **תתקכד** קלח
 ידבר משמחת החיים ומלמוד שעורים כסדרן, ולדאג לעצמו למשרה
 בפרנסה.
- י' **תתקכה** קמ
 יבאר ענין התקרבות אל הצדיק ודבקות בו, על־פי ספור מרבי יודל,
 תלמידו של רבנו ז"ל, וכן יביא אמרת הרבי מסאטמאר אודות הצלחת
 הילדים, שצריכים לשפך הרבה המעות כמים בכל יום, שיורו מהם נחת,
 ויורה לעין בכל יום בשו"ת "אשר בנחל", וילהחיות עצמו בזה.
- י' **תתקכו** קמא
 יעורר להנצל מנסיונות קשים, ויגלה למה זוכה העומד בנסיון, ויזרז
 לשבר את תאות האכילה.
- י' **תתקכז** קמב
 יחזק זוג שיזוהרו מאד על שלום ביתם, ואז יהיו להם חיים טובים.
- י' **תתקכח** קמג
 יגלה מהי השמחה האמתית הפנימית והעמקה, וענין ההפרש שבין לב
 נשבר לעצבות, ומעלת כבוד ההורים, וחמש רש"י ומשניות, ונקיות
 הבגדים.
- י' **תתקכט** קמד
 יתן חזק והתעוררות לחתן לכבוד יום חפתו.
- י' **תתקל** קמה
 יבאר ויגלה ענין חן המקום על יושביו, ויחזק ויאמץ מאד.
- י' **תתקלא** קמו
 יחזק ויאמץ ויעודד אסיר עני וברזל, אשר נפל אל מקום חשך הכלא,

רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וַיְגַלֶּה לוֹ עֲנִינֵי בְּעַת כְּזוֹ, וַיִּדְרִיכֵנוּ בְּמָקוֹם שְׁבָתוֹ, אִיף
יִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ? חֲבָרָף.

י" תתקלב קמז
יחזק אשה המתמודדת עם קשי גדול הילדים, ומעלתה — אם תהיה
לעזר לבעלה.

י" תתקלג קמח
יגלה לאשה כיצד לכה בגן הבית בידה, וכן ההפך, חס ושלום, ויעוררנה
להיות אשה חכמה.

י" תתקלד קמח
יעודד וינרבה זוג לעשות שלום ביניהם, ויגלה להם מעלת ענין זה.

י" תתקלה קמט
יגלה מעלת הפצת ספרי רבנו ז"ל, ואיף הרגעים בהם קורא האישי
שקבל ספר מחדירים בו אמונת ה', ויגלה כסופין להמשיך בפעילותו
למרות כל הסבל שסובל.

י" תתקלו קנ
ישתדל בדבוריו לעשות שלום בין איש לאשתו, ויחזק מאד לילך עם
הדרכים שמבארים במכתב.

י" תתקלז קנב
יגלה מעלת המדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית בבית ובחוץ,
ויבטיחנו, שעוד יהיה לו בית ורכב וכו', הכל בזכות האמונה.

י" תתקלח קנג
יחזק אחד שלקה במעוט מזונות מאד, ויחזקנו באמונת ההשגחה.

י" תתקלט קנד
יזכיר אחד השקוע בטמאה, ויחזקו על הנקדות טובות שיש בו, ולנצל
הפשרונות החבויים בו, וינרבה מענין הפצה.

י" תתקמ קנה
יגלה מעלת הזוכה לשדך בין נשמות ישראל, ובפרט גרוש וגרופשה,
ויזכיר מאד להכריח עצמו אל מדת השמחה.

י" תתקמא קנו
יבאר באור נורא ונפלא ועמק אודות החלוק בין השומע מפי הרב
ללומד בספר, שהזכיר רבנו ז"ל החלוק הזה בדבריו הקדושים, ויגלה

אֶצֶל מִי שׁוֹמְעִים וְאֶצֶל מִי לֹא, וּבְאִיזָה סִימָן גִּדַע אִיךָ מִתָּר לְהִסְתַּפֵּל
בְּסִפּוּר פְּלוּנֵי אֶלְמוּנֵי.

י' תתקמב קנח
יְדַבֵּר מֵאַהֲבָה בְּבֵית וְשִׁמְחָה זֶה לְזֶה, וְאִזּוֹ יִתְמַלֵּא חֶסְרוֹן יוֹשְׁבָיו.

י' תתקמג קנח
יְדַרְיָךְ הַנִּמְעָן שֶׁלִּבְבוֹ בּוֹעֵר מְאֹד לְהַפִּיץ תּוֹרַת רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁיִּפְיץ
קוֹנְטְרָסִים בְּעִשְׂרוֹת אֶלְפֵי עֶתְקִים, וַיִּבְהִיר מֵה פְּעֻלָּתָם שֶׁל הַקּוֹנְטְרָסִים.

י' תתקמד קס
יִחְזַק בְּחֹרֶה צְעִירָה, שֶׁתִּמְהַר לְהַמְלִיט עַל נַפְשָׁהּ מֵהַפַּח יְקוֹשׁ שֶׁכִּמְעַט
נִלְכְּדָה בּוֹ.

י' תתקמה קסא
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵין הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוֹ ז"ל, וּמִמְעַמַּד פְּרָנְסָה לְהַנְמִיעָן.

י' תתקמו קסא
יִחְזַק אִשָּׁה לְבַל תִּתְבַּלְבֵּל מֵהַעֲבֵר וּמֵהַעֲתִיד, אֲלֵא תִפְעַל בְּהוֹה חֲסָדִים
לְרַב, וַיֵּאחֲזַל לָהּ בְּרִכּוֹת וַיִּשׁוּעוֹת.

י' תתקמז קסב
יִחְזַק יוֹכֵיחַ וַיִּזְהֵר אַבְרָהָם שֶׁיִּקְבַע לְמוֹדוֹ בְּבֵיתוֹ, וְתִצְאָנָה לוֹ מִזֶּה כַּמָּה
וּכַמָּה טוֹבוֹת, וְנִתֵּן לְעַבְדֵי אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבֵיתוֹ בְּכֹל הָעֲנִינִים,
וַיִּחְזַק עַל גִּרְסַת דְּפִי גְמָרָא בְּרַבּוּי.

י' תתקמח קסג
יִחְזַק אִשָּׁה כְּשֶׁרָה שֶׁתִּתְבַּע רְצוֹנָה מִבְּעֻלָּה תְּמִיד רַק בְּדַרְךָ יִפָּה וַיִּנְעִימָה,
שֶׁאִזּוֹ יִלְךְ עִמָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

י' תתקמט קסד
יִגְלֶה מַעֲלַת הַהַפְּצָה, שֶׁזֶה סוֹד חֲנֻכָּה, וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ,
שֶׁיִּזְכֶּה לְהִשָּׁאֵר בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, וַיִּבְיַע חֲזַק וְאִמָּץ הַחֻלְטָה
הַנְּחוּשָׁה לְגִלּוֹת הַטּוֹב הַזֶּה אֶל הַזּוֹלָת.

י' תתקנו קסה
יִגְלֶה מַעֲלָתָהּ שֶׁל הָאִם הַחֲכָמָה, הַמְּשַׁתְּדֵּלֶת לְגַדֵּל יְלָדֶיהָ רַק מִתּוֹךְ
סְבֻלָּנוֹת, וְאֵל אִיזוֹ הַצְּלָחָה תִּזְכֶּה עִם יְלָדֶיהָ.

י" תתקנא קסו

יחזק משפחה סובלת, שלא יקחו ללב גדל צערם האים והנורא וכו',
וההכרח להתחזק בכל המשברים והגלים.

י" תתקנב קסז

ידבר מענין שמירת והדלקת גרות שבת-קדש ותפלת האשה אז, ויגלה
מעלת מצות בקור חולים, ויעורר לקימה תמיד.

י" תתקנג קסח

מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם על התכלית
הנצחית, והעקר על אהבת החברים-התלמידים, ולברח מפל מיני
וכופחים, ויזהיר ללחם עם הבעל-דבר, על-ידי הפצת אורו בעולם, ויגלה
מעלת התועדות אנשי שלומנו.

י" תתקנד קע

יביע אהבתו הנאמנה אל הנמען, ויגלה לו את השקעתו בו בשנות
בחרותו, ויחזקו על תפלה והתבודדות, וידבר מהדפסה ומגקיות כפיו
בכספי הדפסה, והנסים הנגלים שראה כל השנים, בהדפסתו ספרי רבנו
ו"ל, וידבר מענין ציון רבנו ו"ל.

י" תתקנה קעב

יתן עצה למשפחה מעפכי זוג, שיקבלו על עצמם מצות בקור חולים,
ויראו ישועה קרובה.

י" תתקנו קעג

יחזק בת ישראל על דאגתה מעברה, ויגלה לה מעלת השכחה דקדשה,
ויעוררנה להיות לעזר לאחרים, בזה שתפיץ דבר ה' בדבוריה
ובהדרכתה כמורה.

י" תתקנז קעד

יגלה נפלאות ממעלת הזוכה לפרסם אור רבנו ו"ל, שעל-ידי ספריו
הקדושים מורידים, כביכול, את השכינה בחינת שמים כאן לזה העולם
בארץ — בחינת הארציות, ויבאר ענין התגברות נשמה על הגוף, וסוד
החנכה המלוי בזה, ויעורר על למוד התורה הקדושה, וענין חנכה הוא
להוסיף קדשה, ויחזק ויאמץ מאד.

י" תתקנה קעה

יחזק ויאמץ את הנכשל בפגם הברית, רחמנא לצלן, ויורו לתמן זאת
על-ידי שמחה, ויורנו הדרך בה ישכן אור לתמן עצמו בזה ובכא לנצח.

- י" תתקנט קעז
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", בו יעוררם מאד על למוד ברבים התורה הקדושה של רבנו ז"ל, ואשר, תהלה לאל, כל אחד מהם מלא בדבורי אמונה, ויעורר שהכל יהיה לשם שמים בלי שום פרודים, חס ושלום, ויהיה נפר מהיכן קבלו את הדבורים.
- י" תתקס קעא
 יחזק את העוסק בהדפסה, שימשיך בעבודת קדשו בלי לבלבל את עצמו משום דבר שבעולם.
- י" תתקסא קפ
 יאחל ברפת הזוג לבת ישראל, ויעוררנה לדון את הוריה הנתונים בצרה מסימת לכף זכות.
- י" תתקסב קפא
 יגלה סודות נוראים ונפלאים מענין הרגיל בנר, על-פי קשית המהרש"א והתרוץ על-פי פנימיות ענין חנכה, וסוד הולדה ופקידה בזרע של קימא, ויעורר ויחזק מאד.
- י" תתקסג קפב
 יחזק ויעורר מאד את אחד מתלמידיו שגחן בכשר לשון למודים, שיקבע שעורים ברבים בספרי רבנו ז"ל בירושלים ובבני-ברק, ויגלה נוראות נפלאות ממה שנעשה על-ידי שמדברים עם הזולת דבורי אמונה, סוד אור מקיף ואור פנימי סובב כל עלמין וממלא כל עלמין, ויגלה התועלת מענין נשגב זה, ויברר שעל-ידי זה נשפעת פרנסה, וידבר מהפצת הקונטרסים, ויחזק מאד על כף.
- י" תתקסד קפד
 ידבר מהתקרבות אל רבנו ז"ל, שעל-ידי זה האדם מתעלה בעבודת השם, וענין אריכות ימים על-פי פנימיות סוד עבודת אברהם אבינו, אשר בכל רגע התגבר באהבת השם, ויעורר על למוד שלחן ערוך, ועל-כל-פנים קצור שלחן ערוך ומשניות.
- י" תתקסה קפה
 ידבר מענין מזוזה, תפלין, הדלקת גרות, שבת-קדש ופרנסה, ולשחרר לחץ מן האשה.
- י" תתקסו קפו
 יעורר ויזכיר על שמירת שבת, ועל זהירות ממאכלות אסורות.

תִּכְן הָעֲנִינִים

יט

י" תתקסז קפז
יאחל בריאות לבת ישראל, ויעוררנה מאד על דקדוק בכשרות
המאכלים, ויבאר חמרת הדבר.

י" תתקסח קפח
ינחם בן אחר פטירת אמו ושנת מחלתה המצערת, ויגלה נפלאות ממה
שיכולים לעשות לטובת נשמת אם, ואיך שעל-ידי הליכתו בדרך התורה
והתפלה והצדיק, יעלה נשמתה לעילא ולעילא.

י" תתקסט קפט
יעורר על הדלקת גרות שבת-קדש, ויתן עצה פרטית לפני נשואין.

י" תתקע קצ
יגלה נחיצות הסבלנות בבית, ותפלה מועילה להפך הכל, ויזהיר
מקטטה, ויחזק להיות בשמחה, ולאחזו עצמו בלמוד של רבנו ז"ל.

י" תתקעא קצא
יציל בת ישראל מבררנות יתר בשדוכים, ויחזקנה מאד.

י" תתקעב קצב
יחזק שלא לפל בדעת, אף שעושים טובות הרבה לבני אדם, ולבסוף
משיבים רעות, ועל-כן ראוי להמשיך את עצמו רק אליו יתברך, ויגלה
נפלאות ממעלת רבנו ז"ל המבין תכונות נפשות בני אדם.

י" תתקעג קצג
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם ויאמץם מאד
במחשבת דבקות אלקות בקביעות עצומה, והמשכה אליו יתברך תמיד
ובכל איבר ואיבר, וידבר מסוד הליכה אל הפצת וגלוי דעת רבנו ז"ל
בעולם, ויגלה נפלאות ממה שזוכים על-ידי-זה, ואיך עלינו נפלה חובת
היום בדורנו זה, ויעורר מאד לא להתפעל מאף בריה שבועולם,
ולהמשיך להפיץ במסירות נפש.

י" תתקעד קצד
יחזק אהד אודות הצער שעובר עליו בביתו, וידבר מענין שלום-בית,
שדרכו לפעמים להתלבש במרירות עד הסוף הטוב שבא.

י" תתקעה קצה
יביע שמחתנו העצומה על השיכות שלנו לרבנו ז"ל, וידבר מבחינת
סוד אהבת ישראל התלויה בזכוף אמונה, וההפך גורם סלוק השכינה

וחרבן הגלות וכו', ויעורר לדבר עם כל אהד דבורי אמונה והשגחה
פרטית והפצת הקונטרסים.

- י' תתקעו קצח
יגלה מעלת הצמצום דקדושה, שאז גם סוד הפלי הוא אלקות, ויגלה
נפלאות ממה שלומדים מזה אודות שלום-בית.
- י' תתקעז קצט
יחזק אשה על שלום-בית, ויגלה שעל-ידי-זה זוכים לשפע של פרנסה.
- י' תתקעח ר
יגלה נוראות נפלאות מכח הבחירה, שאם אדם בוחר בה' אזי מצליח
מאד בחייו, וינגיל מאד לדבר הרבה אליו יתברך.
- י' תתקעט רא
ידבר ממעלת הממלא ימיו בגלוי אמונה, ויביע צערו מצער הנמענת
אודות דינה, ויעורר לבקש על זה בכל יום.
- י' תתקפ רא
יחזק ויאמץ בענין המחלה, ויתן עצות והדרכות איך לזכות לרפואה
שלמה.
- י' תתקפא רב
יחזק כנגד האכזבות המזדמנות בחיים, ויךעוף עדוד נפלא עד מאד.
- י' תתקפב רב
יעורר על מזוזה וכשרות, ויאחל פרנסה בהרחבה.
- י' תתקפג רג
ידבר מגמר שדוף, ויעורר על מצות השמחה.
- י' תתקפד רג
יעורר לספר את כל המעיק רק אליו יתברך, והחיים מלאים מרירות,
והעקר לחזק עצמו על-ידי שכחה דקדושה.
- י' תתקפה רד
יעורר על שמירת שבת-קדש והדלקת גרות, ושמירה על טהרת
המשפחה כראוי.
- י' תתקפו רה
מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם מאד לעסוק

הַרְבֵּה בַתּוֹרָה כְּרָצוֹן רַבָּנוּ ז"ל, וְתַפְלוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר וּבִכְנֻנָּה, וְסוּד עֲנִין הַהִתְבּוֹדְדוּת, וְלִדְבַר כָּל אֶחָד עִם מִידְעֵיו דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְעֲצוּתָיו שֶׁל רַבָּנוּ ז"ל, וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת יְהוּדֵינוּ, וְיִרְחִיק מֵאֵד מִפֶּת מִסְפְּרֵי לְשׁוֹן-הַרְע וּרְכִילוֹת, שְׁנַעֲלֵם מֵהֶם הָאוֹר הָאֱלֹקִי, וְלִבְרַח מִמוּשָׁב לְצִים, וְלִהְפִיץ סְפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל וְהַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְיִדְבַר מֵהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית עַל כָּל אֶחָד.

י"ח **תתקפז** רח

יְדַבֵּר מִשְׁלֹמוֹת הַצְּדָקָה כְּשִׁנּוּתֵינִים עַל סְפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל, שְׁנֹשְׂאֶרֶת לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְעַל-יְדֵי עֲשִׂית שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיֵהֶם שְׁבַשְׁמִים זֹכִים לְשְׁלוֹם-בֵּית, וְיִחְזַק שְׁלָא לְפַל אֶל עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ הַצְּלָחָה בְּחַיִּים.

י"ט **תתקפח** רט

יְבִיעַ הַשְּׂתַפְּחוֹתוֹ בְּצַעְרוֹ הַנוֹרָא שֶׁל הַנִּמְעָן, וְיִגְלֶה לוֹ שְׁלִפְעָמִים הַהִתְרַסְּקוֹת הֵיא הַתְּקוּמָה, בְּסוּד מַה שֶּׁהִיא בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַעוֹלָמוֹת כְּבִכּוֹל — הַשְּׁבִירָה וְהַתְּקוּן, וְיִחְזַק וְיֵאֱמָץ מֵאֵד, וְיִדְרִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְשַׁקֵּם אֶת עֲצָמוֹ.

כ"א **תתקפט** רי

יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מֵהָאֱהָבָה שֶׁבֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּבִפְרָט בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִבְאֵר מִקְרָא בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית — "הַשְּׁמֵר אֶחָי אֲנֹכִי", עַל קֶטֶב הָאֱהָבָה לְזוּלָת, וְיִחְזַק מֵאֵד לְמִצָּא נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת גַּם בְּמִצּוֹת תּוֹכְחָה, וְיִדְבַר מֵהַשְּׂתַקְּקוֹת לְקִדְשַׁת שַׁבָּת.

כ"ב **תתקצ** ריא

יִחְזַק וְיֵאֱמָץ מֵאֵד אֶת הַנִּמְעָן, שֶׁהַצְּרֵךְ מִחֲמַת דְּחִקוֹת עֲנִיוֹתוֹ לְנִסֵּעַ אֶל מְדִינָה רְחוֹקָה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, לְתוֹר שָׁם אַחַר פְּרִנְסָתוֹ, וְיִגְלֶה לוֹ אֶת תְּפִקִּידוֹ שָׁם, וְיִבְאֵר לוֹ מִקְרָא בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית אֹדוֹת קָלֶלֶת קִין, וְיִגְלֶה שֶׁכְּשֶׁאָדָם דְּבוֹק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵין שִׁיף אֲצִלוֹ נַע וְנָד, וְיִדְבַר מִגְּלוּי שֶׁל "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ" הַנֶּאֱמָר בְּשַׁבָּת, וְיַעֲוֹדְדוּ מֵאֵד.

כ"ג **תתקצא** ריד

יֵאֱחַל בְּרַכְתּוֹ לְבַר מִצְוָה שֶׁל בְּנוֹ הַבְּכוֹר, וְיִחְזַקוּ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיא הַרְפוּאָה, וְלִהְיוֹת חֹזֵק בְּדְבוּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְיִדְבַר מֵעֲנִין מִקְרָא בְּפִרְשַׁת מִקֵּץ: "וַיִּרְא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׁכֵר בְּמִצְרַיִם" — אֹדוֹת הַתְּגָלוֹת הָאוֹרוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה כָּלֵם מִתְחַרְטִים עַל הַתְּנַגְדוּתָם.

י" תתקצב רטו
 יבִיעַ הַשְּׁתַּתְּפוֹת צַעֲרוֹ אוֹדוֹת חוֹבוֹת הַנִּמְעָן, וַיִּצְרַף סְכוּם לְהַתְחַלֵּה,
 וַיִּדְרִיכֵנוּ הַדְּרָכוֹת רוּחָנִיּוֹת, שְׂבֻכוֹתֵן יִזְכֶּה לְהַנְצִל מֵהַפֶּחַח יְקוֹשׁ הַזֶּה.

י" תתקצג רטז
 יִחְזַק גְּרוּשָׁה לְרַחֵם עַל יְלָדֶיהָ, וְלִהְיוֹת סִבְלָנִית אֲלֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וַיִּזְהִיר עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת וְדַבּוּר לְאֱלֹקִים, וַיִּחְזַקְנָה שְׁלֵא
 תִּפְחָד.

י" תתקצד ריז
 יַעֲזֹר בַּת יִשְׂרָאֵל שְׁחַטָּאָה מְאֹד אֶל זֶה שֶׁהִבְטִיחָה לוֹ לְהַנְשֵׂא עִמּוֹ,
 שְׁתַּבְּקֶשׂ אֶת סְלִיחָתוֹ וַיְרוּחַ לָהּ, וַיִּזְהִיר עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת קִדְשׁ.

י" תתקצה ריח
 יִרְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶה, וַיִּכְנִיס אַמוּנַת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְּרֶה, וַיִּרְחִיק
 מִן הַדְּאָגוֹת וְכוּ', וְלִהְיוֹת עָסוּק.

י" תתקצו ריט
 יִדְבֵר מִנְסִינּוֹת הַחַיִּים, שְׁצָרֶיךָ לְדַלֵּג וְלַעֲבֹר עַל הַכַּל, וַיִּחְזַק מְאֹד בְּהַפְּצָה
 מִבְּלֵי הַבַּט עַל שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׂבַעְעוֹלָם.

י" תתקצז רכ
 יבִיעַ הַשְּׁתַּתְּפוֹתוֹ בְּצַעֲרֵי בְּחֹר הַמַּתְקָשָׁה בְּמִצִּיאַת זְוֹגוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ
 נִפְלְאוֹת מִסְתָּרֵי דְרָכָיו יְתַבְּרֶה, אִיךָ שְׂמִנְהִיג כָּל אֶחָד בְּאִפְן נִסְתָּר מְאֹד,
 וַיִּזְרֹז לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ שְׂבֻכוֹתוֹ הַתַּפְּשֻׁטוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּעוֹלָם
 כְּדָגְמַת שֶׁהֵם עִתָּה, וַיִּחְזְקוּ לְמִצָּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִהְתְּבוֹדֵד
 הַרְבֵּה אֵלָיו יְתַבְּרֶה.

י" תתקצח רכא
 יבִיעַ גְּעֻגוּעָיו אֶל הַנִּמְעָן, וְתַקְנֹתוֹ שְׁעוֹד יִשׁוּבוּ לְהִיוֹת סְמוּכִים, וַיִּזְרֹז
 לַעֲסֹק בְּהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים וְכוּ', וְעִנֵּן קְבִיעַת שְׁעוּרִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה,
 וַיִּדְבֵר מִמַּעַלַת שְׂדֵכָן, שְׁנַעֲשֵׂה שְׁתָּף לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּדִמְצִינוּ
 בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, וַיִּגְלֶה שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר עוֹבֵד עַל כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ לְנִתְקוּ
 מִשְׁרַשׁ חַיּוֹתוֹ, עַל-כֵּן צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת כָּלֵם.

י" תתקצט רכד
 יִחְזַק זוּג שְׂיִיאָשׁוּ אוֹתָם הַרוֹפְאִים, וַיַּעֲוֹדְדֵם שְׁלֵא יִשְׁכְּרוּ מִזֶּה, כִּי גָדוֹל
 אֲדוּגְנוֹ וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לְרֵאוֹת הַהֶרְחָבָה שְׂבַתוֹף הַצָּרָה, וַיֵּאחַל
 אַרְיָכוֹת יָמִים, וַיִּדְבֵר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת.

תכּן הענינים

כג

י"א אֱלֹפִים רכה

יחזק בת ישראל במבוך סבך מציאת זיוגה הפתלתול, ויִדְרִיכָנָה בְּדֶרֶךְ
הַאֲמֶת וְהַיָּשָׁר וְשָׁלָא לְהַתִּיאַשׁ כָּלֵל.

י"א א' רכו

יחזק ויעודד את הנמען שפּרתו לו רגל, ומבקש את נפשו למוות, ויעוררו
מאד לקחת מוסר מרבי יוחנן, שהחזיה את כל העולם דוקא על-ידי רבוי
צרותיו, ועל-פן שגם הוא יפיק לקח נעים מצרתו האימה, ולמלא
תפקידו להחיות נפש כל חי.

י"א ב רכז

יגלה מעלת המקרב רחוקים, וענין הסבלנות והשמחה, ויזהיר שלא
להשאיר את ילדיו לבדם, ויגלה ענין ההתבודדות בבית וכו', ויזרוז
להפיץ את הקונטרסים החדשים.

י"א ג רכט

ידבר מענין הודאה על הגס, ויזהיר על שמחה שהיא העקר בחיים.

י"א ד רכט

ידבר משמחה שהיא רפואה, וענין סבלנות של מלמד בכתה, והשמחה
שאדם מרגיל את עצמו לומר טוב לכל אחד — זוהי ההצלחה.

י"א ה רל

יגלה נוראות נפלאות ממעלת ההפצה, ואיך שאין למעלה ממנה כצנאותו
של מוהרנ"ת ז"ל.

י"א ו רלא

ידריך את המקרב בגי הנעורים ובחורים צעירים לדבר עמהם מאמונה
פשוטה, ויארץ לתאר לו שיח ושיג עם והקשיים המתגלעים לעתים,
וכן להרגיל הילדים בגרסת משניות וכו', ויעורר מאד.

י"א ז רלד

ידריך אשת חיל כיצד תטפל בילדיה באפן שתצליח עמם.

י"א ח' רלד

יתן הדרך מפרטת לאחד שנפל למעמקי שאול תחיתות, ובדבר
שקלקל — בו יתקן.

י"א ט רלה

ידבר מענין הדפסת הספר "אשר בנחל", ויגלה תשוקתו בזה.

- י"א י** רלו
 יגלה מעלת הדבור הקבוע אליו יתברך.
- י"א יא** רלז
 ידבר מדבקות השם, ומהדפסת "אשר בנחל", ומהדבור אליו יתברך.
- י"א יב** רלז
 יחזק בת ישראל, וידבר מנסים שעשה עמה הקדוש-ברוך-הוא, וידבר מצניעות וענין תפלה והתבודדות.
- י"א יג** רלח
 יגלה מעלת התפלות בהיכלא דרבי שמעון בר יוחאי זי"ע.
- י"א יד** רלח
 יחזק מאד להיות בשמחה, ויעורר להיות שרוי בשלום-בית תמידי, שאז יש הצלחה.
- י"א טו** רלט
 יזהיר על כבוד אשתו, ועל למוד חמש ורש"י בעקשנות ומדרשים ולמוד הלכה, ויעורר על למוד דף יומי.
- י"א טז** רמ
 יחזק לשמח את אשתו, וידבר מענין קביעות ללמד ספרי השיחות של רבנו ז"ל, ועיון כל יום בקונטרס מאוצר הקונטרסים.
- י"א יז** רמא
 יעודד אשה שתחזק את בעלה.
- י"א יח** רמא
 ישבח הנמען אודות זכותו בהפצת אור רבנו ז"ל בעולם, ומענין הדפסת "אשר בנחל" שיש לו חלק בזה, ויגלה מעלתו, ויחזק מאד במדת השמחה, וירגיל לבקש מהשם יתברך על שמחה, וידבר מענין סדרת הספרים "אשר בנחל".
- י"א יט** רמג
 יגלה נפלאות מענין הפצה, אשר זו הצלה לכלל ישראל, ומבטל רע הגזרה, וידבר מענין פחד האמות מישראל, ומהפצת החוברות.
- י"א כ** רמד
 יחזק בעל כנגד ההשפלות שמשפילה אותו אשתו, וידבר מכפרת עוונות, ויעורר על למוד "אשר בנחל" ו"אוצר הקונטרסים".

תַּכּוֹן הָעֵינִינִים

כה

י"א כא רמה

יגלה, שעקר צרותיו של הנמצן הן מחמת שנמשך אל הצער והעצבות, על-ידי פגם הברית, ויעוררו לבקש על שמחה, ועל-ידי-זה תהיה לו הצלחה בשלום-בית, והצער מהמעיקים לו הוא לכפרת עוונות, ויעורר על חמש ורשיי.

י"א כב רמו

יחזק אשה כשרה אודות חזוק בעלה, ויצירת אורה חיוכית בבית.

י"א כג רמו

יאחל ברכות והשפעות בזכות הצדקות להדפסה שנדב הנמצן.

י"א כד רמז

יחזק ויאמץ את מי שנפל לעמק שאול ולמעשים מגנים, ויוכיחו על פניו, ויעודרו שעדין יכול לחזר ולצאת מהחשך שנמצא שם.

י"א כה רמט

יעורר על שמירת העינים, וידבר מלמוד התורה הקדושה בשעורין בסדרן.

י"א כו רנ

יעורר מאד את האשה, שתסביר פנים לבעלה, ועל-ידי-זה לא ירצה לחפש בשדות זרים את תשומת לבו וכו', ויוכיח זוג על התנהגות בלתי הגונה שגרמה לשניהם להכשל.

י"א כז רנא

יזהיר וירחק מהקלפה של סמים בכל מיני הזקרות והרחקות.

י"א כח רנב

יחזק מאד הנמצן שרגשותיו נוטים לדכדוך עצמי ולהערכה עצמית ירודה, ויחזקו מאד מאד להיות בשמחה במצבים הכי קשים, ולקבץ לעצמו קביעות שעורים.

י"א כט רנד

יגלה איזוהי הדרך הישרה שיבור לו האדם העוסק בחנוף הבחורים, ואיך שאסור להלחיצם בענין פמות ומהות הלמודים, אלא להתדיר אורה של שמחה עצומה, ואז המח בן חורין להשיג הרבה.

י"א ל רנו

יעודד אשה על כבוד בעלה, ויגלה נחיצות הענין.

י"א לא רנו
 יגלה מעלת המוציא כסופיו ורצונותיו הקדושים בפיו.

י"א לב רנז
 יתן הדרכה לבן חוזר בתשובה, כיצד יכבד את הוריו מבלי לפגוע בהם, חס ושלום, וידבר על מדת השמחה.

י"א לג רנח
 יגלה מעלת מדת השמחה שמצלת מעוונות, ומענין לדבר עמו יתברך על כל הנצרך.

י"א לד רנח
 יגלה שעל-ידי אמונה האדם נצל מכל מיני הרהורים רעים, וזוכים לזה על-ידי תפלה, ויבאר ענין שגאות ונאוף תלויות זו בזו, ומענין חזרה בתשובה, שהיא על-ידי המחשבה ממנו יתברך.

י"א לה רנט
 יגלה נוראות נפלאות ממצלת מדת השמחה, שהיא רפואה לכל, ויורה דרך איך להיות שרוי בשמחה פשוטה, שעל-ידי-זה הוא בן העולם הבא.

י"א לו רסא
 יעזר אשה שלא תלחיץ את בנה, כי על-ידי-זה היא הורסת אותו, ויזהיר על שמירת שבת-קדש.

י"א לז רסב
 יביע שמחתו אודות בשורה טובה של עסק התורה בהתמדה, ויגלה מעלת עבודת הקדש של הפצת הקונטרסים המגלים אמונה פשוטה בו יתברך.

י"א לח רסג
 יחזק ויאמץ את האשה בימי עבודה, שתדון עצמה לכף זכות בזה שאותות המצוקה הטבעיים נוגסים במצב רוחה.

י"א לט רסג
 יגלה נפלאות ממצלת למוד התורה הקדושה וההתמדה בה, שעל-ידי-זה נמשכת השגחה פרטית, ויגלה מהות ההשגחה הזו על דרך העבודה הפנימית של כל אדם.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

כז

י"א מ רסה

יִשְׁבַּח אֶת הַנִּמְעָן אֹדוֹת הַפְּעִילוֹת הַמְּבֹרָכֹת שֶׁעָשָׂה בִּימֵי חַנּוּכָה
הַקְּדוּשִׁים בֵּין הַתּוֹשָׁבִים שֶׁל יְבֻנָּאֵל, וַיְגַלֶּה לוֹ הַדְּרָךְ לְקְרוֹב רְחוּקִים
עַל-יְדֵי אֱהָבָה, וַיִּסְפֹּר מִהֵרֵב הַקְּדוּשׁ בַּעַל "אֱהָבַת יִשְׂרָאֵל" בְּעֵנֶן זֶה,
וַיַּחְזֵק מְאֹד אֹדוֹת פְּרִנְסָה שֶׁהִיא מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

י"א מא רסז

וַיְדַבֵּר דְּבָרֵי נְחוּם וּפְשָׁרָה אֹדוֹת הַבְּלִבּוּלִים שֶׁנִּתְהוּוּ בְּעֵנֶן הַדְּפָסָה, וַיַּחְזֵק
אֶת הַעוֹסֵק בְּזֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר כָּלֵל. וַיִּסְפֹּר מֵעֵנֶן הַמַּחְלָקֶת
שֶׁהִיָּתָה בְּעִבּוּר זֶה בְּפוֹלְגֵינָה שֶׁל פַּעַם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

י"א מב ער

יַחְזֵק בְּעֵנֶן הַפָּצָה, וְשְׁלוֹם-בֵּית.

י"א מג רעא

יַחְזֵק אֹדוֹת הַשְּׁתַדְּלוֹת בְּעֵנֶן מְצִיאת הַזּוּיג לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וַיְדַבֵּר מִהַדְּפַסַּת שְׁנֵי קוֹנְטְרָסִים וְקִבֵּץ "תּוֹךְ הַנַּחֲל".

י"א מד ערב

וַיַּעֲזֹר וַיַּזְרֵז גְּמִירַת הַשְּׁדוּף לְטוֹבָה, וַיְדַבֵּר מֵעֵנֶן מְגוּרִים בְּיְבֻנָּאֵל, וַיַּחְזֵק
עַל זֶה מְאֹד.

י"א מה רעג

וַיַּרְחִיק מִחֲלִישוֹת הַדַּעַת, וַיְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ אֹדוֹת מְכַתְּבֵי הַנִּמְעָן הַמְּעִידִים
שֶׁלֹּא הִיָּה לְרִיק יְגִיעוֹ, וַיַּחְזֵק אֹדוֹת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת, וַיְרַגֵּל בְּמַדַּת
הַסְּבָלָנוֹת.

י"א מו רעד

יַחְזֵק מְאֹד לַיְלָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלּוֹלֵא עֲצוּמֵי הַקְּדוּשׁוֹת הֵינּוּ
נֶאֱבָדִים לְגַמְרֵי, חֵס וְשְׁלוֹם, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל עַקֵּר עֲצָתוֹ שֶׁהִיא
הַתְּבוּדָּוֹת, וְלִהְיוֹת בְּדַעַתוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד
מִשְׁנֵיּוֹת.

י"א מז רעו

יְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ וּבִרְכָתוֹ אֹדוֹת הַלְּדַת הַבֵּן, וַיַּחְזֵק מְאֹד בְּעֵנֶן סִיּוּם חֶלֶק
אֶחָד מִהַחֲמֻשִׁים, וַיְגַלֶּה שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ חֲזוּק בְּכִלְיֹת עֲבוּדַת הָאָדָם.

י"א מח רעז

יֵאָחַל בְּרַפְת מְזֵל טוֹב לְהַלְדַּת הַבֵּן, וְעֵנֶן הוֹסְפָה בְּהַדְּלַקַּת גְּרוֹת
שְׁבַת-קֹדֶשׁ.

י"א מט רעח

יעורר מאד על האהבה וההבנה בין אנשי שלומנו תלמידי "היכל-הקדש", "חסיד ברסלב", ויריב קול קריאה נאמנה שיתחזקו בזה מאד, לאור המצב המיוחד של הדור האחרון, ויחזק לבסס שעורים ברבים שלומדים שם אמונה, ויזהיר על שעורים קבועים בתורה.

י"א נ רפא

יגלה אודות תפלתו שמתפלל על מציאת זוגו של הבחור העוסק בהדפסה, וידבר אודות הנסתרות שיש בענין זה, ויחזק עסק ההדפסה שהתחיל הבחור, ויגלה נוראות נפלאות ממעלת עסק המצוות בשמחה.

י"א נא רפב

יחזק להתמיד בלמוד "לקוטי הלקות" הקדושים, ויגלה שמחמת עסקו הרב בהם, עלה לו הרעיון לחבר הקונטרסים המביעים בשפה פשוטה רעיונות ה"לקוטי הלקות", וידבר מתכניתו לחבר אלה קונטרסים, ויגלה באור חדש בפסוק: "והנה הראה אותי אלקים גם את זרעך", ויחזק להיות בשמחה.

י"א נב רפד

ידבר נוראות נפלאות מסוד בחינת "היכל-הקדש", אשר שם נתגלה אמתת מציאותו יתברך בתכלית הגלוי, ונתבטל האדם בעיני עצמו לגמרי, וידבר מסוד פונת המקנה, וענין בקי ברצוא ובקי בשוב, וידבר מסוד הגאולה העתידה, ומסוד השמות בהקשר לעבודה הפנימית של האדם.

י"א נג רפז

יסרב להמליץ על גתות, ויחזק על כמה מיסודות הדת.

י"א נד רפז

יחזק על מזוזה, כשרות, שבת ותפלה בשפת אם, וסבלנות עם הילדים.

י"א נה רפח

יתן עצות פרטיות לבת ישראל, ויחזק ויעורר אותה על כמה מיסודות הדת, ובכוח זה יאחל נסים.

י"א נו רפט

יצטער בצער הנמען שנפל לחובות, וידרכנו עצה ישרה איך לשקם את עצמו.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

כט

י"א נז רצ

יִרְחִיק מִדְּכָאוֹן, וַיַּעֲוֹר לְהַעֲלִים דְּבָרִים שֶׁשִּׁתִּיקָה יָפָה לָהֶם, וַיִּזְהֵר עַל תְּפִלִּין וּשְׂמִירַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְהִכְנִה אֵלֶיהָ מִתְחַלֵּת הַשְּׂבוּעַ הַיָּא סְגֻלָּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּרְחִיק מִפֶּחַד, כִּי אָנוּ תְלוּיִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ.

י"א נח רצא

יִדְבֵּר אֹדוֹת בְּקֶשֶׁה בְּרַחֲמִים וּבִתְחִנּוּנִים, שְׁכַל דְּבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה.

י"א נט רצב

יִחְזֹק אֶת הַסּוּבֵל מִדְּכָאוֹן פְּנִימִי, וַיִּדְרִיכֵנוּ בִּיצֵד לְצֵאת מִזֶּה, וְלַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּנֶקֶל.

י"א ס רצב

יִגְלֶה, שְׁעַקֵּר הַהֲצֻלְחָה בַּחַיִּים הִיא מֵדַת הַשְּׂמֵחָה.

י"א סא רצג

יִדְבֵּר מַעֲנִין סְבֻלָּנוֹת בַּתְּפִלָּה, וְלֹא לְהַתְיַאֵשׁ מִן הַרַחֲמִים, וּבִזְכוּת זֶה הָאִשָּׁה תִּפְקֹד.

י"א סב רצד

יִחְזֹק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּדְבֵּר מִרְפּוּאת הַבֵּן הַחֹלֶה, וַיַּעֲוֹר עַל מְזוּזָה, שַׁבַּת וְכִשְׁרוֹת.

י"א סג רצה

יִחְזֹק אֶת הַנְּמָעֵן וַיִּזְדֶּה לוֹ עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וַיִּזְהֵירוּ שְׁנֵם בְּשַׁעַת חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, לֹא יִפְלִיט דְּבוּרִים שְׂאִין לְאִמְרָם, וַיִּדְבֵּר מַעֲנִין אֱלוֹ שְׂמֵתֵרַחֲקִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְלִבְסוּף עוֹד מִרַחֲקִים אַחֲרֵים, וַיִּחְזֹק מְאֹד שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת כֶּף, אֲלֵא לְדַלֵּג עַל כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת.

י"א סד רצו

יֹכִיחַ בַּתּוֹכְחָה מְגֻלָּה וּבְדְבוּרִים חוֹצְבִים לְהַבּוֹת אֵשׁ בַּחֲרִיפוֹת וּבְמִחְאָה אֶת הַנְּמָעֵן, שֶׁפָּעַר פִּיּוֹ לְדַבֵּר דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כַּדַּת, נֶגֶד הַבְּאָר שֶׁמִּמֶּנָּה שָׁתָה מִי הַדַּעַת הַמְּטַהֲרִים אוֹתוֹ מִזְהֻמָּתוֹ, וַיִּזְכֵּר לוֹ מַעֲשָׂיו הַמְּתַעֲבִים בְּעֵבֶר וּבַהֲוָה, וַיַּעֲוֹרְנוּ מְאֹד לְזִכֹּר הַיֵּטֵב מֵהַמַּעֲמָדוֹ וּמִצְבוֹ, וַיִּזְרְזוּ לְחִזּוֹר בַּתְּשׁוּבָה, וַיַּעֲשֶׂה תְקוּנָה עַל־יָדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים.

י"א סה שא

יַעֲתִיק שִׁיחָה נוֹרְאָה מִהַסְּפָר הַקְּדוֹשׁ "תִּי־מוֹהַר"ן", וַיִּגְלֶה שְׂמִחָה עֲצוּמוֹ בַּעֲתִים הַלְלוֹ עִם שִׁיחָה זוֹ, וַיִּתְנֶה צַעֲרוֹ אֹדוֹת שְׂמוֹסֵר נִפְשׁוֹ כָּל־כֶּף

תַּכּוֹן הָעֲנֻנִים

לחזק אחרים, ולבסוף נהפכים לרודפים אותו, ויביע שמחתו שנפלונו בחלקו של רבנו ז"ל.

י"א סו שג

ידבר נפלאות משיחה אחת מ"תי-מוהר"ן, אשר תוכנה היא אודות זה שמסתובב ימים ושנים אצל צדיק, ולבסוף נתגדל מאד על-ידי כל הדבורים ששמע, אף שבזמנו לא הבינם כל-כף, ויחזק את אלו ששתו מים ב"היכל-הקדש".

י"א סז שה

יחזק להדביק את עצמו בו יתברך, וידבר אודות בנן בשתפות עם אחד מאנשי שלומנו ביבנאל, וידבר על הנפילות העוברות על כל אחד, ואשרינו שאנו יודעים מרבי נפלא כזה.

י"א סח שו

ידבר נוראות נפלאות ממעלת קדשת שבת-קדש, והפלטת ההזרה להיות שרוי בשמחה כל השבת-קדש, ויעורר להשתוקק כל השבוע אל שבת-קדש, ויעתיק קטע מהספר הקדוש "תפארת שלמה", ויעורר מאד.

י"א סט שז

ידבר מענין למוד גמרא בעיון ובפרטיות הדף היומי, ויעורר ללמד בכולל רציני, שאין מבטלים הזמן שם.

י"א ע שח

יחזק מאד את העוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, וידבר אודות הדפסת קבץ "תוף הנחל", ויגלה מעלת הענין, ויספר על התקופה שזכה להפיץ בעצמו, ויעורר לחזק את העוסק בהדפסה.

י"א עא שט

יחזק לילך בדרך רבנו ז"ל כנגד כל המשברים והגלים העוברים על כל אחד, ויעורר על נקדת השמחה שאדם שמח באלקותו, ויגלה מעלתם של הצדיקים השלמים בדבקותם הנוראה בו יתברך, ומחמת שאין משיג על-פני חולקים עליהם, ויחזק מאד לילך עם עצותיו של רבנו ז"ל.

י"א עב שיא

יחזק שלא להיות בעצבות, ולהתחזק בשמחה המרחבת לב, וידבר מקניית ספרים בעבורו, וירחיק מן חלישות הדעת וקשיות.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

לא

י"א עג שיב
יאחל על מציאת הזווג, ויחזק לאחזו עצמו ברבנו ז"ל.

י"א עד שיג
יחזק ויאמץ ויעודר מאד את העוסק בעבודת הקדש של הפצה, ויגלה הטעם שמקפידים דיקא לבקש פרוטה לצדקה, ואין נותנים בחנם קונטרסים, שבזה פותחים לו פתח לקדשה, ויגלה מעלת ומהות הקונטרסים, ומאיזה מקום עליון ונורא נמשכים הדבורים הכתובים בהם, ויעורר מאד להפיצם.

י"א עה שיד
ידבר מענין גדלת תורתו של רבנו ז"ל, ואשר ענינו הוא המציל מכל מה שעובר על כל אחד בכלליות ובפרטיות, וידבר מחובתנו להפיץ אורו של רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, להאיר לאחרים מהאורות הללו, ועל-ידי-זה תהיה לו פרנסה גם-כן.

י"א עו שיז
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו תלמידיו במתיבתא "היכל-הקדש" חסידי ברסלב, בו יגלה את נקדת ישיבתנו, אשר כל ענינה הוא למוד גלוי ופרסום האמונה הקדושה, ואשרי מי שזוכה לזה.

י"א עז שיש
יחזק בענין אמונה, שעל-ידיה זוכים לעבר ודלג על כל העלבונות, ויבהיר פי הפרנסה רק בידו יתברך, ועל-כן אין להתבלבל מאף בריה שבועולם, כי רק הוא ה'זן ומפרנס.

י"א עח שיט
יחזק בת ישראל לבדק את מזוזות ביתה, ותקפיד מאד על שמירת שבת-קדש, ואז תהיה פטורה מכל הצרות.

י"א עט שיט
יחזק תושב חדש בעיר ערד, ויחיה אותו בתפקידו המסים מן השמים, ויזרזנו להקפיד על מצנת התורה.

י"א פ שכ
יחזק ויאמץ מאד במדת הסבלנות ואריכות אפים, וללחם עם הנטיה לעצבנות ומתחים, ויגלה שסוד כל ההצלחה בזה הוא על-ידי חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויעורר על שעורים קבועים במקרא, משנה, גמרא, מדרש, אפלו למודים קטנים מכל דבר.

- י"א פא** **שכב**
 יעורר לברח מפל מיני ספקות ובלבולים, וימליץ להפיץ את הקונטרסים
 בין שכבות עדות המזרח התמימים, כי עלינו להשיבם לצור מחצבתם
 לאחר שהערב-רב קלקלו אותם.
- י"א פב** **שכג**
 ידריך אשה על שלום-ביתה.
- י"א פג** **שכד**
 יחזק מאד על מדת הסבלנות, ויעורר על בדיקת מזוזות ושמירת שבת
 המביאה ברכה, וינגיל לספר כל ענינו אליו ותברך.
- י"א פד** **שכה**
 יחזק זוג להתבונן על חסדי ה' שזכם בבנות, ויעודדם מאד.
- י"א פה** **שכו**
 ישבח זמנת התאספות שבועית ללמד תורה ואמונה, ויחזק מאד על
 כמה נקודות עקריות ביהדות.
- י"א פו** **שכז**
 יתן הדרכה מפרטת לזוג חשוכי בנים, ויזהירם שלא יניחו לרופאים
 ליאש אותם.
- י"א פז** **שכח**
 יזהיר בחור מבררנות יתר במציאת הזוג, ויעוררנו על דבקות באמונה,
 ולמוד בספרים המסגלים לישועתו.
- י"א פח** **שכט**
 יגלה נוראות ממעלת ההתבודדות, שהיא עקר גדול אצל רבנו ז"ל.
- י"א פט** **של**
 יאחל בקצרה מציאת הזוג, ויורה דרך איך ומה ללמד.
- י"א צ** **של**
 יחזק אשה אשר יש לה השפעה על נשים, שתחזק ותאמץ את נשות
 אנשי שלומנו בענין אהנה ורעות.
- י"א צא** **שלא**
 ינחם על פטירת אשת הנמען, ויחזקנו מאד שיעמד על עמדו לבלי לפל
 לזרועות היאוש, ויפיח בו תקנה להמשך טוב בחזוק אמונה ובטחון.

תָּכֵן הָעֲנֵינִים

לג

י"א צב שלג
יחזק את הרוצה למצא זיווגו בנקדות יסודות היקרות.

י"א צג שלג
יחזק חשוכי בנים, ויתן הדרך מה לעשות כדי לזכות להפקד בדבר
ישועה ורחמים.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מוהרא"ש הקדוש

לכל הישועות לעם ישראל ברוחניות

ובגשמיות

ולרפואת

אהרון בן חנה

בתוך שאר חולי עמו ישראל

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש והנורא הזה הודפס
לעילוי נשמתם של

רבנו הקדוש "רבי נחמן" בן פייגא זי"ע

רבי אליעזר שלמה בן מלכה מוהרא"ש הקדוש
ולהצלחת

מורנו ורבנו עט"ר הרב יצחק שמואל אהרן בן רעכיל
ולזכות

אישתי היקרה מרת אורית בת בטי ביאה
לזכות ילדי ינון ו אליה

הרב אברהם בן רבקה שושן

הרבנית ורד בת רחל וכל יוצאי חלציהם

הרב בנימין בן אסתר מנו

הרבנית חגית בת רבקה וכל יוצאי חלציהם

הרב ניסים בן אסתר בוגנים

והרבנית חנה חיה בת מרים וכל יוצאי חלציהם

הרב יחזקאל ששון

הרבנית יפה בת גוליה

לזכות כל הרבנים שעוסקים במסירות נפש אדירה למען הצלחת

"היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

ולזכות כל תלמידי "היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

להצלחת הרב נפתלי הירץ ואישתו החשובה וכל יוצאי חלציהם

הרב ישראל דוד באך ואישתו וכל יוצאי חלציהם

לרפואת הרב מאיר בן עדה שלמה

ולהבדיל לעילוי נשמת הרבנית אסתר בת אסתר שלמה

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

אסף בן נעמי

חנה בת יפה

שמעון מאיר בן חנה

אליעזר שלמה בן חנה

נעמי בת עליזה

שמעון בן יקוט

יפה בת דינה

ניר בן נעמי

יוסי בן יפה

ולהבדיל לע"נ

דוד בן אסתר וחיים

יקוט בת חנה

דוד בן חנה ויוסף

יהודה בן שמחה

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, framing the central text.

הספר הקדוש הזה יהיה לזכות

אברהם אליהו בן אסתר

וזוגתו שרה הענטשא בת חנה לאה

ובניהם

ישראל

יוסף

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה יהיה לזכות

בני הזוג

החפצים בעילום שמם

לישועה שלמה בעניין

הנצרך להם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
משה שמעיה בן נז'ימה הי"ו
ואיילה שמחה בת אדל תחי'

שיזכו לאריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים

ולראות נחת מכל יוצאי חלציהם

לרפואת הנפש והגוף ושינה טובה

ובריאה בלילות.

לשמחה, אמונה ברורה ומזוככת בהשם יתברך

והצלחה ברוחניות ובגשמיות תמיד.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, rendered in a dark brown color, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
אלישבע בת דורין ובני ביתה
וכל הישועות בגשמיות ורוחניות
שתזכה לעלות לארץ ישראל, לזיווג הגון,
פרנסה בשפע, בריאות השלימה ונחת
דקדושה מכל יוצאי חלציה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבונו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-הפציי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימיך
נצח:

תקוּן הַפְּלִילִי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עֲצָמַי בְּשִׂאֲנֹתַי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְּךָ
 לְשֵׁדִי בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לָעֵת מִצֵּא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֶצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרֶד אִין הָבִין בְּמִתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבָנוּ: יא שְׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֲבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֹתָ
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אִמְרֹתִי יְהוָה תִּגְנֵנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְדַּ שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ה יחד עָלַי יתְלַחֶשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
עָקַב: יא וְאֵתָהּ יְהוָה חֲנִנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
יב בּוֹזֵאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפַצֵּת בִּי כִּי לֹא-יִרְיעַ אִיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשֻׁכֵּל לְבָנֵי-קַרְח: ב פֶּאֶיִל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבּוּא
וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיִה אֶלְהִיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁכַּח עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בַּסֶּךְ
אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוּגֵג: ו מֵה-תְּשׁוּחָתִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוֹדְנִי יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשֵׁי תְּשׁוּחָח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מְשַׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ:
ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי
תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַמְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

תקון הפללי

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אֹיִב׃ יׁ בְּרֹצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוּרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵימָה אֶלְהִיד׃ יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹדְנֵנו יְשׁוּעַת פָּנֵי
וְאֱלֹהֵי׃

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
שָׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃ ב הַצִּילֵנִי
מֵאִיִּבִי | אֱלֹהֵי מַמְתַּקוּמִי תִשְׁנֹבְבֵנִי׃ ג הַצִּילֵנִי
מִפְּעִלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתַי יְהוּה׃ ה בְּלִי־עֹז יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
לְקַרְאֹתִי וּרְאָה׃ ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֵן
כָּל־בְּגֵדֵי אֹזֶן סָלָה׃ ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר׃ ח הִנֵּה | י בִּיעֹז בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע׃ ט וְאַתָּה יְהוּה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃ י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנֹבְבֵי׃ יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקוּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי׃ יב אֶל־תִּהְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּגְנֵנו אֲדָנִי׃ יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ׃ יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה׃

תקוץ הפללי

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה
יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
אשיר עזך וארנן לבקר חסדך פי-היית משגב לי
ומנום ביום ער-לי: יח עזי אליך אזכרה פי-אלהים
משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימי
מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
יזנח | אדני ולא-יסיף לרעות עוד: ט האפס לנצח
חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
אם-קפיץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלזתי היא
שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזכרה
מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
אשיחה: יד אלהים בקדש ורפך מי-אל גדול
באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד היי יו"ד מ"ם

תקון הכללי

תְּהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
אֶף־חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתָרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם הִרְפָּהּ
וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
כא נְחִית כֶּצֵּאן עִמָּהּ בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מְעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחֲלוּל אָרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
ג תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה
כְּחֲצִיר יַחְלֹף: ו בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחֲלָף לָעָרֵב יִמּוּלֵל
וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאֶפְדָּהּ וּבַחֲמַתָּהּ נִבְהַלְנוּ:
ח שֶׁתָּה עֹנֵתִינוּ לְנִגְדָהּ עֲלֵמְנוּ לְמֵאֹר פְּנִיָהּ: ט כִּי
כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתָּהּ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָה:
י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאֹזֶן כִּי־גָז חִישׁ וְנִעְפָּה:
יא מִי־יֹדַע עֹז אֶפְדָּהּ וּכְיִרְאֶתָהּ עִבְרַתָּהּ: יב לְמִנּוֹת
יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
חֲסֹדָהּ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שִׁמְחָנוּ
כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל־
עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּהּ וְהִדְרֶה עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נַעַם

תקון הפללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרֹשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו יִרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאַלְפ
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֹבֵל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַ-לֶּחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבְרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָּנוֹ: כב לְאִסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקון הפללי

וּזְקַנְיוּ יַחֲכִימוּ: כג וַיָּבֹאוּ יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶתְרוֹן אֲשֶׁר בְּחֶרֶב־בוֹ: כז שָׁמוּ-
בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּימֵי בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמָּת אֶת-דִּגְתָּם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹאוּ עָרֹב
כְּנִיָּם בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהָבוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹאוּ אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשֶׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֹתָם כִּי-נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמַסָּךְ וְאִשׁ לְהָאִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹאוּ שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צֹר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁ־שָׁוֶן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִיִּם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֶבֶר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקון הפללי

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשבח ימיני: ו תדבק לשוני | לחבי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בניבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במננים וענב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו: